

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>บุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา .. มาตรา .. มาตรา .. และมาตรา ... ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p>		
<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเรียกว่า “พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.”</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเรียกว่า “พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒”</p>	<p>ชื่อกฎหมาย</p>
<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้ซึ่งบังคับแก่ตัวนักตจจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้ซึ่งบังคับแก่ตัวนักตจจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	<p>วันมีผลใช้บังคับ</p>
<p>มาตรา ๓ ในยกเล็ก (๑) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (๒) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๔๐ (๓) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย</p>	<p>มาตรา ๓ ในยกเล็ก (๑) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ (๒) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ (๓) พระราชปฏิบัติการและตงทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.</p>	<p>ยกเลิกกฎหมายเดิม ขยายเหตุผล คำสั่งหัวหน้ารักษาความสงบแห่งชาติที่ ๒๗/๒๕๔๗ เรื่องให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญมีผลใช้บังคับต่อไป ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๗ และ คำสั่งหัวหน้ารักษาความสงบแห่งชาติที่ ๗๒/๒๕๔๗ เรื่องการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>การป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ (๔) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘ (๕) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (๖) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๓/๒๕๔๘ เรื่อง การสรรหากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๔๘ (๗) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๕๕/๒๕๔๘ เรื่อง การเลือกประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๘</p>	<p>๒๕๓๙</p>	<p>การป้องกันและปราบปรามการทุจริต ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๔๗ ไม่ได้ยกเลิกเนื่องจากเป็นกฎหมายที่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป หากยกเลิกอาจมีผลทำให้การดำเนินงานในช่วงเวลาดังกล่าวเป็นการกระทำที่ไม่ชอบและไม่สามารถดำเนินการกับผู้กระทำความผิดในช่วงเวลาดังกล่าวได้</p>
<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งมีตำแหน่ง หรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือบุคคลผู้ปฏิบัติงานในรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกท้องถิ่นซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ หรือเจ้าพนักงานอื่นตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ หรือเจ้าพนักงานอื่นตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ และให้หมายความรวมถึงกรรมการ อนุกรรมการ อธิบดีหรือรองอธิบดี และให้หมายความรวมถึงกรรมการ อนุกรรมการ อธิบดีหรือรองอธิบดี และบุคคลซึ่งใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจ</p>	<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งมีตำแหน่ง หรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือบุคคลผู้ปฏิบัติงานในรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ และให้หมายความรวมถึงกรรมการ อนุกรรมการ อธิบดีหรือรองอธิบดี และให้หมายความรวมถึงกรรมการ อนุกรรมการ อธิบดีหรือรองอธิบดี และบุคคลซึ่งใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางการปกครองของรัฐใน</p>	<p>บทนิยาม แก้ไขเพิ่มเติม ๑) แก้ไขนิยาม “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ให้หมายความรวมถึง “เจ้าพนักงานอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ” เพื่อให้ครอบคลุมเจ้าพนักงานของรัฐตามประมวลกฎหมายอาญาและตามกฎหมายอื่น ๒) แก้ไขนิยาม “เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ” โดยปรับแก้จาก “ผู้ปฏิบัติงานหน้าที่ในองค์การระหว่างประเทศหรือ...” เป็น “ผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในองค์การระหว่างประเทศหรือ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ทางการปกครองของรัฐในการดำเนินการโดยอย่างหนึ่งตามกฎหมาย ไม่ที่จะเป็นการจัดตั้งขึ้นในระบบราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐ</p> <p>“เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ” หมายความว่า ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งตามนิติบัญญัติ บริหาร หรือตุลาการของต่างประเทศ และบุคคลใด ๆ ซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับหน้าที่ราชการให้แก่รัฐต่างประเทศ รวมทั้งการปฏิบัติงานที่สำหรับหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ไม่ว่าโดยการแต่งตั้งหรือเลือกตั้ง มีตำแหน่งประจำหรือชั่วคราว และได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนอื่นหรือไม่ก็ตาม</p> <p>“เจ้าหน้าที่ของรัฐในประเทศ” หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติงานที่ในองค์การระหว่างประเทศหรือผู้ซึ่งมอบหมายจากองค์การระหว่างประเทศให้ปฏิบัติงานในนามขององค์การระหว่างประเทศนั้น</p> <p>“ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” หมายความว่า</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) นายกรัฐมนตรี (๒) รัฐมนตรี (๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (๔) สมาชิกวุฒิสภา (๕) ข้าราชการการเมืองอื่นนอกจาก (๑) และ (๒) <p>ตามมาตราว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง</p> <p>(๖) ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา</p>	<p>ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งตามกฎหมาย ไม่ที่จะเป็นการจัดตั้งขึ้นในระบบราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐ</p> <p>“เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ” หมายความว่า ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งตามนิติบัญญัติ บริหาร หรือตุลาการของต่างประเทศ และบุคคลใด ๆ ซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับหน้าที่ราชการให้แก่รัฐต่างประเทศ รวมทั้งการปฏิบัติงานที่สำหรับหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ไม่ว่าโดยการแต่งตั้งหรือเลือกตั้ง มีตำแหน่งประจำหรือชั่วคราว และได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนอื่นหรือไม่ก็ตาม</p> <p>“เจ้าหน้าที่ของรัฐในประเทศ” หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติงานที่ในองค์การระหว่างประเทศหรือผู้ซึ่งมอบหมายจากองค์การระหว่างประเทศให้ปฏิบัติงานในนามขององค์การระหว่างประเทศนั้น</p> <p>“ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” หมายความว่า</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) นายกรัฐมนตรี (๒) รัฐมนตรี (๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (๔) สมาชิกวุฒิสภา (๕) ข้าราชการการเมืองอื่นนอกจาก (๑) และ (๒) <p>ตามมาตราว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง</p> <p>(๖) ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา</p>	<p>...” เพื่อให้เกิดความชัดเจน มีความหมายเฉพาะเจาะจงบังคับใช้เฉพาะผู้ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ในองค์การระหว่างประเทศ</p> <p>๓) แก้ไขนิยาม “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” คงหลักการเดิม แต่ปรับปรุงนิยามใน (๓) และ (๔) ให้รวมอยู่ใน (๓) โดยให้มีความหมายครอบคลุมผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองระดับท้องถิ่นทั้งหมด โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ต้องประกาศกำหนด (ส่วนเรื่องการตรวจสอบทรัพย์สินจะยกเว้นตำแหน่งใดที่กำหนดรายละเอียดไว้ในหมวดว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สิน)</p> <p>๔) แก้ไขนิยาม “ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง” ปรับปรุงจากเดิม “หัวหน้าหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ” เป็น “หัวหน้าหน่วยงานขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ” และเพิ่มคำว่า “หรือผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งเทียบเท่าตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด” เพื่อให้บทนิยามดังกล่าวมีความหมายกว้างและชัดเจนยิ่งขึ้น</p> <p>๕) แก้ไขนิยาม “ผู้อำนวยการกอง” เพิ่มคำว่า “หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นที่มีตำแหน่งหรือการบริหารที่เทียบเท่า” เพื่อให้บทนิยามมี</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>(๗) ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>“ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง ทบวง หรือกรม สำหรับข้าราชการพลเรือน ปลัดกระทรวงกลาโหม ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการเหล่าทัพสำหรับข้าราชการทหาร ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ปลัดกรุงเทพมหานคร กรรมการและผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ หัวหน้าหน่วยงานขององค์กรอิสระ ตามรัฐธรรมนูญเป็นนิติบุคคล กรรมการและผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งเทียบเท่า ตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และผู้ดำรงตำแหน่งอื่น ตามที่มีกฎหมายบัญญัติ</p> <p>“ผู้บริหารระดับสูง” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง กรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ กรรมการผู้ช่วยรัฐมนตรี ผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการระดับต้นหรือเทียบเท่าของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หน่วยงานที่ใช้อำนาจหรือได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครอง และให้หมายความรวมถึงบุคคลหรือคณะบุคคลที่มีอำนาจหน้าที่ควบคุมกำกับดูแล หน่วยงานดังกล่าว และเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนดโดยประกาศใน</p>	<p>ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ส่วนท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>(๘) สมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>(๙) (ยกเลิก)</p> <p>“ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง ทบวง หรือกรมสำหรับข้าราชการพลเรือน ปลัดกระทรวงกลาโหม ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการเหล่าทัพสำหรับข้าราชการทหาร ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ปลัดกรุงเทพมหานคร กรรมการและผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ หัวหน้าหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญเป็นนิติบุคคล กรรมการและผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานอื่นของรัฐ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และผู้ดำรงตำแหน่งอื่นที่มีกฎหมายบัญญัติ</p> <p>“ผู้บริหารระดับสูง” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ กรรมการผู้ช่วยรัฐมนตรี ผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการระดับต้นหรือเทียบเท่าของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หน่วยงานที่ใช้อำนาจหรือได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครอง และให้หมายความ</p>	<p>ความกว้างยิ่งขึ้น (กรณีที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งไม่ใช่ข้าราชการ เช่น พนักงานรัฐวิสาหกิจ เป็นต้น)</p> <p>๖) แก้ไขนิยาม “ผู้ถูกกล่าวหา” โดยเพิ่มเติมความหมายของคำว่า “ผู้ถูกกล่าวหา” ให้ครอบคลุมรวมถึงคดีที่เกี่ยวข้องกับการจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ หรือจงใจยื่นบัญชีและเอกสารดังกล่าว ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ หรือการดำเนินคดีที่กระทำความผิดหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง แล้วแต่กรณี และยกเลิกความหมายของการถอดถอนออกจากตำแหน่งเนื่องจากตาม (ร่าง) รัฐธรรมนูญฯ มิได้กำหนดกระบวนการถอดถอนออกจากตำแหน่งไว้ดังเช่นรัฐธรรมนูญฉบับเดิม</p> <p>๗) แก้ไขนิยามคำว่า “ประธานกรรมการ” โดยเพิ่มคำว่า “ป.ป.ช.” ไว้ต่อท้าย เพื่อให้มีความชัดเจน</p> <p>๘) แก้ไขนิยามคำว่า “ประธานกรรมการ” โดยเพิ่มคำว่า “ป.ป.ช.” ไว้ต่อท้าย เพื่อให้มีความชัดเจน</p> <p>๙) แก้ไขนิยามคำว่า “อนุกรรมการ” เปลี่ยนเป็น “คณะกรรมการใต้สวน” เพื่อให้</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ราชกิจจานุเบกษา</p> <p>“ผู้อำนวยการกอง” หมายความว่า ข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการระดับต้นหรือเทียบเท่าขึ้นไป ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือข้าราชการตามกฎหมายอื่น หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นที่มีตำแหน่งหรือการบริหารที่เทียบเท่า ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>“ผู้เสียหาย” หมายความว่า ผู้เสียหายจากการกระทำอันเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ของรัฐรั่วรัวผิดปกติ กระทำ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น</p> <p>“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งถูกกล่าวหา หรือมีพฤติการณ์ปรากฏแก่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าได้กระทำการอันเป็นมูลที่จะนำไปสู่การ ดำเนินคดีอาญา การดำเนินการทางวินัย การขอให้ทรัพย์สินตก เป็นของแผ่นดิน การดำเนินคดีเกี่ยวกับการจ้องไม่เย็นบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินและการประกอบ หรือจ้องใจยื่นบัญชีและเอกสารดังกล่าวด้วยความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ การดำเนินคดีที่กระทำฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง หรือการกระทำที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๔ แล้วแต่กรณี ตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และให้</p>	<p>รวมถึงบุคคลหรือคณะบุคคลที่มีอำนาจหน้าที่ควบคุมกำกับดูแลหน่วยงานดังกล่าว และเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>“ผู้อำนวยการกอง” หมายความว่า ข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการระดับต้นหรือเทียบเท่าขึ้นไป ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือข้าราชการ ตามกฎหมายอื่น ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดย ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>“ผู้เสียหาย” หมายความว่า ผู้เสียหายจากการกระทำอันเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ของรัฐรั่วรัวผิดปกติ การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น</p> <p>“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งถูกกล่าวหา หรือมีพฤติการณ์ปรากฏแก่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่า ได้กระทำการอันเป็นมูลที่จะนำไปสู่การถอดถอนจากตำแหน่ง การดำเนินคดีอาญา การขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน หรือการดำเนินการทางวินัย ตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และให้ หมายความว่ารวมถึงตัวการ ผู้ชี้หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าวด้วย</p> <p>“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธาน กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ</p>	<p>ชัดเจนว่าเป็นการแต่งตั้งคณะบุคคลให้ดำเนินการ เฉพาะในเรื่องการไต่สวนข้อเท็จจริง ไม่รวมถึงการ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการอื่น ๆ</p> <p>๑๐) แก้ไขนิยามคำว่า “เลขานุการ” เปลี่ยนเป็น คำว่า “เลขานุการคณะกรรมการ ป.ป.ช.” เพื่อให้มีความชัดเจน</p> <p>๑๑) แก้ไขนิยามคำว่า “พนักงานไต่สวน” ให้มีความหมายตาม พระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริต (ฉบับที่...) พ.ศ. ที่อยู่ระหว่างรอประกาศ ราชกิจจานุเบกษา</p> <p>๑๒) เพิ่มเติมนิยามคำว่า “หัวหน้า พนักงานไต่สวน” ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่...) พ.ศ. ที่อยู่ ระหว่างรอประกาศราชกิจจานุเบกษา</p> <p>๑๓) เพิ่มเติมนิยามคำว่า “ผู้ว่าคดี ป.ป.ช.” โดยกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งพนักงานผู้ว่าคดี ป.ป.ช. แต่งตั้งจาก พนักงานไต่สวนผู้ซึ่งมีคุณวุฒิในระดับนิติบัณฑิต และเป็นสามัญสมาชิกแห่งนิติบัณฑิตยศสา หรือ ประสงค์การไต่สวนหรือดำเนินกระบวนการ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>หมายความว่า ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดด้วย “ประธานกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ “กรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า ประธานหรือกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ “เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เลขาธิการ</p>	<p>และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ “กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกัน “อนุกรรมการ” หมายความว่า อนุกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ซึ่งคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้แต่งตั้งให้ปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ “เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า</p>	<p>พิจารณาคดีในศาล (ตามหลักการเดิมที่กำหนดไว้ เกี่ยวกับกรมอบหมายให้พนักงานในส่วน ดำเนินการในศาลแทนในฐานะผู้รับมอบอำนาจ มาตรา ๒๘/๒) ๑๔) เพิ่มคำนิยามว่า “สืบสวนเบื้องต้น” ให้มีความหมายถึงการดำเนินการใดๆ เพื่อให้ทราบ ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน และการปฏิบัติการ อื่น เช่น การหาข่าวเพื่อทราบรายละเอียดแห่ง ความผิด เป็นต้น อันเป็นกระบวนการก่อนมีที่การ รับเรื่องกล่าวหาหรือยกเหตุอันควรสงสัยของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้การปราบปรามการ ทุจริตสามารถดำเนินการในเชิงรุก</p>
<p>คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หมายความว่า รวบรวมถึงข้าราชการหรือพนักงาน ซึ่งมาช่วยราชการใน สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้ แต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ “คณะกรรมการในส่วน” หมายความว่า ผู้ซึ่ง คณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติได้ แต่งตั้งให้ดำเนินการในส่วนข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้ “พนักงานในส่วน” หมายความว่า ผู้ซึ่ง</p>	<p>เลขาธิการ และข้าราชการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และให้หมายความ รวมถึงข้าราชการ หรือพนักงานซึ่งมาช่วยราชการในสำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่ง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้ แต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ พนักงานในส่วน” หมายความว่า ผู้ซึ่ง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแต่งตั้ง ให้ดำเนินการในส่วนข้อเท็จจริงหรือแสวงหาข้อเท็จจริง หรือปฏิบัติการอัน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ “ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือ ละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือ ละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเสียหาย</p>	<p>พยานหลักฐานก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมี มติชี้มูลความผิด ตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญนี้ ๑๖) เพิ่มนิยามคำว่า “ประพฤติมิชอบ” เพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๙ และแก้ไขให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถชี้มูลความผิดทางวินัยอันซึ่งเกี่ยวเนื่องกับ การกระทำทุจริตต่อหน้าที่หรืออกระทำความผิดต่อ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ข้อเท็จจริงหรือแสวงหาข้อเท็จจริง หรือปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือตามที่กฎหมายอื่นกำหนด</p> <p>“หัวหน้าพนักงานสอบสวน” หมายความว่า พนักงานสอบสวนผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนเพื่อกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนและปฏิบัติหน้าที่อื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือตามที่กฎหมายอื่นกำหนด</p>	<p>ตำแหน่งหน้าที่ซึ่งตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ซึ่งมิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น</p> <p>“ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ” หมายความว่า การที่ทรัพย์สินหรือหนี้สินในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้เพิ่มขึ้นจากตำแหน่งที่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่นเมื่อเข้ารับตำแหน่งในลักษณะที่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติหรือหนี้สินลดลงผิดปกติ</p> <p>“รั่วรอยผิดปกติ” หมายความว่า การมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นมากผิดปกติหรือการมีหนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่</p>	<p>ตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำการผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม (เนื่องจากมีคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด ในคดีหมายเลขดำที่ อ.๕๐๕/๒๕๕๓ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๐๓๗/๒๕๕๔ ว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการสอบสวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยของผู้ฟ้องคดี เฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เสนอข้อเท็จจริงและชี้มูลทางวินัยในกรณีดังกล่าวอื่น จึงเป็นการกระทำไม่มีอำนาจตามกฎหมาย)</p> <p>(๓๗) แก้ไขนิยามคำว่า “ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ” คงหลักการเดิมว่า เป็นการมีทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติจากการเปรียบเทียบบัญชีของรัฐ (เติมเฉพาะผู้ดำรงทางการเมือง) ที่มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ และแก้ไขให้พฤติการณ์ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติไม่จำเป็นต้องมาจากการเปรียบเทียบบัญชีเฉพาะกรณีบัญชีตอนเข้ารับตำแหน่งกับการยื่นบัญชีตอนพ้นจากตำแหน่งเท่านั้น เนื่องจากมีการตีความที่ของรัฐธรรมนูญว่าตำแหน่งที่จะต้องยื่นในระหว่างดำรงตำแหน่งด้วย</p> <p>(๑๘) แก้ไขนิยามคำว่า “รั่วรอยผิดปกติ”</p>
<p>“ผู้ว่าคดี ป.ป.ช.” หมายความว่า พนักงานสอบสวนผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้อำนาจหน้าที่ในการดำเนินคดี แก่ต่าง ๆ ในคดีอาญา คดีแพ่ง คดีปกครอง และคดีอื่น ๆ ในศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีตามคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มอบหมายตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>“สอบสวนเบื้องต้น” หมายความว่า การดำเนินการใด ๆ เพื่อให้ทราบข้อมูลข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเบื้องต้น ซึ่งพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับมอบหมาย ได้ปฏิบัติไปตามอำนาจ และหน้าที่ เพื่อที่จะทราบรายละเอียดแห่งพฤติการณ์แห่งการกระทำที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ</p> <p>“ไต่สวน” หมายความว่า แสวงหา รวบรวม และ</p>		

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>การดำเนินการอื่นใด เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในการที่จะทราบรายละเอียดและพิสงฆ์เกี่ยวกับการรั่วไหลผิดปกติหรือทรัพย์สินเพิ่มเติมผิดปกติ หรือทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ตามกฎหมายอื่น หรืออุปสรรคขัดขวาง หรือกีดขวาง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง หรือดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลใด ตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้บัญญัติไว้เป็นความผิด</p> <p>“ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเสียหายมีตำแหน่งหรือหน้าที่ซึ่งตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น</p> <p>“ประพฤตินิยมชอบ” หมายความว่า การกระทำที่ไม่ใช่ทุจริตต่อหน้าที่ แต่เป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดโดยอาศัยเหตุที่มีตำแหน่งหรือหน้าที่ อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรี ที่มุ่งหมายจะควบคุมดูแลการรับ การเก็บรักษา หรือการใช้เงินหรือทรัพย์สินของแผ่นดิน</p> <p>“ทรัพย์สินเพิ่มเติมผิดปกติ” หมายความว่า การ</p>	<p>ทรัพย์สินตามกฎหมายผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มเติมผิดปกติ หรือการมีหนี้สินล้นพ้นตามกฎหมายผิดปกติ ไม่จำเป็นต้องสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ เฉพาะการได้ทรัพย์สินเข้ามาโดยไม่สมควรเท่านั้นที่ต้องมีที่มาสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ (เป็นแก้ไขปัญหาในการตีความกฎหมาย ตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คดีหมายเลขดำที่ อม.๑/๒๕๔๖ คดีหมายเลขแดงที่ อม.๑/๒๕๔๖ ระหว่าง อัยการสูงสุด โจทก์ นายรักเกียรติ สุขธนะ ที่ ๑ , นางสุรภีญา สุขธนะ ที่ ๒ ผู้คัดค้าน เรื่องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินว่า”)</p>	

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ที่ทรัพย์สินหรือหนี้สินในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติหรือหนี้สินลดลงผิดปกติ</p> <p>“สำรายผิดปกติ” หมายความว่า</p> <p>(๑) การมีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือ</p> <p>(๒) การมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือ</p> <p>(๓) การมีหนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือ</p> <p>(๔) การได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควรสืบ</p> <p>เนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่</p>	<p>มาตรา ๕ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีอำนาจออกกระเปียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ก็นับแต่ตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามวรรคสองที่มีผลเป็นการทั่วไป เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๕ โดยปรับปรุงถ้อยคำ</p>
<p>มาตรา ๕ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีอำนาจออกกระเปียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ก็นับแต่ตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามวรรคสองที่มีผลเป็นการทั่วไป เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p>	<p>มาตรา ๕ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศหรือระเบียบกับแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>ประกาศและระเบียบตามวรรคสองที่มีผลเป็นการทั่วไปเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๕ โดยปรับปรุงถ้อยคำ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. หมวด ๑</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ส่วนที่ ๑ องค์ประกอบ คุณสมบัติ การสรรหา การดำรงตำแหน่ง และการตรวจสอบ</p>	<p>หมวด ๑ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๖ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ โดยแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับ (ร่าง) รัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๒๓๒</p>
<p>มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ ป.ป.ช.” ประกอบด้วยกรรมการจำนวนเก้าคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภาผู้ซึ่งได้รับการสรรหาโดยคณะกรรมการสรรหา ผู้ซึ่งได้รับการสรรหาเป็นกรรมการ ป.ป.ช. ต้องเป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ มีความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ด้านกฎหมาย บัญชี เศรษฐศาสตร์ การบริหารราชการแผ่นดิน หรือการอื่นใดอันเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และต้องมิใช่บุคคลอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ด้วย (๑) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีผู้พิพากษา อธิบดีศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการพระธรรมนูญหัวหน้าศาลทหารกลาง หรืออธิบดีอัยการมาแล้ว</p>	<p>มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ ป.ป.ช.” ประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่งและกรรมการอื่นอีกแปดคนซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา ให้ประธานวุฒิสภาเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการ มาตรา ๘ ผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการต้องเป็นผู้ซึ่งมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์มิใช่บุคคลตามมาตรา ๙ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๙ ผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้</p>	

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ไม่น้อยกว่าห้าปี</p> <p>(๒) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี</p> <p>(๓) เป็นหรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี</p> <p>(๔) ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และยังมีผลงานทางวิชาการเป็นที่ประจักษ์</p> <p>(๕) เป็นหรือเคยเป็นผู้ประกอบวิชาชีพที่มีกฎหมายรับรองการประกอบวิชาชีพโดยประกอบวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องมาเป็นเวลานานไม่น้อยกว่าสิบปีนับถึงวันที่ได้รับการเสนอชื่อ และได้รับการรับรองการประกอบวิชาชีพจากองค์กรวิชาชีพนั้น</p> <p>(๖) เป็นผู้มีความรู้ความชำนาญและประสบการณ์ทางด้านการบริหาร การเงิน การคลัง การบัญชี หรือการบริหารกิจการวิสาหกิจในระดับไม่ต่ำกว่าผู้บริหารระดับสูงของบริษัทมหาชนจำกัดมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี</p> <p>(๗) เคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๖) รวมกันไม่น้อยกว่าสิบปี</p> <p>การนับระยะเวลาตามวรรคสอง ให้นับถึงวันที่ได้รับการเสนอชื่อหรือวันสมัครเข้ารับการสรรหา แล้วแต่กรณี</p>	<p>(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด</p> <p>(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปีบริบูรณ์</p> <p>(๓) เคยเป็นรัฐมนตรี ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ตรวจการแผ่นดิน กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ หรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองอธิการบดีสูงสุด อธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางบริหารในหน่วยงานราชการที่มีอำนาจบริหารเทียบเท่าอธิบดี หรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าศาสตราจารย์ หรือเคยเป็นทนายความ หรือผู้แทนองค์การพัฒนาเอกชน หรือผู้ประกอบวิชาชีพที่มีองค์ความรู้ที่สอดคล้องตามกฎหมายโดยประกอบวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องมาเป็นเวลานานไม่น้อยกว่าสามสิบปีนับถึงวันที่ได้รับการเสนอชื่อ ซึ่งสภาทนายความ หรือองค์การพัฒนาเอกชน หรือองค์กรวิชาชีพนั้นให้การรับรองและเสนอชื่อเข้าสู่กระบวนการสรรหา</p>	

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๗ นอกจากคุณสมบัติตาม มาตรา ๖ ผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็น กรรมการ ป.ป.ช. ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปี แต่ไม่เกินเจ็ดสิบปี (๓) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า (๔) มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นทั้งประชาชน (๕) มีสุขภาพที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 	<p>มาตรา ๘ ผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการ ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปีบริบูรณ์ (๓) เคยเป็นรัฐมนตรี ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ตรวจการแผ่นดิน กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ หรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองอธิบดี อธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางบริหารในหน่วยงานราชการที่มิอาจบริหารเทียบเท่าอธิบดี หรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าศาสตราจารย์ หรือเคยเป็นทนายความ หรือผู้แทนองค์การพัฒนาเอกชน หรือผู้ประกอบการวิชาชีพตามกฎหมายโดยประกอบวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบปีนับถึงวันที่ได้รับการเสนอชื่อ ซึ่งสภาพนายความ หรือองค์การพัฒนาเอกชน หรือองค์กรวิชาชีพนั้นให้การรับรองและเสนอชื่อเข้ากระบวนการสรรหา 	<p>หลักการตามมาตรา ๘ โดยแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญฯ ตามมาตรา ๒๑๖ ประกอบมาตรา ๒๐๑</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๘ กรรมการ ป.ช. ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เป็นหรือเคยเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระใด</p> <p>(๒) ติดยาเสพติดให้โทษ</p> <p>(๓) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต</p> <p>(๔) เป็นเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนใดๆ</p> <p>(๕) เป็นบุคคลผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิออกตั้ง ดังนี้</p> <p>(ก) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช</p> <p>(ข) อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง ไม่ว่าคดีนั้นจะถึงที่สุดแล้วหรือไม่</p> <p>(ค) วิกฤติหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ</p> <p>(ง) อยู่ระหว่างถูกร้องการใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นการชั่วคราวหรือถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง</p> <p>(จ) ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล</p> <p>(ฉ) เคยได้รับโทษจำคุกโดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงสิบปีนับถึงวันที่ได้รับการเสนอชื่อหรือวันสมัครเข้ารับการสรรหา</p>	<p>มาตรา ๑๐ ผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการ ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น</p> <p>(๒) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นของพรรคการเมืองในระยะสามปีก่อนดำรงตำแหน่ง</p> <p>(๓) เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดิน กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ</p> <p>(๔) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช</p> <p>(๕) อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง</p> <p>(๖) ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย</p> <p>(๗) วิกฤติหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ</p> <p>(๘) ติดยาเสพติดให้โทษ</p> <p>(๙) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต</p> <p>(๑๐) ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล</p> <p>(๑๑) เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกโดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงห้าปีนับถึงวันที่ได้รับการเสนอชื่อ เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ โดยแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับร่างรัฐธรรมนูญฯ ตามมาตรา ๒๑๖ ประกอบมาตรา ๒๐๒ และมาตรา ๔๔๘</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>แล้วแต่กรณี เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำได้โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ (๔) เคยถูกสั่งให้พ้นจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ</p>	<p>ฐานทุจริตต่อหน้าที่ (๑๒) เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกในความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ (๑๓) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (๑๔) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ (๑๕) อยู่ในระหว่างต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๑</p>	
<p>(๑๐) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอื่นถึงที่สุดให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ หรือเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกเพราะกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (๑๑) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน</p>	<p>มาตรา ๑ ผู้ได้รับความเห็นชอบเป็นกรรมการต้อง (๑) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ (๒) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นหรือไม่เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ (๓) ไม่ดำรงตำแหน่งใดในตำแหน่งส่วน ปริษัทหรือองค์การที่ดำเนินการเป็นธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน หรือเป็นลูกจ้างของบุคคลใด</p>	
<p>กฎหมายว่าด้วยความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน กฎหมายว่าด้วยความผิดในกฎหมายว่าด้วยความผิดของเจ้าพนักงาน กกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ หรือกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในความผิดฐานฟอกเงิน (๑๒) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำการอันเป็นการทุจริตในการเลือกตั้ง (๑๓) อยู่ในระหว่างต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่ง</p>	<p>เงินเดือนประจำ ของรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นหรือไม่เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ (๓) ไม่ดำรงตำแหน่งใดในตำแหน่งส่วน ปริษัทหรือองค์การที่ดำเนินการเป็นธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน หรือเป็นลูกจ้างของบุคคลใด</p>	

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ทางการเมือง</p> <p>(๑๔) เคยพ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุตามมาตรา ๑๔๔ หรือมาตรา ๒๓๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p> <p>(๑๖) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมืองหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นในระยะสิบปีก่อนเข้ารับการศึกษาหรือสรรหา</p> <p>(๑๗) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นของพรรคการเมืองในระยะสิบปีก่อนเข้ารับการศึกษาหรือสรรหา</p> <p>(๑๘) เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ</p> <p>(๑๙) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือกรรมการหรือที่ปรึกษาของหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ</p> <p>(๒๐) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใดในทางหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์กรที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหากำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน หรือเป็นลูกจ้างของบุคคลใด</p> <p>(๒๑) เป็นผู้ประกอบวิชาชีพอิสระ</p> <p>(๒๒) มีพฤติการณ์อันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง</p>	<p>(๔) ไม่ประกอบวิชาชีพอิสระอื่นใด</p> <p>เมื่อวุฒิสภาให้ความเห็นชอบบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) โดยได้รับความยินยอมของบุคคลนั้น ผู้ได้รับเลือกหรือได้รับความเห็นชอบจะเริ่มปฏิบัติหน้าที่ได้ต่อเมื่อได้ลาออกจากการเป็นบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓) หรือแสดงหลักฐานให้เป็นที่เชื่อได้ว่าตนได้เลิกประกอบวิชาชีพอิสระตาม (๕) แล้ว ซึ่งต้องกระทำภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเลือก หรือได้รับความเห็นชอบ แต่ถ้าผู้นั้นมิได้ลาออกหรือเลิกประกอบวิชาชีพอิสระภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยรับเลือก หรือได้รับความเห็นชอบไปเป็นกรรมการ และให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๑๔ มาใช้บังคับ</p>	

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๔ เมื่อมีกรณีที่จะต้องสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กรรมการ ป.ช. ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหา ซึ่งประกอบด้วย</p> <p>(๑) ประธานศาลฎีกา เป็นประธานกรรมการ</p> <p>(๒) ประธานสภาผู้แทนราษฎร และผู้นำฝ่ายค้าน ในสภาผู้แทนราษฎร เป็นกรรมการ</p> <p>(๓) ประธานศาลปกครองสูงสุด เป็นกรรมการ</p> <p>(๔) บุคคลผู้มีความสามารถตามมาตรา ๗ (๑) (๓) (๔) และ (๕) โดยมีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปี แต่ไม่ถึงหกสิบแปดปีในวันที่ได้รับคัดเลือกหรือวันสมัครเข้ารับการศึกษา และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ และไม่เคยปฏิบัติหน้าที่ใดๆ ในศาลรัฐธรรมนูญหรือองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งแต่งตั้งโดยศาลรัฐธรรมนูญผู้หนึ่งคน และองค์กรอิสระองค์กรหนึ่งคน เป็นกรรมการ ดังนี้</p> <p>(ก) คณะกรรมการการเลือกตั้ง</p> <p>(ข) ผู้ตรวจการแผ่นดิน</p> <p>(ค) คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน</p> <p>(ง) คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการสรรหาตาม (๒) หรือกรรมการสรรหาตาม (๔) มีไม่ครบไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้คณะกรรมการสรรหาประกอบด้วยกรรมการสรรหาเท่าที่มีอยู่ ให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาปฏิบัติหน้าที่เป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการสรรหา</p>	<p>มาตรา ๗ การสรรหาและการเลือกกรรมการให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการจำนวนห้าคน ประกอบด้วยประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธานสภาผู้แทนราษฎรและผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร โดยให้เลือกตัวเองให้กรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการสรรหา และให้คณะกรรมการสรรหาทำหน้าที่สรรหาและจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ได้รับเลือกจำนวนเก้าคนเสนอต่อประธานวุฒิสภาโดยต้องเสนอพร้อมความยินยอมของผู้ได้รับการเสนอชื่อนั้น ทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีเหตุทำให้ต้องมีการเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว มติในการคัดเลือกดังกล่าวต้องลงคะแนนโดยเปิดเผยและต้องมีคะแนนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสรรหาทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ในกรณีที่ไม่มีกรรมการในตำแหน่งใด หรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ถ้ากรรมการที่เหลืออยู่นั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งให้คณะกรรมการสรรหาประกอบด้วยกรรมการที่เหลืออยู่</p> <p>(๒) ให้ประธานวุฒิสภาเรียกประชุมวุฒิสภาเพื่อวินิจฉัยให้ความเห็นชอบบุคคลผู้ได้รับการคัดเลือกตาม (๑) ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายชื่อ การลงมติให้ใช้วิธีลงคะแนนลับ ในกรณีที่วุฒิสภาให้ความเห็นชอบ ให้ประธานวุฒิสภานำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งต่อไป ในกรณีที่วุฒิสภาไม่เห็นชอบในรายชื่อใด ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนให้ส่งรายชื่อผู้นั้นกลับไปยังคณะกรรมการสรรหาพร้อมด้วยเหตุผลเพื่อให้</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๗ โดยแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๒๑๗ ประกอบมาตรา ๒๐๓ มาตรา ๒๐๔ มาตรา ๒๐๕ และมาตรา ๒๐๖</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ให้คณะกรรมการสรรหาดำเนินการสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการ ป.ป.ช. ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ผู้ได้รับการคัดเลือกหรือได้รับการ สรรหา ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหาเป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหาให้เป็นที่สุด</p> <p>ในการสรรหา ให้คณะกรรมการสรรหา</p> <p>ปรึกษาหารือเพื่อคัดสรรให้ได้บุคคลซึ่งมีความรับผิดชอบ มีความกล้าหาญในการปฏิบัติหน้าที่ และมีพฤติกรรมทางจริยธรรม เป็นตัวอย่างที่ดีของสังคม โดยนอกจากการประกาศรับสมัครแล้ว ให้คณะกรรมการสรรหาดำเนินการสรรหาจากบุคคลที่มีความเหมาะสมทั่วไปได้ด้วย แต่ต้องได้รับความยินยอมของบุคคลนั้น</p>	<p>ดำเนินการสรรหาใหม่ หากคณะกรรมการสรรหาไม่เห็นด้วยกับวุฒิสภา และมีมติยืนยันตามมติเดิมด้วยคะแนนเอกฉันท์ ให้ส่งรายชื่อนี้ให้ประธานวุฒิสภานำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งต่อไป แต่ถ้ามติที่ยืนยันตามมติเดิมไม่เป็นเอกฉันท์ให้เริ่มกระบวนการสรรหาใหม่ ซึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิเหตุให้ต้องดำเนินการดังกล่าว</p> <p>ในการนี้ไม่อาจสรรหาบุคคลตาม (๑) ได้</p> <p>ภายในเวลาที่กำหนดไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ ให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาแต่งตั้งผู้พิพากษาในศาลฎีกาซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาจำนวนสามคนและให้ที่ประชุมใหญ่ตุลาการศาลปกครองสูงสุดแต่งตั้งตุลาการในศาลปกครองสูงสุดจำนวนสองคนเป็นกรรมการสรรหาเพื่อดำเนินการตาม (๑) แทน</p> <p>ให้ได้รับเลือกตามวรรคหนึ่งประชุมและเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการแล้วแจ้งผลให้ประธานวุฒิสภาทราบ</p>	<p>บัญญัติเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับร่างรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๒๐๔</p>
<p>มาตรา ๑๐ ผู้ได้รับการคัดเลือกหรือสรรหาเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งกรรมการ ป.ป.ช. ต้องได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา</p> <p>ในการนี้วุฒิสภาไม่ให้ความเห็นชอบผู้ได้รับการสรรหาหรือคัดเลือกรายใด ให้ดำเนินการสรรหาหรือคัดเลือกรายใหม่แทนผู้นั้น แล้วเสนอต่อวุฒิสภาเพื่อให้ความเห็นชอบต่อไป</p>		<p>บัญญัติเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับร่างรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๒๐๔</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>เมื่อผู้ได้รับการสรรหาหรือคัดเลือกได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาแล้ว ให้เลือกตนเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแจ้งผลให้ประธานวุฒิสภาทราบ ให้ประธานวุฒิสภานำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งประธานกรรมการ ป.ป.ช. และกรรมการ ป.ป.ช. และเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ</p>		
<p>มาตรา ๑๑ ผู้ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาให้เป็นการกรรมการ ป.ป.ช. โดยที่ยังมิได้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๘ (๑๘) หรือ (๒๐) หรือยังประกอบวิชาชีพตามมาตรา ๘ (๒๑) อยู่ ต้องแสดงหลักฐานว่าได้ลาออกหรือเลิกประกอบวิชาชีพตามมาตรา ๘ (๑๘) (๑๙) (๒๐) หรือ (๒๑) แล้ว ต่อประธานวุฒิสภากายในเวลาที่ประธานวุฒิสภากำหนด ซึ่งต้องเป็นเวลาก่อนที่ประธานวุฒิสภา จะนำความกราบบังคมทูลตามมาตรา ๑๐ วรรคสี่ ในการยื่นไม่แสดงหลักฐานภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าผู้นั้นสละสิทธิ และให้ดำเนินการคัดเลือกหรือ สรรหาใหม่</p>		<p>บัญญัติเพิ่มเติมเพื่อให้ออกคล้อยกับ ร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๕</p>
<p>มาตรา ๑๒ ในการพิจารณาให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๐ ถ้ามีผู้ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน ให้ผู้ได้รับความเห็นชอบเลือกกันเองให้คนหนึ่ง เป็นประธานกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแจ้งผลให้ประธานวุฒิสภาทราบโดยไม่ต้องรอให้มีผู้ได้รับความเห็นชอบให้ครบเก้าคน และเมื่อโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งแล้ว ให้กรรมการ ป.ป.ช.</p>		<p>บัญญัติเพิ่มเติมเพื่อให้ออกคล้อยกับ ร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๖</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปหลังจากก่อนได้ โดยในระหว่างนั้นให้ถือว่าการรณการ ป.ป.ช. ประกอบด้วยการรณการเท่าที่มีอยู่</p>		
<p>มาตรา ๑๓ กรรมการ ป.ป.ช. มีวาระการดำรงตำแหน่งเจ็ดปีนับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว</p> <p>ในระหว่างที่กรรมการ ป.ป.ช. พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและยังไม่มีกรรมการ ป.ป.ช. แทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการ ป.ป.ช. เท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปแต่เว้นแต่จะมีกรรมการ ป.ป.ช. เหลือไม่ถึงห้าคน</p>	<p>มาตรา ๑๒ กรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งเก้าปีนับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว</p> <p>กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระต้องปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๒ โดยแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับร่างรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๒๓๓</p>
<p>มาตรา ๑๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๓ กรรมการ ป.ป.ช. พ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามเฉพาะตามมาตรา ๖ หรือขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๗ หรือมีลักษณะต้องห้ามทั่วไปตามมาตรา ๘</p> <p>ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งลาออกจาก</p>	<p>มาตรา ๑๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตาม มาตรา ๑๒ กรรมการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) มีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์</p> <p>(๓) ลาออก</p> <p>(๔) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๘ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐</p> <p>(๕) กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๑</p>	<p>แก้ไขปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับร่างรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๒๑๘ ประกอบมาตรา ๒๑๖ มาตรา ๒๓๒ มาตรา ๒๐๘ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาตรา ๒๐๙ มาตรา ๒๑๔ และมาตรา ๒๓๕</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ตำแหน่ง ให้พ้นจากตำแหน่งกรรมการ ป.ป.ช. ด้วย</p> <p>ในกรณีที่กรรมการ ป.ป.ช. พ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้กรรมการ ป.ป.ช. ที่พ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการ ป.ป.ช. ใหม่แทน</p> <p>ในกรณีที่มิปัญหาว่ากรรมการ ป.ป.ช. ผู้ใดพ้นจากตำแหน่งตาม (๒) หรือ (๓) ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหาตามมาตรา ๘ เป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหาให้เป็นที่สุด</p> <p>ในกรณีที่กรรมการ ป.ป.ช. ผู้ใดพ้นจากตำแหน่งตามวรรคสี่ ย่อมไม่กระทำการเพิกถอนกิจการที่กรรมการ ป.ป.ช. ผู้นั้นได้กระทำไปในหน้าที่ รวมทั้งการได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งหรือประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นก่อนที่กรรมการ ป.ป.ช. ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง</p> <p>การร้องขอ ผู้มีสิทธิร้องขอ การพิจารณา และการวินิจฉัยตามวรรคสี่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญและกฎหมาย</p> <p>ในกรณีที่กรรมการ ป.ป.ช. ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ (๒) และ (๓) และมีการการ ป.ป.ช. เหลืออยู่ไม่ถึงครึ่งหนึ่ง ให้ประธานศาลฎีกาและประธานศาลปกครองสูงสุดร่วมกันแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม เช่นเดียวกับกรรมการ ป.ป.ช. ทำหน้าที่ เป็นกรรมการ ป.ป.ช. เป็นการชั่วคราวให้ครบเก้าคน โดยให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งทำหน้าที่ในสถานะ กรรมการ ป.ป.ช. ได้จนกว่ากรรมการ ป.ป.ช. ที่ตนทำ</p>	<p>มาตรา ๑๖</p> <p>(๖) วุฒิสภามีมติให้พ้นจากตำแหน่งตาม</p> <p>(๗) ต้องคำพิพากษาให้จำคุก</p> <p>เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้และให้ถือว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกอบด้วยการเท่าที่มีอยู่</p> <p>มาตรา ๑๒ วรรคสอง</p> <p>กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระต้องปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่</p> <p>มาตรา ๑๔ เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่ง ให้เริ่มดำเนินการตามมาตรา ๗ ภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง</p> <p>ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๓ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งในระหว่างที่อยู่ออกสมัยประชุมของรัฐสภา ให้ดำเนินการตามมาตรา ๗ ภายในสามสิบวันนับแต่วันเปิดสมัยประชุมของรัฐสภา</p>	

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>หน้าที่แห่งหนึ่งจะบัญญัติหน้าที่ได้ หรือจนกว่าจะมีคำสั่งแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทน</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๑๕ ให้กรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่ ยินยัติรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งทรัพย์สินที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ต่อประธานวุฒิสภาเมื่อรับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๕ มาตรา ๔๕๘ มาตรา ๑๐๐ และมาตรา ๑๔๙ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม</p> <p>บัญญัติรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่ง จะเปิดเผยได้แต่เฉพาะกรณีที่ต้องดำเนินการตามวรรคสาม หรือเพื่อประโยชน์ต่อการพิจารณาพิพากษาคดีหรือการวินิจฉัยชี้ขาด และได้รับการร้องขอจากศาล หรือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือกรณีที่เจ้าของบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินนั้นยินยอมให้มีการเปิดเผย ซึ่งในกรณีนี้ ให้ประธานวุฒิสภาประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ให้ประธานวุฒิสภาจัดให้มีการตรวจสอบบัญชีของบุคคลตามวรรคหนึ่ง และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของประธานวุฒิสภาในกรณีนี้ด้วยโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๑๕ ให้กรรมการมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมถึงทรัพย์สินที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ต่อประธานวุฒิสภาเมื่อรับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๑ และมาตรา ๑๑๙ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม</p> <p>บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่ง จะเปิดเผยได้แต่เฉพาะกรณี ที่ต้องดำเนินการตามวรรคสาม หรือเพื่อประโยชน์ต่อการพิจารณาพิพากษาคดีหรือการวินิจฉัยชี้ขาด และได้รับการร้องขอของศาลหรือผู้มีส่วนได้เสียหรือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือกรณีที่เจ้าของบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินนั้นยินยอมให้มีการเปิดเผย ซึ่งในกรณีนี้ให้ประธานวุฒิสภาประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ให้ประธานวุฒิสภาจัดให้มีการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของบุคคลตามวรรคหนึ่ง และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของประธานวุฒิสภาในกรณีนี้ด้วย โดยอนุโลม</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๕ โดยไม่แก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๑๖ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกของทั้งสองสภาจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา หรือประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าสองหมื่นคน มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภาว่ากรรมการผู้ใดกระทำการขาดความเที่ยงธรรมจงใจฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายหรือมีพฤติการณ์ที่เป็นการเสื่อมเสียแก่เกียรติศักดิ์ของการดำรงตำแหน่งอย่างร้ายแรง เพื่อให้วุฒิสภามีมติให้พ้นจากตำแหน่งได้</p>	<p>มาตรา ๑๖ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร หรือประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่น้อยกว่าสองหมื่นคน มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภาว่ากรรมการผู้ใดกระทำการขาดความเที่ยงธรรมจงใจฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายหรือมีพฤติการณ์ที่เป็นการเสื่อมเสียแก่เกียรติศักดิ์ของการดำรงตำแหน่งอย่างร้ายแรง เพื่อให้วุฒิสภามีมติให้พ้นจากตำแหน่งได้</p> <p>มติของวุฒิสภาให้การพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา</p>	<p>ยกเลิกเนื่องจากตามร่างรัฐธรรมนูญฯ ไม่ได้กำหนดเรื่องการถอนถอนออกจากรายชื่อ</p>
<p>มาตรา ๑๖ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกของทั้งสองสภาจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา หรือประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าสองหมื่นคน มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภาว่ากรรมการผู้ใดกระทำการขาดความเที่ยงธรรมจงใจฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญหรือมีพฤติการณ์ที่เป็นการเสื่อมเสียแก่เกียรติศักดิ์ของการดำรงตำแหน่งอย่างร้ายแรง โดยยื่นต่อประธานรัฐสภาพร้อมด้วยหลักฐานตามสมควร เมื่อประธานรัฐสภาเห็นว่ามิใช่เหตุ</p>	<p>มาตรา ๑๗ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกของทั้งสองสภามีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองว่ากรรมการผู้ใดกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ คำร้องขอตามวรรคหนึ่งต้องระบุพฤติการณ์ที่กล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว กระทำการตามวรรคหนึ่งเป็นชื่อ ๆ ให้ชัดเจนและให้ยื่นต่อประธานวุฒิสภา เมื่อประธาน</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๗ โดยแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับร่างรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๒๓๖</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>อันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดกฎหมาย ให้ประธานรัฐสภาส่งเรื่องไปยังประธานศาลฎีกาเพื่อตั้งคณะผู้ไต่สวนอิสระจากผู้ซึ่งมีความเป็นกลางทางการเมือง และมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์เพื่อไต่สวนหาข้อเท็จจริง</p> <p>การกล่าวหาทางอาชญากรรมหนึ่ง ให้รวมถึงการเข้าชื่อกล่าวหากรรมการ ป.ป.ช. ในฐานะกรรมการไต่สวน และบุคคลอื่นเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดทางอาญา รวมทั้งผู้ให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่กรรมการ ป.ป.ช. เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ด้วย</p> <p>คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม หน้าที่และอำนาจ วิธีการไต่สวน ระยะเวลาการไต่สวนและการดำเนินการอื่นที่จำเป็นของคณะผู้ไต่สวนอิสระ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ</p>	<p>วุฒิสภาได้รับคำร้องแล้ว ให้ส่งคำร้องดังกล่าวไปยังศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อพิจารณาพิพากษา</p> <p>ในการนี้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งรับคำร้อง การพิจารณาผู้ถูกกล่าวหาจะปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างนี้ไม่ได้ จนกว่าจะมีคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้ยกคำร้องดังกล่าว</p> <p>ในการนี้กรรมการเฝ้าอาชญากรรมที่ปฏิบัติหน้าที่ได้ดำเนินการรณการ และมีการรณการเหลืออยู่น้อยกว่าครึ่งของจำนวนสูงสุดรวมกันแต่ละบุคคล ซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามเช่นเดียวกับกรรมการ ทำหน้าที่เป็นกรรมการเป็นการชั่วคราวโดยให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งตั้งจนกว่ากรรมการที่ตนดำรงตำแหน่งแทนจะปฏิบัติหน้าที่ได้หรือจนกว่าจะมีคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองว่าผู้นี้กระทำความผิด</p> <p>ในการนี้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการการเมืองมีคำพิพากษาให้ยกคำร้องให้การปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคสามมีสิทธิได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์อื่นใดในระหว่างที่ยุติการปฏิบัติหน้าที่นั้นเต็มจำนวน</p> <p>การดำเนินการในชั้นศาลให้เป็นไปตาม</p>	

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๑๗ เมื่อคำวินิจฉัยการไต่สวนแล้วเสร็จ ให้คณะผู้ไต่สวนอิสระดำเนินการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ถ้าเห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลให้ส่งยุติเรื่อง และให้คำสั่งดังกล่าวเป็นที่สุด</p> <p>(๒) ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาผิดหรือไม่เป็นไปตามมาตรฐานจริยธรรมอย่างไร้ความแรง ให้เสนอเรื่องต่อศาลฎีกาเพื่อวินิจฉัย โดยให้นำความในมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>(๓) ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาผิดการผิดตามที่ถูกกล่าวหา และมีโทษกรณีตาม (๒) ให้ส่งสำนวนการไต่สวนไปยังผู้ดำรงตำแหน่งหรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ แพทย์ศาสตราจารย์ หรือตำแหน่งทางการเมือง และให้นำความในมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง และมาตรา ๑๒๒ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p>	<p>เห็นชอบบทบัญญัติเพื่อให้สอดคล้องกับร่างรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๒๓๗</p>
<p>มาตรา ๑๘ เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานกรรมการ ป.ป.ช. และกรรมการ ป.ป.ช. ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น</p>	<p>มาตรา ๑๘ เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานกรรมการ และกรรมการ ป.ป.ช. ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๘ โดยไม่แก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๑๘ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ใต้ส่วนและมีความเห็นกรณีการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ หรือผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้มีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ หรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ หรือทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือประพฤติมิชอบ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง เพื่อดำเนินการต่อไปตามรัฐธรรมนูญหรือตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>(๒) ใต้ส่วนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายรายผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ หรือกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดอาญาที่เกี่ยวกับราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ตามกฎหมายอื่นหรือประพฤติมิชอบ เพื่อดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>(๓) ใต้ส่วนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p>	<p>มาตรา ๑๘ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ใต้ส่วนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งทำความเห็นเสนอต่อวุฒิสภาตามหมวด ๕ การถอดถอนจากตำแหน่ง</p> <p>(๒) ใต้ส่วนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งทำความเห็นเสนอไปยังอัยการสูงสุดเพื่อฟ้องคดีต่อศาลฎีกา</p> <p>(๓) ใต้ส่วนและวินิจฉัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองของผู้อื่นซึ่งมิใช่บุคคลตาม (๒) และเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายรายผิดปกติเพื่อร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>(๔) ใต้ส่วนและวินิจฉัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่นซึ่งมิใช่บุคคลตาม (๒) หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูงหรือข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๘ โดยแก้ไขปรับปรุง ดังนี้</p> <p>๑) ยกเลิกเรื่องอำนาจในการดำเนินกรถอนถอดจากตำแหน่ง เนื่องจากตามร่างรัฐธรรมนูญฯ ไม่มีกระบวนการถอดถอนออกจากตำแหน่งกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ</p> <p>๒) เพื่อให้สอดคล้องกับร่างรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๓๔</p> <p>๓) แก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับร่างรัฐธรรมนูญฯ ที่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ทุกตำแหน่ง (ไม่ใช่เฉพาะแต่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งแต่ระดับผู้ช่วยการขึ้นไป)</p> <p>๔) กรณีเพิ่มเติมให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. “ประพฤติมิชอบ” เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันที่สิทธิกรณโต้แย้งกับศาลปกครองว่า ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจทำคดีประพฤติมิชอบ อีกทั้ง ให้สอดคล้องกับกฎหมายวิธีพิจารณาความคดีทุจริตที่มีอำนาจดำเนินคดีประพฤติมิชอบ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>รัฐธรรมนูญนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>(๓) กำหนดให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย หรือธนาคารพาณิชย์ตาม กฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ หรือสถาบันการเงินอื่นหรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงผู้ประกอบการอาชีพ รายงานธุรกรรม การการเงินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมถึงบุคคลที่เกี่ยวข้องของ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>(๔) เสนอมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะ ต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภา ศาลหรือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการ หรือวางแผนงานโครงการ ของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อป้องกัน หรือปราบปรามการทุจริตต่อหน้าที่ การกระทำความผิดต่อ ต้าแหน่งหน้าที่ราชการหรือการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ในการยุติธรรม</p>	<p>แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามหมวด ๓ การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>(๓) กำกับดูแลคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p> <p>(๔) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเปิดเผยแพร่บัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของผู้ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาและเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p> <p>(๔) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการการยื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทาง การเมือง ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่ ของรัฐที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตาม หมวด ๓ การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน</p> <p>(๑๐) รายงานผลการตรวจสอบและผลการ ปฏิบัติหน้าที่พร้อมข้อสังเกตต่อคณะรัฐมนตรีสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาทุกปี ทั้งนี้ ให้ประกาศรายงานดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษาและเปิดเผยต่อสาธารณชนด้วย</p>	<p>ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน และเจ้าหน้าที่ของรัฐยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งตรวจสอบ และเปิดเผยผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ของบุคคลดังกล่าว ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต</p> <p>๔) ยกเลิกการกำกับดูแลคุณธรรมและ จริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เนื่องจาก (ร่าง) รัฐธรรมนูญฯ ได้ปรับเปลี่ยนกลไก การกำกับดูแลคุณธรรมและจริยธรรม</p> <p>๑๐) แก้ไขเพิ่มเติมตาม (๓) เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการทำงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>เพื่อให้สามารถเข้าถึงข้อมูลทางการเงิน</p> <p>(๑๑) เพื่อให้สามารถสืบค้นข้อมูลทางสถิติ</p> <p>๑๒) นำหลักการตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไข เพิ่มเติมฉบับที่ ๓ มาตรา ๑๙ (๑๔) และมาตรา</p>	<p>(๔) ดำเนินการส่งเรื่องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษา ให้ยกเลิกหรือเพิกถอนสิทธิ หรือเอกสารสิทธิที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้อนุมัติหรืออนุญาตให้สิทธิ ประโยชน์หรือออกเอกสารสิทธิแก่บุคคลไปโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการ</p> <p>(๑๐) จัดทำแผนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต คววมคุม คุแล และกำกับติดตาม</p>	<p>๑๑) เพื่อให้สามารถสืบค้นข้อมูลทางสถิติ</p> <p>๑๒) นำหลักการตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไข เพิ่มเติมฉบับที่ ๓ มาตรา ๑๙ (๑๔) และมาตรา</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>การชี้แจงสิทธิเสรีภาพของประชาชนว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมทั้งบูรณาการงบประมาณและแผนงานในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้หน่วยงานของรัฐนำไปปฏิบัติ เพื่อบริหารการทุจริต เกี่ยวกับภารกิจหลักสู่ตรรกะการศึกษา</p> <p>(๑๑) ดำเนินการเพื่อบริหารการทุจริตและเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต รวมทั้งดำเนินการให้ประชาชนหรือกลุ่มบุคคลมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>(๑๒) ดำเนินการเกี่ยวกับด้านการต่างประเทศ</p>	<p>การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่การยุติธรรม</p> <p>(๑๒) ดำเนินการส่งเสริมให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้คำปรึกษาหรือคำชี้แจงหรือคำปรึกษาให้ยกเลิกหรือเพิกถอนสิทธิหรือเอกสารสิทธิที่เจ้าหน้าที่ของรัฐอนุมัติหรืออนุญาตให้สิทธิประโยชน์หรือออกเอกสารสิทธิแก่บุคคลใดไปโดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการ</p> <p>(๑๓) ดำเนินการเพื่อบริหารการทุจริตและเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต รวมทั้งดำเนินการให้ประชาชนหรือกลุ่มบุคคลมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>(๑๔) ดำเนินการเกี่ยวกับด้านการต่างประเทศ</p>	<p>๑๔/ (๑๔/๑) รวมเป็นร่างมาตรา ๑๔ (๑๒) โดยมีหลักการให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจในการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามพันธกรณีและข้อตกลงระหว่างประเทศในการต่อต้านการทุจริต ดังนี้</p> <p>๑. ดำเนินการเกี่ยวกับด้านการต่างประเทศโดยเป็นศูนย์กลางความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>๒. ดำเนินการตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศในคดีที่ทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในต่างประเทศในคดีทุจริต</p> <p>๑๓) เพิ่มเติมให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจแต่งตั้งหัวหน้าพนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนเพื่อปฏิบัติหน้าที่ (แก้ไขเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.)</p>
<p>ความเป็นศูนย์กลางความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือดำเนินการตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศในคดีที่ทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในคดีที่ทุจริต ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามพันธกรณี และข้อตกลงระหว่างประเทศในการต่อต้านการทุจริต</p> <p>(๑๓) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. และข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป</p> <p>(๑๔) แต่งตั้งหัวหน้าพนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนเพื่อปฏิบัติหน้าที่ โดยประกาศตราขงกิจจานุเบกษาหรือมอบหมายไปเป็นการเฉพาะหรือเป็นการทั่วไปให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวน ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>	<p>โดยเป็นศูนย์กลางความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามพันธกรณีและข้อตกลงระหว่างประเทศในการต่อต้านการทุจริต</p> <p>(๑๔/๑) ดำเนินการตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศในคดีที่ทุจริตที่ผู้ประสานงานกลางตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในร้องทางอาญา ส่งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการหรือพิจารณาให้ความช่วยเหลือกับต่างประเทศในคดีที่ทุจริตซึ่งมิใช่คำร้องขอความช่วยเหลือเหลือตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา</p>	<p>๑๔) แก้ไขเพิ่มเติม ตาม (ร่าง) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๑๔วรรคสาม เพื่อให้สอดคล้องกับ พ.ร.บ. จัดตั้งศาล</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>(๑๕) แต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคล เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย</p> <p>(๑๖) รายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่พร้อมข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาทุกปี ทั้งนี้ ให้ประกาศรายงานดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษา และเปิดเผยต่อสาธารณะด้วย</p> <p>(๑๗) ดำเนินการอื่นตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้บัญญัติหรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งนี้ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการตามที่เห็นสมควรหรืออาจสั่งร้องให้หน่วยงานที่รับผิดชอบปฏิบัติตามก็ได้</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๑) (๒) และ (๓) ในคดีที่มีการกระทำอันเป็นกรณีพิเศษคดีออกหมายหลายบท และบทใดบทหนึ่งจะต้องดำเนินการโดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคดีที่มีการกระทำในความผิดเกี่ยวข้อด้วยกัน และความผิดเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่จะต้องดำเนินการในคราวเดียวกัน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจมอบหมายให้หัวหน้าพนักงานสอบสวน พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ สอบสวนเบื้องต้น แลวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน หรือไต่สวน สำหรับความผิดบทอื่นหรือเรื่องอื่นด้วย ทั้งนี้ รวมถึงบุคคลที่เป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน หรือผู้ใช้ หรือผู้รับออร์บว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นเพื่อกระทำการหรือไม่</p>	<p>(๑๕) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเลขาธิการหน้าหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย</p> <p>(๑๖) แต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อปฏิบัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้บัญญัติหรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งนี้ ในกรณีที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่เป็นการตัดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการตามที่เห็นสมควรต่อไป หรืออาจสั่งร้องให้หน่วยงานที่รับผิดชอบปฏิบัติตามก็ได้</p> <p>การไต่สวนข้อเท็จจริง หรือการตรวจสอบตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้รับผิดชอบสำนวนเพื่อดำเนินการแทนก็ได้ แล้วรายงานต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไป ทั้งนี้ การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>อาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถชี้มูลความผิดทางวินัยไม่เกี่ยวข้องเนื่องในการกระทำทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งที่ราชการ หรือความต่อตำแหน่งหน้าที่เป็นการยุติธรรม หรือไม่ก็ตาม</p> <p>๑๕) แก้ไขเพิ่มเติม ตาม (ร่าง) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๑๙ วรรคสี่ เพื่อให้สอดคล้องกับ (ร่าง) รัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๒๓๔ วรรคท้าย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>กระทำการอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ด้วย ในกรณีต่อไปนี้ ในกรณีที่ได้ส่วนและวินิจฉัยตาม (๑) (๒) และ (๓) ให้คณะกรรมการการ ป.ป.ช. มีอำนาจวินิจฉัยความผิดทางอาญา ทางวินัย หรือทั้งทางอาญาและทางวินัย ได้ในฐานความผิดหรือบท มาตราที่เกี่ยวข้อง ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๑) (๒) (๓) และ (๖) ให้ เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการการ ป.ป.ช. ที่จะต้องจัดให้มีมาตรการหรือแนวทางที่จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม ในกรณีจำเป็นจะมอบหมายให้ หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดำเนินการแทนในเรื่องที่มีเหตุเป็นความผิดร้ายแรง หรือที่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐบางระดับหรือกำหนดให้หัวหน้าพนักงานได้ส่วนหรือพนักงานได้ส่วน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบ สอบสวนหรือได้ส่วนเบื้องต้นตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการการ ป.ป.ช. กำหนดก็ได้ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่คณะกรรมการการ ป.ป.ช. ได้ออกใช้บังคับตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ที่มีผลเป็นการทั่วไป ให้ประธานกรรมการการ ป.ป.ช. เป็นผู้ลงนาม และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p>		

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๒๐ การประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องมีกรรมการ ป.ป.ช. มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ซึ่งจะเป็นอย่างประชุมเป็นการประชุมให้จัดแจ้งรายงานการประชุมไว้ เป็นหนังสือ ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึกไว้ด้วย</p> <p>การประชุมให้บันทึกไว้ตามระเบียบการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>มาตรา ๒๐ การประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ซึ่งจะเป็นอย่างประชุม</p> <p>มาตรา ๒๑ การประชุมให้เป็นไปตามระเบียบการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>การนัดประชุมต้องทำเป็นหนังสือและแจ้งให้กรรมการทุกคนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน เว้นแต่กรณีการนัดประชุมเพื่อทราบกรณีประชุมแล้ว กรณีดังกล่าวนี้จะทำหนังสือแจ้งนัดเฉพาะกรรมการที่ไม่ได้มาประชุมก็ได้</p> <p>บทบัญญัติในวรรคสองมีอำนาจใช้บังคับในกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนซึ่งประธานกรรมการจะนัดประชุมเป็นอย่างอื่นก็ได้</p> <p>มาตรา ๒๔ ในการประชุมต้องมีการประชุมเป็นหนังสือ</p> <p>ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และถ้ากรรมการฝ่ายข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือให้บันทึกไว้ด้วย</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p> <p>หลักการตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๔ โดยแก้ไขปรับปรุงโดยนำบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ มาบัญญัติไว้รวมกัน และนำเนื้อหาโดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการนัดประชุมให้กำหนดไว้ในระเบียบ</p>
---	--	---

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๒๑ ประธานกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการประชุม และเพื่อรักษาความเรียบร้อยในการประชุม ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ตามความจำเป็นได้</p> <p>ถ้าประธานกรรมการ ป.ป.ช. ไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการ ป.ป.ช. ที่มาประชุมเลือกกรรมการ ป.ป.ช. คนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม</p>	<p>มาตรา ๒๒ ประธานกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการประชุมและเพื่อรักษาความเรียบร้อยในการประชุม ให้ประธานกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ตามความจำเป็นได้</p> <p>ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๒๒ โดยไม่แก้ไข</p>
<p>มาตรา ๒๒ การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากของจำนวนกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ไม่ว่าเป็นการลงมติในการวินิจฉัย หรือให้ความเห็นชอบตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>การลงมติในการวินิจฉัยว่าผู้ดำรงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระหรือผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน กระทำ ความผิดฐานร้ายวผิดปกติหรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือประพฤติมิชอบ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง ต้องมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่</p> <p>กรรมการ ป.ป.ช. คนหนึ่งให้มเสียหนึ่งในการ</p>	<p>มาตรา ๒๓ การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ไม่ว่าเป็นการลงมติในการวินิจฉัย หรือให้ความเห็นชอบตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>กรรมการคนหนึ่งให้มเสียหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๒๓ แก้ไขวรรคสามเกี่ยวกับ การลงมติในการวินิจฉัย เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๕</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ไม่มีการกรรมการ ป.ป.ช. หรือประธานกรรมการ ป.ป.ช. ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการ ป.ป.ช. ที่เหลืออยู่ถือว่าการ ป.ป.ช. คนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการ ป.ป.ช. แทน</p> <p>ให้ผู้ทำหน้าที่ประธานกรรมการ ป.ป.ช. แทนตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับประธานกรรมการ ป.ป.ช.</p>	<p>มาตรา ๒๘ ในกรณีที่ไม่มีการกรรมการ หรือประธานกรรมการไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่เหลืออยู่ถือว่าการคนหนึ่งที่หน้าที่ประธานกรรมการแทน</p> <p>ให้ผู้ทำหน้าที่ประธานกรรมการแทนตามวรรคหนึ่งมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับประธานกรรมการ</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๒๘ โดยไม่แก้ไข</p>
<p>มาตรา ๒๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีคำสั่งให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือราชการส่วนท้องถิ่น ปฏิบัติการทั้งหลายอันจำเป็นแก่การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้พยานหลักฐานเพื่อประโยชน์แห่งการตรวจสอบ สืบสวน แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานหรือ</p> <p>(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้ส่งเงิน การเงิน ส่วนราชการ องค์กร หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานเอกชน แล้วแต่กรณี ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือ</p>	<p>มาตรา ๒๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีคำสั่งให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือราชการส่วนท้องถิ่น ปฏิบัติการทั้งหลายอันจำเป็นแก่การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้พยานหลักฐานเพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวนข้อเท็จจริง</p> <p>(๒) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถาน สถานที่พักการหรือสถานที่อื่นใด รวบรวมพยานพยานบุคคลใดๆ ในเวลาระหว่างพระอัยการขึ้น และพระอัยการตีตกหรือในระหว่างเวลาที่มีการประกอบกิจการเพื่อตรวจสอบ คืบ ยึด หรืออายัด เอกสาร หรือพยาน หรือ</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๒๕ และปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>๑) ตาม (ร่าง) มาตรา ๒๔ (๑) คงหลักการเดิมตามมาตรา ๒๕ (๑) และปรับปรุงแก้ไขให้ครอบคลุมให้รวมถึงเพื่อประโยชน์แห่งการตรวจสอบ สืบสวน แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน ด้วย</p> <p>๒) เพิ่มบทบัญญัติ ตาม (ร่าง) มาตรา ๒๔ (๒) โดยปรับปรุงอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตาม มาตรา ๒๕(๓) ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นในส่วนของ การสอบถามหรือเรียกให้หน่วยงาน ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ และให้มีสภาพบังคับในการ ไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าว</p> <p>๓) ตาม (ร่าง) มาตรา ๒๔ (๓) คงหลักการ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานใดๆ มาเพื่อตรวจสอบ สอดส่อง และแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน หรือไต่สวน เพื่อประกอบการพิจารณา</p> <p>(๓) คำเนิมนการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถานสถานที่ทำการหรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใดๆ ในเวลากระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาที่มีการประกอบกิจการเพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัด เอกสารทรัพย์สิน หรือ พยานหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ตรวจสอบ สอดส่อง แสวงหาข้อเท็จจริง และรวบรวมพยานหลักฐาน หรือไต่สวน และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปไดจนกว่าจะแล้วเสร็จ</p> <p>(๔) มีหนังสือขอให้หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานเอกชน ดำเนินการเพื่อประโยชน์แห่งการปฏิบัติหน้าที่ การตรวจสอบ การสอบสวน การแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน การไต่สวน หรือการวินิจฉัยชี้ขาดของ คณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>(๕) คำเนิมนการจ้างที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ หรือสำนักงานเอกชนที่เป็นที่ยอมรับแห่งวิชาชีพ ให้ดำเนินการ ตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินและหนี้สิน การเคลื่อนย้ายทางการเงิน หรือธุรกรรมทางการเงิน รวมทั้งดำเนินการติดตามทรัพย์สินอันอาจของศาลต่างประเทศ เพื่อประโยชน์ในการติดตามทรัพย์สิน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>พยานหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปไดจนกว่าจะแล้วเสร็จ</p> <p>(๓) มีหนังสือขอให้หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานเอกชน ดำเนินการเพื่อประโยชน์แห่งการปฏิบัติหน้าที่ การไต่สวน ข้อเท็จจริง หรือการวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>	<p>เดิมตามมาตรา ๒๕ (๒) และปรับปรุงแก้ไขให้ครอบคลุมให้รวมถึงข้อประโยชน์แห่งการตรวจสอบ สอดส่อง แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน</p> <p>(๔) ตาม (ร่าง) มาตรา ๒๕ (๔) คงหลักการเดิมตามมาตรา ๒๕ (๓) และปรับปรุงแก้ไขให้ครอบคลุมให้รวมถึงข้อประโยชน์แห่งการตรวจสอบ สอดส่อง แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน</p> <p>(๕) เพิ่มบทบัญญัติ ตาม (ร่าง) มาตรา ๒๕ (๕) เพิ่มประสิทธิภาพ โดยให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถจ้างที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ หรือสำนักงานเอกชนที่เป็นที่ยอมรับแห่งวิชาชีพ เพื่อประโยชน์ในการติดตามทรัพย์สิน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>บรรดาข้อมูลที่ได้จากการให้ถ้อยคำ คำชี้แจงเป็นหนังสือ บัญชี เอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ ที่มีลักษณะเป็นข้อมูลเฉพาะของบุคคล สถาบันการเงิน หรือส่วนราชการ องค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ให้สำนักงาน ป.ป.ช. จัดเก็บ รักษา และใช้ประโยชน์จากข้อมูลนั้น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>มาตรา ๒๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>๓) เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ โดยทำข้อตกลงกับหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อมอบหมายเจ้าหน้าที่ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน หรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความจำเป็น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๒๕ โดยแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ (๓/๑) เพื่อให้มีการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานเพื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างมีประสิทธิภาพ ตาม UNCAC ข้อบทที่ ๓๘ ในลักษณะการทำงานร่วมกันแบบ Task force โดยกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกข้อบังคับในการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้การสนับสนุนในการปฏิบัติหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องกับ การตรวจสอบ การสืบสวน การสอบสวน และหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน หรือไต่สวน โดยได้รับค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทน ซึ่งก่อให้เกิดสภาพบังคับมากกว่าการกำหนดให้มีการจัดทำข้อตกลงตามเดิม</p>
<p>มาตรา ๒๕ เพื่อประโยชน์ในการประสานการทำงานป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกข้อบังคับการปฏิบัติหน้าที่ในการตรวจสอบ ส่วน การแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน หรือการไต่สวน ระหว่างหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจ เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) วิธีปฏิบัติระหว่างหน่วยงานเกี่ยวกับการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษการดำเนินการเกี่ยวกับหมายเรียก และหมายอาญา การจับ การควบคุม การค้น หรือการปล่อยชั่วคราว การตรวจสอบ การส่งหา การแสวงหา ข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน ไต่สวน การส่งมอบคดี และการดำเนินการอื่นเกี่ยวกับคดีในระหว่างหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>(๒) การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p>	<p>มาตรา ๒๕ ในกรณีที่มีความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ โดยทำข้อตกลงกับหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อมอบหมายเจ้าหน้าที่ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน หรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความจำเป็น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๒๕ โดยแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ (๓/๑) เพื่อให้มีการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานเพื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างมีประสิทธิภาพ ตาม UNCAC ข้อบทที่ ๓๘ ในลักษณะการทำงานร่วมกันแบบ Task force โดยกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกข้อบังคับในการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้การสนับสนุนในการปฏิบัติหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องกับ การตรวจสอบ การสืบสวน การสอบสวน และหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน หรือไต่สวน โดยได้รับค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทน ซึ่งก่อให้เกิดสภาพบังคับมากกว่าการกำหนดให้มีการจัดทำข้อตกลงตามเดิม</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>(๓) การสนับสนุนของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ การสอบสวนเบื้องต้น การแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวม พยานหลักฐาน หรือใต้อื่น</p> <p>เมื่อมีข้อบังคับตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ปฏิบัติตามข้อบังคับที่กำหนดนั้น ถ้าข้อบังคับดังกล่าวเป็นการกำหนดหน้าที่ระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือพนักงานสอบสวนในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้ถือว่า การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวใน ส่วนที่เกี่ยวข้องเป็นการดำเนินการของผู้มีอำนาจหน้าที่สืบสวนและสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น</p> <p>ให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่ง ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนหรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ ตามสมควรแก่กรณี โดยได้รับค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนอื่นใดที่จำเป็นในการช่วยเหลือสนับสนุน หรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่เพื่อ ให้การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>มาตรา ๒๖ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกระเบียบเกี่ยวกับปฏิบัติหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๒๕ (๔) และ (๕) และ ปรับปรุงเพิ่มเติม</p> <p>๑) ตาม (ร่าง) มาตรา ๒๖(๓) เพิ่มเติม</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>(๑) ระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าที่พัก ค่าเดินทาง ค่าใช้จ่ายอื่นและค่าตอบแทนของพนักงานหรือผู้ซึ่งช่วยปฏิบัติงานที่ และเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้อื่นใด เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>(๒) ระเบียบเกี่ยวกับการจ่ายเงินสินบนตามมาตรา ๑๔๕</p> <p>(๓) ระเบียบเกี่ยวกับการกำหนดค่าตอบแทนในการสอบสวนของพนักงานสอบสวน หรือเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในการปฏิบัติที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ไปดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้หรือตามที่กฎหมายอื่นกำหนด</p> <p>(๔) ระเบียบเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายการจ้างที่ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ หรือสำนักงานเอกชนที่เสนอรับแข่งขัน ให้ดำเนินการตามมาตรา ๒๔ (๕)</p> <p>(๕) ระเบียบอื่น ๆ ที่จำเป็นเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>	<p>๓๓</p> <p>(๔) วางระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเดินทางและค่าตอบแทนของพนักงานบุคคล และเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้อื่นใดเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>(๕) วางระเบียบเกี่ยวกับการจ่ายเงินสินบนตามมาตรา ๓๐</p>	<p>เรื่องการออกระเบียบที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายโดยกำหนดเพิ่มค่าตอบแทนพนักงานสอบสวนและเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน (เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่ในการกรณีที่ได้รับมอบหมายหรือร้องขอให้ปฏิบัติการอย่างใด ๆ ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต)</p> <p>(๒) ตาม (ร่าง) มาตรา ๒๖(๕) เพิ่มเติมเกี่ยวกับ การออกระเบียบค่าใช้จ่ายฯ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการที่ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพในการติดตามทรัพย์สิน ตามร่างมาตรา ๒๔(๕) (๓) ตาม (ร่าง) มาตรา ๒๖(๕) กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถกำหนดระเบียบอื่น ๆ ที่จำเป็นเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๒๗ ให้รายงานและสำนวนการตรวจสอบ การสอบสวนหรือไต่สวนข้อเท็จจริง รวมทั้งบรรดาสารพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เป็นข้อมูลข่าวสารลับของทางราชการ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์</p>		<p>เพิ่มบทบัญญัติเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการระบายนการยุติธรรมและคุ้มครองพยานเอกสาร รวมทั้งข้อมูลในเอกสารอันมีผลกระทบต่อบุคคลในสำนวนคดี รวมทั้งผลประโยชน์ของทางราชการใน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด และให้ถือว่า คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นที่สุด</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๒๘ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจประกาศกำหนดมูลค่าการทำธุรกรรมที่ใช้เงินสด หรือที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สิน ในการทำธุรกรรมทางการเงินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมถึงบุคคลที่เกี่ยวข้อง ที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย หรือธนาคารพาณิชย์ รวมถึงผู้ประกอบการอาชีพต้องรายงานต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้แตกต่างจากที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินหรือคณะกรรมการธุรกรรมกำหนดก็ได้</p>		<p>เพิ่มบทบัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถประกาศกำหนดเกี่ยวกับมูลค่าการทำธุรกรรมที่ใช้เงินสด หรือที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สิน จาก ปง. สถาบันการเงินหรือบุคคลผู้ประกอบอาชีพ นอกเหนือจากการเงินหรือคณะกรรมการธุรกรรมกำหนดได้กำหนดไว้ ตามกฎหมายหรือประกาศ เพื่อส่งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ</p>
<p>มาตรา ๒๙ ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน คณะกรรมการธุรกรรม และเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการและปฏิบัติการทั้งหลายอันจำเป็นหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงาน ป.ป.ช. รวมถึงการดำเนินการตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ และแจ้งผลการดำเนินการให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงาน ป.ป.ช. ทราบไปนอกระบบ</p>		<p>เพิ่มบทบัญญัติโดยกำหนดให้หน่วยงานของรัฐ ดำเนินการเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งรวมถึงการดำเนินการตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ โดยเฉพาะในส่วนของคุณคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน คณะกรรมการธุรกรรม และเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ในฐานะหน่วยงานราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๓๐ ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเอกสารหรือข้อมูลข่าวสารอื่นใด ที่ส่งทางไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดที่เป็นความผิดฐานร้ายรอยผิดปกติหรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ถูกนำมาที่ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือประพฤติมิชอบ หรือความผิดท้ายพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหนึ่งสื่อจะยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวก็ได้</p>		<p>ไทย ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการตรวจสอบและวิเคราะห์รายงานหรือข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับการทำธุรกรรม สืบสวนและเก็บรวบรวมพยานหลักฐาน รวมถึงมีอำนาจในการยึดและอายัดที่สามารถทำได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ซึ่งเป็นตามหลักการ UNCAC ข้อบทที่ ๓๑, ๓๘, ๔๘, ๕๒</p>
<p>มาตรา ๓๐ ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเอกสารหรือข้อมูลข่าวสารอื่นใด ที่ส่งทางไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดที่เป็นความผิดฐานร้ายรอยผิดปกติหรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ถูกนำมาที่ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือประพฤติมิชอบ หรือความผิดท้ายพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหนึ่งสื่อจะยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวก็ได้</p> <p>การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบพิจารณาถึงผลกระทบต่อสิทธิส่วนบุคคลหรือสิทธิอื่นใดประกอบกับเหตุผลและความจำเป็น</p>		<p>เพิ่มบทบัญญัติ เนื่องจากการทุจริตเป็นอาชญากรรมที่มีรูปแบบที่ซับซ้อน การเข้าถึงและการได้มาซึ่งพยานหลักฐานได้อย่างทันที่จึงมีความสำคัญอย่างมากทั้งในแง่การต่อสู้คดีข้อเท็จจริงในคดีทุจริตและการติดตามทรัพย์สินที่ได้จากการทุจริตกลับคืนมา ดังนั้น เพื่อให้กระบวนการต่อสู้คดีกับ UNCAC ข้อบทที่ ๕๐ จึงควรมีการดำเนินการสืบสวนสอบสวนโดยวิธีพิเศษในการเข้าถึง/ได้มาซึ่งเอกสารหรือข้อมูลข่าวสารอื่นใดที่ส่งทางไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งเป็นบทบัญญัติลักษณะเดียวกับพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป้องกันและ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีเหตุอันควรเชื่อว่ามีการกระทำความผิดหรือจะมีการกระทำความผิดที่เป็นความผิดตามวรรคหนึ่ง</p> <p>(๒) มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะได้อาศัยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง จากการใช้ข้อมูลข้อมูลข่าวสารดังกล่าว</p> <p>(๓) ไม่อาจใช้วิธีการอื่นใดที่เหมาะสมหรือมีประสิทธิภาพมากกว่าได้</p>		<p>ปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๔ มาตรา ๑๔ จัตวา และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๑๗</p>
<p>การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤตินับข้อบัญญัติได้คราวละไม่เกินเก้าสิบวันโดยกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ก็ได้ และให้ผู้เกี่ยวข้องข้อมูลข่าวสาร ในสิ่งสื่อสารตามคำสั่งกล่าวให้ความร่วมมือเพื่อให้เป็นไปตามความในมาตรานี้ ทั้งนี้ หากปรากฏข้อเท็จจริงภายหลังที่มีคำสั่งอนุญาตว่าเหตุผลความจำเป็นไม่ไปตามที่ระบุหรือพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไปอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤตินับข้ออนุญาตเปลี่ยนแปลงคำสั่งอนุญาตได้ตามที่เห็นสมควร</p>		
<p>เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตแล้ว ให้รายงานการดำเนินคดีให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤตินับข้อขอราย</p> <p>บรรดาข้อมูลข่าวสารที่ได้มาตามวรรคหนึ่ง ให้เก็บรักษาเฉพาะข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญซึ่งได้รับอนุญาตตามวรรค</p>		

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>หนึ่ง และให้ใช้ประโยชน์ในการตรวจสอบ สืบสวน สอบสวน แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในส่วน หรือใช้เป็น พยานหลักฐานเฉพาะในการดำเนินคดีดังกล่าวเท่านั้น ส่วนข้อุล ข้าราชการอื่นให้ทำลายเสียทั้งสิ้น ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>		
<p>มาตรา ๓๑ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจให้บุคคลใด หรือหน่วยงานของรัฐ จัดทำเอกสารหรือหลักฐานใดชิ้นหรือเข้าไป ประโยชน์ในการตรวจสอบ สืบสวนสอบสวน แสวงหาข้อเท็จจริง และรวบรวมพยานหลักฐาน หรือไต่สวน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>การจัดทำเอกสารหรือหลักฐานใดหรือการเข้าไป แฝงตัวในองค์กรหรือกลุ่มคนใด หรือปฏิบัติการอำพราง เพื่อ ประโยชน์ในการตรวจสอบ สืบสวนสอบสวน แสวงหาข้อเท็จจริง และรวบรวมพยานหลักฐาน หรือไต่สวน ตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่า เป็นการกระทำโดยชอบ</p>		<p>เพิ่มบทบัญญัติ เนื่องจากการทุจริตเป็น อาชญากรรมที่มีรูปแบบที่ซับซ้อน การเข้าถึงและ การค้นหาซึ่งพยานหลักฐานได้อย่างทันด่วน จึงมี ความสำคัญอย่างมากทั้งในแง่การไต่สวน ข้อเท็จจริงในคดีทุจริตและการติดตามทรัพย์สินที่ ได้จากการทุจริตกลับคืนมา ดังนั้น เพื่อให้กระบวนการ ไต่สวนข้อเท็จจริงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และ สอดคล้องกับ UNCAC ข้อบทที่ ๕๐ จึงควรมีการ ดำเนินการสืบสวนสอบสวนโดยวิธีพิเศษในการ แฝง ตัวหรือการปฏิบัติการอำพราง ซึ่งเป็นบทบัญญัติ ลักษณะเดียวกับพระราชบัญญัติการสอบสวนคดี พิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๒๗ และ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วน ร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๑๙</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๓๒ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจใช้เครื่องมือสื่อสารโทรคมนาคม เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ หรือด้วยวิธีการอื่นใด ในการระงับหรือยุติข้อสงสัยว่ากระทำความผิด หรือจะกระทำความผิดฐานร้ายแรงผิดปกติ หรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ หรือเหตุสุดวิสัยที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ตามกฎหมายอื่น หรือประเทศมิชอบ หรือความผิดท้ายพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>มาตรา ๒๕/๑ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะแจ้งให้หน่วยงาน หรือสถาบันการเงินใดดำเนินการจัดให้กรรมการหรือเลขานุการคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรรมาการในส่วน หัวหน้าพนักงานในส่วน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่นที่สมควรเชื่อได้ว่าจะเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวหาเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p>	<p>เพิ่มบทบัญญัติ เนื่องจากการทุจริตเป็นอาชญากรรมที่มีรูปแบบที่ซับซ้อน การเข้าถึงและการได้มาซึ่งพยานหลักฐานได้อย่างทั่วถึงมีความสำคัญอย่างมากทั้งในแง่การสอบสวนข้อเท็จจริงในคดีทุจริตและการติดตามทรัพย์สินที่ได้จากการทุจริตกลับคืนมา ดังนั้น เพื่อให้กระบวนการสอบสวนข้อเท็จจริงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับ UNCAC ข้อบทที่ ๕๐ จึงควรมีการดำเนินการสืบสวนสอบสวนโดยวิธีพิเศษในการใช้เครื่องมือสื่อสารหรือเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ในการระงับหรือยุติข้อสงสัยว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ซึ่งเป็นการปฏิบัติลักษณะเดียวกันพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๒๑</p>
<p>มาตรา ๓๓ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะแจ้งให้หน่วยงาน หรือสถาบันการเงินใดดำเนินการ ป.ป.ช. เลขานุการคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรรมาการในส่วน หัวหน้าพนักงานในส่วน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่นที่สมควรเชื่อได้ว่าจะเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวหาเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p>	<p>มาตรา ๒๕/๑ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะแจ้งให้หน่วยงาน หรือสถาบันการเงินใดดำเนินการจัดให้กรรมการหรือเลขานุการคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรรมาการในส่วน หัวหน้าพนักงานในส่วน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหา หรือบุคคลอื่นที่มีหลักฐานเพียงพอว่าเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวหา เพื่อประโยชน์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงหรือประโยชน์ในการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะอนุกรรมการในส่วน</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๒๕/๑ โดยแก้ไขปรับปรุง ดังนี้</p> <p>๑) แก้ไขปรับปรุงโดยกำหนดให้ เลขานุการ ฯ พนักงานในส่วน และพนักงานเจ้าหน้าที่สามารถเข้าถึงข้อมูลของหน่วยงานหรือสถาบันการเงินได้ด้วย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความคล่องตัวในการปฏิบัติงานโดยให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้หน่วยงานหรือสถาบันการเงินใดดำเนินการ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ป.ป.ช. เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการผู้ช่วยหัวหน้าพนักงานไปรษณีย์ พนักงานไปรษณีย์ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ข้อมูลของหน่วยงาน หรือสถาบันการเงินใดก็ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ทั้งนี้ ภายใต้อำนาจของกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานนั้น</p> <p>ข้อมูลของหน่วยงานหรือสถาบันการเงินใดที่ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ ให้เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งให้มีการเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวได้</p>	<p>หลักการ และเงื่อนไขของกรรมการหรืออนุกรรมการผู้ช่วยจะขอเข้าถึงข้อมูลของหน่วยงาน หรือสถาบันการเงินใดก็ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ทั้งนี้ ภายใต้อำนาจของกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานนั้น</p> <p>ข้อมูลของหน่วยงานหรือสถาบันการเงินใดที่กรรมการหรืออนุกรรมการผู้ช่วยไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งให้มีการเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวได้</p>	<p>๒) แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้ เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือ ผู้ที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย เป็นผู้ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อขอให้ศาล มีคำสั่งให้มีการเข้าถึงข้อมูลของหน่วยงานหรือ สถาบันการเงิน</p>
<p>มาตรา ๓๔ ในการดำเนินการคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิดและเพื่อจะเอาตัวผู้กระทำความผิดมาฟ้องโทษ</p> <p>(๒) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายจับและควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหา ในระหว่างการไต่สวนที่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้กระทำความผิด</p> <p>(๓) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออก</p>	<p>มาตรา ๒๖ ในการดำเนินการคดีอาญา เจ้าหน้าที่ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจ คดีกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิดและเพื่อจะเอาตัวผู้กระทำความผิดมาฟ้องโทษ</p> <p>(๒) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายจับและควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาซึ่งระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่าเป็นผู้กระทำความผิดหรือเป็นผู้ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติว่าข้อกล่าวหาเป็นมูล เพื่อส่งต่อไปยัง</p>	<p>หลักการมาตรา ๒๖ โดยเพิ่มรายละเอียดเกี่ยวกับการขอออกหมายจับและการควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหา ในระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริง และให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในส่วนที่เกี่ยวข้องมาบังคับใช้โดยอนุโลมเพื่อให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>หม่ายจับและควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหา เพื่อส่งตัวไปยังอัยการสูงสุด หรือฟ้องคดีต่อศาลต่อไป</p> <p>ในการจับและควบคุมตัวบุคคลตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย อาจร่วมกับ เจ้าพนักงานตำรวจหรือพนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานอื่น หรือแจ้งให้เจ้าพนักงานตำรวจหรือพนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานอื่นดำเนินการต่อไปก็ได้ ตามมาตรา ๑๐๙ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ในการจับ คุมขัง และการปล่อยชั่วคราว สำหรับการจัดการให้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาดำเนินคดี ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในส่วนที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการต่อไป</p> <p>ในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานตาม (๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้พนักงานได้ส่วน ดำเนินการแทนก็ได้</p> <p>การดำเนินการของพนักงานได้ส่วนตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>หลักการมาตรา ๒๗ โดยแก้ไขปรับปรุงให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. "มาตรา ๒๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. รัฐธรรมนูญนี้ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. หรือเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจลงนาม ในหนังสือเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะ</p>
<p>มาตรา ๓๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการ ป.ป.ช. หรือเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจลงนาม ในหนังสือเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือหัวหน้าพนักงานสอบสวน หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่า ดำเนินการลงนามแทนก็ได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>มาตรา ๒๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ หรือเลขาธิการ มีอำนาจลงนามในหนังสือเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการนี้ประธานกรรมการ กรรมการ หรือเลขาธิการ จะมอบหมายให้รองเลขาธิการหรือผู้ช่วยเลขาธิการดำเนินการแทนก็ได้ โดยสำหรับการติดตามมาตรา ๒๘/๒ มาตรา ๓๗/๒ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๕/๑ ให้สามารถมอบหมายให้พนักงานได้ส่วน ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบสำนวนลงนามแทนด้วยก็ได้ ตามหลักเกณฑ์</p>	<p>หลักการมาตรา ๒๗ โดยแก้ไขปรับปรุงให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. "มาตรา ๒๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. รัฐธรรมนูญนี้ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. หรือเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจลงนาม ในหนังสือเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๓๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>(๑) ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. และกรรมการ ป.ป.ช. เป็นเจ้าพนักงานในการยุติธรรมตามกฎหมาย</p> <p>(๒) ให้กรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>ในการดำเนินการตรวจสอบ การสอบสวนเบื้องต้น การแสวงหาข้อเท็จจริง และรวบรวมพยานหลักฐาน หรือการไต่สวน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการ ป.ป.ช. กรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน และพนักงานไต่สวน เป็นพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่และมีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนด้วย</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>(๑) ให้ประธานกรรมการและกรรมการ เป็นเจ้าพนักงานในการยุติธรรมตามกฎหมาย</p> <p>(๒) ให้อนุกรรมการ พนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>ในการดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานหรือการไต่สวนข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ อนุกรรมการ และพนักงานไต่สวน เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่และมีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนด้วย โดยในการจับและคุมขังบุคคล คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย อาจร่วมกับเจ้าพนักงานตำรวจหรือพนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานอื่นหรือแจ้งให้เจ้าพนักงานตำรวจหรือพนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานอื่นดำเนินการก็ได้</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม</p>	<p>มอบหมายให้รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือหัวหน้าพนักงานไต่สวน หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่า ดำเนินการลงนามแทนก็ได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด”</p> <p>หลักการตามมาตรา ๓๑ (ส่วนเรื่องการจับนำไปกำหนดไว้โดยละเอียดใน (ร่าง) มาตรา ๕๕ และ มาตรา ๑๐๙, ๑๑๐)</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๓๗ ในการพิจารณา การทำความเห็น การวินิจฉัยคดี หรือการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการป้องกัน การปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ ได้แสดงความคิดเห็น ส่วน พนักงานสอบสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ ได้แสดงเหตุผลอันสมควรประกอบแล้วยังไม่ได้รับความคุ้มครอง และไม่ต้องรับผิดชอบหรือทางอาญาเนื่องจากการที่ตนได้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยสุจริตตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>ผู้ปฏิบัติหน้าที่หรือผู้ช่วยเหลือผู้ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบซึ่งถูกฟ้องหรือถูกดำเนินคดีอันเนื่องมาจากการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด แม้ผู้นั้นจะพ้นจากตำแหน่งหรือหน้าที่ไปแล้วก็ตาม</p> <p>บทบัญญัติตามมาตรานี้ ให้รวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐที่หมิ่นหาญและอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่ดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วย</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ในการจับ คุมขังและการปล่อยชั่วคราว สำหรับการจัดการให้ตัวผู้ถูกกล่าวหา มาดำเนินคดี ให้จำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในส่วนที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>เพิ่มเติมบทบัญญัติ โดยกำหนดหลักการการคุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยสุจริต มิให้ถูกฟ้องร้องดำเนินคดี เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเป็นอิสระ เป็นไปตามหลักการ UNCAC ข้อบทที่ ๑๑ และข้อบทที่ ๓๖</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>หมวด ๒ การไต่สวนข้อเท็จจริง</p> <p>ส่วนที่ ๑ บททั่วไป</p>	<p>หมวด ๔ การไต่สวนข้อเท็จจริง</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๔๓ และมาตรา ๖๖ วรรคสาม โดยแก้ไขปรับปรุง ดังนี้</p> <p>๑) ตาม (ร่าง) มาตรา ๓๘๘ (๕) ให้สอดคล้องกับร่างรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๒๓๔ และมาตรา ๒๓๕ (๑) ที่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการดำเนินการกรณีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนมาตรฐานจริยธรรมอย่างร้ายแรง (นำกระบวนการเข้าสู่ศาลอาญามาใช้ โดยเทียบเคียงกับการดำเนินการกล่าวหาอาชญากรรม การ ป.ป.ช. ว่ากระทำความผิดในมาตรฐานจริยธรรมอย่างร้ายแรง ตามร่างรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๒๓๖)</p>
<p>มาตรา ๓๘๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๙ และมาตรา ๓๙ ในกรณีมีการกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง ในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เรื่องที่มีข้อกล่าวหาและพฤติการณ์เกี่ยวกับการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ตามกฎหมายอื่น หรือประกอบพฤติชอบ</p> <p>(๒) เรื่องที่มีข้อกล่าวหาและพฤติการณ์เกี่ยวกับการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศหรือบุคคลใด ว่ากระทำความผิดตามมาตรา ๒๐๔ มาตรา ๒๐๕ มาตรา ๒๐๖ มาตรา ๒๐๗ และ</p>	<p>มาตรา ๔๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๙ และมาตรา ๔๔ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามบทบัญญัติในหมวดนี้</p> <p>(๑) ประธานวุฒิสภาส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเนื่องจากได้มีการเข้าชื่อร้องขอเพื่อให้วุฒิสภามีมติให้ถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาออกจากตำแหน่งตามมาตรา ๔๔ หรือกรณีผู้ตรวจการแผ่นดินส่งเรื่องให้ถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่งเนื่องจากการกระทำผิดมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง</p> <p>(๒) มีกรณีที่ต้องดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๖๖</p> <p>(๓) มีการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๗๕</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๔๓ และมาตรา ๖๖ วรรคสาม โดยแก้ไขปรับปรุง ดังนี้</p> <p>๑) ตาม (ร่าง) มาตรา ๓๘๘ (๕) ให้สอดคล้องกับร่างรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๒๓๔ และมาตรา ๒๓๕ (๑) ที่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการดำเนินการกรณีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนมาตรฐานจริยธรรมอย่างร้ายแรง (นำกระบวนการเข้าสู่ศาลอาญามาใช้ โดยเทียบเคียงกับการดำเนินการกล่าวหาอาชญากรรม การ ป.ป.ช. ว่ากระทำความผิดในมาตรฐานจริยธรรมอย่างร้ายแรง ตามร่างรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๒๓๖)</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๒๐๘</p> <p>(๓) เรื่องที่มีข้อกล่าวหาและพฤติการณ์เกี่ยวกับการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าร้ายโดยผิดปกติหรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ</p> <p>(๔) เรื่องที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกของทั้งสองสภาจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา หรือประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าสองหมื่นคน เข้าชื่อกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๕๖ ว่ากระทำความผิดหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง</p> <p>ในกรณีผู้ดำรงตำแหน่งอื่นนอกจากพรรคหนึ่งกระทำความผิดหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นหรือตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ แล้วแต่กรณี</p> <p>บทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) ให้ใช้บังคับกับบุคคลซึ่งเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน หรือผู้ให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันใดแก่บุคคลดังกล่าว เพื่อดูจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ด้วย</p> <p>ในกรณีที่มีกรรมการทำความผิดทางอาญาอื่นที่มีใช้การกระทำได้ตามวรรคหนึ่งรวมอยู่ด้วย และคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าหากให้พนักงานสอบสวนหรือหน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องป้องกันการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p>	<p>(๔) มีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายวยผิดปกติตามมาตรา ๗๗ หรือกระทำความผิดตามมาตรา ๘๘</p> <p>(๕) มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๘๔</p> <p>ระเบียบ หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดขึ้นจะต้องไม่กระทบถึงสิทธิของบุคคลในกระบวนการยุติธรรม และจะต้องไม่ทำให้สิทธิในการต่อสู้คดีของผู้ถูกกล่าวหาลดลงกว่าที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย</p> <p>มาตรา ๖๖ วรรคสาม บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับการผิดที่บุคคลดังกล่าวหรือบุคคลอื่นเป็นตัวการ ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุน รวมทั้งผู้ให้ ผู้ขอใช้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันใดแก่บุคคลตามวรรคหนึ่งเพื่อดูจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการหรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ด้วย</p>	<p>(๒) วรรคสามเพิ่มเติมให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการดำเนินการกับบุคคลผู้เป็น ตัวการร่วม ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน กับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ ด้วย (เป็นหลักหลักการเดิม ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๖)</p> <p>๓) เพิ่มเติม วรรคท้ายกำหนดเพิ่มให้อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่มีใช้กระทำตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานสอบสวนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามการทุจริต รวมไปถึงการแทนได้หากเห็นว่าจะประโยชน์กว่า (ตามหลักการของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๔ วรรคท้าย)</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่จะเป็นประโยชน์กว่าจะส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนหรือหน่วยงานนี้ไปดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปก็ได้</p>	<p>มาตรา ๓๕ ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกคำกล่าวหาตามมาตรา ๓๘ ที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ซึ่งพิจารณา</p> <p>(๑) เรื่องที่มีช้อกล่าวหาหรือประเด็นเกี่ยวกับเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว เว้นแต่จะเห็นว่าพยานหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญแก่คดี ซึ่งอาจทำให้ผลของคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เปลี่ยนแปลงไป</p> <p>(๒) เรื่องที่เป็นคดีอาญาในประเด็นเดียวกันและศาลประทับฟ้องหรือพิพากษาหรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดแล้ว เว้นแต่คดีนั้นได้มีการถอนฟ้องหรือทั้งฟ้อง หรือเป็นการผิดที่ศาลยังมีเหตุวินิจฉัย ในเนื้อหาแห่งคดี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะรับหรือยกคำกล่าวหาขึ้นพิจารณาก็ได้</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๔๔ และมาตรา ๘๖ และแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกคำกล่าวหาขึ้นสอบสวน กรณีตาม (๑) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สอบสวนข้อเท็จจริงเสร็จแล้ว เว้นแต่จะไม่ได้สอบสวนข้อเท็จจริงแล้ว เว้นแต่จะไม่ได้สอบสวนข้อเท็จจริงแล้ว เว้นแต่จะไม่ได้ พยานหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญแก่คดีและต้องทำให้ผลของคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เปลี่ยนแปลงไป เพื่อแก้ปัญหาการที่มีการร้องขอเรื่องมีการขอเสนอพยานหลักฐานใหม่ ภายหลังจากที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สอบสวนและวินิจฉัยไปแล้ว โดยนำหลักการมาจาก ระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์การอุทธรณ์ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในกรณีที่ยานใหม่ซึ่งอาจทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ พ.ศ. ๒๕๕๑</p>
<p>มาตรา ๓๕ ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกคำกล่าวหาตามมาตรา ๓๘ ที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ซึ่งพิจารณา</p> <p>(๑) เรื่องที่มีช้อกล่าวหาหรือประเด็นเกี่ยวกับเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว เว้นแต่จะเห็นว่าพยานหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญแก่คดี ซึ่งอาจทำให้ผลของคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เปลี่ยนแปลงไป</p> <p>(๒) เรื่องที่เป็นคดีอาญาในประเด็นเดียวกันและศาลประทับฟ้องหรือพิพากษาหรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดแล้ว เว้นแต่คดีนั้นได้มีการถอนฟ้องหรือทั้งฟ้อง หรือเป็นการผิดที่ศาลยังมีเหตุวินิจฉัย ในเนื้อหาแห่งคดี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะรับหรือยกคำกล่าวหาขึ้นพิจารณาก็ได้</p>	<p>มาตรา ๔๔ ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริง ในการผิดดังต่อไปนี้</p> <p>ข้อเท็จจริงเสร็จแล้วและไม่มีพยานหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญแก่การสอบสวน</p> <p>(๑) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สอบสวนข้อเท็จจริงเสร็จแล้วและไม่มีพยานหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญแก่การสอบสวน</p> <p>(๒) ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลคนเดียวกับผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องที่อยู่ระหว่างการใช้ส่วนข้อเท็จจริงและมูลกรณีแห่งการกล่าวหาเป็นเรื่องเดียวกัน</p> <p>มาตรา ๘๖ ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกคำกล่าวหาตามมาตรา ๘๔ ที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ซึ่งพิจารณา</p> <p>(๑) เรื่องที่มีช้อกล่าวหาหรือประเด็นเกี่ยวกับเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว และไม่ มีพยานหลักฐานใหม่ซึ่งเป็นสาระสำคัญแก่คดี หรือ</p> <p>(๒) เรื่องที่เป็นคดีอาญาในประเด็นเดียวกัน และศาลประทับฟ้องหรือพิพากษาหรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดแล้ว เว้นแต่คดีนั้นได้มีการถอนฟ้องหรือทั้งฟ้อง หรือเป็นการผิดที่ศาลยังมีเหตุวินิจฉัย ในเนื้อหาแห่งคดี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะรับหรือยกคำกล่าวหาขึ้นพิจารณาก็ได้</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๔๔ และมาตรา ๘๖ และแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกคำกล่าวหาขึ้นสอบสวน กรณีตาม (๑) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สอบสวนข้อเท็จจริงเสร็จแล้ว เว้นแต่จะไม่ได้ พยานหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญแก่คดีและต้องทำให้ผลของคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เปลี่ยนแปลงไป เพื่อแก้ปัญหาการที่มีการร้องขอเรื่องมีการขอเสนอพยานหลักฐานใหม่ ภายหลังจากที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สอบสวนและวินิจฉัยไปแล้ว โดยนำหลักการมาจาก ระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์การอุทธรณ์ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในกรณีที่ยานใหม่ซึ่งอาจทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ พ.ศ. ๒๕๕๑</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๔๐ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจไม่รับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณาก็ได้</p> <p>(๑) เรื่องที่ไม่ระบุพยานหลักฐานหรือไม่ปรากฏพฤติการณ์แห่งการกระทำชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการได้ส่วนข้อเท็จจริงได้</p> <p>(๒) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินห้าปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหา และเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการได้ส่วนข้อเท็จจริงต่อไปได้</p> <p>(๓) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการดำเนินการต่อผู้ถูกกล่าวหาตามกฎหมายอื่นและเป็นการขอรับแล้ว และไม่เหตุอันควรสงสัยว่าการดำเนินการนั้นไม่เพียงธรรม</p>	<p>มาตรา ๔๗ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจไม่รับหรือยกเรื่องกล่าวหาที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณาก็ได้</p> <p>(๑) เรื่องที่ไม่ระบุพยานหลักฐานหรือไม่ปรากฏพฤติการณ์แห่งการกระทำชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการได้ส่วนข้อเท็จจริงได้</p> <p>(๒) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินห้าปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหา และเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการได้ส่วนข้อเท็จจริงต่อไปได้</p> <p>(๓) เรื่องที่เป็นการกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการดำเนินการต่อผู้ถูกกล่าวหาตามกฎหมายอื่นและเป็นการขอรับแล้ว และไม่เหตุอันควรสงสัยว่าการดำเนินการนั้นไม่เพียงธรรม</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๔๗ โดยไม่แก้ไข</p>
<p>มาตรา ๔๑ ห้ามมิให้กรรมการ ป.ป.ช. กรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวนพนักงาน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีเหตุดังต่อไปนี้ เข้าร่วมดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง พิจารณา หรือวินิจฉัยคดี</p> <p>(๑) รู้เห็นเหตุการณ์หรือเคยสอบสวนหรือพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาในฐานะอื่นที่มีอยู่ในฐานะของบุคคลตามวรรคหนึ่งมาก่อน</p>	<p>มาตรา ๔๖ ห้ามมิให้แต่งตั้งบุคคลซึ่งมีเหตุดังต่อไปนี้เป็นอนุกรรมการไต่สวน</p> <p>(๑) รู้เห็นเหตุการณ์หรือเคยสอบสวนหรือพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาในฐานะอื่น ที่มีอยู่ในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานไต่สวนมาก่อน</p> <p>(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ถูกกล่าวหา</p> <p>(๓) มีสาเหตุหรือเกี่ยวข้องกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูก</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๔๖ และมาตรา ๕๑ โดยแก้ไขปรับปรุง ดังนี้</p> <p>๑) โดยกำหนดห้ามผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าจะเป็นกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานเจ้าหน้าที่ เข้าร่วมดำเนินการไต่สวน พิจารณา หรือวินิจฉัยคดี</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>กล่าวหา</p> <p>(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่กล่าวหา</p> <p>(๓) มีสาเหตุหรือเหตุอันควรสงสัยกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>(๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นผู้สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>(๕) มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานะญาติหรือเป็นหุ้นส่วนหรือมีผลประโยชน์ร่วมกันหรือขัดแย้งกันทางธุรกิจกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>ในกรณีที่ปรากฏว่ามีการแต่งตั้งหรือมอบหมายกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีเหตุตามวรรคหนึ่งเข้ายุ่งเกี่ยวกับคดี ให้บุคคลนั้นแจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่จะคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายโดยเร็ว และระหว่างนั้นห้ามมิให้บุคคลดังกล่าวยุ่งเกี่ยวกับการดำเนินคดี</p> <p>ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้มีส่วนได้เสียจะคัดค้านกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมาย ซึ่งมีเหตุตามวรรคหนึ่งก็ได้ โดยยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่จะคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายเพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดในระหว่างที่รอการวินิจฉัย ให้กรรมการ ป.ป.ช. กรรมการไต่สวน พนักงานไต่สวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งถูกคัดค้านระงับการปฏิบัติหน้าที่ไว้ล่วงหน้าก่อน</p>	<p>กล่าวหา</p> <p>(๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นผู้สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>(๕) มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานะญาติหรือเป็นหุ้นส่วนหรือมีผลประโยชน์ร่วมกันหรือขัดแย้งกันทางธุรกิจกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>ในกรณีที่ปรากฏว่ามีการแต่งตั้งบุคคลตามวรรคหนึ่งเป็นอนุกรรมการไต่สวน ให้อนุกรรมการผู้นั้นแจ้งต่อประธานกรรมการไต่สวน ระหว่างนั้นห้ามมิให้อนุกรรมการผู้นั้นยุ่งเกี่ยวกับการดำเนินคดีของคณะอนุกรรมการไต่สวน</p> <p>ความในวรรคสองให้ใช้บังคับในกรณีที่ถูกกล่าวหาตัดสินค้านว่าอนุกรรมการผู้ใดมีเหตุตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม</p> <p>การยื่นคำคัดค้าน การพิจารณาคัดค้าน และการแต่งตั้งบุคคลเป็นอนุกรรมการไต่สวนแทนให้ไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>มาตรา ๕๒ ห้ามมิให้กรรมการซึ่งมีเหตุตามมาตรา ๕๑b เข้าร่วมประชุมพิจารณาสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง เว้นแต่เป็นกรรมการซึ่งรู้เห็นเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาเนื่องจากได้รับแต่งตั้งให้เป็นอนุกรรมการไต่สวน</p>	<p>(๒) กำหนดถึงวิธีการคัดค้านกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ไว้ในกฎหมายให้ชัดเจนเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาสามารถทราบถึงขั้นตอน กระบวนการใช้สิทธิที่ตนมีได้อย่างเต็มที่</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>การยื่นคำคัดค้าน การพิจารณาคำคัดค้าน และการแต่งตั้งหรือมอบหมายบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>		
<p>มาตรา ๕๒ ในกรณีวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เป็นการใช้อำนาจโดยตรงตามรัฐธรรมนูญ และเป็นงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ทางแพ่ง หรือทางอาญา เกี่ยวเนื่องวินัย โดยไม่อยู่ในข่ายการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง</p>		<p>เพิ่มเติมบทบัญญัติโดยกำหนดให้การไต่สวนข้อเท็จจริงโดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นการใช้อำนาจโดยตรงตามรัฐธรรมนูญ และเป็นงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ไม่อยู่ในข่ายการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง</p>
<p>มาตรา ๕๓ ในระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริง หากปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากราชการเพราะเหตุใด ๆ นอกจากรถึงแก่ความตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อดำเนินคดีอาญา ดำเนินการทางวินัย หรือขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน แล้วแต่กรณีต่อไป</p> <p>ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากราชการอันเนื่องมาจากความตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต่อไป</p>	<p>มาตรา ๕๗ ในระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริง หากปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากราชการเพราะเหตุใด ๆ นอกจากรถึงแก่ความตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อดำเนินคดีอาญา ดำเนินการทางวินัย หรือขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน แล้วแต่กรณีต่อไป</p> <p>ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากราชการอันเนื่องมาจากความตายให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต่อไป</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๕๗ โดยไม่แก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๕๔ ในระหว่างไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อดำเนินการสืบสวนหาผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้วิกลจริตและไม่สามารถต่อสู้คดีได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. งดการไต่สวนจนกว่าผู้ถูกกล่าวหาพ้นหายวิกลจริตหรือสามารถต่อสู้คดีได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. สั่งงดการไต่สวนตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะสั่งจำหน่ายเรื่องชั่วคราวก็ได้ กรณีผู้ถูกกล่าวหาตาย ให้การดำเนินคดีอาญาเป็นอันระงับไป</p>	<p>มาตรา ๗๔/๑ ในการดำเนินคดีอาญาตามหมายค้น ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดี หรือระหว่างการพิจารณาคดี มีให้นับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีรวมเป็นส่วนของอายุความ และเมื่อได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษ มีให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๘ มาใช้บังคับ</p>	<p>เพิ่มบทบัญญัติโดยกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. งดการไต่สวนในการดำเนินคดีผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้วิกลจริตและไม่สามารถต่อสู้คดีได้ เทียบเคียงประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕ (เพื่อแก้ไขปัญหาสารบัญคดีของ ป.ป.ช. กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้วิกลจริตหรือเจ็บป่วยจนไม่สามารถต่อสู้คดีได้ เช่น เจ็บป่วยเป็นเจ้าชายนิหรี ฯลฯ)</p>
<p>มาตรา ๕๕ ในการดำเนินคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดี หรือระหว่างการพิจารณาคดี มีให้นับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีรวมเป็นส่วนของอายุความ และเมื่อได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษ มีให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๘ มาใช้บังคับ</p>	<p>มาตรา ๗๕/๑ ในการดำเนินคดีอาญาตามหมายค้น ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดี หรือระหว่างการพิจารณาคดี มีให้นับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีไปรวมเป็นส่วนของอายุความ และเมื่อได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษ มีให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๘ มาใช้บังคับ</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๗๕/๑ และแก้ไขปรับปรุงให้เป็นไปตามหลักการเดิม ตาม UNCAC ข้อบทที่ ๒๙ โดยปรับจาก ในการดำเนินคดีอาญาตามหมายค้นนี้ เป็น ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เพื่อให้เกิดความครอบคลุมการดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>
<p>มาตรา ๕๖ ในการมีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหาในคดีนี้ไม่มีมูล ให้สำนักงาน ป.ป.ช. จัดให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าตรวจดูเหตุผลที่มีมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าวได้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด เว้นแต่</p>	<p>มาตรา ๕๓ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาสืบสวนหาข้อเท็จจริงและมติวินิจฉัยว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลหรือไม่ ในการมีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติวินิจฉัยว่าข้อกล่าวหาในคดีนี้ไม่มีมูลให้ข้อกล่าวหานี้เป็นอันตกไป</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๕๓ และแก้ไขปรับปรุงโดยกำหนดให้มีระเบียบการจัดให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าตรวจดูเหตุผลที่มีมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เว้นแต่กรณีที่ต้องดำเนินการสอบสวนโดยทนาย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>เป็นการดำเนินการสอบสวน ตามมาตรา ๑๓๗ มาตรา ๑๓๘ และมาตรา ๑๓๙</p>	<p>ในการนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหาในคดีนี้ไม่มีมูลสามารถหนึ่ง ให้สำนักงาน ป.ป.ช. จัดให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าตรวจดูเหตุผลที่มีมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าวได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>ตามร่างรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๑๔๔</p>
<p>ส่วนที่ ๒ การกล่าวหา</p> <p>มาตรา ๔๗ ในการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐดังต่อไปนี้ ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่การยุติธรรม หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ตามกฎหมายอื่น หรือประพฤติมิชอบแล้วแต่กรณี ให้ยื่นคำกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>(๑) ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (๒) ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ (๓) ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ (๔) ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน (๕) ผู้บริหารระดับสูงซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตาม (๑) (๖) ผู้พิพากษาและตุลาการ</p>	<p>มาตรา ๖๖ ในการนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติอนุมัติหรือมีผู้กล่าวหาว่า ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น รวบรวมคดี กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงโดยเร็ว เว้นแต่ในกรณีที่มีผู้กล่าวหาผู้ใช้สิทธิหาย และคำกล่าวหาไม่ระบุพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะไม่ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงก็ได้</p> <p>คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจวางระเบียบเกี่ยวกับกรกล่าวหาตามวรรคหนึ่งได้</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๖๖ มาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๘/๑ และแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการตามร่างรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๒๓๔ (๑) (๒) โดยกำหนดให้การกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไปอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามหลักการรัฐธรรมนูญฯ ปี ๒๕๕๐</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>(๗) พ้นจากนอัยการ (๘) เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของศาลและองค์กรตามรัฐธรรมนูญ (๘) เจ้าหน้าที่ของรัฐในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา (๑๐) เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานบังคับและปราบปรามการทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น (๑๑) เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งอื่นที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด (๑๒) เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลอื่นซึ่งร่วมกระทำผิดกับบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) และ (๑๑) สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตาม (๓) ที่เป็นกรรมการ ป.ป.ช. ให้เป็นไปตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ในการกล่าวหาบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงการกล่าวหาว่ามีพฤติการณ์จําปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายด้วย การกล่าวหาบุคคลตามมาตรา ๑๖ ให้ใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลใด ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้เป็นความผิดด้วยการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตราหนึ่ง ซึ่ง</p>	<p>บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับกรณีที่บุคคลดังกล่าวหรือบุคคลอื่นเป็นตุลาการ ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุน รวมทั้งผู้ให้ข้อขอให้หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์ใดแก่บุคคลตามวรรคหนึ่ง เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ด้วย ในการนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้เสียหายจะยื่นคำร้องต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกากล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีรัฐมนตรีประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา ว่ากระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้รับเรื่องกล่าวหา ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ในกรณีนี้ผู้เสียหายจะยื่นคำร้องต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาได้ กรณีตามวรรคสี่ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงโดยเร็ว และให้นำบทบัญญัติในหมวด ๔ การไต่สวนข้อเท็จจริง และหมวด ๕ การถอดถอนจากตำแหน่ง มาใช้บังคับโดยอนุโลม มาตรา ๘๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๙ การกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐดังต่อไปนี้ ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ให้กล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของ</p>	

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มีวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕๖ ให้กล่าวหาในขณะที่ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพนักงานการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี แต่ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยขึ้นต่อส่วนแต่ผู้นี้ ต้องไม่เกินสิบนับแต่วันที่ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ แล้วแต่กรณี</p> <p>ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยความ บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งและวรรคสาม ให้ใช้บังคับกับกรณีบุคคลดังกล่าวหรือบุคคลอื่นซึ่งเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน รวมทั้งผู้ให้ ผู้ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสาม เพื่อจูงใจ ให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือปฏิบัติการอันมีขอบข่ายหน้าที่ด้วย ทั้งนี้ มิให้นำระยะเวลาการกล่าวหาหรือยกเหตุอันควรสงสัยตามวรรคหนึ่งมาใช้บังคับกับบุคคลดังกล่าว</p>	<p>รัฐหรือพนักงานการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี</p> <p>(๑) ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือผู้บริหารระดับสูงซึ่งมีวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖๖</p> <p>(๒) ผู้พิพากษาและตุลาการ</p> <p>(๓) พนักงานอัยการ</p> <p>(๔) เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของศาลและองค์กรตามรัฐธรรมนูญ</p> <p>(๕) ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>(๖) เจ้าหน้าที่ของรัฐในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา</p> <p>(๗) เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยการนี้</p> <p>(๘) เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งกระทำความผิดในลักษณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรดำเนินการ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>(๙) เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งร่วมกระทำความผิดกับบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) การกล่าวหาตามวรรคหนึ่งจะทำด้วยวาจาหรือทำเป็นหนังสือก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับกับกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลอื่นเป็นตัวการ ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุน</p>	

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๕๘ คำกล่าวหาตามมาตรา ๕๗</p>	<p>ด้วย ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยอายุความ ในการณินที่เจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่งได้พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปเกินห้าปีแล้ว ย่อมไม่เป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นกระทำความผิดขึ้นได้ส่วนใด ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบนับแต่วันที่ตั้งตำแหน่งทางการเมืองพ้นจากตำแหน่งหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ แล้วแต่กรณี มาตรา ๕๘/๑ การกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ และบุคคลใดว่ากระทำความผิดตามมาตรา ๑๒๓/๒ มาตรา ๑๒๓/๓ มาตรา ๑๒๓/๔ และมาตรา ๑๒๓/๕ ให้กล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. การกล่าวหาตามวรรคหนึ่งจะหักด้วยอายุอาหรือห้าปีหนึ่งสี่ปีก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๕๕ และมาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง และปรับปรุงการจัดการจัดทำรายละเอียดของคำกล่าวหาให้มีการลงลายมือชื่อผู้กล่าวหาด้วย</p>
<p>มาตรา ๕๘ คำกล่าวหาตามมาตรา ๕๗ อย่างไรต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้ (๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา</p>	<p>มาตรา ๕๕ คำกล่าวหาตามมาตรา ๕๔ อย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้ (๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา</p>	<p>๕๗</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>(๒) ชื่อหรือชื่อตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา (๓) ข้อกล่าวหาและพฤติการณ์แห่งการกระทำ ผิดตามข้อกล่าวหา พร้อมพยานหลักฐานหรืออ้างพยานหลักฐาน (๔) ลายมือชื่อผู้กล่าวหา ในการณีกฎหมายของผู้เสียหายและคำกล่าวหา ไม่ระบุพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการได้สวนข้อเท็จจริง ต่อไปได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจเริ่มดำเนินการได้สวน ข้อเท็จจริงก็ได้ การกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง จะทำได้โดยอาจหรือ ทำเป็นหนังสือก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>(๒) ชื่อหรือชื่อตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา (๓) ข้อกล่าวหาและพฤติการณ์แห่งการกระทำ ผิดตามข้อกล่าวหา พร้อมพยานหลักฐานหรืออ้างพยานหลักฐาน มาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง(ตอนท้าย) ...ไว้แต่ใน กรณีที่ถูกกล่าวหาเป็นผู้เสียหาย และคำกล่าวหาไม่ระบุ พยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการได้สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะไม่ดำเนินการได้สวนข้อเท็จจริงก็ได้</p>	<p>เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น</p>
<p>มาตรา ๔๙ เรื่องที่กล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ เรื่องใดที่หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการป้องกันและปราบปราม การทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นรับไว้พิจารณา ถ้า คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญที่มีผลกระทบต่อ ส่วนรวม หรือเรื่องที่เป็นความผิดร้ายแรง หรือเป็นกรณีที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นกรณีที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเรียกให้ หน่วยงานนั้นยื่นเรื่องและเอกสารที่เกี่ยวข้องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ได้</p>	<p>มาตรา ๘๗/๑ เรื่องที่กล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ เรื่องใดที่หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นรับไว้พิจารณา ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญที่มีผลกระทบต่อ ส่วนรวม หรือเป็นกรณีพิเศษคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นกรณี ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเรียกให้หน่วยงานนั้นยื่นเรื่อง และเอกสารที่เกี่ยวข้องมาให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๘๗/๑ และปรับปรุงเพิ่มเติม บทบัญญัติเกี่ยวกับลักษณะความผิดร้ายแรงตาม (ร่าง) มาตรา ๔๙ วรรคสอง เพื่อเป็นแนวทางใน การใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการ เรียกให้หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการ ปราบปรามการทุจริตยื่นเรื่องและเอกสารที่ เกี่ยวข้องและเอกสารให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อไป รวมถึงกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจจัดให้มีมาตรการหรือแนวทางที่จะ ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐให้ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความรวดเร็ว</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ส่วนรวม</p> <p>(๑) ความผิดที่มีความสำคัญและกระทบต่อ</p> <p>(๒) ความผิดที่ประชาชนไม่สนใจ</p> <p>(๓) ความผิดที่มีผู้ทรยศอธิปไตยที่สำคัญหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีส่วนเกี่ยวข้องกับคดี</p> <p>(๔) ความผิดที่มีการกระทำความผิดข้ามชาติที่สำคัญหรือมีผู้เกี่ยวข้องจำนวนมาก</p> <p>(๕) ความผิดที่มีพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้ใหญ่เป็นผู้ต้องสงสัย เมื่อมีหลักฐานสมควรว่าน่าจะได้กระทำความผิดหรือเป็นผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ต้องหา</p> <p>(๖) ความผิดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนดเพิ่มเติม</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการปราบปรามการทุจริต ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจจัดให้มีมาตรการหรือแนวทางที่จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม รวมถึงการดำเนินงานของหน่วยงานดังกล่าว ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>มาตรา ๘๘/๒ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาเห็นสมควร อาจส่งเรื่องที่มีการกล่าวหา</p> <p>เจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีโทษบุคคลตามมาตรา ๖๖ ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ</p>	<p>สุจริต และเที่ยงธรรม ตามร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๔ วรรคสอง</p> <p>หลักการตามมาตรา ๘๘/๒ และมาตรา ๘๘/๖ และปรับปรุงเพิ่มเติมบทบัญญัติ โดยกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจส่งเรื่องที่มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐบางระดับ เจ้าหน้าที่ของ</p>
<p>มาตรา ๕๐ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาเห็นสมควร อาจส่งเรื่องที่มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีโทษบุคคลตามมาตรา ๕๗ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่</p>	<p>มาตรา ๘๘/๒ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาเห็นสมควร อาจส่งเรื่องที่มีการกล่าวหา</p> <p>เจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีโทษบุคคลตามมาตรา ๖๖ ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๘๘/๒ และมาตรา ๘๘/๖ และปรับปรุงเพิ่มเติมบทบัญญัติ โดยกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจส่งเรื่องที่มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐบางระดับ เจ้าหน้าที่ของ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่การยุติธรรม หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ตามกฎหมายอื่น หรือประเพณีนิยมที่อยู่ระหว่างดำรงนิมิต ตามมาตรา ๓๘ (๑) ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ดำรงตำแหน่งต่งถือตนดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ แล้วแต่กรณี หรือส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาคีรัฐดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่อไปก็ได้</p> <p>การส่งเรื่องต่ามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงกรณี คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาเห็นสมควรส่งเรื่องที่มีกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลใด ว่ากระทำความผิดตาม มาตรา ๓๘ (๒) ที่อยู่ระหว่างดำเนินการให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาก็ได้</p>	<p>หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่การยุติธรรม ที่อยู่ระหว่างดำรงนิมิต ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ดำรงตำแหน่งต่งถือตนดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ แล้วแต่กรณี หรือส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไปก็ได้</p> <p>มาตรา ๘๙/๖ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาเห็นสมควร อาจส่งเรื่องที่มีกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ และบุคคลใดว่ากระทำความผิดตามมาตรา ๑๒๓/๒ มาตรา ๑๒๓/๓ มาตรา ๑๒๓/๔ และมาตรา ๑๒๓/๕ ที่อยู่ระหว่างดำรงนิมิต ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไปก็ได้</p>	<p>รัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลใด ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ดำรงตำแหน่งต่งถือตนดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ แล้วแต่กรณี หรือส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาคีรัฐดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่อไปก็ได้ เพื่อให้สอดคล้องกับร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๔ วรรคสอง</p>
<p>มาตรา ๕๑ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจติดตาม และบูรณาการในการจัดทำฐานข้อมูลสำหรับการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>	<p>มาตรา ๕๑ เพื่อประโยชน์ในการป้องกัน</p>	<p>เพิ่มบทบัญญัติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ติดตามและบูรณาการทั้งจัดทำฐานข้อมูลสำหรับการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๕๒ ในกรณีที่มีการกระทำความผิดทางอาญาอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ตามกฎหมายอื่น หรือประพฤติมิชอบซึ่งเป็นการกระทำกรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบท หรือหลายกรรมต่างกัน หากคณะกรรมการ ป.ช. เห็นว่าการให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ดำเนินคดีไปตามอำนาจหน้าที่จะเป็นประโยชน์กว่า อาจส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ รับผิดชอบการตามอำนาจหน้าที่ก็ได้ แล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ช. พิจารณา</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p> <p>เพิ่มบทบัญญัติโดยกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ช. ส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการแทนในการกระทำการกรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบท หรือหลายกรรมต่างกัน หากคณะกรรมการ ป.ช. เห็นว่าการให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ดำเนินคดีไปตามอำนาจหน้าที่จะเป็นประโยชน์กว่า เช่น ความผิดตาม ป.อาญา มาตรา ๒๘๘</p>
<p>มาตรา ๕๓ ในการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีบุคลลตามมาตรา ๕๗ ในระดับต่ำกว่าผู้อำนวยการกองว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ตามกฎหมายอื่น หรือประพฤติมิชอบ ให้อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาคีรัฐ เพื่อดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่อไป แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ช. ที่จะดำเนินคดีตามที่เห็นสมควรต่อไป</p>		<p>เพิ่มบทบัญญัติโดยกำหนดให้กรกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐนอกเหนือจากบุคลลตามมาตรา ๕๗ ให้อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ช. แต่ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ช. ที่จะดำเนินคดีได้ตามที่เห็นสมควรเพื่อให้สอดคล้องกับ ร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๔</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๕๔ เพื่อประโยชน์และประสิทธิภาพในการดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ในกรณีที่มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลใดว่ากระทำความผิดซึ่งผู้ถูกกล่าวหาจะต้องรับโทษตามกฎหมายไทยและมีความผิดที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลต่างประเทศ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจพิจารณาส่งเรื่องให้หน่วยงานต่างประเทศที่มีหน้าที่และอำนาจที่เกี่ยวข้อง รับไปดำเนินคดีตามกฎหมายของประเทศนั้น ทั้งนี้ ในการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศให้ดำเนินกรตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น</p>	<p>มาตรา ๕๘/๖ ในกรณีที่เกิดคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาเห็นสมควร อาจส่งเรื่องที่มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ และบุคคลใดว่ากระทำความผิดตามมาตรา ๑๒๓/๒ มาตรา ๑๒๓/๓ มาตรา ๑๒๓/๔ และมาตรา ๑๒๓/๕ ที่อยู่ระหว่างดำเนินการให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไปก็ได้</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๕๘/๖ และแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติ เนื่องจากมีการดำเนินคดีเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลใด อาจมีกรณีที่เป็นลักษณะความผิดข้ามชาติ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาจะต้องรับโทษตามกฎหมายไทยและเป็นความผิดที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลต่างประเทศเช่นกัน และในบางกรณีอาจมีข้อจำกัดในการดำเนินคดีในเรื่องของความคุ้มกัน จึงควรกำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่าการส่งเรื่องให้หน่วยงานต่างประเทศมีหน้าที่และอำนาจที่เกี่ยวข้องดำเนินการจะมีประสิทธิภาพอีกว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจส่งเรื่องให้หน่วยงานต่างประเทศนั้นดำเนินการตามกฎหมายของประเทศนั้น เป็นไปตามหลักการ UNCAC ข้อบทที่ ๔๓, ๔๖ และ ๔๗</p>
<p>มาตรา ๕๕ ในกรณีที่ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์ หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลใด ซึ่งเป็นบุคคลตามมาตรา ๕๗ ว่ากระทำการตามมาตรา ๓๘ (๑) หรือ (๒) ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนเบื้องต้นว่าเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจของ</p>	<p>มาตรา ๕๘ ในกรณีที่ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์ หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีบุคคลตามมาตรา ๖๖ อันเนื่องมาจากได้กระทำการตามมาตรา ๕๘ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษเพื่อจะดำเนินการตามบทบัญญัติในหมวดนี้ ในกรณีหาก</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๕๘ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๓ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๘/๔ ไว้ในมาตราเดียวกัน โดยแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขในการนับระยะเวลาส่งตัวผู้ถูกจับไปยังพนักงานสอบสวน โดยมีเห็นับระยะเวลาเดินทางตามปกติรวมเข้าในกำหนดเวลา สืบแบบคดีนั้นด้วย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือไม่ แล้วส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ ในการนี้ หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องดังกล่าวมิใช่เป็นความผิดที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ส่งเรื่องกลับไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือหน่วยงานที่มีอำนาจเกี่ยวข้องกับการปราบปรามการทุจริตต่อไป</p> <p>ในการนี้จะมีเหตุจะต้องขอให้ศาลออกหมายจับบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่ได้รับคำสั่งร้องทุกข์หรือกล่าวโทษหรืออำนาจยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจ เพื่อให้ออกหมายจับบุคคลดังกล่าวได้ หรือในการนี้จะมีเหตุจำเป็นให้อำนาจโดยไม่หมาย ให้พนักงานสอบสวน หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจจับบุคคลดังกล่าวได้</p> <p>ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจับบุคคลดังกล่าวไว้ ส่งตัวผู้ถูกจับพร้อมทั้งบันทึกการจับมายังพนักงานสอบสวนหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสี่สิบแปดชั่วโมง นับแต่เวลาที่ผู้ถูกจับมาถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน โดยมีให้มอบหมาย โดยมิให้นำระยะเวลาเดินทางปกติที่นำตัวผู้ถูกจับจากที่จับมายังที่ทำการของพนักงานสอบสวน รวมเข้าในกำหนดเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนี้</p> <p>ด้วย ในกรณีที่ไม่จำเป็นต้องควบคุมตัวผู้ถูกจับไว้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจปล่อยตัวผู้ถูกจับไป โดยมีประกันหรือไม่มีประกันก็ได้</p> <p>ในการนี้มีความจำเป็นต้องมีการควบคุมตัวผู้ถูก</p>	<p>คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องดังกล่าวมิใช่กรณี ตามมาตรา ๘๘ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องกลับไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไป</p> <p>มาตรา ๗๒ ในการนี้ผู้เสียหายหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ร้องทุกข์กล่าวโทษบุคคลตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๖๖ ว่า ได้กระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๖ ต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจซึ่งมีเขตอำนาจเหนือท้องที่เกิดการกระทำความผิดดังกล่าว ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่ได้รับคำสั่งกล่าวโทษมีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจ เพื่อให้ออกหมายจับบุคคลดังกล่าวได้หรือในกรณีที่มีเหตุจำเป็นให้อำนาจโดยไม่หมาย ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจจับบุคคลดังกล่าวได้</p> <p>ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจับบุคคลดังกล่าวไว้ ส่งตัวผู้ถูกจับพร้อมทั้งบันทึกการจับมายังคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสี่สิบแปดชั่วโมง</p> <p>มาตรา ๗๓ ในการนี้ไม่จำเป็นต้องควบคุมตัวผู้ถูกจับไว้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจปล่อยตัวผู้ถูกจับไป โดยมีประกันหรือไม่มีประกันก็ได้</p> <p>ในการนี้มีความจำเป็นต้องมีการควบคุมตัวผู้</p>	

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>จัดไว้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้ศาลออกหมายจับผู้ถูกจับไว้ได้ ตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาสำหรับความผิดที่มีการร้องทุกข์กล่าวโทษนั้น</p>	<p>ถูกจับไว้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นคำร้องต่อศาลอาญาเพื่อขอให้ศาลออกหมายจับผู้ถูกจับไว้ได้ตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาสำหรับความผิดที่มีการร้องทุกข์กล่าวโทษนั้น</p> <p>มาตรา ๘๘/๔ ในกรณีที่มีผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ และบุคคลใด อันเนื่องมาจากได้กระทำการตามมาตรา ๘๘/๓ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษเพื่อจะดำเนินการตามบทบัญญัติในหมวดนี้ ในการนี้ หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องดังกล่าวมิใช่กรณีตามมาตรา ๘๘/๓ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องกลับไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไป</p>	<p>เพิ่มบทบัญญัติโดยกำหนดให้มีการระบอบการเข้าชื่อกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐบางระดับว่ากระทำความผิดหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานจริยธรรมอย่างร้ายแรงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เช่นเดียวกับกรเข้าชื่อกล่าวหากรรมการ ป.ป.ช. ตามร่างรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๒๓๖</p>
<p>มาตรา ๘๖ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกของทั้งสองสภาจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภาหรือประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าสองหมื่นคน มีสิทธิเข้าชื่อกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ กระทำความผิดหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม</p>		

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>อย่างไร้แรง</p> <p>(๑) นายกรัฐมนตรี</p> <p>(๒) รัฐมนตรี</p> <p>(๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร</p> <p>(๔) สมาชิกวุฒิสภา</p> <p>(๕) ข้าราชการการเมืองอื่น นอกจาก (๑) และ (๒) ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง</p> <p>(๖) ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ</p> <p>(๗) ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ</p> <p>(๘) ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน</p> <p>สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตาม (๗) ที่เป็นกรรมการ ป.ป.ช. ให้เป็นไปตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗</p> <p>การกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ถ้ากล่าวหาเข้าหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนด และในเบื้องต้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ามีมูล ให้ดำเนินการไต่สวนตามส่วนที่ ๕ ในหมวดนี้ต่อไป</p>		<p>เพื่อมีมติมอบอำนาจไปไต่สวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจสอบสวนเบื้องต้นหรือดำเนินการใดๆ กรณีที่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วน หรือหากกล่าวหาพนักงานหลักฐานจะเสียหาย ถูกทำลาย ถูกยุกชอน</p> <p>เพื่อให้พนักงานไปไต่สวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับ</p>
<p>มาตรา ๕๗ ในกรณีที่ผู้แจ้งเบาะแสหรือปรากฏข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หากมีกรณีจำเป็นเร่งด่วน หรือหากกล่าวหาพนักงานหลักฐานจะเสียหาย ถูกทำลาย ถูกยุกชอน พนักงานถูกชกชอน ให้พนักงานไปไต่สวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับ</p>		<p>เพื่อให้มีมติมอบอำนาจไปไต่สวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจสอบสวนเบื้องต้นหรือดำเนินการใดๆ กรณีที่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วน หรือหากกล่าวหาพนักงานหลักฐานจะเสียหาย ถูกทำลาย ถูกยุกชอน</p> <p>เพื่อให้พนักงานไปไต่สวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>พยานหลักฐานโดยเร็ว ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มอบหมาย มีอำนาจสอบสวนเบื้องต้น หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐานนั้นโดยเร็ว แล้วนำเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๕๘ ต่อไป</p> <p>ในการมีพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่งมีใบพนักงานงานได้ส่วน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้นั้น มีฐานะเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการมอบหมายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>		
<p>มาตรา ๕๘ ในการมีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำความผิดตามมาตรา ๓๘ (๑) และ (๓) หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเภท เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลใด กระทำถึงความผิดตามมาตรา ๓๘ (๒) ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการสอบสวนตามหมวดนี้</p>	<p>มาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง ในการมีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยหรือมีผู้กล่าวหาว่า ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่นร้ายแรง ผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่นให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงโดยเร็ว เว้นแต่ในกรณีที่ผู้กล่าวหาเป็นผู้เสียหาย และคำกล่าวหาไม่ระบุพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงต่อไปได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะไม่ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงก็ได้...</p> <p>มาตรา ๕๘ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้</p>	<p>หลักการตามมาตรา มาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๘/๓ และแก้ไขปรับปรุงกรณีมีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>พญา/เหตุผล</p>
<p></p>	<p>รับคำกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๘๔ หรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหมวด ๔ การไต่สวนข้อเท็จจริง</p> <p>มาตรา ๘๘/๓ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับคำกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเภท เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ และบุคคลใดตามมาตรา ๘๘/๑ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเภท เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ และบุคคลใดกระทำความผิดตามมาตรา ๑๒๓/๒ มาตรา ๑๒๓/๓ มาตรา ๑๒๓/๔ และมาตรา ๑๒๓/๕ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหมวด ๔ การไต่สวนข้อเท็จจริง</p>	<p></p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ส่วนที่ ๓ การดำเนินการในส่วน</p>	<p>มาตรา ๕๔/๑ ก่อนดำเนินการในส่วน</p>	<p>๑) หลักการตามมาตรา ๕๔/๑ มาตรา ๕๔/๒ และมาตรา ๕๔/๑ และแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติให้สอดคล้องกับร่างพรป. ฉบับที่ ๔</p>
<p>มาตรา ๕๙ ในการพิจารณาว่าจะรับหรือไม่รับคำกล่าวหาไว้พิจารณาตามมาตรา ๓๘ (๑) (๒) และ (๓) มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๘ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อให้ข้อเท็จจริงเพียงพอต่อการสั่งให้ฟ้องหรือสั่งให้ชดเชยข้อเท็จจริงได้ในกรณี คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบหมายให้เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานใต้สวนดำเนินการแทนก็ได้</p>	<p>มาตรา ๕๔/๑ ก่อนดำเนินการในส่วนมอบหมายให้เลขาธิการดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในเรื่องกล่าวหา นั้น เพื่อให้ข้อเท็จจริงเพียงพอต่อการสั่งให้ฟ้องหรือสั่งให้ชดเชยข้อเท็จจริงได้ในกรณี ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยให้ถือว่าเลขาธิการและพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด โดยให้ถือว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p>	<p>มาตรา ๕๓ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบหมายให้เลขาธิการมีอำนาจดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในเรื่องกล่าวหา นั้น เพื่อให้ข้อเท็จจริงเพียงพอต่อการสั่งให้ฟ้องหรือสั่งให้ชดเชยข้อเท็จจริงได้ในกรณี ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยให้ถือว่าเลขาธิการและพนักงานเจ้าหน้าที่เลขาธิการมอบหมายเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p>
<p>ในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกเดือนนับแต่วันที่รับคำกล่าวหา ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็น จะขยายระยะเวลาดังกล่าวโดยระบบเหตุผลความจำเป็นให้ชัดเจนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดก็ได้ แต่ทั้งนี้ ให้ขยายระยะเวลาได้ไม่เกินสามเดือนต่อครั้ง</p>	<p>มาตรา ๕๔/๒ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับเรื่องกล่าวหาไว้พิจารณาได้ส่วนข้อเท็จจริงแล้ว บรรดาสิ่งของหรือบันทึก รวมถึงเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่ได้มาตามมาตรา ๕๔/๑ ให้ถือเป็นอันใช้ได้และสามารถนำมาใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบสำนวนคดีในชั้นสอบสวนข้อเท็จจริง</p>	<p>มาตรา ๑๐ ที่เพิ่มบทบัญญัติมาตรา</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>พยานหลักฐานตามวรรคหนึ่ง ให้เลิกวิธีการคณะกรรมการ ป.ป.ช. และพนักงานในส่วนใดส่วน มีอำนาจตามมาตรา ๒๔ (๑) เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเรียกเอกสารหรือหลักฐานหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ และมีอำนาจตามมาตรา ๒๔ (๒) (๓) และ (๔) ด้วย</p> <p>เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับเรื่องกล่าวหาในใ้พิจารณาในส่วนข้อเท็จจริงแล้ว บรรดาสิ่งของหรือบันทึก รวมถึงเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่ได้ตามมาตรา นี้ ให้ถือเป็นอันใช้ได้ และสามารถนำมาใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบสำนวนคดีในชั้นสอบสวนข้อเท็จจริงได้</p>	<p>สำนวนเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดในการในส่วนข้อเท็จจริง ให้พนักงานในส่วนที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจตามมาตรา ๒๕ (๑) (๒) และ (๓)</p>	<p>๔๕/๒ ที่ระบุฯ “ให้หัวหน้าพนักงานในส่วนซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบหรือกำกับดูแลในการดำเนินการแสวงหา ข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานตามมาตรา ๔๕/๑ หรือการในส่วนข้อเท็จจริงตาม มาตรา ๔๕/๑ มีอำนาจตามมาตรา ๒๕ (๑) เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเรียกเอกสารหรือหลักฐานหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ และอำนาจตาม มาตรา ๒๕ (๒) และ (๓)”</p> <p>๒) เพิ่มเติมบทบัญญัติเพื่อกำหนดกรอบระยะเวลาในการพิจารณาหรือรับหรือไม่รับคำกล่าวหาภายในระยะเวลาที่กำหนดและให้สามารถขยายระยะเวลาดังกล่าวได้กรณีเหตุสุดวิสัยความเป็น</p>
<p>มาตรา ๖๐ ในการในส่วนเพื่อวินิจฉัยว่าคดีมีมูลหรือไม่มูล ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการด้วยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ในส่วนข้อเท็จจริงเองทั้งคณะ</p> <p>(๒) แต่งตั้งคณะกรรมการในส่วน หรือองค์คณะพนักงานในส่วน</p> <p>(๓) มอบหมายเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานในส่วน เพื่อดำเนินการในส่วนเบื้องต้น</p> <p>การมอบหมายตามวรรคหนึ่ง (๓) คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบหมายเป็นการเฉพาะเรื่อง หรือมอบหมายไว้เป็น</p>	<p>มาตรา ๔๕/๑ ในการในส่วนข้อเท็จจริง คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบหมายให้พนักงานในส่วนดำเนินการในส่วนข้อเท็จจริง รวบรวมพยานหลักฐาน และสรุปสำนวนเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>ในการในส่วนข้อเท็จจริง ให้พนักงานในส่วนที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๒๕ (๑) (๒) และ (๓)</p>	<p>๑) หลักการตามมาตรา ๔๕/๑ และแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติกำหนดเกี่ยวกับการอำนาจดำเนินการในส่วนของแต่ละคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าสามารถในส่วนข้อเท็จจริงได้โดย ๓ วิธีการ คือ</p> <p>ในส่วนเองทั้งคณะ ในส่วนโดยแต่งตั้ง คณะกรรมการในส่วน หรือมอบหมายเลขาธิการฯ หรือพนักงานในส่วน ดำเนินการในส่วน</p> <p>๒) ร่างมาตรา ๖๐ วรรคสาม เป็นเนื้อหาตาม ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>การทั่วไปก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>ให้หัวหน้าพนักงานในส่วนซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบ มีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติงานที่พนักงานในส่วน และ มีอำนาจตามมาตรา ๒๔ (๑) เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเรียกเอกสารหลักฐานหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ และมีอำนาจตามมาตรา ๒๔ (๒) และ (๔)</p> <p>ภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยความยุติธรรม การไต่สวนตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดสองปีนับแต่วันเริ่มดำเนินการไต่สวน</p> <p>ในการนี้มีเหตุผลความจำเป็น จะขอขยายระยะเวลาการไต่สวน โดยให้ระบุเหตุผลความจำเป็นไว้ให้ชัดเจน และให้ขยายระยะเวลาไต่ครั้งละไม่เกินหกเดือนก็ได้ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>มาตรา ๖๑ ในการนี้จำเป็นที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะต้องดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน เพื่อให้ข้อเท็จจริงและคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการไต่สวน ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการ ตามที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยมีพนักงานเจ้าหน้าที่เป็น กรรมการและเลขานุการ และกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ</p>	<p>ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ... มาตรา ๑๐ “มาตรา ๔๕/๒ ให้ หัวหน้าพนักงานในส่วนซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบหรือ กำกับดูแลในการดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริง และรวบรวมพยานตามมาตรา ๔๕/๑ หรือการไต่สวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๔๕/๑ มีอำนาจตาม มาตรา ๒๔ (๑) เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเรียก เอกสารหรือหลักฐานหรือเรียกบุคคลใดมาให้ ถ้อยคำ และมีอำนาจตามมาตรา ๒๔ (๒) และ (๔)”</p> <p>๓) กำหนดกรอบระยะเวลาในการ ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องให้แล้วเสร็จภายในสองปี และกรณีมี ความจำเป็นจะขอขยายระยะเวลาไต่ครั้งละไม่เกิน หกเดือน (เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของร่าง รัฐธรรมนูญฯ ที่ต้องการให้การดำเนินการ ปราบปรามการทุจริตเป็นไปด้วยความรวดเร็ว</p>
<p>มาตรา ๖๑ ในการนี้จำเป็นที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะต้องดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน เพื่อให้ข้อเท็จจริงและคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการไต่สวน ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการ ตามที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยมีพนักงานเจ้าหน้าที่เป็น กรรมการและเลขานุการ และกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ</p>	<p>มาตรา ๔๕ ในการไต่สวนข้อเท็จจริงตาม มาตรา ๔๓ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนเพื่อดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้ ทั้งนี้ การ ปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>คณะกรรมการที่แต่งตั้งตามวรรคหนึ่งต้อง</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๕/๒ และ แก้ไขปรับปรุงเงื่อนไขการแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนที่ต้องดำเนินการในการนี้ที่มีควมจำเป็น เท่านั้น และยกเลิกเงื่อนไขการแต่งตั้งประธาน กรรมการไต่สวนที่ต้องแต่งตั้งจากกรรมการ ป.ป.ช.</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ทั้งนี้ การแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนให้คำวินิจฉัยความเหมาะสม กับฐานะ ระดับของผู้ถูกกล่าวหา และการคุ้มครองผู้ถูกกล่าวหา ตามสมควร</p> <p>(๑) (๒) (๓) และ (๔) และมาตรา ๓๔</p>	<p>ประกอบด้วยประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการตามที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยมีพนักงานเจ้าหน้าที่เป็น อนุกรรมการและเลขานุการ และอนุกรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ แต่ถ้าเป็นการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อไต่สวนกรณีตามมาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๖ ประธานอนุกรรมการ ต้องเป็นกรรมการ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับฐานะ ระดับของตำแหน่ง และการคุ้มครองผู้ถูกกล่าวหาตามสมควร</p> <p>มาตรา ๔๕/๒ ในกรณีร้องเรียนจริงตาม มาตรา ๔๓ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ไต่สวน เพื่อดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้ ทั้งนี้ การ ปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>คณะอนุกรรมการที่ตั้งตามวรรคหนึ่งต้อง ประกอบด้วยประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการตาม ที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยมีพนักงานเจ้าหน้าที่เป็น อนุกรรมการและเลขานุการ และอนุกรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ แต่ถ้าเป็นการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อ ไต่สวน กรณีตามมาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๖ ประธานอนุกรรมการ ต้องเป็นกรรมการ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับฐานะ ระดับของตำแหน่ง และการคุ้มครองผู้ถูกกล่าวหาตามสมควร</p>	<p>มาตรา ๔๕ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการไต่สวน ให้คณะอนุกรรมการไต่สวน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๖๒ การไต่สวนปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน ต้องมีกรรมการไต่สวน หรือพนักงานไต่สวนตามมาตรา ๖๐ (๒) และ (๓) แล้วแต่กรณี ร่วมดำเนินการอย่างน้อยสองคน ในการไต่สวนข้อเท็จจริงในคดีหนึ่งถึงสี่คดีและเสรีภาพของบุคคลตามกฎหมายประกอบด้วย ห้ามมิให้ทำหรือจัดทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการใช้กำลังขู่หรือคุกคาม หลอกลวง ทรามาน ใช้กำลังบังคับหรือกระทำโดยมิชอบประการใด ๆ เพื่อจูงใจให้ผู้นั้นให้ถ้อยคำใด ๆ ในเรื่องที่ไต่สวนข้อเท็จจริง</p> <p>การไต่สวนปากคำพยานหรือผู้ให้ถ้อยคำ จะกระทำโดยใช้วิธีการบันทึกลงในวัสดุซึ่งถ่ายถอดออกเป็นภาพหรือเสียงหรือโดยวิธีการอื่นใด ซึ่งพยานหรือผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้ตรวจสอบถึงความถูกต้องของบันทึกการให้ปากคำนั้นแล้วพนักงานไต่สวนอาจทำสำเนาข้อความดังกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษรหรือสิ่งบันทึกอย่างอื่นก็ได้</p>	<p>มาตรา ๕๘ กรณีที่มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวน การรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาหรือการถามปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน ต้องมีอนุกรรมการไต่สวนอย่างน้อยสองคนร่วมในการดำเนินการในจำนวนนั้นจะต้องเป็นอนุกรรมการไต่สวนที่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่อย่างน้อยหนึ่งคน แต่ถ้าเป็นการรับฟังคำชี้แจงหรือการถามปากคำบุคคลตามมาตรา ๕๘ จะต้องมีอนุกรรมการไต่สวนที่เป็นกรรมการเข้าร่วมดำเนินการด้วย ห้ามมิให้อนุกรรมการไต่สวนทำหรือจัดให้การใด ๆ ซึ่งเป็น การล่อลวงหรือขู่เชิญหรือให้สัญญาแก่ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานเพื่อจูงใจให้เขาให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ ในเรื่องที่กล่าวหาหานั้น</p>	<p>๑) หลักการตามมาตรา ๕๘ และแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติดังกล่าวโดยกำหนดให้มีกรรมการไต่สวน หรือพนักงานไต่สวนร่วมดำเนินการอย่างน้อย ๒ คน โดยต้องคำนึงถึงสิทธิและ เสรีภาพ รวมทั้งตำแหน่งของผู้ให้ถ้อยคำนั้น ๒) เพิ่มบทบัญญัติโดยกำหนดให้สามารถใช้อีกวิธีบันทึกลงในวัสดุซึ่งถ่ายถอดออกเป็นภาพหรือเสียงหรือโดยวิธีการอื่นใด มาใช้กับการไต่สวนปากคำพยานหรือผู้ให้ถ้อยคำได้ด้วย</p>
<p>มาตรา ๖๓ การไต่สวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจกำหนดให้มีการไต่สวนสาธารณะในคดีเรื่องใดเรื่องหนึ่งในการไต่สวนข้อเท็จจริงทั้งหมดหรือส่วนหนึ่งส่วนใด โดยพิจารณาถึงเหตุผลและความจำเป็นดังต่อไปนี้</p>		<p>เพิ่มเติมบทบัญญัติเรื่อง "ไต่สวนสาธารณะ" หลักสนับสนุนจากข้อบทที่ ๑๐ UNCAC ว่าด้วยการรายงานต่อสาธารณะในกรณีที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดการทุจริตในการบริหารจัดการการปกครอง</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(๑) ความร้ายแรงของลักษณะความผิดและผลกระทบต่อนโยบายสาธารณะ</p> <p>(๒) ประโยชน์ของการเปิดเผยสู่สาธารณะ</p> <p>(๓) การคุ้มครองสิทธิของบุคคลและผลกระทบต่อรูปคดี</p> <p>ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการในส่วนสาระณะและวิธีพิจารณาให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๖๔ ในระหว่างไต่สวนข้อเท็จจริง หากปรากฏพฤติการณ์หรือข้อเท็จจริงเกี่ยวกับภาระทำของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องคดีดำเนินการไต่สวนอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้คณะกรรมการไต่สวน องค์คณะพนักงานไต่สวน หรือพนักงานไต่สวน ตามมาตรา ๖๐ แล้วแต่กรณีมีอำนาจไต่สวนเกี่ยวกับภาระทำของบุคคลนั้นต่อไปได้ แล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ</p> <p>(๑) กรณีที่ปรากฏพฤติการณ์เกี่ยวกับการกระทำของบุคคลอื่น ไม่ว่าจะในฐานะ ตัวการ ผู้ชี้ หรือผู้สนับสนุน หรือบุคคลใดกระทำความผิดเกี่ยวกับการรับ ยอมจะรับหรือให้ ขอให้รับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด หรือการใช้กำลังประทุษร้าย ชูชิวว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือใช้อิทธิพลเพื่อจูงใจหรือข่มขืนใจให้เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำใดตามประมวลกฎหมายอาญาหรือกฎหมายอื่น</p>		<p>เพิ่มเติมบทบัญญัติกำหนดคณะกรรมการการไต่สวนองค์คณะพนักงานไต่สวนหรือพนักงานไต่สวนสามารถดำเนินการไต่สวนหรือพบบุคคลอื่นที่ร่วมกระทำความผิด รวมถึงสามารถดำเนินการไต่สวนกรณีเกี่ยวกับความผิดฐานอื่นซึ่งเกี่ยวข้องกับกระทำความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. สั่งให้ไต่สวนได้ด้วย โดยไม่ต้องเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ไต่สวนก่อน เพื่อให้การดำเนินการเกิดความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>(๒) กรณีที่ปรากฏพฤติการณ์เกี่ยวกับการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่น ซึ่งเป็นความผิดเกี่ยวข้อกัน และความผิดเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เกี่ยวข้องกันนั้น จะต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ</p>		
<p>มาตรา ๖๕ ในกรณีที่มีความกระทำการ ป.ป.ช. ตรวจสอบพบว่ามีความผิดการฉ้อโกง ยักยอก แปรสภาพ หรืออุกขกชนทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลที่มีส่วนร่วมในการกระทำความผิด ได้ใช้หรือได้ทรัพย์สินมาโดยมิชอบ เนื่องจากกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ชั่วคราว ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลที่มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดที่จะยื่นคำร้องขอผ่อนผันเพื่อขอรับทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์โดยมิหรือไม่มีประกันหรือหลักประกันก็ได้</p>		<p>เพิ่มเติมบทบัญญัติ เนื่องจากในคดีทุจริตที่มีการการโยน ยักยอก แปรสภาพ หรืออุกขกชนทรัพย์สินเพื่อให้การติดตามทรัพย์สินเป็นไปได้อย่างจริงจัง จำเป็นต้องกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่อาจขอให้ศาลริบได้ไว้ในระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริง เพื่อให้สามารถริบทรัพย์สินดังกล่าวได้เมื่อศาลมีคำพิพากษาให้ริบทรัพย์สินนี้ ดังเช่นที่สามารถทำได้ในการไต่สวนข้อเท็จจริงคดีร้ายแรงผิดปกติ ซึ่งจะทำการริบทรัพย์สินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ตามหลัก UNCAC ข้อบทที่ ๓๑</p>
<p>มาตรา ๖๖ ในการไต่สวนหากเห็นว่ามีความผิดฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่ามีความผิด ให้เรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาให้ทราบและกำหนดระยะเวลาตามสมควรที่ผู้ถูกกล่าวหาจะมายื่นข้อกล่าวหาแสดงพยานหลักฐานหรือนำพยานบุคคลมาให้ปากคำ และแสดงพยานหลักฐาน หรือนำพยานบุคคลมาให้ปากคำ</p>	<p>มาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง ในการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงให้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและกำหนดระยะเวลาตามสมควรที่ผู้ถูกกล่าวหาจะมายื่นข้อกล่าวหาแสดงพยานหลักฐานหรือนำพยานบุคคลมาให้ปากคำ ประกอบการชี้แจง</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง และแก้ไขเพิ่มเติมรายละเอียดเกี่ยวกับการแจ้งข้อกล่าวหา และการจัดทำบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาเป็นลายลักษณ์อักษร โดยกำหนดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>ประกอบข้อเท็จจริง</p> <p>ช้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกระทำความผิดว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดและแจ้งช้อกล่าวหาเขาที่จะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเขาเข้าใจช้อกล่าวหาได้ดี</p> <p>ในการแจ้งช้อกล่าวหาให้จัดทำบันทึกการแจ้งช้อกล่าวหาเป็นลายลักษณ์อักษร ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๖๗ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะมารับทราบช้อกล่าวหาด้วยตนเอง ผู้ถูกกล่าวหาจะมอบหมายให้ทนายความหรือบุคคลที่ไว้วางใจมารับบันทึกการแจ้งช้อกล่าวหาแทนก็ได้</p> <p>ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบช้อกล่าวหาไม่วัดด้วยเหตุใด ๆ ให้จัดส่งบันทึกการแจ้งช้อกล่าวหาไปยังภูมิลำเนาของผู้ถูกกล่าวหา หรือตามที่อยู่ที่ปรากฏจากหลักฐานการสืบสวนและให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบช้อกล่าวหาแล้ว</p> <p>ในกรณีที่ไม่สามารถจัดส่งบันทึกการแจ้งช้อกล่าวหาได้ตามวรรคสอง ให้สามารถดำเนินการสืบสวนต่อไปได้ แต่ไม่ตัดสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาที่จะมาชี้แจงแก้ช้อกล่าวหาก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะพิจารณาวินิจฉัย</p>		<p>เพิ่มเติมบทบัญญัติโดยกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการรับทราบช้อกล่าวหา และการจัดส่งบันทึกการแจ้งช้อกล่าวหา รวมถึงผลในทางกฎหมายกรณีที่ไม่สามารถจัดส่งบันทึกการแจ้งช้อกล่าวหาดังกล่าวได้ เพื่อให้การดำเนินการตั้งช้อกล่าวหาบทบัญญัติแห่งกฎหมายรองรับที่ชัดเจน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๒๘ ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาแล้ว ก่อนชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาสิทธิเข้าตรวจดูพยานหลักฐานในสำนวนการไต่สวน เพื่อประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา เว้นแต่เป็นคำกล่าวหาชั้นที่กล่าวคำบุคคลหรือบันทึกความเห็นหรือพยานหลักฐานใดที่ไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น ผู้ถูกกล่าวหาจะเข้าตรวจดูไม่ได้</p> <p>ในกรณีพยานหลักฐานใดถ้าเปิดเผยแล้วอาจทำให้มีผลกระทบต่อความปลอดภัยของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะในฐานะใดๆ หรือจะกระทบต่อสาธารณะสำคัญของสำนวนการไต่สวน หรือจะทำให้การไต่สวนไม่มีประสิทธิภาพ หรือพยานหลักฐานนั้นปรากฏข้อมูลส่วนบุคคลหรือเป็นเอกสารลับของทางราชการ ผู้ถูกกล่าวหาจะเข้าตรวจดูพยานหลักฐานนั้นไม่ได้</p> <p>หลักการ วิธีการ และเงื่อนไขของการเข้าตรวจดูพยานหลักฐานให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>		<p>เพิ่มเติมบทบัญญัติโดยกำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิเข้าตรวจดูพยานหลักฐานในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และกำหนดประเภทของเอกสารหลักฐาน รวมถึงบทห้ามให้ผู้ถูกกล่าวหาจะเข้าตรวจดูไม่ได้</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๒๘ ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและการให้ปากคำของผู้ถูกกล่าวหาให้สิทธิพินิจพิจารณาหรือบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจเข้าฟังในการชี้แจงหรือให้ปากคำของตนได้</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>มาตรา ๔๗ วรรคสอง ในการชี้แจงข้อกล่าวหาและการให้ปากคำของผู้ถูกกล่าวหา ให้มีสิทธิพินิจพิจารณาหรือบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจเข้าฟังในการชี้แจงหรือให้ปากคำของตนได้</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p> <p>หลักการตามมาตรา ๔๗ วรรคสอง โดยไม่แก้ไข</p>
<p>มาตรา ๗๐ ในการไต่สวนหากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการให้ผู้ถูกกล่าวหายังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการหรือเป็นอุปสรรคในการไต่สวน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาสั่งพักราชการหรือพักงาน เพื่อยุติผลกระทบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และหากผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาได้สั่งพักราชการหรือพักงาน แล้วต่อมาผลการไต่สวนปรากฏว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาทราบเพื่อดำเนินการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับราชการหรือทำงานในตำแหน่งเดิม</p>	<p>มาตรา ๘๐ ในการไต่สวนข้อเท็จจริง หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการให้ผู้ถูกกล่าวหายังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการหรือเป็นอุปสรรคในการไต่สวนข้อเท็จจริง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาสั่งพักราชการหรือพักงาน เพื่อยุติผลกระทบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และหากผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาได้สั่งพักราชการหรือพักงานแล้วต่อมาผลการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาทราบเพื่อดำเนินการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับราชการหรือทำงานในตำแหน่งเดิม</p>	<p>เพิ่มเติมบทบัญญัติ</p> <p>เนื่องจากในการตีความจำเป็นต้องใช้พยานหลักฐานจากต่างประเทศประกอบกันได้ ส่วนข้อเท็จจริงซึ่งต้องดำเนินการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศอย่างเป็นการตามพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศ</p>
<p>มาตรา ๗๑ เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจนำพยานหลักฐาน ที่ได้จากการไต่สวนหรือพยานหลักฐานที่ได้มาจากต่างประเทศใดคดีหนึ่ง มาใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบสำนวนการไต่สวนที่เกี่ยวข้องได้</p>		<p>เพิ่มเติมบทบัญญัติ</p> <p>เนื่องจากในการตีความจำเป็นต้องใช้พยานหลักฐานจากต่างประเทศประกอบกันได้ ส่วนข้อเท็จจริงซึ่งต้องดำเนินการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศอย่างเป็นการตามพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p> <p>ในทางอาญา พ.ศ.๒๕๓๕ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ใช้เวลานาน และอาจมีข้อจำกัดในขอพยานหลักฐานมาใช้ในการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีผู้ร้ายฉวยผิดปกติ ซึ่งเป็นการค้าเป็นคดีทางแพ่ง ดังนั้น เพื่อให้การขอพยานหลักฐานจากต่างประเทศไม่เป็นการอุปสรรคในการไต่สวนข้อเท็จจริง จึงควรกำหนดให้สามารถนำพยานหลักฐานที่ได้มาจากต่างประเทศคดีใดคดีหนึ่ง มาใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องได้ ทั้งนี้ เป็นหลักการที่สอดคล้องกับระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๓๑</p>
<p>มาตรา ๗๒ ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าพยานหลักฐานใดในสำนวนการไต่สวนซึ่งต้องอ้างถึงในภายหลังจะเสียหายหรือยากแก่การนำมาสืบพยานในภายหลัง คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจยื่นคำร้องต่อศาลขอให้สืบพยานหลักฐานนั้นไว้ก่อนก็ได้ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประเพณีชอบ</p>		<p>๑) เพิ่มเติมบทบัญญัติกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้สืบพยานหลักฐานที่ยากแก่การจะนำมาสืบพยานในภายหลัง หรือที่จะเสียหาย ไว้เป็นการล่วงหน้าก็ได้</p> <p>(พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประเพณีชอบ พ.ศ. ๒๕๕๔</p> <p>มาตรา ๒๗ ถ้าอัยการสูงสุด พนักงานอัยการ ประธานกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมทั้งบุคคลที่</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๗๓ เมื่อดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานเสร็จแล้ว ให้จัดทำสำนวนการไต่สวน เสนอต่อประธานกรรมการ ป.ป.ช. ประกอบด้วยสาระสำคัญดังต่อไปนี้ (๑) ชื่อและตำแหน่งหน้าที่ของผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหา (๒) เรื่องที่ถูกลกล่าวหา (๓) ข้อกล่าวหา คำแก้ข้อกล่าวหา สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้จากการไต่สวน (๔) เหตุผลในการพิจารณาวินิจฉัยทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย (๕) บทบัญญัติของกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิง (๖) สรุปความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาเมื่อประธานกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับสำนวนการ</p>	<p>มาตรา ๕๐ เมื่อดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานเสร็จแล้ว ให้จัดทำสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงเสนอต่อประธานกรรมการ ประกอบด้วยสาระสำคัญดังต่อไปนี้ (๑) ชื่อและตำแหน่งหน้าที่ของผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหา (๒) เรื่องที่ถูกลกล่าวหา (๓) ข้อกล่าวหา คำแก้ข้อกล่าวหา สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้จากการไต่สวน (๔) เหตุผลในการพิจารณาวินิจฉัยทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย (๕) บทบัญญัติของกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิง (๖) สรุปความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหา</p>	<p>เกี่ยวข้องกับคดีเกรงว่าพยานหลักฐานซึ่งอาจต้องอ้างอิงในภายหลัง จะสูญหายหรือยกแก่การนำมาสืบพยานในภายหลัง บุคคลดังกล่าวอาจยื่นคำร้องต่อศาลขอให้คุ้มครอง ให้สืบพยานหลักฐานนั้นไว้ทันทีได้ โดยให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไป พยานหลักฐานที่ได้จากการสืบพยานดังกล่าวให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานได้ไม่ภายหลังจากได้มีกระบวนการฟ้องคดี ต่อศาลที่ทำการสืบพยานหรือไม่ก็ตาม)</p>
<p>มาตรา ๗๓ เมื่อดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานเสร็จแล้ว ให้จัดทำสำนวนการไต่สวน เสนอต่อประธานกรรมการ ป.ป.ช. ประกอบด้วยสาระสำคัญดังต่อไปนี้ (๑) ชื่อและตำแหน่งหน้าที่ของผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหา (๒) เรื่องที่ถูกลกล่าวหา (๓) ข้อกล่าวหา คำแก้ข้อกล่าวหา สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้จากการไต่สวน (๔) เหตุผลในการพิจารณาวินิจฉัยทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย (๕) บทบัญญัติของกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิง (๖) สรุปความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาเมื่อประธานกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับสำนวนการ</p>	<p>มาตรา ๕๐ เมื่อดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานเสร็จแล้ว ให้จัดทำสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงเสนอต่อประธานกรรมการ ประกอบด้วยสาระสำคัญดังต่อไปนี้ (๑) ชื่อและตำแหน่งหน้าที่ของผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหา (๒) เรื่องที่ถูกลกล่าวหา (๓) ข้อกล่าวหา คำแก้ข้อกล่าวหา สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้จากการไต่สวน (๔) เหตุผลในการพิจารณาวินิจฉัยทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย (๕) บทบัญญัติของกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิง (๖) สรุปความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหา</p>	<p>รวมบทบัญญัติมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ ไว้ในมาตราเดียวกันเพื่อลดจำนวนมาตรา</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ในส่วนตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาภายในสามสิบวัน เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม ในกรณีที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการในส่วน หรือองค์คณะพนักงานสอบสวน คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมีมติให้คณะกรรมการในส่วน หรือองค์คณะพนักงานสอบสวนชุดเดิม แล้วแต่กรณี หรือแต่งตั้งคณะกรรมการในส่วนหรือองค์คณะพนักงานสอบสวนชุดใหม่ ทำการสอบสวนเพิ่มเติมแทนก็ได้</p>	<p>มาตรา ๕๑ เมื่อประธานกรรมการได้รับสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๕๐ แล้ว ให้จัดให้มีการประชุมเพื่อพิจารณาภายในสามสิบวัน เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม ในกรณีที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการในส่วน คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมีมติให้คณะอนุกรรมการไต่สวนชุดเดิมไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม หรือแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนชุดใหม่ทำการไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมแทนก็ได้</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๕๑ โดยปรับปรุงเพิ่มเติม (๓) เกี่ยวกับการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายในทางทรัพย์สินหรือเป็นการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลอื่น ตามที่ระบุไว้ใน (ร่าง) มาตรา ๑๑๖ (มาตรา ๗๓/๑)</p>
<p>มาตรา ๗๔ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาสำนวนการไต่สวนแล้วมีมติว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้ข้อกล่าวหาที่เป็นอันตกไป ข้อกล่าวหาใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ามีมูลความผิด ให้ตั้งเป็นกรณี ดังต่อไปนี้ (๑) ถ้ามีมูลความผิดทางอาญา ให้ดำเนินการตาม มาตรา ๑๐๖ (๑) (๒) ถ้ามีมูลความผิดวินัย ให้ดำเนินการตาม มาตรา ๑๐๖ (๓) (๓) ถ้าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายในทางทรัพย์สินหรือเป็นการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลอื่น ให้ดำเนินการตาม มาตรา ๑๑๖</p>	<p>มาตรา ๘๑ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้ข้อกล่าวหาที่เป็นอันตกไป ข้อกล่าวหาใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ามีมูลความผิดให้ตั้งเป็นกรณี ดังต่อไปนี้ (๑) ถ้ามีมูลความผิดทางอาญา ให้ดำเนินการตาม มาตรา ๘๒ (๒) ถ้ามีมูลความผิดทางอาญา ให้ดำเนินการตาม มาตรา ๘๗</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๘๑ โดยปรับปรุงเพิ่มเติม (๓) เกี่ยวกับการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายในทางทรัพย์สินหรือเป็นการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลอื่น ตามที่ระบุไว้ใน (ร่าง) มาตรา ๑๑๖ (มาตรา ๗๓/๑)</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๗๕ ในการไต่สวนเพื่อดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลใด ในความผิดที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ดำเนินการตามบทบัญญัติในหมวดนี้</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>มาตรา ๘๗/๓ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับคำกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ และบุคคลใดตามมาตรา ๘๗/๑ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ และบุคคลใดกระทำความผิดตาม มาตรา ๑๒๓/๒ มาตรา ๑๒๓/๓ มาตรา ๑๒๓/๔ และมาตรา ๑๒๓/๕ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหมวด ๔ การไต่สวนข้อเท็จจริง</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p> <p>หลักการตามมาตรา ๘๗/๓ โดยกำหนดการไต่สวนข้อเท็จจริง เพื่อดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลใด ในความผิดที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อยู่ในหมวดเดียวกันกับการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p>
<p>มาตรา ๗๖ ในการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร้ายผิดปกติหรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้ผู้กล่าวหาดำเนินการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างตำแหน่งทางการเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี โดยจะต้องระบุพฤติการณ์อันแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาร้ายผิดปกติหรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยมิชอบ หรือพิจารณาจากรายได้ประกอบกับทรัพย์สินแล้ว ทำให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาร้ายผิดปกติหรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติที่จะต้องดำเนินการเพื่อร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตาม</p>	<p>มาตรา ๘๘ ในกรณีที่ผลการตรวจสอบปรากฏว่าทรัพย์สินมีความเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นผิดปกติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ทายาทหรือผู้จัดการมรดก แล้วแต่กรณี ซึ่งแจ้งการได้มาของทรัพย์สินดังกล่าวก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติว่าทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ</p> <p>ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติให้ประธานกรรมการส่งเอกสารทั้งหมดที่มีอยู่พร้อมทั้งรายงานผลการตรวจสอบไปยังการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีในศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกตินั้นตกเป็นของแผ่นดินต่อไป และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๐ วรรคสอง มาใช้บังคับโดย</p>	<p>๑) หลักการตามมาตรา ๘๘ และมาตรา ๗๕ โดยปรับปรุงพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหากรณีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ และรายละเอียดที่ต้องระบุถึงพฤติการณ์ไว้ในคำกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร้ายผิดปกติหรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติอย่างไร รวมทั้งเงื่อนไขการยกเหตุอันควรสงสัยในกรณีดังกล่าว นอกจากนี้ ยังกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีการกล่าวหาภายหลังจากผู้ถูกกล่าวหาตายภายในระยะเวลาห้าปีได้ด้วย</p> <p>๒) เนื่องจากการดำเนินคดีร้ายผิดปกติ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ในการที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายแรงผิดปกติหรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาว่าทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาครอบครองหรือมีอยู่ประกอบรายได้ หรือมีพฤติการณ์อื่น ๆ หรือชี้ช่องพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสืบหาทรัพย์สินในการที่จะรับไปพิจารณาเพื่อให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ถ้าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ซึ่งได้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. นำบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินนั้นมาประกอบการพิจารณาด้วย ในการมีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกินห้าปีแล้ว ห้ามมิให้มีการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นตามวรรคหนึ่งอีก แต่ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายแรงผิดปกติหรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติขึ้นได้ ส่วนนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ แล้วแต่กรณี การพ้นจากตำแหน่งตามวรรคสี่ ให้หมายความรวมถึงกรณีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วย</p>	<p>อนุโลม ในระหว่างที่ยังไม่มีคำสั่งของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตงบรรดสองคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกตินี้ไว้ชั่วคราวก็ได้ และให้นำบัญญัติมาตรา ๗๘ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม มาตรา ๗๘ การกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร้ายแรงผิดปกติ ให้ผู้กล่าวหาดำเนินการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายังดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี โดยให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้นก่อนว่าพฤติการณ์หรือเรื่องที่กล่าวหาเป็นข้อเท็จจริงหรือไม่ พิจารณาได้หรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ซึ่งได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. นำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินนั้นมาประกอบการพิจารณาด้วย ในการมีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกินห้าปีแล้ว ห้ามมิให้มีการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นตามวรรคหนึ่งอีก แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัย</p>	<p>โดยการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เป็นหลักการที่สอดคล้องกับ UNCAC ข้อ ๕๔ ในเรื่องการริบทรัพย์สินโดยไม่จำต้องมีการพิสูจน์โทษในคดีอาญา โดยเป็นกระบวนการทางแพ่งที่เน้นการติดตามทรัพย์สินในคดีทุจริตกลับคืนรัฐซึ่งควรดำเนินการได้แม้ผู้ถูกกล่าวหาว่าร้ายแรงผิดปกติตาย หนีออกนอกประเทศ ได้รับความคุ้มครองจากการสืบสวนสอบสวนหรือการฟ้องคดี หรือมีเหตุที่ไม่สามารถดำเนินคดีอาญาได้ โดยเฉพาะกรณีที่ถูกกล่าวหาตาย การดำเนินการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินควรกระทำต่อกองมรดกได้ จึงควรกำหนดให้มีความชัดเจนให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการดำเนินคดีร้ายแรงผิดปกติได้แม้เจ้าหน้าที่รัฐผู้นั้นถึงแก่ความตาย ไม่ว่าจะตายก่อนหรือหลังมีการกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยในการได้ส่วนก็ตาม</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่นา/เหตุผล</p>
<p>ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๘ มาใช้บังคับกับการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐว่า ร่ำรวยผิดปกติด้วยโดยอนุโลม</p>	<p>ว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นร่ำรวยผิดปกติขั้นใดสมควรได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วแต่กรณี</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๗๗ โดยแก้ไขปรับปรุงให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงต่อไป โดยกำหนดเงื่อนไขการยกข้อขึ้นควรสงสัยไว้ในมาตรา ๗๖</p>
<p>มาตรา ๗๗ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับเรื่องกล่าวหาได้ไว้พิจารณา หรือดำเนินการเพื่อร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๗๖ แล้ว ให้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไป</p>	<p>มาตรา ๗๗ ในกรณีที่ร้องให้กล่าวหาเข้าหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๗๕ หรือในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐร่ำรวยผิดปกติ ในคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหมวด ๔ การไต่สวนข้อเท็จจริง ต่อไป</p>	<p>๑) หลักการตามมาตรา ๗๘ วรรคหนึ่ง โดยแก้ไขปรับปรุงเงื่อนไขการยึด หรืออายัดทรัพย์สินไว้ชั่วคราว กรณีตรวจสองพบว่าทรัพย์สินในตัวของผู้ถูกกล่าวหาเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการร่ำรวยผิดปกติ หรือมีพฤติการณ์ที่น่าเชื่อว่าจะมี การโอน ยักยอก แปรสภาพ หรือซุกซ่อนทรัพย์สินดังกล่าวอย่างหนึ่งอย่างใด</p>
<p>มาตรา ๗๘ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสองพบว่าทรัพย์สินรายได้ของผู้ถูกกล่าวหาเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการร่ำรวยผิดปกติ หรือมีพฤติการณ์ที่น่าเชื่อว่าจะมี การโอน ยักยอก แปรสภาพ หรือซุกซ่อนทรัพย์สินดังกล่าว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนี้ไว้ชั่วคราว ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิผู้ถูกกล่าวหาที่ยื่นคำร้องขอผ่อนผันเพื่อขอรับทรัพย์สินนี้ไปใช้ประโยชน์โดยมิให้มี ประกันหรือหลักประกันก็ได้</p> <p>เมื่อมีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินชั่วคราวตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จัดให้มีการพิสูจน์เกี่ยวกับทรัพย์สินโดยเร็ว ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถแสดง</p>	<p>มาตรา ๗๘ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสองพบว่าทรัพย์สินรายได้ของผู้ถูกกล่าวหาเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการร่ำรวยผิดปกติและมีพฤติการณ์ที่น่าเชื่อว่าจะมี การโอน ยักยอก แปรสภาพ หรือซุกซ่อนทรัพย์สินดังกล่าว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนี้ไว้ชั่วคราว ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิผู้ถูกกล่าวหาที่ยื่นคำร้องขอผ่อนผันเพื่อขอรับทรัพย์สินนี้ไปใช้ประโยชน์โดยมิให้มี ประกันหรือหลักประกันก็ได้</p> <p>เมื่อมีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินชั่วคราวตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จัดให้มีการพิสูจน์เกี่ยวกับทรัพย์สินโดยเร็ว ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถแสดง</p>	<p>๒) หลักการตามมาตรา ๗๘ วรรคสอง โดยแก้ไขปรับปรุงกรอบระยะเวลาในการยึด หรืออายัดทรัพย์สินไว้ชั่วคราวจากหนึ่งปีเป็นหนึ่งปีและสามารถขยายระยะเวลาได้ครั้งละไม่เกินหกเดือน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ได้ว่าทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัดชั่วคราวมิได้เกี่ยวข้องกับกรร่ำวายผลิตปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ต่อไป จนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันยึดหรืออายัด หรือนจนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้องในคดีนั้น แต่ถ้าสามารถพิสูจน์ได้ ก็ให้คืนทรัพย์สินแก่ผู้นั้น ทั้งนี้ ในกรณีจำเป็น คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจขยายระยะเวลาการยึดหรืออายัดทรัพย์สินดังกล่าวออกไปได้ครั้งละไม่เกินหกเดือน แต่ให้ขยายได้ไม่เกินสองครั้ง</p> <p>ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงทรัพย์สินที่บุคคลอื่น มีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ และมีพฤติการณ์เป็นการถือครองแทนหรือถือกรรมสิทธิ์แทน ในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการโอน ยักยอก แปรสภาพ หรือซุกซ่อนทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาด้วย และให้เป็นหน้าที่ของบุคคลดังกล่าวในการพิสูจน์ทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัด</p>	<p>หลักฐานได้ว่าทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัดชั่วคราวมิได้เกี่ยวข้องกับกรร่ำวายผลิตปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ต่อไป จนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันยึดหรืออายัด หรือนจนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้องในคดีนั้น แต่ถ้าสามารถพิสูจน์ได้ก็ให้คืนทรัพย์สินแก่ผู้นั้น</p>	<p>แต่ไม่เกินสองครั้ง</p> <p>๓) เพิ่มเติมบทบัญญัติ โดยกำหนดให้เป็นหน้าที่ของบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ผู้ถูกกล่าวหาที่มีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ และมีพฤติการณ์เป็นการถือครองแทนหรือถือกรรมสิทธิ์แทน ในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการโอน ยักยอก แปรสภาพ หรือซุกซ่อนทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ในการพิสูจน์ทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัดดังกล่าว</p>
<p>มาตรา ๗๙ เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนในกรณีที่มีเหตุสมควร เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับรายการทรัพย์สินที่ทำการไต่สวน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาตามรายการ วิธีการ และภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ทั้งนี้ ระยะเวลาดังกล่าวต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันแต่ไม่เกินหกสิบวัน</p>	<p>มาตรา ๗๙ เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนข้อเท็จจริง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาตามรายการ วิธีการ และภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันแต่ไม่เกินหกสิบวัน</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๗๙ เดิม โดยแก้ไขปรับปรุงเงื่อนไขการใช้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นในการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๘๐ ในการแจ้งข้อกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายผิดปกติ ให้แจ้งข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ที่แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาร้ายผิดปกติและระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่นำมาแจ้งข้อกล่าวหา สถานที่ตั้งของทรัพย์สิน ชื่อและที่อยู่ของผู้ครอบครอง หรือมีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินขณะที่ยังข้อกล่าวหา เท่าที่จะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้ดี</p> <p>ให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อกล่าวหาโต้แย้งหรือแสดงที่มาของรายได้หรือทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง</p>		<p>เพิ่มบทบัญญัติโดยแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา เกี่ยวกับสถานที่ตั้งของทรัพย์สิน ชื่อและที่อยู่ของผู้ครอบครอง หรือมีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินขณะที่ยังข้อกล่าวหาด้วย เท่าที่จะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้ดี และให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อโต้แย้งหรือแสดงที่มาของรายได้หรือทรัพย์สิน</p>
<p>มาตรา ๘๑ ในการไต่สวนกรณีร้ายวร้ายผิดปกติหากมีการตีต้องแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และมีเหตุอันน่าเชื่อว่ามีการโอน ยักยอก แปรสภาพ หรือซุกซ่อนทรัพย์สินไปยังบุคคลอื่น หรือมีการถือครองทรัพย์สินแทนผู้ถูกกล่าวหาเพื่อการจัดสรรทรัพย์สินที่ร้ายวร้ายผิดปกติ ในลักษณะที่เป็นการกระทำด้วยความผิดร่วมกันหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับ การโอน ยักยอก แปรสภาพ หรือซุกซ่อนทรัพย์สินดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ก็ให้มีการแจ้ง ข้อกล่าวหาให้กับบุคคลที่ชื่อแทนนั้นทราบด้วย เพื่อพิสูจน์ทรัพย์สินหรือแสดงที่มาของทรัพย์สินดังกล่าว ในกรณีที่ไม่สามารถชี้แจงเกี่ยวกับที่มาของทรัพย์สินได้ ก็ให้ดำเนินการร้องขอให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน</p> <p>ในกรณีปรากฏว่าการโอน ยักยอก แปรสภาพ</p>		<p>เพิ่มบทบัญญัติที่กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจแจ้งข้อกล่าวหาให้กับบุคคลอื่นที่ถือทรัพย์สินแทนผู้ถูกกล่าวหาในกรณีที่น่าเชื่อว่ามีการโอน ยักยอก แปรสภาพ หรือซุกซ่อนทรัพย์สินไปยังบุคคลอื่น หรือมีการถือครองทรัพย์สินแทนผู้ถูกกล่าวหาเพื่อการจัดสรรทรัพย์สินที่ร้ายวร้ายผิดปกติ ในลักษณะที่เป็นการกระทำด้วยความผิดร่วมกันหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับ การโอน ยักยอก แปรสภาพ หรือซุกซ่อนทรัพย์สินดังกล่าว และให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งร้องให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินดำเนินการต่อไปในกรณีที่มีการกระทำดังกล่าว เข้าลักษณะเป็นการฟอกเงิน รวมทั้งให้สันนิษฐานไปก่อนว่าบรรดาทรัพย์สิน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>หรือชุกซ่อนทรัพย์สินของบุคคลติดตามวรรคหนึ่ง เข้าลักษณะเป็นการพอกเงิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการพอกเงินดำเนินการต่อไปก็ได้ โดยให้ถือเป็นความผิดฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการพอกเงินด้วย</p> <p>..... เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ หากผู้อ้างว่าเป็นเจ้าของหรือผู้รับโอนทรัพย์สินเป็นผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับหรือเกี่ยวข้องกับผู้อื่นสัมพันธกับผู้ถูกกล่าวหา ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบรรดาทรัพย์สินดังกล่าว เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับความผิดฐานร้ายแรงผิดปกติ หรือได้รับโอนมาโดยไม่สุจริต แล้วแต่กรณี</p>		<p>ดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับความผิดฐานร้ายแรงผิดปกติ หรือได้รับโอนมาโดยไม่สุจริต</p>
<p>มาตรา ๘๒ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายแรงผิดปกติ ให้ดำเนินการตามหมวด ๔ การบังคับตามกฎหมาย ส่วนที่ ๑ บททั่วไป ส่วนที่ ๓ การดำเนินคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน และส่วนที่ ๔ การดำเนินการทางวินัย</p>		<p>เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการดำเนินคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิด</p>
<p>มาตรา ๘๓ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาทำร้ายผิดปกติแล้ว หากปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาายังคงมีทรัพย์สินรายการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการร้ายแรงผิดปกติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไปต่อสวนเพิ่มเติม เพื่อบังคับเอาทรัพย์สินและสิ่งของให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดินได้</p>		<p>เพิ่มบทบัญญัติโดยกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไปต่อสวนเพิ่มเติม เพื่อบังคับเอาทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาเพิ่มเติมได้</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๘๔ นอกจากการดำเนินคดีร้ายวยผิดปกติตามมาตรา ๘๒ แล้ว ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ลงโทษไล่ออกหรือปลดออก ในกรณีที่ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เว้นแต่ เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภาข้าราชการการเมืองอื่น ประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานประธานสภาปกครองสูงสุด ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ รองประธานศาลฎีการองประธานศาลปกครองสูงสุด ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ หัวหน้าสำนักตุลาการทหาร อัยการสูงสุด และรองอัยการสูงสุด</p> <p>(๒) แจ้งไปยังประธานคณะกรรมการตุลาการ ประธานคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง หรือประธานคณะกรรมการอัยการ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายข้าราชการตุลาการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการอัยการ</p>	<p>มาตรา ๘๐ ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนข้อเท็จจริงและมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาร้ายวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ในกรณีเป็นผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๖๖ ให้ประธานกรรมการสั่งเรื่องให้อัยการสูงสุดยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน</p> <p>(๒) ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎร ศาลรัฐธรรมนูญ ประธานสภาปกครองสูงสุด ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดิน กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน รองประธานสภา รองประธานสภาปกครองสูงสุด หัวหน้าสำนักตุลาการทหาร รองอัยการสูงสุด หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง ให้ประธานกรรมการสั่งเรื่องให้อัยการสูงสุดยื่นคำร้องต่อศาล ซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน</p> <p>(๓) ในกรณีที่ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งอัยการสูงสุด ให้ประธานกรรมการยื่นคำร้องต่อศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน</p> <p>(๔) ในกรณีที่ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีใบบุคคลตาม (๑) (๒) และ (๓) ให้ประธานกรรมการสั่งเรื่องให้อัยการสูงสุดยื่นคำร้องต่อศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณา</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๘๐ (๔) โดยแก้ไขปรับปรุงให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ลงโทษไล่ออกหรือปลดออก ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงได้ด้วย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>หรือประธานคณะกรรมการตุลาการ ประธานคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง หรือประธานคณะกรรมการอัยการ ได้รับแจ้งจากประธานกรรมการ ป.ป.ช. ตามวรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) แล้วแต่กรณี ก็ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๒๙ ต่อไป และกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน หรือคณะกรรมการบริหารงานบุคคลผู้ใดละเลยไม่ดำเนินการพิจารณาโทษผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๑๒๙ ก็ให้นับบัญญัติมาตรา ๑๓๐ มาใช้บังคับ</p>	<p>พิพากษาคดีเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน และให้ประธานกรรมการแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาส่งลงโทษปล่อยออกหรือปลดออก โดยให้ถือว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ เว้นแต่กรณีที่ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ให้ประธานกรรมการแจ้งไปยังประธานคณะกรรมการตุลาการ ประธานคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง หรือประธานคณะกรรมการอัยการ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ</p>	
	<p>กรณิตาม (๑) และ (๒) เมื่ออัยการสูงสุดได้รับรายงานและเอกสาร พร้อมทั้งความเห็นจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว เห็นว่ารายงาน เอกสาร และความเห็นที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งให้ยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินการไต่สวนให้ถึงการสูงสุดแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบเพื่อดำเนินการต่อไป โดยให้ระงับข้อที่สมบุรณ์นี้ให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน ในกรณีนี้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุด ตั้งคณะทำงานขึ้นคณะหนึ่ง โดยมีผู้แทนจากแต่ละฝ่ายจำนวนฝ่ายละเท่ากันเพื่อดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานให้</p>	

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ส่วนที่ ๕ การกำกับติดตาม</p>	<p>สมบูรณ์ แล้วส่งให้ยัยการสูงสุดเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี แล้วแต่กรณี เพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต่อไป ในกรณีที่คณะทำงานดังกล่าวไม่อาจหาข้อยุติเกี่ยวกับการดำรงเป็นคดีได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี แล้วแต่กรณี เพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน</p> <p>ในการดำเนินคดีตามวรรคหนึ่งให้ได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล โดยกรณีตาม (๒) (๓) และ (๔) ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>เพิ่มเติมบัญญัติในส่วนที่ ๕ ว่าด้วยการกำกับติดตาม โดยกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พนักงานสอบสวน สอ.สวท. พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ หรือผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งหรือถอดถอน มีหน้าที่และอำนาจที่ต้องดำเนินการตามที่ได้รับมอบเรื่องกล่าวหาจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. และรายงานผลการดำเนินการให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๘๕ ให้หน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับ การป้องกัน และปราบปรามการทุจริตที่ได้รับมอบเรื่องกล่าวหาจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๕๐ มีหน้าที่ดำเนินการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กรณีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p>		

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>(๒) กรณีพนักงานสอบสวน หรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ให้ดำเนินการ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือดำเนินการตามกฎหมายบัญญัติ</p> <p>(๓) กรณีผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องถอน อน ให้ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้วแต่กรณี</p> <p>ให้หน่วยงานตามวรรคหนึ่ง รายงานผลการดำเนินการให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ</p>	<p>มาตรา ๘๖/๓ เมื่อพนักงานสอบสวนได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ให้ดำเนินการสอบสวนความผิดในเรื่องที่มีการกล่าวหาหรือเรียนต่อไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ โดยให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีส่วนแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการทางวินัยตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหาเช่นเดียว</p> <p>ในการนี้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่เห็นด้วยกับความเห็นของพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการตามวรรคหนึ่ง ให้สั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งหรืออาจเรียกสำนวนการสอบสวนมาดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงใหม่ได้ โดยถือว่าการดำเนินการของพนักงานสอบสวนไม่เสียไปและอาจถือเป็นสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งหมดหรือแต่</p>	<p>ทราบ เพื่อให้เป็นไปตามหลักการตามร่างรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๒๓๔ วรรคสอง</p>
<p>มาตรา ๘๖ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณารายงานผลการดำเนินการ มาตรา ๘๕๕ แล้วไม่เห็นด้วยกับความเห็นที่ปรากฏในรายงานดังกล่าว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรืออาจเรียกสำนวนการสอบสวน หรือสอบสวน เพื่อมาดำเนินการสอบสวนใหม่ได้ โดยให้ถือว่า การดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ หรือของพนักงานสอบสวน หรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษไม่เสียไป และอาจถือเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้</p>	<p>มาตรา ๘๘/๓ เมื่อพนักงานสอบสวนได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ให้ดำเนินการสอบสวนความผิดในเรื่องที่มีการกล่าวหาหรือเรียนต่อไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ โดยให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีส่วนแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการทางวินัยตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหาเช่นเดียว</p> <p>ในการนี้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่เห็นด้วยกับความเห็นของพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการตามวรรคหนึ่ง ให้สั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งหรืออาจเรียกสำนวนการสอบสวนมาดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงใหม่ได้ โดยถือว่าการดำเนินการของพนักงานสอบสวนไม่เสียไปและอาจถือเป็นสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งหมดหรือแต่</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๘๘/๓ โดยแยกเนื้อหาที่กำหนดให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีส่วนแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการทางวินัยไว้ในร่างมาตรา ๘๘</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๘๗ ในกรณีมีการควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้ในอำนาจของศาล เนื่องจากมีการจับผู้ถูกกล่าวหาไว้ระหว่างดำเนินคดีตามมาตรา ๕๕ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ มีอำนาจขอให้ศาลควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้ได้ต่อไป และให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษผู้รับผิดชอบแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบเพื่อดำเนินคดีต่อไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาโดยไม่ต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการ</p> <p>อำนาจการควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาภายหลังการจับตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลเป็นผู้พิจารณาปล่อยชั่วคราว</p> <p>กรณีพนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง หรือพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ถูกกล่าวหา ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี รายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ</p> <p>คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจเรียกสำนวนการสอบสวนพร้อมพยานหลักฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้องจากพนักงาน</p>	<p>บางส่วนได้</p> <p>ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาได้ดำเนินการทางวินัยไปตามวรรคหนึ่ง และได้มีคำสั่งลงโทษทางวินัยผู้ถูกกล่าวหา ในการลงโทษทางวินัยดังกล่าวให้บังคับตามมาตรา ๘๗/๔</p> <p>มาตรา ๘๗/๑ ในกรณีมีการควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้ในอำนาจของศาลเนื่องจากมีการจับผู้ถูกกล่าวหาไว้ระหว่างดำเนินคดีตามมาตรา ๘๘ ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจขอให้ศาลควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้ได้ต่อไปและให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบเพื่อดำเนินคดีต่อไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยไม่ต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการ</p> <p>กรณีที่พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ถูกกล่าวหา ให้รายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ กรณีดังกล่าวคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจเรียกสำนวนการสอบสวนพร้อมพยานหลักฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้องจากพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการมาพิจารณาหรือได้ส่วนข้อเท็จจริงใหม่ก็ได้</p> <p>การดำเนินการของพนักงานสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ย่อมไม่ขัดต่ออำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเอง หรือมอบหมายให้พนักงานไต่สวนเข้าร่วมสอบสวนกับพนักงานสอบสวนก็ได้</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๘๗/๑ และมาตรา ๘๗/๕ โดยเพิ่มบทบัญญัติให้ศาลเป็นผู้พิจารณาปล่อยชั่วคราว กล่าวหาเป็นการชั่วคราว</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>สอบถาม หรือพนักงานอัยการ มาพิจารณาหรือไต่สวนใหม่ก็ได้ โดยถือว่าการดำเนินการของพนักงานสอบสวนไม่เสียไป และอาจถือเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้</p> <p>การดำเนินการของพนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษคดีหนึ่ง ย่อมไม่ติดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการไต่สวนเองหรือมอบหมายให้พนักงานไต่สวนเข้าร่วมสอบสวนกับพนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษก็ได้</p>	<p>ให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการทางวินัยตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับหรือระเบียบ ที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นด้วย</p> <p>มาตรา ๘๘/๕ ในกรณีที่มีการควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้ในอำนาจของศาลเนื่องจากมีการจับผู้ถูกกล่าวหาไว้ระหว่างดำเนินคดีตามมาตรา ๘๘/๔ ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจขอให้ศาลควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้ได้ต่อไป และให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ เพื่อดำเนินคดีต่อไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาโดยไม่ต้องส่งเรื่องมาให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการ</p>	
	<p>กรณีที่พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ถูกกล่าวหา ให้รายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ กรณีดังกล่าวคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจเรียกสำนวนการสอบสวนพร้อมพยานหลักฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้องจากพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการมาพิจารณาหรือไต่สวนข้อเท็จจริงใหม่ก็ได้</p> <p>การดำเนินการของพนักงานสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ย่อมไม่ติดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเอง หรือมอบหมายให้พนักงานไต่สวนเข้าร่วมสอบสวนกับพนักงานสอบสวนก็ได้</p>	

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๘๘ การดำเนินการของ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ หรือ พนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษตามมาตรา ๘๕ (๑) และ (๒) หรือมาตรา ๘๗ ให้แจ้งผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาหากดำเนินการทางวินัยตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับหรือระเบียบ ที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหาในด้วย</p>	<p>มาตรา ๘๘/๑ วรรคสี่ ให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการทางวินัยตามกฎหมาย กฏ ข้อบังคับหรือระเบียบ ที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหาในด้วย</p> <p>มาตรา ๘๘/๓ เมื่อพนักงานสอบสวนได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ให้ดำเนินการสอบสวนความผิดในเรื่องที่มีการกล่าวหาหรือเรียนต่อไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ โดยให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการทางวินัยตามกฎหมาย กฏ ข้อบังคับหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหาในด้วย</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่เห็นด้วยกับความเห็นของพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งการอย่างใดอย่างหนึ่งหรืออาจเรียกสำนวนการสอบสวนมาดำเนินการในส่วนข้อเท็จจริงใหม่ได้ โดยถือว่าการดำเนินการของพนักงานสอบสวนไม่เสียไปและอาจถือเป็นจำนวนการใส่โทษของเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้</p> <p>ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาได้ดำเนินการทางวินัยไปตามวรรคหนึ่ง และได้มีคำสั่งโทษทางวินัยผู้ถูกกล่าวหา ในการลงโทษทางวินัยดังกล่าวให้บังคับตามมาตรา ๘๘/๔</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๘๘/๑ วรรคสี่ มาตรา ๘๘/๓ โดยกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พนักงานสอบสวน พนักงานสอบสวนคดีพิเศษมีหน้าที่แจ้งผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหา เพื่อดำเนินการทางวินัยตามกฎหมาย กฏ ข้อบังคับ หรือระเบียบที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหาในด้วย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๘๘ ในกรณีที่มีผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ได้ดำเนินการสอบสวนความผิดไปตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับหรือระเบียบที่ใช้สำหรับการดำเนินการทางวินัยของผู้ถูกกล่าวหาหรือการแต่งตั้งถอดถอนสำหรับผู้ถูกกล่าวหา นั้นตามมาตรา ๘๕ (๓) แล้วรายงานผลการดำเนินการให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาดำเนินการ และให้มีผลบังคับตามมาตรา ๑๒๗</p> <p>เมื่อได้รับทราบรายงานตามวรรคหนึ่งแล้ว หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า การดำเนินการเกี่ยวกับวินัยหรือการดำเนินการเกี่ยวกับ การแต่งตั้งถอดถอนนั้นไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจดำเนินการตามมาตรา ๑๓๐ วรรคสอง ก็ได้</p>	<p>มาตรา ๘๘/๔ ในกรณีที่มีผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้ดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการสอบสวนความผิดไปตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับหรือระเบียบ ที่ใช้บังคับสำหรับการดำเนินการทางวินัยของผู้ถูกกล่าวหาหรือการแต่งตั้งถอดถอน สำหรับผู้ถูกกล่าวหา นั้น แล้วรายงานผลการดำเนินการให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาดำเนินการและให้มีผลบังคับตามมาตรา ๑๒๗</p> <p>เมื่อได้รับทราบรายงานตามวรรคหนึ่งแล้ว หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการดำเนินการเกี่ยวกับวินัย หรือการดำเนินการเกี่ยวกับการแต่งตั้งถอดถอนนั้นไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจดำเนินการตามมาตรา ๑๓๕ ก็ได้</p>	<p>หลักการเดิมตามมาตรา ๘๘/๔ โดยไม่แก้ไข</p>
<p>มาตรา ๙๐ ให้หน่วยงานของรัฐหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา ๘๕ (๓) จัดให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการสอบสวนหรือปฏิบัติงาน ตามที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าว ต้องไม่กระทบถึงสิทธิของบุคคลในกระบวนการยุติธรรม และจะต้องไม่ทำให้สิทธิในการต่อสู้คดีของผู้ถูกกล่าวหาลดลงกว่าที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย.....</p> <p>ให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา นี้ ได้รับค่าตอบแทน</p>		<p>เพิ่มบทบัญญัติโดยกำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่รับเรื่องไปดำเนินการต้องจัดให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการสอบสวนหรือปฏิบัติงาน ตามที่ได้รับมอบหมาย และมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนในอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ในอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด</p>	<p>มาตรา ๙๑ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการควบคุม ตรวจสอบ และกำกับติดตามการดำเนินงานที่หน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ตลอดจนการกำหนดมาตรการเพื่อติดตามให้การบริหารราชการแผ่นดินหน่วยงานดังกล่าว ตามมาตรา ๘๕ (๓) ให้เป็นไปโดยสุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้ รวมทั้งติดตามมาตรการในการดำเนินคดีของหน่วยงานที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้ดำเนินการแทนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>	<p>เพิ่มบทบัญญัติโดยกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจควบคุม ตรวจสอบ และกำกับติดตามการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้มีมาตรการและการดำเนินการให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน</p>
<p>มาตรา ๙๒ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการดำเนินการของหน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามมาตรา ๘๕ หรือมาตรา ๘๗ อาจทำให้ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือการดำเนินการนั้นจะเรียกให้หน่วยงานนั้นรายงานหรือส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการเองก็ได้</p>	<p></p>	<p>เพิ่มบทบัญญัติโดยกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเรียกให้หน่วยงานที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. รายงานหรือส่งเรื่องคืนกรณีที่เกิดคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่เห็นว่า การดำเนินการของหน่วยงานนั้นอาจทำให้ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือการดำเนินการนั้นจะไม่เที่ยงธรรม</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๙๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้องค์กรอิสระอื่นร่วมมือและช่วยเหลือคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการปฏิบัติหน้าที่ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ามีผู้กระทำการอันไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อยู่ในหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระอื่น ให้แจ้งองค์กรอิสระอื่นทราบ เพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป</p>		<p>เพิ่มบทบัญญัติโดยกำหนดให้องค์กรอิสระอื่นให้ความช่วยเหลือคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่บรรลุเป้าหมาย ตามร่างรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๒๒๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้องค์กรอิสระร่วมมือและช่วยเหลือกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละองค์กร และถ้าองค์กรอิสระใดเห็นว่า มีผู้กระทำการอันไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อยู่ในหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระอื่น ให้แจ้งองค์กรอิสระนั้นทราบเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป</p>
<p>หมวด ๓ การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ส่วนที่ ๑ การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน มาตรา ๙๔ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐดังต่อไปนี้ มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ที่มีอยู่จริง ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>หมวด ๓ การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ส่วนที่ ๑ การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มาตรา ๓๒ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะที่มีอยู่จริงในวันที่</p>	<p>๑) หลักการตามมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๙ โดยแก้ไขปรับปรุงให้สอดคล้องกับร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๔ (๓)</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ให้ยื่น และแบบที่ประกาศกำหนด</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (๒) ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ (๓) ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ (๔) ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน (๕) ประธานศาลฎีกา (๖) ประธานศาลปกครองสูงสุด (๗) อัยการสูงสุด (๘) รองประธานศาลฎีกา (๙) รองประธานศาลปกครองสูงสุด (๑๐) หัวหน้าสำนักตุลาการทหาร (๑๑) ผู้พิพากษาในศาลฎีกา (๑๒) ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด (๑๓) รองอัยการสูงสุด (๑๔) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงนอกจาก (๔) (๑๕) ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ นอกจาก (๕) (๘) และ (๑๑) (๑๖) ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง นอกจาก (๖) (๗) และ (๑๒) (๑๗) ข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการนอกจาก (๗) และ (๑๓) (๑๘) ผู้ว่าการจังหวัด 	<p>เข้ารับตำแหน่งหรือวันที่พ้นจากตำแหน่งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งแล้วแต่กรณีตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด</p> <p>ทรัพย์สินและหนี้สินที่ต้องแสดงรายการให้รวมทั้งทรัพย์สินและหนี้สินในประเทศและให้รวมถึงทรัพย์สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยตรงหรือทางอ้อมด้วย</p> <p>ในกรณีที่มีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจตุวรรคหนึ่งผู้ได้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมากกว่าหนึ่งตำแหน่ง ให้ผู้นั้นแยกการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทุกตำแหน่ง ตามระยะเวลาการยื่นบัญชีที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งนั้น ๆ</p> <p>การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p> <p>ส่วนที่ ๒</p> <p>มาตรา ๓๙ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่ง ทุกสามปีที่อยู่ในตำแหน่ง และเมื่อพ้นจากตำแหน่ง ตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>๒) เพิ่มเติมบทบัญญัติโดยกำหนดให้ข้าราชการตุลาการและเจ้าหน้าที่ของรัฐตาม(ร่าง) มาตรา ๙๕ (๑๕) ถึง (๒๑) มีหน้าที่ยื่นบัญชีต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. สำหรับผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นที่จะมีหน้าที่ยื่นบัญชีนั้น ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด</p> <p>๓) แก้ไขปรับปรุงมาตรา ๓๒ วรรคสาม โดยกำหนดให้ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีที่ดำรงตำแหน่งมากกว่าหนึ่งตำแหน่งมีหน้าที่ยื่นบัญชีเฉพาะตำแหน่งแรก และให้ยื่นบัญชีต่อไปทุกสามปีที่อยู่ในตำแหน่งไม่ว่าจะตำแหน่งใด ๆ ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี</p> <p>๔) เพิ่มเติมบทบัญญัติโดยกำหนดให้คำว่า “คู่สมรส” ให้ความหมายรวมถึงผู้ซึ่งอยู่กับกันฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรสกับเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>(๑๙) ข้าราชการดำรงตำแหน่งตั้งแต่ขั้นผู้บังคับบัญชาหรือเทียบเท่าขึ้นไป</p> <p>(๒๐) ตำแหน่งอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน</p> <p>(๒๑) ตำแหน่งอื่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด</p> <p>สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตาม (๑) ที่เป็นผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด</p> <p>สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตาม (๓) ที่เป็นการกรรมการ ป.ป.ช. ให้เป็นไปตามมาตรา ๑๕</p> <p>ทรัพย์สินและหนี้สินที่ต้องแสดงรายการ ให้รวมทั้งทรัพย์สินและหนี้สินในต่างประเทศ และให้รวมถึงทรัพย์สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมด้วย</p> <p>ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่ง ผู้ใดดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีมากกว่าหนึ่งตำแหน่ง ให้ผู้นั้นยื่นบัญชีกรณีเข้ารับตำแหน่งเฉพาะตำแหน่งแรก และให้ มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อไปทุกสามปีที่อยู่ในตำแหน่งไม่ว่าจะดำรงตำแหน่งใด ๆ ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี</p> <p>การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่ง</p>	<p>(๑) ประธานศาลฎีกา</p> <p>(๒) ประธานศาลรัฐธรรมนูญ</p> <p>(๓) ประธานศาลปกครองสูงสุด</p> <p>(๔) อัยการสูงสุด</p> <p>(๕) กรรมการการเลือกตั้ง</p> <p>(๖) ผู้ตรวจการแผ่นดิน</p> <p>(๗) ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ</p> <p>(๘) กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน</p> <p>(๙) รองประธานศาลฎีกา</p> <p>(๑๐) รองประธานศาลปกครองสูงสุด</p> <p>(๑๑) หัวหน้าสำนักตุลาการทหาร</p> <p>(๑๒) ผู้พิพากษาในศาลฎีกา</p> <p>(๑๓) ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด</p> <p>(๑๔) รองอัยการสูงสุด</p> <p>(๑๕) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง</p> <p>การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อพ้นจากตำแหน่งบุคคลตาม (๑) (๔) (๗) (๑๑) (๑๒) (๑๓) (๑๔) และ (๑๕) ให้ยื่นเมื่อผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเท่านั้น</p> <p>ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และ มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาใช้บังคับกับการแสดง การยื่น การรับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และการ ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและ</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>คำว่าคุณสมบัติให้ความหมายความรวมถึงผู้ซึ่งอยู่กินกันฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรสกับเจ้าหน้าที่ยของรัฐด้วย</p>	<p>หนังสือของบุคคลตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม</p>	
<p>มาตรา ๙๕ การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ให้ยื่นพร้อมเอกสารประกอบ ซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความอยู่จริงของทรัพย์สิน รวมทั้งสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา โดยผู้ยื่นจะต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้อง กำกับไว้ในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน และสำเนาหลักฐานที่ยื่นไว้ทุกหน้า พร้อมทั้งจัดทำรายละเอียดของเอกสารประกอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นด้วย และต้องยื่นภายในกำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ยื่นเรื่องไป ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ตำแหน่งตามมาตรา ๙๔ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้ยื่นเมื่อเข้ารับตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่ง</p> <p>(๒) ตำแหน่งตามมาตรา ๙๔ (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๓) (๑๔) (๑๕) (๑๖) (๑๗) (๑๘) (๑๙) และ (๒๐) ให้ยื่นเมื่อเข้ารับตำแหน่ง ทุกสามปีที่ยื่นบัญชีรับตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p> <p>(๓) ตำแหน่งตามมาตรา ๙๔ (๒๑) ให้ยื่นตามระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด</p> <p>ในกรณีบุคคลตามมาตรา ๙๔ ผู้ใดพ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่เพื่อไปดำรงตำแหน่งอื่น ที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชี</p>	<p>มาตรา ๓๓ การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๓๒ ให้ยื่นพร้อมเอกสารประกอบซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว รวมทั้งสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา โดยผู้ยื่นจะต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้อง กำกับไว้ในบัญชีและสำเนาหลักฐานที่ยื่นไว้ทุกหน้า พร้อมทั้งจัดทำรายละเอียดของเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นด้วย และต้องยื่นภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ในกรณีที่เป็นการเข้ารับตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง</p> <p>(๒) ในกรณีที่เป็นการพ้นจากตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง</p> <p>(๓) ในกรณีที่ยื่นบัญชีแสดงรายการเมืองซึ่งได้ยื่นบัญชีไว้แล้ว ภายในระหว่างดำรงตำแหน่งหรือก่อนยื่นบัญชีหลังจากพ้นจากตำแหน่ง ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ในวันที่ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นตายภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยื่นบัญชีแสดงรายการตำแหน่งนายกรัฐมนตรัฐมนตรีผู้บริหาร</p>	<p>๑) หลักการเดิมตามมาตรา ๓๓ และ มาตรา ๓๙ และมีแก้ไขเพิ่มเติมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ตาม (ร่าง) มาตรา ๙๕ (๒๑) มีหน้าที่ยื่นบัญชีตามระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศ กำหนด และยกเลิกการกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งพ้นจากตำแหน่ง ไม่ต้องยื่นบัญชีกรณีครบหนึ่งปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งอีกครั้งหนึ่ง</p>
<p>ตำแหน่งที่ดำรงอยู่เพื่อไปดำรงตำแหน่งอื่น ที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชี</p>	<p>ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรัฐมนตรีผู้บริหาร</p>	

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ถ้าทรัพย์สินและหนี้สินของผู้มีได้เปลี่ยนแปลงไปจากบัญชีเดิม จะแจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อขอใช้บัญชีดังกล่าวแทนการยื่นใหม่ก็ได้ แต่ถ้าทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ยื่น มีการเปลี่ยนแปลงไปจากบัญชีที่ยื่นไว้ จะยื่นบัญชีเฉพาะรายการที่มีการเปลี่ยนแปลงก็ได้</p>	<p>ท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งพ้นจากตำแหน่ง นอกจากต้องยื่นบัญชีตาม (๒) แล้ว ให้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงในวันครบหนึ่งปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งอีกครั้งหนึ่ง โดยให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีด้วย</p> <p>ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดพ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่เพื่อไปดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่น ภายในเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าว ถ้าทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ยื่นมิได้เปลี่ยนแปลงไปจากบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่นไว้จะแจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อขอใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวแทนการยื่นใหม่ก็ได้ แต่ถ้าทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ยื่นมีการเปลี่ยนแปลงไปจากบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่นไว้จะยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเฉพาะรายการที่มีการเปลี่ยนแปลงก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ซึ่งจะกำหนดให้นำวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยก็ได้</p> <p>ความในวรรคสามให้ใช้บังคับกับกรณีที่มีผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว และต่อมาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยโดยอัตโนมัติ ทั้งนี้ระยะเวลาใน</p>	

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๙๖ เพื่อประโยชน์ในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา ให้เปิดเผยให้สาธารณชนทราบโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ยื่นบัญชีดังกล่าว</p> <p>การเปิดเผยบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและหนี้สินนอกจากบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยคำนึงถึงสิทธิและการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลด้วย</p>	<p>การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินสำหรับตำแหน่งอื่นซึ่งได้รับแต่งตั้งดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	
<p>มาตรา ๙๖ เพื่อประโยชน์ในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา ให้เปิดเผยให้สาธารณชนทราบโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ยื่นบัญชีดังกล่าว</p> <p>การเปิดเผยบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินนอกจากบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยคำนึงถึงสิทธิและการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลด้วย</p>	<p>มาตรา ๙๕ วรรคสอง บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา ให้เปิดเผยให้สาธารณชนทราบโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ยื่นบัญชีดังกล่าว บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งอื่นจะเปิดเผยได้ก็ต่อเมื่อการเปิดเผยดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาพิจารณาพิพากษาคดีหรือวินิจฉัยชี้ขาด และได้รับการร้องขอของศาลหรือผู้มีส่วนได้เสียหรือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินหรือในกรณีที่เจ้าของบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินยินยอมให้มีการเปิดเผย</p> <p>มาตรา ๙๑ วรรคสอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจเปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบที่มีการยื่นไว้แก่ผู้มีส่วนได้เสียได้ ถ้าเป็นประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือการวินิจฉัยการกระทำความผิด หรือในกรณีที่เจ้าของบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินยินยอมให้มีการเปิดเผยตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๓๕ วรรคสองและมาตรา ๔๑ วรรคสองโดยแก้ไขปรับปรุงเงื่อนไขการเปิดเผยบัญชีฯ ของผู้ดำรงตำแหน่งอื่นนอกจากนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>มาตรา ๘๗ ในกรณีรับ การ ตรวจสอบ การเปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หรือผลการตรวจสอบการรายงานเกี่ยวกับบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ตามหมวดนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ทั้งนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจนำวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์มากำหนดไว้ในหลักเกณฑ์นั้นด้วยก็ได้</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p> <p>หลักการตามมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๗/๑ โดยแก้ไขปรับปรุงการจัดทำรายงานผลการตรวจสอบบัญชีฯ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ซึ่งรวมถึงการยื่น การรับ การ ตรวจสอบ การเปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เกี่ยวกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและหนี้สินดังกล่าว และให้ มากำหนดไว้ในหลักเกณฑ์นั้นด้วยก็ได้</p>
<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>มาตรา ๓๖ ในกรณีที่มีการยื่นบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเหตุที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้พ้นจากตำแหน่งหรือตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของ ผู้ยื่นแล้วจัดทำรายงานผลการตรวจสอบและประกาศรายงานผล การตรวจสอบดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>มาตรา ๓๗ ในกรณีผู้ดำรงตำแหน่งทาง การเมืองได้พ้นจากตำแหน่งหรือตายและปรากฏว่าผู้นั้นหรือ ทายาทหรือผู้จัดการมรดกของผู้ยื่นบัญชีแสดงรายการ การทรัพย์สินและหนี้สิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจทำการ ตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมืองหรือของมรดกได้โดยไม่ต้องยื่นตามมาตรา ๓๓ (๒) และ (๓) ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำการเปรียบเทียบ ทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ในวันที่พ้นจากตำแหน่งหรือตาย กับ บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่นไว้เมื่อครั้งเข้ารับ ตำแหน่งแล้วจัดทำรายงานผลการตรวจสอบและประกาศ รายงานผลการตรวจสอบดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>มาตรา ๓๗/๑ รายงานผลการตรวจสอบตาม มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ ให้รายงานว่ามีความเปลี่ยนแปลง ของทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มขึ้นผิดปกติหรือไม่ แต่ในกรณีที่ ปรากฏว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติหรือเป็นกรณีที่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง จะแสดงรายการที่มีการเปลี่ยนแปลง</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๗/๑ โดยแก้ไขปรับปรุงการจัดทำรายงานผลการตรวจสอบบัญชีฯ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ซึ่งรวมถึงการยื่น การรับ การ ตรวจสอบ การเปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เกี่ยวกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว และให้ มากำหนดไว้ในหลักเกณฑ์นั้นด้วยก็ได้</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๙๘ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหมวด ๔ การบังคับทางกฎหมายต่อไป</p>	<p>ด้วยก็ได้</p>	
<p>มาตรา ๙๘ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหมวด ๔ การบังคับทางกฎหมายต่อไป</p>	<p>มาตรา ๓๔ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยความอื่นเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอเรื่องให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยต่อไป และเมื่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยชี้ขาดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอแล้ว ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งในวันศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือวินิจฉัย และห้ามมิให้นั้นดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยด้วย แต่ไม่กระทบกระเทือนกิจการที่ผู้นั้นได้กระทำให้ในตำแหน่งดังกล่าว รวมทั้งการได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่งหรือประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น</p> <p>ในกรณีนี้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวันที่ความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ระยะเวลาห้าปีตามวรรคหนึ่งให้นับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งดังกล่าว</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง โดยแก้ไขปรับปรุงเงื่อนไขการดำเนินคดีกรณีจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินหรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ซึ่งต้องมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นด้วย และนำรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินคดีในศาลกึ่งวินัย (ร่าง) หมวด ๕ การบังคับทางกฎหมาย ส่วนที่ ๕ มาตรา ๑๓๔</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๙๙ ให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ตรวจสอบข้อมูลเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๙๔ เกี่ยวกับการเข้ารับการชำระและผลการพ้นจากตำแหน่งของผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีนั้น แล้วรายงานต่อรายงานต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>	<p>มาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง บุคคลตามมาตรา ๓๙ หรือมาตรา ๔๐ ผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอเรื่องให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยต่อไป และให้นำนั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่มีคำวินิจฉัยว่ามีการกระทำความผิด และห้ามมิให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง แต่ไม่กระทบกระเทือนกิจการที่ผู้นั้นได้กระทำให้ไปแต่ตำแหน่งดังกล่าว รวมทั้งการได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่งหรือประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น</p>	<p>เพิ่มเติมบทบัญญัติโดยกำหนดให้หน่วยงานของรัฐซึ่งมีผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีอยู่นั้น มีหน้าที่ตรวจสอบข้อมูลเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๙๔ เกี่ยวกับการชำระและผลการพ้นจากตำแหน่งของผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีนั้น แล้วรายงานต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ส่วนที่ ๒</p> <p>การตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน</p> <p>มาตรา ๑๐๐ เมื่อได้รับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๙๔ ไว้แล้ว ให้สำนักงาน ป.ป.ช. จัดให้มีการลงลายมือชื่อหรือกระทำการด้วยวิธีอื่นใดแทนการลงลายมือชื่ออีกกับไว้ในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>มาตรา ๓๕ วรรคแรก เมื่อได้รับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบตามมาตรา ๓๓ แล้ว ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งประธานกรรมการมอบหมายลงลายมือชื่อหรือกระทำการด้วยวิธีอื่นใดแทนการลงลายมือชื่ออีกกับไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>มาตรา ๓๕ วรรคสามให้นำบัญชีนิติมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่งและวรรคสี่ มาใช้บังคับกับการแสดง การยื่น การรับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของบุคคลตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๕ วรรคสาม โดยแก้ไขปรับปรุง ให้สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นผู้ทำหน้าที่จัดการให้มีการลงลายมือชื่อหรือกระทำการด้วยวิธีอื่นใดแทนการลงลายมือชื่ออีกกับไว้ในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด เพื่อลดภาระหน้าที่ของประธานฯ หรือกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งต้องลงลายมือชื่อด้วยตนเอง</p>
<p>มาตรา ๑๐๑ การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ให้หัวหน้างานไตสวน พนักงาน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน เพื่อยืนยันรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่แสดง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สิน แล้วแต่</p>	<p>มาตรา ๓๓ การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๓๒ ให้ยื่นพร้อมเอกสารประกอบซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว รวมทั้งสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา โดยผู้ยื่นจะต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องอีกกับไว้ในบัญชีและสำเนา</p>	<p>หลักการตาม มาตรา ๓๓ (๓) มาตรา ๓๒ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๓๗/๒ โดย</p> <p>๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติโดยกำหนดให้หัวหน้าพนักงานไตสวน พนักงานไตสวนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน รวมถึงตรวจสอบที่มา การ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>กรณี ตามบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่แสดงไว้แล้วดังกล่าว (๒) ตรวจสอบที่มาของทรัพย์สินและหนี้สิน การเคลื่อนไหวทางการเงิน หรือการทำธุรกรรมของผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่ปรากฏพฤติการณ์หรือเหตุอันควรสงสัยจากบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินหรือจากข้อมูลแหล่งอื่นว่าผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน มีรายได้ หรือทรัพย์สินและหนี้สิน ไม่สอดคล้องกับบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน หรือปรากฏพฤติการณ์ว่าทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ หรือร้ายผิดปกติ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ต่อไป</p>	<p>หลักฐานที่ยื่นไว้ทุกหน้า พร้อมทั้งจัดทำรายละเอียดของเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นด้วย และต้องยื่นภายในกำหนดเวลา ดังต่อไปนี้</p> <p>๑.๓๓</p> <p>(๓) ในกรณีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งได้ยื่นบัญชีไว้แล้ว ตายในระหว่างดำรงตำแหน่งหรือก่อนยื่นบัญชี หลังจากพ้นจากตำแหน่ง ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ในวันที่ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นตายภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งตาย</p> <p>มาตรา ๓๖ ในกรณีที่มีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพราะเหตุที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นผู้ได้พ้นจากตำแหน่งหรือตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้นั้นแล้วจัดทำรายงานผลการตรวจสอบและประกาศรายงานผลการตรวจสอบดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>มาตรา ๓๗/๒ การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อพิสูจน์ความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน หรือการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินจากการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หากมีพฤติการณ์ปรากฏหรือมีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินรายการใดโดยไม่ชอบ หรือมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าจะมีกำไรอื่น ยกย้าย แปรสภาพ หรือชุกซ่อนทรัพย์สิน หรือปรากฏพฤติการณ์ว่ามีกำไรหรือทรัพย์สินแทน</p>	<p>เคลื่อนไหว หรือธุรกรรมของผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชี หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องได้ด้วย</p> <p>๒) ยกเลิกบัญชีนิติมาตรา ๓๓ (๓) ที่กำหนดให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกยื่นบัญชี กรณีผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชี ตาย แต่กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สิน และที่มาของทรัพย์สินจากกรมการบัญชีหน้าที่ยื่นบัญชีได้</p> <p>๓) เพิ่มบทบัญญัติโดยกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา เงื่อนไขในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินโดยอาจกำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐ บางตำแหน่งหรือบางระดับ หรือเฉพาะมูลค่าทรัพย์สินที่มีจำนวนมากก็ได้</p>
<p>กรณีหลังที่มีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งไว้แล้วต่อมาผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินนั้นตาย ย่อมไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สิน และที่มาของทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง จากกรมการบัญชีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว</p> <p>การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด ทั้งนี้ โดยอาจกำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐ บางตำแหน่งหรือบางระดับ หรือเฉพาะมูลค่าทรัพย์สินที่มีจำนวนมากก็ได้</p>	<p>มาตรา ๓๖ ในกรณีที่มีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพราะเหตุที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นผู้ได้พ้นจากตำแหน่งหรือตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้นั้นแล้วจัดทำรายงานผลการตรวจสอบและประกาศรายงานผลการตรวจสอบดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>มาตรา ๓๗/๒ การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อพิสูจน์ความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน หรือการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินจากการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หากมีพฤติการณ์ปรากฏหรือมีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินรายการใดโดยไม่ชอบ หรือมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าจะมีกำไรอื่น ยกย้าย แปรสภาพ หรือชุกซ่อนทรัพย์สิน หรือปรากฏพฤติการณ์ว่ามีกำไรหรือทรัพย์สินแทน</p>	<p>มาตรา ๓๖ ในกรณีที่มีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพราะเหตุที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นผู้ได้พ้นจากตำแหน่งหรือตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้นั้นแล้วจัดทำรายงานผลการตรวจสอบและประกาศรายงานผลการตรวจสอบดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>มาตรา ๓๗/๒ การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อพิสูจน์ความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน หรือการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินจากการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หากมีพฤติการณ์ปรากฏหรือมีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินรายการใดโดยไม่ชอบ หรือมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าจะมีกำไรอื่น ยกย้าย แปรสภาพ หรือชุกซ่อนทรัพย์สิน หรือปรากฏพฤติการณ์ว่ามีกำไรหรือทรัพย์สินแทน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>.....</p>	<p>อันมีลักษณะเป็นการมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินหรือการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้นได้ เพื่อร้องขอให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน</p> <p>การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ยื่นบัญชีที่มีพฤติการณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้ต่อเมื่อมีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว</p> <p>ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเรียกข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงินของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินหรือสถาบันการเงินและผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมทางการเงิน</p> <p>ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงและความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถใช้อำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและคณะกรรมการธุรกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ด้วย</p> <p>ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๘ มาใช้บังคับกับการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงและความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตาม</p>	

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๑๐๒ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ทำการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของบุคคลผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๑ แล้วให้เปิดเผยผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีดังกล่าว ให้สาธารณชนทราบ</p> <p>ภายหลังได้เปิดเผยผลการตรวจสอบแล้ว หากมีพฤติการณ์ปรากฏหรือมีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินรายการใดโดยมิชอบ หรือมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าจะมีการโอน ยักยอก แปรสภาพ หรืออุกทอนทรัพย์สิน หรือปรากฏพฤติการณ์ว่ามีการถือครองทรัพย์สินแทน อันมีลักษณะทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ หรือรักรวยผิดปกติ ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวน พนักงานไตสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สิน และหนี้สินของผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีดังกล่าวต่อไป เว้นแต่ข้อเท็จจริง หรือพยานหลักฐานดังกล่าวไม่เพียงพอที่จะเปลี่ยนแปลง</p>	<p>มาตรานี้ด้วยโดยอนุโลม</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๕ (๑) (๒) และ (๓) และมาตรา ๒๕/๑ มาใช้บังคับกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินด้วย</p> <p>มาตรา ๔๒ ใน การตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๓/๒ และมาตรา ๓๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๗/๑ โดยแก้ไขปรับปรุง</p> <p>๑) ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เปิดเผยแพร่การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งมีหน้าที่ยื่นบัญชีดังกล่าว ให้สาธารณชนทราบตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดตาม (ร่าง) มาตรา ๔๗ แทนการรายงานผลการตรวจสอบและประกาศผลการตรวจสอบในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>๒) กำหนดให้หัวหน้าพนักงานไตสวน พนักงานไตสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีฯ ภายหลังที่ได้เปิดเผยผลการตรวจสอบแล้ว ก็ได้</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน</p>	<p>บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่นไว้เมื่อครั้งเข้ารับตำแหน่ง แล้วจัดทำรายงานผลการตรวจสอบและประกาศรายงานผลการตรวจสอบดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษา มาตรา ๓๗/๑ รายงานผลการตรวจสอบตาม มาตรา ๓๖ และ มาตรา ๓๗ ให้รายงานว่ามีความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มขึ้นผิดปกติหรือไม่ แต่ในกรณีที่ปรากฏว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติหรือเป็นกรณีที่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง จะแสดงรายการที่มีการเปลี่ยนแปลงด้วยก็ได้</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๓๗/๒ โดย</p> <p>๑) ยกเลิกความในวรรคสองของมาตราดังกล่าวเพื่อกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการตรวจสอบธุรกรรมทางการเงิน หรือ การได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สิน ซึ่งไม่จำกัดเฉพาะ กรณีที่ต้องมีการยื่นบัญชีฯ แล้วเท่านั้น</p> <p>๒) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติโดยกำหนดให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเรียกข้อมูลธุรกรรมของผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีจากส่วนราชการหรือผู้ประกอบอาชีพตามกฎหมาย บปง. ได้ด้วย</p> <p>๓) ยกเลิกบัญญัติที่กำหนดให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่สามารถใช้อำนาจของ คณะกรรมการ บปง. และคณะกรรมการธุรกรรม</p>
<p>มาตรา ๑๐๓ ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินตามหมวดนี้ หากมีพฤติการณ์ปรากฏหรือมีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินรายการใดโดยไม่ชอบ หรือมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าจะมีกำไร โอน ยักย้าย แปรสภาพ หรือชุกซ่อนทรัพย์สิน หรือปรากฏพฤติการณ์ว่ามีการถือครองทรัพย์สินแทน อันมีลักษณะเป็นการมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการตรวจสอบธุรกรรมหรือ การได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้นได้ เพื่อร้องขอให้ทรัพย์สินนั้น ตกเป็นของแผ่นดิน</p> <p>ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเรียกข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชี รายการทรัพย์สินและหนี้สินจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ส่วนราชการ หรือสถาบันการเงินและผู้มีหน้าที่</p>	<p>มาตรา ๓๗/๒ การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อพิสูจน์ความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน หรือการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินจากการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หากมีพฤติการณ์ปรากฏหรือมีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินรายการใดโดยไม่ชอบ หรือมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าจะมีกำไร โอน ยักย้าย แปรสภาพ หรือชุกซ่อนทรัพย์สิน หรือปรากฏพฤติการณ์ว่ามีการถือครองทรัพย์สินแทน อันมีลักษณะเป็นการมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินหรือ การได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้นได้เพื่อร้องขอให้ทรัพย์สินนั้น ตกเป็นของแผ่นดิน</p> <p>การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ยื่น</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๓๗/๒ โดย</p> <p>๑) ยกเลิกความในวรรคสองของมาตราดังกล่าวเพื่อกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการตรวจสอบธุรกรรมทางการเงิน หรือ การได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สิน ซึ่งไม่จำกัดเฉพาะ กรณีที่ต้องมีการยื่นบัญชีฯ แล้วเท่านั้น</p> <p>๒) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติโดยกำหนดให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเรียกข้อมูลธุรกรรมของผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีจากส่วนราชการหรือผู้ประกอบอาชีพตามกฎหมาย บปง. ได้ด้วย</p> <p>๓) ยกเลิกบัญญัติที่กำหนดให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่สามารถใช้อำนาจของ คณะกรรมการ บปง. และคณะกรรมการธุรกรรม</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>รายงานการทำธุรกรรมทางการเงิน หรือผู้ประกอบการอาชีพตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สถาบันการเงิน และผู้มีหน้าที่รายงานธุรกรรมทางการเงิน ดำเนินการและปฏิบัติการทั้งหลายอันจำเป็นหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และรายงานธุรกรรมตามมูลค่าที่กำหนด หรือธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ เพื่อให้มีการจัดทำฐานข้อมูลธุรกรรมทางการเงินไว้ในระบบ โดยมีให้นำบทบัญญัติของกฎหมายที่ห้ามหน่วยงานใดเปิดเผยข้อมูลในคอมพิวเตอร์องมาใช้บังคับกับการแจ้งข้อมูลดังกล่าว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด</p> <p>ให้นำบทบัญญัติในเรื่องนี้หรืออัตราอายุทรัพย์สิน มาตรา ๓๘ มาใช้บังคับกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๓๘ มาใช้บังคับโดยอัตโนมัติ</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๔ และมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินด้วย</p>	<p>บัญชีที่มีพฤติการณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำใต่ต่อเมื่อมีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว</p> <p>ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเรียกข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงินของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือสถาบันการเงินและผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมทางการเงิน</p> <p>ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงและความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถใช้อำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน</p> <p>ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๘ มาใช้บังคับกับการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงและความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตาม มาตรา ๒๔ โดยอัตโนมัติ</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๔ (๑) และ (๓) และมาตรา ๒๘/๑ มาใช้บังคับกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินด้วย</p>	<p>ทางการเงิน โดยกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจกำหนดมูลค่าทรัพย์สินที่สำนักงาน ป.ป.ช. สถาบันการเงิน และผู้มีหน้าที่รายงานธุรกรรม ต้องรายงานหรือธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย</p> <p>๔) เพิ่มบทบัญญัติโดยกำหนดมิให้นำบทบัญญัติที่ห้ามหน่วยงานใดเปิดเผยข้อมูลในคอมพิวเตอร์องมาใช้บังคับกับการแจ้งข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงิน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๑๐๔ ในกรณีที่มีผู้ยื่นบัญชีผู้ใดจริงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้นด้วย ให้ดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีนั้นทราบ และให้นำบัญญัติมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ และมาตรา ๖๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๓๘ ในกรณีที่ผลการตรวจสอบปรากฏว่าทรัพย์สินมีความเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นผิดปกติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ทายาทหรือผู้จัดการมรดก แล้วแต่กรณีชี้แจงการได้มาของทรัพย์สินดังกล่าวก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมติว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติให้ประธานกรรมการส่งเอกสารทั้งหมดที่มีอยู่พร้อมทั้งรายงานผลการตรวจสอบไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการสืบคดีในศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกตินั้นตกเป็นของแผ่นดินต่อไป และให้นำบัญญัติมาตรา ๘๐ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>ในระหว่างที่ยังไม่มีคำสั่งของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามวรรคสอง</p>	<p>เพิ่มบทบัญญัติโดยกำหนดให้การดำเนินคดีกรณีจริงใจไม่ยื่นบัญชีฯ ต้องแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีฯ ทราบด้วย</p>
<p>มาตรา ๑๐๕ ในกรณีผลการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินแล้วพบว่า มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ หรือมีพฤติการณ์ร้ายผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวน เพื่อร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามมาหมวด ๒ ส่วนที่ ๔ การไต่สวนกรณีร้ายผิดปกติต่อไป</p>	<p>มาตรา ๓๘ ในกรณีที่ผลการตรวจสอบปรากฏว่าทรัพย์สินมีความเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นผิดปกติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ทายาทหรือผู้จัดการมรดก แล้วแต่กรณีชี้แจงการได้มาของทรัพย์สินดังกล่าวก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมติว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติให้ประธานกรรมการส่งเอกสารทั้งหมดที่มีอยู่พร้อมทั้งรายงานผลการตรวจสอบไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการสืบคดีในศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกตินั้นตกเป็นของแผ่นดินต่อไป และให้นำบัญญัติมาตรา ๘๐ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>ในระหว่างที่ยังไม่มีคำสั่งของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามวรรคสอง</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๓๘ และแก้ไขปรับปรุงโดยกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการโดยวิธีการไต่สวนข้อเท็จจริง เมื่อปรากฏผลการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินแล้วพบว่า มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ หรือมีพฤติการณ์ร้ายผิดปกติ ก่อนส่งเรื่องให้ศาลที่มีเขตอำนาจ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>หมวด ๕ การบังคับทางกฎหมาย</p> <p>ส่วนที่ ๑ บททั่วไป</p>	<p>คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกตินั้นไว้ชั่วคราวก็ได้และให้นำบัญญัติมาตรา ๗๘ มาใช้บังคับด้วยโดยอัตโนมัติ</p>	
<p>มาตรา ๑๐๖ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหาหรือผลการสอบสวนหรือได้ส่วนคดีใดมีมูล ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงานและสำนวนการสอบสวนหรือสำนวนการไต่สวนและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยัง (๑) อัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลที่มีเขตอำนาจ กรณีข้อกล่าวหาเป็นเรื่องตามมาตรา ๓๘ (๑) และ (๒) อัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินในศาลที่มีเขตอำนาจ กรณีข้อกล่าวหาเป็นเรื่องตามมาตรา ๓๘ (๓) ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน</p>	<p>มาตรา ๕๖ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดมีมูล ให้ประธานกรรมการส่งรายการตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง และเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยัง (๑) ประธานวุฒิสภา ถ้าข้อกล่าวหาเป็นเรื่องตามมาตรา ๔๓ (๑) หรือ (๒) (๒) อัยการสูงสุด ถ้าผลการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูลความผิดอาญาหรือร้ายแรงผิดปกติและผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลตามมาตรา ๕๘ เว้นแต่อัยการสูงสุด หรือเป็นข้าราชการ</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๕๖ โดย</p> <p>๑) ยกเลิกบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการถอดถอนออกจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๕๖ (๑)</p> <p>๒) เพิ่มบทบัญญัติโดยกำหนดให้ประธานฯ ส่งรายงานและสำนวนการสอบสวนหรือไต่สวนไปยัง ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ ศาลฎีกา ศาลรัฐธรรมนูญ ผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือศาลที่มีเขตอำนาจ แล้วแต่กรณีตาม (ร่าง) มาตรา ๑๐๖ (๕)</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>หรือประธานคณะกรรมการที่มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานบุคคล ถ้าผลการไต่สวนปรากฏว่ามีมูลความผิดทางวินัย หรือมีความผิดต้องให้พ้นจากตำแหน่ง เพื่อดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ และผู้ถูกกล่าวหามิใช่บุคคลตามมาตรา ๕๖</p> <p>(๔) ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ แล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินคดีกรณีเงินบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีตามมาตรา ๙๘ หรือมาตรา ๑๓๔ แล้วแต่กรณี</p> <p>(๕) ศาลฎีกา เพื่อดำเนินคดีกรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง กรณีตามมาตรา ๓๘ (๔)</p> <p>(๖) ศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อดำเนินคดีกรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๔ กรณีตามมาตรา ๑๙ (๕) หรือมาตรา ๑๓๘</p> <p>(๗) ผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกเลิกหรือเพิกถอนสิทธิหรือเอกสารสิทธิ กรณีตามมาตรา ๑๔๒</p> <p>(๘) ศาลที่มีเขตอำนาจ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งสำนวนหรือการเสนอเรื่องตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้ส่งไปพร้อมกับรายงานและเอกสารที่มีอยู่</p>	<p>การเมืองอื่นนอกเหนือจากบุคคลตามมาตรา ๕๘ (๑) และ (๒) (๓) อัยการสูงสุด ถ้าผลการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูลความผิดอาญาหรือร้ายรอยผิดปกติและผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง</p> <p>(๔) ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหา ถ้าผลการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูลความผิดทางวินัย หรือมีมูลความผิดต้องให้พ้นจากตำแหน่ง และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าข้อกล่าวหาใดที่ประจักษ์ชัดสภาพตามมาตรา ๔๓ (๑) เป็นเรื่องสำคัญ จะแยกทำรายงานเฉพาะข้อกล่าวหาที่นั้นส่งไปให้วุฒิสภาพิจารณาก่อนก็ได้</p>	<p>(๕) (๖) (๗) (๘)</p> <p>๓) เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการส่งสำนวนหรือการเสนอเรื่องต่ออัยการสูงสุดหรือศาลโดยกำหนดให้ส่งไปพร้อมรายงานและเอกสารพร้อมสำเนาอิเล็กทรอนิกส์</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>พร้อมทั้งความเห็น และสำเนาอิเล็กทรอนิกส์ ต่ออัยการสูงสุดหรือศาล เพื่อใช้เป็นหลักในการพิจารณาและรวมไว้ในสำนวน</p> <p>มาตรา ๑๐๗ ในการดำเนินคดีอาญาหรือดำเนินคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินในกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นอัยการสูงสุดในขณะที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจฟ้องคดีเอง หรือยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษา</p> <p>ในการดำเนินคดีอาญากับผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นข้าราชการทหารตามมาตรา ๑๐๖ (๑) ให้อัยการสูงสุดโดยถือเป็นผู้ฟ้องคดีตามกฎหมายว่าด้วยพระธรรมนูญศาลทหาร หรือจะมอบหมายให้อัยการทหารเป็นผู้ฟ้องคดีแทนก็ได้</p>	<p>มาตรา ๘๐ ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนข้อเท็จจริงและมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการ ดังต่อไปนี้</p> <p>๑) ในกรณีที่ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งอัยการสูงสุด ให้ประธานกรรมการยื่นคำร้องต่อศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน</p> <p>๒) ในกรณีที่ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งอัยการสูงสุด หรือกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ามีความผิดทางอาญา ให้ประธานกรรมการส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุด หรือฟ้องคดีต่อศาลกรณีที่ถูกกล่าวหาเป็นอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี โดยให้ถือว่ารายงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและให้ศาลประทับฟ้องไว้พิจารณาโดยไม่ต้องไต่สวนมูลฟ้อง</p> <p>วรรคสาม ในกรณีที่ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการทหาร ให้อัยการสูงสุดเป็นผู้ฟ้องคดีโดยถือเป็นผู้ฟ้องคดีตามกฎหมายว่าด้วยพระธรรมนูญศาลทหาร หรือจะมอบหมายให้</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๘๐ (๓) และมาตรา ๘๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม โดยแก้ไขเพิ่มเติมให้ชัดเจนว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจฟ้องคดีเองกรณีที่ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งอัยการสูงสุดในขณะที่ถูกกล่าวหา</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>อยุ่การทหารเป็นผู้ฟ้องคดีแทนก็ได้</p>	<p>มาตรา ๒๘/๒ ในกรณีที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือประธานกรรมการต้องยื่นคำร้องต่อศาลหรือมีอำนาจฟ้องคดีเองคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือประธานกรรมการแล้วแต่กรณี จะพิจารณาขอหมายให้พนักงานไม่ต่อสู้คดีซึ่งมีพฤติการณ์ศึกษาในระดับบัณฑิตหรือวุฒิการศึกษา กฎหมายและมีประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน ดำเนินการดังกล่าวในศาลแทนในฐานะผู้รับมอบอำนาจ หรือจะพิจารณาแต่งตั้งทนายความเพื่อดำเนินคดีแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๒๘/๒ โดยแก้ไขปรับปรุงให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งผู้ว่าคดีดำเนินคดีในศาลแทนการมอบหมายพนักงานไม่ต่อสู้คดีให้สามารถเรียกพยานหรือกำหนดอำนาจผู้ว่าคดีให้สามารถเรียกพยานหรือบุคคล มาให้ถ้อยคำหรือซักถามก็ได้</p>
<p>มาตรา ๑๐๘ ในกรณีที่ประธานกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องฟ้องคดีเอง ให้แต่งตั้งผู้ว่าคดี ป.ป.ช. เป็นผู้ว่าคดีเพื่อดำเนินคดีในชั้นศาลก็ได้ และให้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานอัยการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น การว่าความในชั้นศาลให้ผู้ว่าคดี ป.ป.ช. ซึ่งเป็นผู้ว่าคดีที่ได้รับแต่งตั้งที่มีสิทธิสวมเสื้อครุยเนติบัณฑิตต้องสวมเสื้อครุยนันด้วย</p> <p>นอกจากมีอำนาจว่าความตามวรรคสองแล้ว ให้ผู้ว่าคดี ป.ป.ช. มีอำนาจเรียกพยานหรือบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง มาให้ถ้อยคำหรือซักถามก็ได้ และให้มีอำนาจเป็นโจทก์ในการดำเนินคดีต่อญา หรือดำเนินคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ลงนามในคำฟ้องหรือคำคู่ความ รวมถึงการว่าต่างหรือแก้ต่างในคดีที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และให้มีอำนาจดำเนินคดีในชั้นศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาด้วย</p>	<p>มาตรา ๒๘/๒ ในกรณีที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือประธานกรรมการต้องยื่นคำร้องต่อศาลหรือมีอำนาจฟ้องคดีเองคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือประธานกรรมการแล้วแต่กรณี จะพิจารณาขอหมายให้พนักงานไม่ต่อสู้คดีซึ่งมีพฤติการณ์ศึกษา กฎหมายและมีประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน ดำเนินการดังกล่าวในศาลแทนในฐานะผู้รับมอบอำนาจ หรือจะพิจารณาแต่งตั้งทนายความเพื่อดำเนินคดีแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>ให้พนักงานไม่ต่อสู้คดีซึ่งได้รับมอบอำนาจให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งมีอำนาจว่าความและดำเนินกระบวนการพิจารณาในชั้นศาลได้</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๒๘/๒ โดยแก้ไขปรับปรุงให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งผู้ว่าคดีดำเนินคดีในศาลแทนการมอบหมายพนักงานไม่ต่อสู้คดีให้สามารถเรียกพยานหรือกำหนดอำนาจผู้ว่าคดีให้สามารถเรียกพยานหรือบุคคล มาให้ถ้อยคำหรือซักถามก็ได้</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>หัวหน้าพนักงานไตสวน และพนักงานไตสวน ในกรณีที่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาตามหมายจับ ให้ รีบส่งตัวผู้ถูกกล่าวหาเพื่อฟ้องศาลโดยเร็ว ในกรณีที่ไม่อาจส่งตัว ผู้ถูกกล่าวหาต่อศาลได้ทันที ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมี อำนาจควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้ได้เท่าที่จำเป็น โดยให้ส่งตัวผู้ถูก กล่าวหาไปยังสถานีตำรวจ เพื่อส่งตัวผู้ถูกกล่าวหาในการฟ้องคดี ต่อไป</p>	<p>มาตรา ๗๔ วรรคสอง การควบคุมตัวผู้ถูก กล่าวหาและการปล่อยชั่วคราว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือ บุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย หรืออัยการสูงสุด แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีอำนาจพิจารณา ทั้งนี้ให้นำกฎหมาย ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมือง หรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาญา แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๗๔ วรรคสอง โดยแก้ไข เพิ่มเติมบทบัญญัติที่กำหนดให้หัวหน้าพนักงานไต สวนและพนักงานไตสวนมีอำนาจพิจารณาการ ควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาและการปล่อยชั่วคราวตาม หลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>
<p>มาตรา ๑๑๐ ในการควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหา และการปล่อยชั่วคราว ให้หัวหน้าพนักงานไตสวน หรือพนักงานไต สวน หรือบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย หรืออัยการ สูงสุด แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีอำนาจพิจารณา ทั้งนี้ให้นำกฎหมาย ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมือง หรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาญา แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีที่มีการปล่อยชั่วคราว ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>มาตรา ๗๗ ในกรณีที่ข้อกล่าวหาได้ที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ามีความผิดทางอาญา ให้ประธาน กรรมการส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุด หรือฟ้องคดีต่อศาลกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นอัยการสูงสุด เพื่อ ดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี โดย ให้ถือว่ารายงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการ</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๗๗ วรรคหนึ่ง โดยแก้ไข เพิ่มเติมกำหนดให้การดำเนินคดีอาญาในชั้นศาล อัยการต้องฟ้องคดีภายในเก้าสิบวันเพื่อให้การ ดำเนินคดีทุจริตเป็นไปด้วยความรวดเร็ว</p>
<p>มาตรา ๑๑๑ เมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวน คดีอาญามาตรา ๑๐๖ (๑) ไว้แล้ว (๑) ในกรณีที่เป็นการค้าเป็นคดีกับบุคคลตาม มาตรา ๕๖ ให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีตามกฎหมาย ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมือง</p>	<p>มาตรา ๗๘ เมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวน คดีอาญามาตรา ๑๐๖ (๑) ไว้แล้ว (๑) ในกรณีที่เป็นการค้าเป็นคดีกับบุคคลตาม มาตรา ๕๖ ให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีตามกฎหมาย ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมือง</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๗๘ วรรคหนึ่ง โดยแก้ไข เพิ่มเติมกำหนดให้การดำเนินคดีอาญาในชั้นศาล อัยการต้องฟ้องคดีภายในเก้าสิบวันเพื่อให้การ ดำเนินคดีทุจริตเป็นไปด้วยความรวดเร็ว</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(๒) ในกรณีที่เป็นกรดำเนินการดำเนินคดีกับบุคคลอื่น</p> <p>นอกจาก (๑) ให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>..... ให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีตามวรรคหนึ่ง (๒) ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวนคดีดังกล่าว และหากพ้นระยะเวลาเก้าสิบวันแล้วให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเรียกสำนวนคดีเพื่อฟ้องคดีเองได้ เว้นแต่ภายในระยะเวลาดังกล่าวอัยการสูงสุดมีความเห็นว่าสำนวนคดียังมีข้อไม่สมบูรณ์ ก็ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๑๒ ต่อไป</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>สอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและให้ศาลประทับฟ้องไว้พิจารณาโดยไม่ต้องไต่สวนมูลฟ้อง</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๑๑๒ ในกรณีให้อัยการสูงสุดเห็นว่า</p> <p>สำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ ให้แจ้งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ เพื่อร่วมกันตั้งคณะทำงานขึ้นคณะหนึ่ง โดยให้ระบุนข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน</p> <p>การตั้งคณะทำงานตามวรรคหนึ่ง ให้มีผู้แทนจากแต่ละฝ่ายจำนวนฝ่ายละเท่ากัน เพื่อดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์แล้วส่งเพื่อฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีต่อไป</p> <p>กรณีคณะทำงานพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายใน</p>	<p>มาตรา ๑๗ วรรคสอง เมื่ออัยการสูงสุดได้รับรายงานและเอกสาร พร้อมทั้งความเห็นจากรายงาน เอกสาร และ ป.ป.ช. ตามวรรคหนึ่งแล้ว เห็นว่ารายงาน เอกสาร และ ความเห็นที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งให้ยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ ให้อัยการสูงสุดแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ เพื่อดำเนินการต่อไป โดยให้ระบุนข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน ในกรณีนี้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุดตั้งคณะทำงานขึ้นโดยมีผู้แทนจากแต่ละฝ่ายจำนวนฝ่ายละเท่ากันเพื่อดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์แล้วส่งให้อัยการสูงสุดเพื่อฟ้องคดีต่อไป ในกรณีนี้ที่คณะทำงานดังกล่าว</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๗ วรรคสอง และมาตรา ๑๑๒/๑ โดยแก้ไขเพิ่มเติมกรอบระยะเวลาการดำเนินการของคณะทำงานร่วมให้พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน หากไม่แล้วเสร็จ หรือ คณะทำงานเห็นว่าสำนวนไม่สมบูรณ์ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจพิจารณา ดำเนินการฟ้องคดีเองหรือพิจารณาไม่ฟ้องคดีก็ได้</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>เก็ลสืบวินตามวรรคสอง หรือเป็นกรณีคณะทำงานเห็นว่าสถานการณ์ได้เลวร้ายไม่สมควรฟ้องคดี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจพิจารณาว่าจะเรียกสำนวนการไต่สวนจากอัยการสูงสุด เพื่อยื่นฟ้องคดีเองหรือไม่ก็ได้</p>	<p>ไม่อาจข้อยุติเกี่ยวกับกรณาดำเนินการฟ้องคดีได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจฟ้องคดีเองหรือแต่งตั้งทนายความให้ฟ้องคดีแทน มาตรา ๒๘/๑ ในกรณีที่มีการตั้งคณะทำงานขึ้นระหว่างคณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้สำนักงาน ป.ป.ช. ทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการโดยคณะทำงานมีอำนาจหน้าที่พิจารณาพยานหลักฐานที่ไม่สมบูรณ์และรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์แล้วส่งให้อัยการสูงสุดเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลหรือฟ้องคดีต่อไป</p>	<p>เพิ่มบทบัญญัติโดยกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีและใช้สิทธิอุทธรณ์หรือฎีกาได้ หากอัยการสูงสุดมีคำสั่งไม่อุทธรณ์หรือไม่ฎีกา</p>
<p>มาตรา ๑๑๓ ในกรณีที่ศาลพิพากษายกฟ้องในคดีที่อัยการสูงสุดเป็นโจทก์ หากอัยการสูงสุดมีคำสั่งไม่อุทธรณ์หรือไม่ฎีกาให้อัยการสูงสุดมีหนังสือแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบก่อนครบกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์หรือฎีกาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ในกรณีนี้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจใช้สิทธิอุทธรณ์หรือฎีกาได้ตามที่เห็นสมควร</p>	<p>มาตรา ๒๘/๒ ในกรณีที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือประธานกรรมการต้องยื่นคำร้องต่อศาลหรือมีอำนาจฟ้องคดีเองคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือประธานกรรมการ แล้วแต่กรณี จะพิจารณาขอหมายให้พนักงานไต่สวนซึ่งมีวุฒิการศึกษาในระดับบัณฑิตหรือวุฒิการศึกษาที่กษาระดับปริญญาตรีทาง</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๒๘/๒ โดยแก้ไขปรับปรุงให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจแต่งตั้งผู้ว่าคดีดำเนินคดีในศาลแทนการมอบหมายพนักงานไต่สวน</p>
<p>มาตรา ๑๑๔ ในกรณีที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือประธานกรรมการ ป.ป.ช. ต้องยื่นคำร้องต่อศาลหรือมีอำนาจฟ้องคดีเอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือประธานกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแต่กรณี จะพิจารณาขอหมายให้ผู้ว่าคดี ป.ป.ช. เป็นผู้ว่าคดี ดำเนินการว่าความหรือดำเนินกระบวนการ</p>	<p>มาตรา ๒๘/๒ ในกรณีที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือประธานกรรมการต้องยื่นคำร้องต่อศาลหรือมีอำนาจฟ้องคดีเองคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือประธานกรรมการ แล้วแต่กรณี จะพิจารณาขอหมายให้พนักงานไต่สวนซึ่งมีวุฒิการศึกษาในระดับบัณฑิตหรือวุฒิการศึกษาที่กษาระดับปริญญาตรีทาง</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๒๘/๒ โดยแก้ไขปรับปรุงให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจแต่งตั้งผู้ว่าคดีดำเนินคดีในศาลแทนการมอบหมายพนักงานไต่สวน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>พิจารณาในชั้นศาลแพ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือประธานกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๐๘ ก็ได้ หรือจะพิจารณาแต่งตั้งหมายความเพื่อดำเนินคดีแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>ให้ผู้ว่าคดี ป.ป.ช. ที่ได้รับมอบหมายและแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจว่าความหรือดำเนินกระบวนการในชั้นศาลได้</p>	<p>กฎหมายและมีประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน ดำเนินการดังกล่าวในศาลแพ่งในฐานะผู้รับมอบอำนาจ หรือจะพิจารณาแต่งตั้งหมายความเพื่อดำเนินคดีแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>ให้พนักงานไตสวนซึ่งได้รับมอบอำนาจให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งมีอำนาจว่าความและดำเนินกระบวนการพิจารณาในชั้นศาลได้</p>	
<p>มาตรา ๑๑๕ ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประทับฟ้องตาม มาตรา ๑๑๑ (๑) ให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะมีคำพิพากษา เว้นแต่ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีพฤติการณ์หรือการกระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหาแล้วแต่กรณี ให้ผู้ต้องคำพิพากษานั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ และให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้นั้น และจะเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนดเวลาไม่เกินสิบปีด้วยหรือไม่ก็ได้</p> <p>ผู้ใดถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งไม่ว่าในกรณีใด ผู้นั้นไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งหรือสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นตลอดไป และไม่มีสิทธิดำรงตำแหน่งทางการเมืองใด ๆ</p>	<p>มาตรา ๕๕ ในกรณีที่เกิดคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดมีมูล และข้อกล่าวหาอื่นนั้นเป็นเรื่องตาม มาตรา ๔๓ (๑) หรือ (๒) นับแต่วันที่เกิดคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาจะปฏิบัติหน้าที่ต่อไปไม่ได้จนกว่าวุฒิสภามีมติหรือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษา แล้วแต่กรณี</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๕๕ โดยแก้ไขปรับปรุงเงื่อนไขการหยุดปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้สอดคล้องกับร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติโดยกำหนดให้การดำเนินการที่ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำไปก่อนพ้นจากตำแหน่งโดยผลของคำพิพากษานั้น รวมถึงการได้รับเงินเดือนเงินประจำตำแหน่ง หรือผลประโยชน์ตอบแทนอื่นไม่เสียไป</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>การพิจารณาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้นำจำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลักในการพิจารณาโดยใช้ระบบไต่สวน และเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ให้ศาลมีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้</p> <p>การพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบกระเทือนกิจการที่ผู้พ้นได้กระทำให้ ในตำแหน่งดังกล่าว รวมทั้งการได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่งหรือประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น</p> <p>การดำเนินการตามมาตรานี้ ให้นำมาใช้บังคับกับการดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นในศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบตามมาตรา ๑๑๑ (๒) ด้วย และให้นำมาใช้บังคับกับการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลทหารด้วยโดยอนุโลม</p>		
<p>มาตรา ๑๑๖ กรณีที่มีการฟ้องคดีอาญาผู้ถูกกล่าวหาต่อศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี หากการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายในทางทรัพย์สิน หรือเป็นการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลอื่น อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแต่กรณี อาจยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนการกระทำหรือคำสั่งอันมิชอบที่เป็นการละเมิดนั้นก็ได้</p> <p>สำหรับความเสียหายที่ตามมาวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจแจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>มาตรา ๑๑๖ กรณีที่มีการฟ้องคดีอาญาผู้ถูกกล่าวหาต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หากการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายในทางทรัพย์สินหรือเป็นการสูงสุดอาจยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนการกระทำหรือคำสั่งอันมิชอบที่เป็นการละเมิดนั้นด้วยก็ได้</p> <p>สำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้นตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๑๖ โดยแก้ไขปรับปรุงให้สามารถยื่นคำร้องต่อศาลอาญาคดีทุจริตฯ เพื่อเพิกถอนการกระทำหรือคำสั่งอันมิชอบที่เป็นการละเมิดได้ด้วย</p>

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.	พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ที่มา/เหตุผล
<p>ดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงหายนั้นชดใช้ค่าเสียหายตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นต่อไป</p> <p>มาตรา ๑๑๗ เมื่อความปรากฏจากการไต่สวนว่า ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลที่มีส่วนร่วมในการกระทำความผิด ได้ใช้หรือได้ทรัพย์สินมาโดยมิชอบ เนื่องจากกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ อาจร้องขอให้ศาลรับทรัพย์สินดังกล่าวไป เว้นแต่เป็นทรัพย์สินของผู้ซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด</p> <p>(๑) ทรัพย์สินที่บุคคลได้ใช้หรือมิได้ใช้ในการกระทำความผิด</p> <p>(๒) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้มาจากการกระทำความผิด หรือจากการเป็นผู้ใช้ ผู้สนับสนุน หรือผู้โฆษณาหรือประกาศให้ผู้อื่นกระทำความผิด</p> <p>(๓) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้มาจากการจำหน่าย จ่ายโอนด้วยประการใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) หรือ (๒)</p> <p>(๔) ดอกผลหรือประโยชน์อันใดอันเกิดจากทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) (๒) หรือ (๓)</p>	<p>ดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงหายนั้นชดใช้ค่าเสียหายตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นต่อไป</p> <p>มาตรา ๑๒๗/๖ ในการรับทรัพย์สินเนื่องจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ นอกจากศาลจะมีอำนาจรับทรัพย์สินตามกฎหมายที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้รับทรัพย์สินดังต่อไปนี้ด้วย เว้นแต่เป็นทรัพย์สินของผู้ซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด</p> <p>(๑) ทรัพย์สินที่บุคคลได้ใช้หรือมิได้ใช้ในการกระทำความผิด</p> <p>(๒) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้มาจากการกระทำความผิด หรือจากการเป็นผู้ใช้ ผู้สนับสนุน หรือผู้โฆษณาหรือประกาศให้ผู้อื่นกระทำความผิด</p> <p>(๓) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้มาจากการจำหน่าย จ่ายโอนด้วยประการใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) หรือ (๒)</p> <p>(๔) ประโยชน์อันใดอันเกิดจากทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) (๒) หรือ (๓)</p> <p>ในการที่ศาลจะมีคำสั่งรับทรัพย์สินตาม (๑) ของวรรคหนึ่ง ให้ศาลวินิจฉัยยึดตามเกณฑ์การณึ่งและความร้ายแรงแห่งการกระทำความผิด รวมทั้งโอกาสที่จะนำ</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๒๗/๖ โดยแก้ไขปรับปรุงถ้อยคำให้สอดคล้องกับบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความคดีทุจริตและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญากรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ และเป็นการให้ศาลรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อันใดในคดีทุจริตตามที่กำหนดได้ ซึ่งเป็นไปตามหลักการ UNCAC ข้อบทที่ ๓๑</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๑๑๘ บรรดาทรัพย์สินดังต่อไปนี้ให้ร้องขอให้ศาลริบเสียทั้งสิ้น เว้นแต่ เป็นทรัพย์สินของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจช่วยในการกระทำความผิด</p> <p>(๑) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้ให้ ขอให้หรือรับว่าจะให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือทำอันมิชอบด้วยหน้าที่</p> <p>(๒) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้มาจากการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม</p> <p>(๓) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศหรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศได้มาจากการกระทำความผิดหรือ</p>	<p>ทรัพย์สินนั้นไปใช้ในการกระทำความผิดอีก</p> <p>ในกรณีที่ศาลเห็นว่าวิธีการอื่นที่ทำให้บุคคลไม่สามารถใช้ทรัพย์สินตาม (๑) ของวรรคหนึ่ง ในการกระทำความผิดได้อีกต่อไป ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ดำเนินการตามวิธีหาดังกล่าวแทนการริบทรัพย์สิน</p> <p>หากการดำเนินการตามวรรคสามไม่เป็นผล ศาลจะมีคำสั่งริบทรัพย์สินนั้นในภายหลังก็ได้</p> <p>มาตรา ๑๒๓/๗ บรรดาทรัพย์สินดังต่อไปนี้ให้ริบเสียทั้งสิ้น เว้นแต่เป็นทรัพย์สินของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจช่วยในการกระทำความผิด</p> <p>(๑) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้ให้ ขอให้หรือรับว่าจะให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือกระทำการทำอันมิชอบด้วยหน้าที่</p> <p>(๒) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้มาจากการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม</p> <p>(๓) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศหรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศได้มาจากการกระทำความผิดหรือ</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๒๓/๗ โดยแก้ไขปรับปรุง ถ้อยคำให้สอดคล้องกับบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญาและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๒ และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๔</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ความผิดในลักษณะเดียวกันตามกฎหมายอื่น (๔) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่ได้ให้ หรือรับว่าจะให้ เพื่อจูงใจบุคคลให้กระทำความผิดหรือเพื่อเป็นรางวัลในการที่บุคคลได้กระทำความผิด (๕) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้มาจากการจำหน่าย จ่ายโอนด้วยประการใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) หรือ (๕) ดอกผลหรือประโยชน์อื่นใดอันเกิดจากทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕)</p>	<p>มาตรา ๑๒๓/๒ หรือมาตรา ๑๒๓/๓ หรือความผิดในลักษณะเดียวกันตามกฎหมายอื่น (๔) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่ได้ให้ หรือรับว่าจะให้ เพื่อจูงใจบุคคลให้กระทำความผิด หรือเพื่อเป็นรางวัลในการที่บุคคลได้กระทำความผิด (๕) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้มาจากการจำหน่าย จ่ายโอนด้วยประการใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ประโยชน์อื่นใดอันเกิดจากทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕)</p>	
<p>มาตรา ๑๑๙ ในการร้องขอให้ศาลริบทรัพย์สินตามมาตรา ๑๑๗ และมาตรา ๑๑๘ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจคำนวณมูลค่าของทรัพย์สินนั้นในขณะที่ถูกกล่าวหาได้ทรัพย์สินนั้นมา หรือมูลค่าของทรัพย์สินนั้นในขณะที่ยื่นคำขอรับการ ป.ป.ช. มิม่คิดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดแล้วแต่ว่ามูลค่าในขณะใดจะมากกว่ากัน และขอให้ข้าราชการเงินหรือสิ่งให้ทรัพย์สินอื่นของผู้กระทำความผิดแทนตามมูลค่าดังกล่าว ภายในเวลาที่ศาลกำหนด</p> <p>ในการนี้ศาลมีคำสั่งริบทรัพย์สินเนื่องจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ แต่ค่าพิพากษายังไม่ถึงที่สุดได้เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจ</p>	<p>มาตรา ๑๒๓/๘ เมื่อความปรากฏแก่ศาลเอง หรือความปรากฏตามคำขอของโจทก์ว่าสิ่งทีศาลสั่งริบตาม มาตรา ๑๒๓/๖ (๒) (๓) หรือ (๔) หรือมาตรา ๑๒๓/๗ เป็นสิ่งทีโดยสภาพไม่สามารถส่งมอบได้ สูญหาย หรือไม่สามารถติดตามเอาคืนได้แม้ว่าด้วยเหตุใด หรือได้มีการนำสิ่งนั้นไปรวมเข้ากับทรัพย์สินอื่น หรือได้มีการจำหน่าย จ่าย โอนสิ่งนั้น หรือการติดตามเอาคืนจะกระทำได้โดยยากเกินสมควร หรือมีเหตุสมควรประการอื่น ศาลอาจกำหนดมูลค่าของสิ่งนั้นโดยค่านึงถึงราคาท้องตลาดของสิ่งนั้นในวันทีศาลมีคำพิพากษาและสั่งให้ผู้ที่ศาลสั่งให้ส่งสิ่งทีรับชำระเงินหรือสิ่งให้ทรัพย์สินอื่นของผู้กระทำความผิดตามมูลค่าดังกล่าวภายในเวลาที่ศาลกำหนด</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๒๓/๘ โดยแก้ไขเพิ่มเติม โดยกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถ คำนวณมูลค่าของทรัพย์สินทีจะริบ และขอให้ศาลสั่งให้มีการชำระเงินหรือสิ่งให้ทรัพย์สินอื่นของผู้กระทำความผิดแทนตามมูลค่าดังกล่าว เพื่อให้ การริบทรัพย์สินเป็นการไปตามหลักการริบทรัพย์สินตาม มูลค่าอย่างแท้จริง ตามหลัก UNCAC ข้อบทที่ ๓๑</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>เก็บรักษาและจัดการทรัพย์สินดังกล่าวจนกว่าคดีถึงที่สุด หรือศาลมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ และวิธีการในการเก็บรักษา และจัดการทรัพย์สินให้ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>การกำหนดมูลค่าของสิ่งทีศาลสั่งรับตามวรรคหนึ่งในการมีที่มีการนำไปรวมเข้ากับทรัพย์สินอื่นหรือการกำหนดมูลค่าของสิ่งไม่รวมเข้ากับทรัพย์สินอื่นที่ได้มาแทนค่าว่าการนำไปรวมเข้ากับทรัพย์สินอื่นในวันที่มีการจำหน่าย จ่าย โอน สิ่งนั้น ให้ศาลกำหนดโดยค่านึ่งถึงสัดส่วนของทรัพย์สินที่มีการรวมเข้าด้วยกันนั้น หรือมูลค่าของทรัพย์สินที่ได้มาแทนสิ่งนั้นแล้วแต่กรณี</p> <p>ในการสั่งให้ผู้ทีศาลให้ส่งสิ่งทีรับชำระเงินตามวรรคสอง ศาลจะกำหนดให้ผู้ชำระเงินทั้งหมดในคราวเดียว หรือจะให้ผู้ชำระก็ได้ โดยค่านึ่งถึงความเหมาะสมและเป็นธรรมแก่กรณี</p> <p>ผู้ทีศาลสั่งให้ส่งสิ่งทีรับซึ่งไม่ชำระเงินหรือชำระไม่ครบถ้วนตามจำนวนและภายในระยะเวลาทีศาลกำหนด ต้องเสียดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดตามอัตราทีกฎหมายกำหนด</p> <p>ในกรณีทีศาลมีคำสั่งรับทรัพย์สินเนื่องจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ แต่คำพิพากษายังไม่ถึงที่สุด ให้เลขาธิการมีอำนาจเก็บรักษาและจัดการทรัพย์สินดังกล่าวจนกว่าคดีถึงที่สุด หรือศาลมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ และวิธีการในการเก็บรักษาและจัดการทรัพย์สินให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>การดำเนินการยื่นคำร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน</p> <p>ส่วนที่ ๓</p> <p>มาตรา ๑๒๐ เมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๑๐๖ (๒) แล้ว ให้อัยการสูงสุดดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี เพื่อขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ให้ผู้ถูกกล่าวหาที่มีภาระการเงินที่ต้องแสดงให้เห็นว่าทรัพย์สินดังกล่าวมิได้เกิดจากการรับทรัพย์สินหรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ</p> <p>การดำเนินการยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลของแผ่นดิน ให้ได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล</p>	<p>มาตรา ๘๐ ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ใดส่วนข้อเท็จจริงและมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหารายรายผิดปกติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ในกรณีเป็นผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๖๖ ให้ประธานกรรมการส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน</p> <p>(๒) ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งสูงสุด ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดิน กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน รองประธานศาลฎีกา รองประธานศาลปกครองสูงสุด หัวหน้าสำนักตุลาการทหาร รองอัยการสูงสุด หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง ให้ประธานกรรมการส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดยื่นคำร้องต่อศาล ซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน</p> <p>(๓) ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งอัยการสูงสุด ให้ประธานกรรมการยื่นคำร้องต่อศาลซึ่งมีเขต</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๘๐ และมาตรา ๘๑ โดยแก้ไขปรับปรุงถ้อยคำของบทบัญญัติดังกล่าวเกี่ยวกับเขตอำนาจศาลที่บัญญัติไว้แล้วตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญาทุจริตและประพฤติมิชอบ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
	<p>อำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน</p> <p>(๔) ในกรณีที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีชื่อบุคคลตาม (๑) (๒) และ (๓) ให้ประธานกรรมการสั่งเรื่องให้อัยการสูงสุดยื่นคำร้องต่อศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน และให้ประธานกรรมการแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาส่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออก โดยให้ถือว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ เว้นแต่กรณีที่ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ให้ประธานกรรมการแจ้งไปยังประธานคณะกรรมการตุลาการ ประธานคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง หรือประธานคณะกรรมการอัยการ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาคำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ</p> <p>๑๓๖</p> <p>ในการดำเนินการคดีตามวรรคหนึ่งให้ได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล โดยกรณีตาม (๒) (๓) และ (๔) ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>มาตรา ๘๑ ให้อัยการสูงสุด หรือประธานกรรมการ แล้วแต่กรณี ดำเนินการยื่นคำร้องเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๘๐ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>ในคดีที่ร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินให้ผู้ถูกกล่าวหามีการพิสูจน์ที่ต้องแสดงให้ศาลเห็นว่าทรัพย์สินดังกล่าวมิได้เกิดจากการรัววยผิดปกติ</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๑๒๑ ในการดำเนินคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ถ้าผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลตามมาตรา ๕๖ และอัยการสูงสุดเห็นว่า จำนวนการไต่สวนมีข้อไม่สมบูรณ์ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>ในกรณีที่ถูกกล่าวหาไม่ใช่บุคคลตามมาตรา ๕๖ ให้อัยการสูงสุดยื่นคำร้องเพื่อขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๑๒๐ หากอัยการสูงสุดไม่ยื่นคำร้องภายในกำหนดระยะเวลาเก้าสิบวันให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจยื่นคำร้องเอง</p>	<p>มาตรา ๘๐ วรรคสอง กรณีตาม (๑) และ (๒) เมื่ออัยการสูงสุดได้รับรายงานและเอกสาร พร้อมทั้งความเห็นจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว เห็นว่ารายงาน เอกสาร และความเห็นที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งให้ยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ ให้อัยการสูงสุดแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบเพื่อดำเนินการต่อไป โดยให้ระบุข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน ในกรณีนี้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุด ตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง โดยมีผู้แทนจากแต่ละฝ่าย จำนวนฝ่ายละเท่ากันเพื่อดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์ แล้วส่งให้อัยการสูงสุดเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี แล้วแต่กรณี เพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต่อไป ในกรณีที่มีความทำงานดังกล่าวไม่อาจหาข้อยุติเกี่ยวกับการดำเนินคดีได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๘๐ วรรคสอง โดยแก้ไขปรับปรุงถ้อยคำให้สอดคล้องกับ (ร่าง) มาตรา ๑๒๒ ที่บัญญัติเกี่ยวกับการตั้งคณะกรรมการจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๑๒๒ ในกรณีศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประกอบด้วยผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ๑๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหาที่มีความผิดฐาน ร่ำรวยผิดปกติหรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ หรือทุจริตต่อหน้าที่ หรือประพฤติมิชอบ ให้รับทรัพย์สินที่ผู้นั้นได้มาจากการกระทำความผิด รวมทั้งบรรดาทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้มาแทนทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน</p> <p>กรณีตามวรรคหนึ่ง ก่อนที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ให้ศาลมีอำนาจที่จะหักส่วนแบ่งของทรัพย์สินหรือจำนวนเงินร้อยละสิบของทรัพย์สินที่จะถูกสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินตามคำขอของโจทก์ เพื่อส่งเข้าเป็นรายได้ของกองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตได้</p> <p>ให้นำความในมาตรา ๑๑๖ มาใช้บังคับกับกรณี ร่ำรวยผิดปกติหรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติด้วย</p> <p>บทบัญญัติมาตรานี้ ให้ใช้บังคับคดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบด้วย</p>	<p>ตำแหน่งทางการเมือง หรือศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแล้วแต่กรณี เพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน</p>	<p>๑)เพิ่มเติมบทบัญญัติโดยกำหนดเงื่อนไข การหยุดปฏิบัติหน้าที่ การพ้นจากตำแหน่งและหลักการอื่นๆ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการตามร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๕</p> <p>๒) เพิ่มเติมบทบัญญัติโดยกำหนดให้ศาลมีอำนาจที่จะหักส่วนแบ่งของทรัพย์สินหรือจำนวนเงินร้อยละสิบของทรัพย์สินที่ถูกสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินตามคำขอของโจทก์ เพื่อส่งเข้าเป็นรายได้ของกองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตได้</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๑๒๓ ในกรณีที่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลถึงที่สุดให้ยกคำร้องขออัยการสูงสุด หรือของประธานกรรมการ ป.ป.ช. หรือของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแต่กรณี และถ้าผู้ถูกกล่าวหามิใช่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และได้ถูกลงโทษทางวินัยไปก่อนโดยอาศัยเหตุที่มีมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าผู้ถูกกล่าวหารายผิดปกติหรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาสั่งยกเลิกคำสั่งลงโทษและดำเนินการให้ผู้นั้นได้รับความเป็นธรรมตามกฎหมายระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับผู้ถูกกล่าวหาทุกชั้นๆ ในกรณีที่ไม่มีความหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับดังกล่าว ให้ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ ในการดำเนินการดังกล่าว ห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐยกอายุความใดขึ้นอ้างอันจะเป็นเหตุให้ไม่สามารถให้ความเป็นธรรมแก่บุคคลดังกล่าวได้</p> <p>ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกดำเนินคดีตามวรรคหนึ่ง เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับความเป็นธรรมตามสมควร ตามที่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับการดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั้น แล้วแต่กรณี ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๘๑/๑ ในกรณีที่มีคำสั่งของศาลอันเป็นที่สุดท้ายของอัยการสูงสุดหรือประธานกรรมการที่ยื่นตามมาตรา ๘๑ และถ้าผู้ถูกกล่าวหามิใช่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และได้ถูกลงโทษทางวินัยไปก่อนโดยอาศัยเหตุที่มีมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าผู้ถูกกล่าวหารายผิดปกติให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาสั่งยกเลิกคำสั่งลงโทษและดำเนินการให้ผู้นั้นได้รับความเป็นธรรมตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับผู้ถูกกล่าวหาทุกชั้นๆ ในกรณีที่ไม่มีความหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับดังกล่าว ให้ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ ในการดำเนินการดังกล่าว ห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐยกอายุความใดขึ้นอ้างอันจะเป็นเหตุให้ไม่สามารถให้ความเป็นธรรมแก่บุคคลดังกล่าวได้</p> <p>ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกดำเนินคดีตามวรรคหนึ่ง เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับความเป็นธรรมตามสมควร ตามที่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับการดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั้น แล้วแต่กรณี และให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๘๑/๑ โดยไม่แก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๑๒๔ การโอนหรือกระทำการใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่ได้กระทำการหลังจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. สั่งให้ไต่สวนข้อเท็จจริงผู้ถูกกล่าวหาเรียบร้อยแล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องเพื่อขอให้ศาลสั่งเพิกถอนการโอน หรือระงับการกระทำนั้นๆ ได้ เว้นแต่ผู้รับประโยชน์จะแสดงให้เป็นที่ยอมรับโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน</p> <p>ในกรณีที่มีการโอนหรือกระทำการใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินภายหลังจากที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติและสั่งเรื่องให้อัยการสูงสุดดำเนินการแล้ว ให้อัยการสูงสุดมีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อเพิกถอนการโอนหรือกระทำการใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งด้วย</p>	<p>มาตรา ๘๒ การโอนหรือกระทำการใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้กระทำการหลังจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. สั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๗๙ ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรืออัยการสูงสุด แล้วแต่กรณี มีคำขอโดยทำเป็นคำร้อง ศาลมีอำนาจสั่งเพิกถอนการโอนหรือระงับการกระทำนั้นๆ ได้ เว้นแต่ผู้รับโอนหรือผู้รับประโยชน์จะแสดงให้เป็นที่ยอมรับโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน</p>	<p>๑) หลักการตามมาตรา ๘๒ โดยแก้ไขปรับปรุงเงื่อนไขการเพิกถอนการโอนหรือระงับการกระทำใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน จากเดิมที่กระทำภายหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. สั่งแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเปลี่ยนเป็นภายหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. สั่งให้ไต่สวนข้อเท็จจริง</p> <p>๒) กำหนดบทบาทการยื่นคำร้องต่อศาลระหว่างคณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุดในแต่ละชั้นตอนให้ชัดเจนยิ่งขึ้น</p>
<p>มาตรา ๑๒๕ ถ้าศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าร้ายวรายผิดปกติหรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ตกเป็นของแผ่นดิน ให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่กรณีที่มีสนธิสัญญาระหว่างประเทศไทยกับประเทศผู้ร้องหรือกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น หากไม่สามารถบังคับเอาทรัพย์สินเหล่านี้ได้ทั้งหมด หรือบางส่วน ให้บังคับเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุด แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของ</p>	<p>มาตรา ๘๓ ถ้าศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าร้ายวรายผิดปกติหรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตกเป็นของแผ่นดิน แต่ไม่สามารถบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินเหล่านั้นได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในอายุความสิบปี แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๘๓ โดยแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำเพื่อประโยชน์ในการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อติดตามทรัพย์สินคืน ซึ่งสอดคล้องกับ พ.ร.บ. ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่มีการแก้ไขเดิมในปี ๒๕๕๙ ในการเปิดช่องให้สามารถคืนทรัพย์สินที่สูญประเทศเจ้าของที่แท้จริงได้หากเกิดการร้องขอ เป็นไปตามหลักการ UNCAC ข้อบทที่ ๕๗ ซึ่งจะส่งผลดีต่อประเทศไทยในการติดตามทรัพย์สินใน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>แผ่นดิน</p> <p>ในกรณีที่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลถึงที่สุดแล้ว หากปรากฏว่ามีการโอนหรือการกระทำใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินก่อนหรือหลังมีคำพิพากษาหรือคำสั่งอันเป็นเหตุให้ไม่สามารถบังคับคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ถูกศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อเพิกถอนการโอนนั้นได้ หากไม่สามารถเพิกถอนการโอนนั้นได้เพราะเหตุแห่งการ แปรสภาพหรือเหตุอื่นก็ให้ดำเนินการบังคับคดีเพื่อเป็นการริบทรัพย์สินตามมูลค่าที่เปลี่ยนแปลงไป ของทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน</p> <p>ในการบังคับคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ถูกศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ให้ศาลมีอำนาจหักส่วนแบ่งของทรัพย์สินหรือเงิน ตามมาตรา ๑๒๒ ได้ด้วย</p>		<p>ต่างประเทศกลับคืนสู่ประเทศไทยตามหลักต่างตอบแทน</p>
<p>มาตรา ๑๒๒ ในการยื่นคำร้องหรือฟ้องคดีของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามบทบัญญัติในส่วนนี้ ให้แต่งตั้งผู้ว่าคดี ป.ป.ช. เป็นผู้ว่าคดีเพื่อดำเนินคดีในชั้นศาลก็ได้</p> <p>ในการบังคับคดี ให้กระทรวงการคลังเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา และให้พนักงานอัยการหรือสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการบังคับคดีตามกฎหมายบัญญัติ</p>		<p>เพิ่มเติมบทบัญญัติ</p> <p>๑) กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้ มีอำนาจแต่งตั้งผู้ว่าคดี ป.ป.ช. เป็นผู้ดำเนินคดีในชั้นศาล</p> <p>๒) ระบุให้ชัดเจนว่ากระทรวงการคลังเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา เพื่อประโยชน์ในการบังคับคดีตามคำพิพากษา</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>ส่วนที่ ๔ การดำเนินการทางวินัย</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๑๒๗ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๐๖ (๓) ไว้แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น พิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก โดยในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการสอบสวนหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น แล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งสำนวนการไต่สวนพร้อมทั้งความเห็นไปยังประธานคณะกรรมการตุลาการ ประธานคณะกรรมการศาลปกครอง หรือ</p>	<p>มาตรา ๙๒ ในกรณีมีมูลความผิดทางวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาพฤติการณ์แห่งการกระทำ ความผิดแล้วมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่ หรือมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น แล้วแต่กรณี</p> <p>กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยังประธาน</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๙๒</p> <p>๑) โดยเพิ่มบทบัญญัติตามวรรคสามของ (ร่าง) มาตรา ๑๒๗ โดยกำหนดให้ ผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้ ไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติวินิจฉัยมูลความผิด และมีให้นำกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น ๆ ในเรื่องระยะเวลาการดำเนินการทางวินัยหรือสั่งลงโทษ มาใช้บังคับ</p> <p>๒) โดยเพิ่มบทบัญญัติตามวรรคห้าของ (ร่าง) มาตรา ๑๒๗ โดยกำหนดให้ในการส่งสำนวนการไต่สวนเพื่อดำเนินการทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหา คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือประธานกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบหมายให้เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ดำเนินการ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ประธานคณะกรรมการอัยการ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณา</p> <p>ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ หรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ โดยเร็ว โดยให้ยึดจำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นส่วนหนึ่งของความเห็นเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยในสำนวนการสอบสวนด้วย และเมื่อดำเนินการได้ผลประการใดแล้ว ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้มีคำสั่งลงโทษทางวินัย</p> <p>การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาสั่งโทษผู้ถูกกล่าวหาได้ ไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติวินิจฉัยมูลความผิด และมีให้นำกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาใน ๓ ในเรื่องระยะเวลาการดำเนินการทางวินัยหรือสั่งลงโทษ มาใช้บังคับ</p> <p>สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัยเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดในเรื่องที่ถูกล่ามโทษ ให้ส่งสำนวนการไต่สวนไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป</p> <p>ในการส่งสำนวนการไต่สวนเพื่อดำเนินการทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหา คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือประธานกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบหมายให้เลขาธิการคณะกรรมการ</p>	<p>คณะกรรมการตุลาการ ประธานคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง หรือประธานคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาคำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ โดยเร็ว โดยให้ยึดจำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นส่วนหนึ่งของความเห็นเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยในสำนวนการสอบสวนด้วย และเมื่อดำเนินการได้ผลประการใดแล้ว ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้มีคำสั่งลงโทษทางวินัย</p> <p>สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดในเรื่องที่ถูกล่ามโทษ ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไปยังผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป</p>	<p>แทน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ป.ป.ช. หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้</p> <p>มาตรา ๑๒๘ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยความผิดเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในคดีร้ายแรงผิดปกติหรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ โดยให้ส่งสำนวนการไต่สวนแจ้งไปยังบังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนหรือประธานกรรมการของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา เพื่อสั่งลงโทษถอดถอนหรือปลดออกต่อไป</p> <p>ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้ส่งสำนวนการไต่สวนไปยังผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน เพื่อดำเนินการถอดถอนจากตำแหน่งด้วย และให้ถือว่าเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ และห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ว่าตำแหน่งใด</p>	<p>มาตรา ๘๐ ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนข้อเท็จจริงและมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาร้ายแรงผิดปกติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการ ดังต่อไปนี้</p> <p>๑) ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีชื่อบุคคลตาม (๑) (๒) และ (๓) ให้ประธานกรรมการสั่งเรื่องให้อัยการสูงสุดยื่นคำร้องต่อศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน และให้ประธานกรรมการแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาสั่งลงโทษถอดถอนหรือปลดออก โดยให้ถือว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ เว้นแต่กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้บริหารการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ให้ประธานกรรมการแจ้งไปยังประธานคณะกรรมการตุลาการ ประธานคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง หรือประธานคณะกรรมการอัยการแล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๘๐ (๔)</p> <p>๑) โดยแก้ไขปรับปรุงให้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ถอดถอนหรือประธานกรรมการของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา สั่งลงโทษถอดถอนหรือปลดออกกรณีข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ กรณีร้ายแรงผิดปกติหรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติด้วย</p> <p>๒) เพิ่มบทบัญญัติโดยกำหนดให้สามารถดำเนินการถอดถอนผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นออกจากตำแหน่งได้ด้วย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๑๒๙ เมื่อได้รับสำนวนการไต่สวนตามมาตรา ๑๒๗ หรือมาตรา ๑๒๘ แล้วให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนหรือประกอบคณะกรรมการบริหารงานบุคคล พิจารณาลงโทษผู้ถูกกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวน และให้ส่งคำสั่งลงโทษให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ออกคำสั่ง</p>	<p>มาตรา ๙๓ เมื่อได้รับรายงานตามมาตรา ๙๒ พรรคหนึ่งและพรรคสามแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาโทษภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง และให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนส่งสำเนาคำสั่งลงโทษดังกล่าวไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ออกคำสั่ง</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๙๓ โดยแก้ไขปรับปรุงให้ประธานของคณะกรรมการบริหารงานบุคคล สำหรับข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการตุลาการศาลปกครองและวิธีพิจารณาความคดีปกครอง หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการมีหน้าที่ส่งสำเนาคำสั่งโทษให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ออกคำสั่งด้วย</p>
<p>มาตรา ๑๓๐ หากผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนหรือคณะกรรมการบริหารงานบุคคลผู้ใดละเลยไม่ดำเนินการตามมาตรา ๑๒๙ ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนหรือประธานกรรมการของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลนั้นกระทำความผิดวินัยหรือผิดกฎหมายบุคคลนั้นกระทำความผิดวินัยหรือผิดกฎหมาย ตามกฎหมายหรือระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>ในกรณีที่ถูกถอดถอนหรือกรรมการหนึ่ง ไม่ดำเนินการทางวินัยหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้เสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการตามความเห็นสมควรหรือในกรณีจำเป็น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะสั่งให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยการพลเรือน หรือ</p>	<p>มาตรา ๙๔ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ใดละเลยไม่ดำเนินการตามมาตรา ๙๓ ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>มาตรา ๙๕ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาไม่ดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๙๓ หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๙๓ ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการตามความเห็นสมควรหรือในกรณีจำเป็น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะสั่งให้คณะกรรมการข้าราชการ</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๙๔ และมาตรา ๙๕ โดยยกเลิกบทบัญญัติที่กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งความเห็นไปยังประธานคณะกรรมการตุลาการ ประธานคณะกรรมการตุลาการ ปกครอง หรือประธานคณะกรรมการอัยการแล้วแต่กรณี กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม เนื่องจากประธานของคณะกรรมการดังกล่าวเป็นผู้แจ้งผลการดำเนินการทางวินัยให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>คณะกรรมการอื่นซึ่งมีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือคณะกรรมการที่หน้าที่บริหารรัฐวิสาหกิจ หรือผู้แต่งตั้งกรรมการ อธิการของส่วนราชการ หรือผู้แต่งตั้งกรรมการ อธิการของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ แล้วแต่กรณี พิจารณาจําหน่ายหน้าที่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้</p>	<p>พลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือคณะกรรมการอื่นซึ่งมีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือคณะกรรมการที่หน้าที่บริหารรัฐวิสาหกิจ หรือผู้แต่งตั้งกรรมการ อธิการของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ แล้วแต่กรณี พิจารณาจําหน่ายหน้าที่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้ เว้นแต่กรณีที่ถูกกล่าวหาผู้นั้นเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งความเห็นไปยังประธานคณะกรรมการตุลาการ ประธานคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง หรือประธานคณะกรรมการอัยการ แล้วแต่กรณี</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๙๖ โดยไม่แก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๓๑ ผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกลงโทษตาม มาตรา ๑๒๗ หรือมาตรา ๑๒๘ จะใช้สิทธิอุทธรณ์ดุลพินิจในการกำหนดโทษของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับผู้ถูกกล่าวหา นั่นก็ได้ ทั้งนี้ ต้องใช้สิทธิดังกล่าวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการรับทราบคำสั่งดังกล่าว</p>	<p>มาตรา ๙๖ ผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกลงโทษตาม มาตรา ๘๘/๔ หรือมาตรา ๙๓ จะใช้สิทธิอุทธรณ์ดุลพินิจในการกำหนดโทษของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับผู้ถูกกล่าวหา นั่นก็ได้ ทั้งนี้ ต้องใช้สิทธิดังกล่าวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการรับทราบคำสั่งดังกล่าว</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๙๖ โดยไม่แก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๑๓๒ ในกรณีที่ถูกกล่าวหาว่าคดีไปฟ้องต่อศาลปกครองสืบเนื่องจากการถูกลงโทษทางวินัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรจะยื่นคำร้องสอดเข้าไปในคดีเพื่อเป็นคู่ความฝ่ายที่สามเพื่อขอให้ได้รับความรับรอง คู่สมัคร หรือบังคับตามสิทธิและอำนาจหน้าที่ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>เพิ่มเติมโดยกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจยื่นคำร้องสอดเข้าไปในคดีเพื่อเป็นคู่ความฝ่ายที่สามเพื่อขอให้ได้รับความรับรอง คู่สมัคร หรือบังคับตามสิทธิและอำนาจหน้าที่ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>เพิ่มเติมโดยกำหนดให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ปฏิบัติตามที่สมควร หรือหัวหน้าพนักงานสอบสวน ตามมาตรา ๒๔ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิด และให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้น ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ และแจ้งผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบต่อไป และให้ผู้นั้นรับผิดชอบทางอาญาด้วย</p> <p>ถ้าการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่ง เป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการสอบสวน หรือพนักงานสอบสวน ให้ถือว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง</p>
<p>มาตรา ๑๓๓ ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐผู้ใด มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการสอบสวน หรือหัวหน้าพนักงานสอบสวน ตามมาตรา ๒๔ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิด และให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้น ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ และแจ้งผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบต่อไป และให้ผู้นั้นรับผิดชอบทางอาญาด้วย</p> <p>ถ้าการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่ง เป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการสอบสวน หรือพนักงานสอบสวน ให้ถือว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง</p>	<p>เพิ่มเติมโดยกำหนดให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ปฏิบัติตามที่สมควร หรือหัวหน้าพนักงานสอบสวน หรือคณะกรรมการสอบสวน เป็นความผิดทางวินัยและอาจต้องรับผิดชอบทางอาญาด้วย เพื่อให้การดำเนินการสอบสวนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>เพิ่มเติมโดยกำหนดให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ปฏิบัติตามที่สมควร หรือหัวหน้าพนักงานสอบสวน หรือคณะกรรมการสอบสวน เป็นความผิดทางวินัยและอาจต้องรับผิดชอบทางอาญาด้วย เพื่อให้การดำเนินการสอบสวนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>ส่วนที่ ๕</p> <p>การดำเนินคดีกรณีใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน</p> <p>มาตรา ๑๓๔ เมื่อปรากฏว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ใดใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด หรือใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้เสนอเรื่องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อวินิจฉัย กรณีเป็นบุคคลตาม มาตรา ๙๔ (๑) (๒) และ (๔) เว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดให้เป็นตำแหน่งที่ต้องยื่นบัญชี และ</p> <p>(๒) ให้เสนอเรื่องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบเพื่อวินิจฉัย กรณีเป็นเจ้าของที่ดินของรัฐอื่นที่ไม่อยู่ในเขตอำนาจศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p> <p>ให้ผู้ว่าคดี ป.ป.ช. มีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลหรือว่าความ หรือดำเนินกระบวนการในศาลที่มีเขตอำนาจ</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>มาตรา ๓๔ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด หรือใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอเรื่องให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อวินิจฉัยต่อไป และเมื่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยชี้ขาดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอแล้วให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งในวันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือวินิจฉัย และห้ามมิให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือผู้ดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือวินิจฉัยด้วย แต่ไม่กระทบกระเทือนกิจการที่ผู้นั้นได้กระทำไปในตำแหน่งดังกล่าว รวมทั้งการได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่งหรือประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น</p> <p>ในกรณีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวันที่ความปรากฏต่อคณะกรรมการ</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p> <p>หลักการตามมาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง โดยแก้ไขปรับปรุงเขตอำนาจศาลเกี่ยวกับคดีจิตใจไม่ยื่นบัญชีให้สอดคล้องกับร่างรัฐธรรมนูญฯ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๙ และกำหนดให้ผู้ว่าคดี ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินคดีดังกล่าว</p>
---	--	--

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>พิจารณาวินิจฉัย ในการดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑๕ มาใช้บังคับ และห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ว่าจะเป็นตำแหน่งใดเป็นเวลาห้าปี</p>	<p>ป.ป.ช. ระยะเวลาห้าปีตามวรรคหนึ่งให้นับแต่วันสิ้นสุดพ้นจากตำแหน่งดังกล่าว มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง บุคคลตามมาตรา ๓๙ หรือมาตรา ๔๐ ผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอเรื่องให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือวินิจฉัยต่อไป และให้ผู้พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่มีคำวินิจฉัยว่ามีการกระทำความผิด และห้ามมิให้ผู้พ้นตำแหน่งดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง แต่ไม่กระทบกระเทือนกิจการที่ผู้พ้นได้กระทำให้ไปแต่ตำแหน่งดังกล่าว รวมทั้งการได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่งหรือประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น</p>	<p>เพิ่มเติมบทบัญญัติเพื่อให้ผู้ดำรงตำแหน่งการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ให้ถือเป็นการฝ่าฝืนทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง หรือเป็นความผิดวินัยด้วย</p>
<p>มาตรา ๑๓๕ ผู้ดำรงตำแหน่งการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ให้ถือเป็นการฝ่าฝืนทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงหรือเป็นความผิดวินัยแล้วแต่กรณี เว้นแต่เป็นข้อผิดพลงเล็กน้อย หรือมิได้มีเจตนากระทำความผิด</p>		

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>ส่วนที่ ๖</p> <p>การฝ่าฝืนทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง</p> <p>หรือบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ</p> <hr/> <p>มาตรา ๑๓๖ ในกรณีมีการเข้าชื่อกล่าวหาบุคคลตามมาตรา ๕๖ ว่ามีการกระทำฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจริยธรรมอย่างร้ายแรงและเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้ว หากมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่เห็นว่าผู้นั้นมีพฤติการณ์หรือกระทำความผิดตามที่ไต่สวน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอเรื่องต่อศาลฎีกาเพื่อวินิจฉัย</p> <p>เมื่อศาลฎีกาประทับฟ้องตามวรรคหนึ่ง ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๕๕ มาใช้บังคับ</p> <p>การเสนอเรื่องต่อศาลฎีกาตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจมอบหมายให้ผู้ว่าคดี ป.ป.ช. ดำเนินคดีในศาลแทนก็ได้</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๑๓๗ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้จัดทำโครงการหรืออนุมัติหรือจัดสรรเงินงบประมาณ โดยรู้ว่ามีการดำเนินการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๔ วรรคหนึ่งและวรรคสองเกี่ยวกับการพิจารณาว่าพระราชบัญญัติซึ่งงบประมาณรายจ่าย</p>		<p>เพิ่มบทบัญญัติโดยกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอเรื่องต่อศาลฎีกาเกี่ยวกับการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๕(๑) มาตรา ๒๒๖</p>
		<p>เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการดำเนินการดำเนินคดีตามมาตรา ๑๕๔ ของร่างรัฐธรรมนูญ ฯ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>ประจำปีงบประมาณ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และร่างพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย หรือการเสนอ การแปรรูปที่ดิน หรือการกระทำด้วยประการใดๆ ที่มีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการมีอำนาจได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่ายให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการสอบสวนเป็นทางลับโดยพลัน</p> <p>หลักการ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๑๓๘ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการสอบสวนแล้ว เห็นว่า กรณีมีมูล ให้เสนอความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อดำเนินการต่อไป และให้นำความในมาตรา ๑๓๖ วรรคสาม มาใช้บังคับ</p> <p>เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจัดทำโครงการหรืออนุมัติ หรือจัดสรรเงินงบประมาณโดยรู้ว่าการดำเนินการอื่นเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๑๕๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ถ้าได้บันทึกข้อโต้แย้งไว้เป็นหนังสือหรือมีหนังสือแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ ให้พ้นจากความรับผิดชอบ</p> <p>การเรียกเงินคืนกรณีฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๔ วรรคสามหรือวรรคสี่ ให้กระทำได้ภายในสี่สิบนับแต่วันที่มีการจัดสรรงบประมาณนั้น</p>		<p>เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการดำเนินคดีตามมาตรา ๑๕๔ ของร่างรัฐธรรมนูญ ฯ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๑๓๙ ไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใด คณะกรรมการ ป.ป.ช. และศาลรัฐธรรมนูญหรือบุคคลใดจะเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้แจ้งตามมาตรา ๑๓๗ และมาตรา ๑๓๘ มิได้</p>	<p>เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการดำเนินคดีตามมาตรา ๑๔๔ ของร่างรัฐธรรมนูญ ฯ</p>	<p>เพิ่มบทบัญญัติโดยกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อเพิกถอนการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีชอบด้วยกฎหมาย และเป็นเหตุให้รัฐเกิดความเสียหาย</p>
<p>การพิกถอนสิทธิหรือการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง</p> <p>ส่วนที่ ๗</p> <p>มาตรา ๑๔๐ ในกรณีที่มีการกระทำความผิดที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ของรัฐ และปรากฏข้อเท็จจริงตามคำร้องหรือคำกล่าวหา การตรวจสอบหรือการไต่สวนว่า การกำหนดนโยบายหรือการออกข้อกำหนดที่มีลักษณะเป็นการออกกฎโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย การพิจารณาอนุมัติ อนุญาต หรือการอื่นใด เป็นเหตุให้รัฐเกิดความเสียหายในลักษณะเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยมิชอบ หรือถือว่ามีการใช้อำนาจไปในทางทุจริตหรือมีลักษณะเป็นการให้สัญญาสัมปทานที่เป็นการผูกขาด ตัดตอนให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลปกครอง เพื่อให้ถอนการกระทำดังกล่าวได้</p> <p>ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงการที่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หัวหน้าส่วนราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ใช้อำนาจหน้าที่ไปทางมิชอบโดยการอนุมัติ อนุญาต หรือ</p>		

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>การออกคำสั่ง หรือให้ประโยชน์แก่บุคคลใดที่มีลักษณะเป็นการแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติหรือการออกเอกสารสิทธิที่ดินอันเป็นการกระทำโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือการที่หน่วยงานของรัฐละเลยต่อหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร</p>		
<p>มาตรา ๑๕๑ ในกรณีที่มีการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐและปรากฏข้อเท็จจริงตามคำร้องของผู้มีส่วนได้เสียว่าเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐมีพฤติการณ์ในการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับกาเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐและเป็นเหตุที่อาจทำให้เกิดความเสียหายต่อหน่วยงานของรัฐนั้น หรือมีลักษณะของการกระทำที่เป็นการเอื้อประโยชน์ต่อภาคเอกชน หรือมีการจัดตั้งจ้างที่แพงเกินความเป็นจริงหรือการเปิดเผยราคากลางโดยไม่สมบูรณ์โดยสมเหตุสมผลโดยมีให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม หรือในกรณีนี้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจการอนุมัติ การพิจารณาหรือการดำเนินการใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับกาเสนอราคาอันมีลักษณะเป็นความผิดตามกฎหมาย ให้คณะกรรมการการ ป.ป.ช. มีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อเพิกถอนการกระทำ หรือยกเลิกการเสนอราคาในครั้งนั้นได้ และให้มีอำนาจในการเรียกค่าเสียหายกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกาเสนอราคาดังกล่าวได้ด้วย</p> <p>..... ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับกับกรณีที่มีการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ และได้มีการทำสัญญาเกี่ยวกับหน่วยงานของรัฐไปแล้วด้วย</p>		<p>เพิ่มบทบัญญัติโดยกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อเพิกถอนการกระทำหรือยกเลิกการเสนอราคา เป็นเหตุที่อาจทำให้หน่วยงานของรัฐเสียหาย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๑๔๒ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ข้อกล่าวหาใดมีความผิดตามมาตรา ๑๔ นอกจากการดำเนินการตามมาตรา ๑๐๖ หรือมาตรา ๑๒๗ แล้วหากปรากฏข้อเท็จจริงในการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้อนุมัติหรืออนุญาตให้สิทธิประโยชน์หรือเอกสารสิทธิแก่บุคคลใดไปโดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการ ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษาให้ยกเลิกหรือเพิกถอนสิทธิหรือเอกสารสิทธิที่ผู้ถูกกล่าวหาได้อนุมัติหรืออนุญาตด้วย ทั้งนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานดังกล่าว</p> <p>ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือหน่วยงานต้นสังกัดไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๓๐ มาใช้บังคับ เพื่อดำเนินการทางวินัยกับผู้บังคับบัญชาด้วยโดยอนุโลมและอาจต้องรับโทษทางอาญาด้วย แล้วแต่กรณี</p>	<p>มาตรา ๙๙ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ข้อกล่าวหาใดมีความผิดตามมาตรา ๙๑ นอกจากการดำเนินการตามมาตรา ๙๒ หรือมาตรา ๙๗ แล้วหากปรากฏข้อเท็จจริงในการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้อนุมัติหรืออนุญาตให้สิทธิประโยชน์หรือเอกสารสิทธิแก่บุคคลใดไปโดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการ ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษาให้ยกเลิกหรือเพิกถอนสิทธิหรือเอกสารสิทธิที่ผู้ถูกกล่าวหาได้อนุมัติหรืออนุญาตนั้นด้วย</p> <p>ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๓ มาตรา ๙๔ และ มาตรา ๙๕ มาใช้บังคับกับกรณีตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๙๙ โดยแก้ไขเพิ่มเติมกรณีการขอระยะเวลาในการดำเนินการของผู้บังคับบัญชาหรือหน่วยงานต้นสังกัดที่ต้องเร่งรัดให้มีการยกเลิกหรือเพิกถอนสิทธิประโยชน์หรือเอกสารสิทธิแก่บุคคลใดไปโดยมิชอบ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการซึ่งต้องกระทำให้ภายในหนึ่งร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๑๔๓ ในการฟ้องคดีปกครองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญอื่น เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้แต่งตั้งผู้คดี ป.ป.ช. เพื่อดำเนินคดีแทนแล้ว ให้ผู้คดี ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินคดีในชั้นศาลได้</p>		<p>เพิ่มบทบัญญัติโดยกำหนดให้ผู้ว่าคดีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้ง มีอำนาจดำเนินคดีในชั้นศาลได้</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>หมวด ๕</p> <p>การเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๑๕๔ ในกรณีที่เกิดคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าคดีใดสมควรจัดให้มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือแก่ผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ให้ข้อมูล หรือผู้แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลใดเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ การร่ำรวยผิดปกติ หรือข้อมูลอื่นอันเป็นประโยชน์ต่อการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการคุ้มครองบุคคลดังกล่าว โดยให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นพยานที่มีสิทธิได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการทั่วไปหรือมาตรการทั่วไปหรือมาตรการพิเศษตามกฎหมายดังกล่าวสำหรับบุคคลเหล่านี้ด้วย</p> <p>ในกรณีเกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคล ตามวรรคหนึ่ง หรือสามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลดังกล่าว เพราะมีการกระทำผิดอาญาโดยเจตนา เนื่องจากการดำเนินการหรือการให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้บุคคลนั้น มีสิทธิยื่นคำร้อง ต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อขอรับค่าตอบแทน</p>	<p>มาตรา ๑๐๓/๒ ในกรณีที่เกิดคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า คดีใดสมควรจัดให้มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือแก่ผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลใดเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ การร่ำรวยผิดปกติ หรือข้อมูลอื่นอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการคุ้มครองบุคคลดังกล่าว โดยให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นพยานที่มีสิทธิได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็นด้วยว่าสมควรใช้มาตรการทั่วไปหรือมาตรการพิเศษตามกฎหมายดังกล่าวสำหรับบุคคลเหล่านี้ด้วย</p> <p>ในกรณีเกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคล ตามวรรคหนึ่ง หรือสามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลดังกล่าว เพราะมีการกระทำผิดอาญาโดยเจตนา เนื่องจากการดำเนินการหรือการให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้บุคคล</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๐๓/๒ โดยไม่แก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>เท่าที่จำเป็นและสมควรตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญาด้วย</p>	<p>นั้นมีสิทธิยื่นคำร้องต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อขอรับค่าตอบแทนที่จำเป็นและสมควรตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญาด้วย</p>	
<p>มาตรา ๑๕๕ ในการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีที่มีการกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายวียดปกติ หรือการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินหรือหนี้สินของบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน หากผู้ใดชี้ข้อแ้ง เบาะแส หรือให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือหนี้สินของผู้ถูกตรวจสอบ รวมทั้งตัวการ ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และการชี้ข้อแ้ง เบาะแส หรือให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นผลให้ทรัพย์สินที่ร้ายวียดปกติ หรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกตินั้นตกเป็นของแผ่นดินโดยคำสั่งถึงผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินสินบนตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>มาตรา ๓๐ ในการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีที่มีการกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายวียดปกติ หรือการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินหรือหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หากผู้ใดชี้ข้อแ้ง เบาะแส หรือให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกตรวจสอบ รวมทั้งตัวการ ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และการชี้ข้อแ้ง เบาะแส หรือให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นผลให้ทรัพย์สินที่ร้ายวียดปกติ หรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกตินั้นตกเป็นของแผ่นดินโดยคำสั่งถึงที่สุดของศาลแล้ว ให้ผู้นั้นได้เงินสินบนตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๓๐ และมาตรา ๑๐๓/๓ โดยแก้ไขเพิ่มเติมให้สามารถจ่ายเงินสินบนหรือรางวัลตอบแทนจากกองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือจากงบประมาณที่ได้รับจัดสรร</p>
<p>ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจจัดให้มีรางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือจัดให้มีเงินสินบนแก่บุคคลตามมาตรา ๑๕๔ แล้วแต่กรณี จากกองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือจากงบประมาณที่ได้รับจัดสรรตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>มาตรา ๑๐๓/๓ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จัดให้มีเงินสินบนแก่บุคคลตามมาตรา ๓๐ หรืออาจจัดให้มีรางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามมาตรา ๑๐๓/๒ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี จากงบประมาณตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๑๔๖ ในกรณีที่เกิดเหตุตามมาตรา ๑๔๔ วรรคหนึ่ง เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการดำเนินการหรือให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลของบุคคลดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างยิ่ง และสมควรได้รับยกย่องให้เป็นการทุจริตอย่างอื่น และสมควรได้รับยกย่องให้เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อประกอบกรพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน และระดับตำแหน่งให้แก่บุคคลนั้นตามอำนาจหน้าที่ เนื่องจากการเลื่อนขั้นระดับเงินเดือนและระดับตำแหน่งเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดังกล่าว อีกทั้งเพื่อให้กระทบต่ออำนาจบริหารในการใช้งบประมาณของหน่วยงาน</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>มาตรา ๑๐๓/๔ ในกรณีที่บุคคลตามมาตรา ๑๐๓/๒ วรรคหนึ่ง เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการดำเนินการหรือให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลของบุคคลดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างยิ่ง และสมควรได้รับยกย่องให้เป็นแบบอย่างแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนโดยทั่วไป ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน และระดับตำแหน่งให้แก่บุคคลนั้นเป็นกรณีพิเศษ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p> <p>หลักการตามมาตรา ๑๐๓/๔ โดยแก้ไขปรับปรุงจากเดิมให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอ คณะรัฐมนตรีเพื่อการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน และระดับตำแหน่งให้แก่บุคคลนั้นเป็นกรณีพิเศษ เปลี่ยนเป็นให้เสนอต่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน และระดับตำแหน่งให้แก่บุคคลนั้น ตามอำนาจหน้าที่ เนื่องจากการเลื่อนขั้นระดับเงินเดือนและระดับตำแหน่งเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดังกล่าว อีกทั้งเพื่อให้กระทบต่ออำนาจบริหารในการใช้งบประมาณของหน่วยงาน</p>
<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>มาตรา ๑๐๓/๔ ในกรณีที่บุคคลตามมาตรา ๑๐๓/๒ วรรคหนึ่ง เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการดำเนินการหรือให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลของบุคคลดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างยิ่ง และสมควรได้รับยกย่องให้เป็นอย่างอื่น และสมควรได้รับยกย่องให้เป็นแบบอย่างแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนโดยทั่วไป ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน และระดับตำแหน่งให้แก่บุคคลนั้นเป็นกรณีพิเศษ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี</p>	<p>มาตรา ๑๐๓/๕ ในกรณีที่บุคคลตามมาตรา ๑๐๓/๒ วรรคหนึ่ง เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อบุคคลนั้นร้องขอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าหากยังคงปฏิบัติหน้าที่ในสังกัดเดิมต่อไป อาจถูกกลั่นแกล้งหรือได้รับการปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม อันเนื่องจากการกล่าวหาหรือการให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลนั้นและคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่า มีพยานหลักฐานเบื้องต้นอันควรเชื่อได้ว่าน่าจะมีเหตุดังกล่าว ให้เสนอต่ออัยการรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้ได้รับความคุ้มครองหรือมีมาตรการอื่นใดตามที่เห็นสมควรต่อไป</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๐๓/๕ โดยแก้ไขเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้มีการชี้แจง เบาะแส อันเป็นประโยชน์ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และถูกกลั่นแกล้งให้มีการโยกย้ายไปดำรงตำแหน่งอื่นที่ไม่ได้รับ ผลกระทบในระดับและตำแหน่งที่ต่ำกว่าระดับ และตำแหน่งที่บุคคลนั้นเคยดำรงตำแหน่งอยู่เดิมก็ได้</p>
<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๑๔๖ ในกรณีที่บุคคลตามมาตรา ๑๔๔ วรรคหนึ่ง เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการดำเนินการหรือให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลของบุคคลดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างยิ่ง และสมควรได้รับยกย่องให้เป็นการทุจริตอย่างอื่น และสมควรได้รับยกย่องให้เป็นแบบอย่างแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อประกอบกรพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน และระดับตำแหน่งให้แก่บุคคลนั้นตามอำนาจหน้าที่</p>	<p>มาตรา ๑๔๗ ในกรณีที่บุคคลตามมาตรา ๑๔๔ วรรคหนึ่ง เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อบุคคลนั้นร้องขอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าหากยังคงปฏิบัติหน้าที่ในสังกัดเดิมต่อไป อาจถูกกลั่นแกล้งหรือได้รับการปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม อันเนื่องจากการกล่าวหาหรือการให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลนั้นและคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่า มีพยานหลักฐานเบื้องต้นอันควรเชื่อได้ว่าน่าจะมีเหตุดังกล่าว ให้เสนอต่ออัยการรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้ได้รับความคุ้มครองหรือมีมาตรการอื่นใดตามที่เห็นสมควรต่อไป และอาจเสนอให้มีการกำหนดตำแหน่งและสิทธิประโยชน์อื่น เพื่อคุ้มครอง</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๐๓/๕ โดยแก้ไขเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้มีการชี้แจง เบาะแส อันเป็นประโยชน์ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และถูกกลั่นแกล้งให้มีการโยกย้ายไปดำรงตำแหน่งอื่นที่ไม่ได้รับ ผลกระทบในระดับและตำแหน่งที่ต่ำกว่าระดับ และตำแหน่งที่บุคคลนั้นเคยดำรงตำแหน่งอยู่เดิมก็ได้</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>บุคคลนั้นในหน่วยงานของรัฐอื่นที่ไม่ต่ำกว่าระดับและตำแหน่งที่บุคคลดังกล่าวเคยดำรงตำแหน่งอยู่เดิม</p>	<p>มาตรา ๑๐๓/๖ บุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาหรือรายใดซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำความผิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาหรือรายอื่น หากได้ให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแส หรือข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญในการที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานในการวินิจฉัยชี้มูลการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐรายอื่นนั้น และคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรจะกันผู้นั้นไว้เป็นพยาน โดยไม่ดำเนินคดีก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๐๓/๖ โดยแก้ไขเพิ่มเติมให้ครอบคลุมบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำความผิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลใดซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาหรือรายอื่น เพื่อให้สอดคล้องกับอำนาจในการดำเนินคดีของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามฐานความผิดที่กำหนดเพิ่มเติมตาม พ.ร.บ. ป.ป.ช. ฉบับที่ ๓ ให้มีพยานคุ้มครองไปถึงบุคคลที่ได้รับการกำเนิเป็นพยาน รวมทั้งคุ้มครองการถูกดำเนินทางวินัย การเลื่อนขั้นเงินเดือน และสิทธิประโยชน์ของผู้ถูกกันไว้เป็นพยาน</p>
<p>มาตรา ๑๔๘ บุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาหรือรายใดซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำความผิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลใดซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาหรือรายอื่น หากได้ให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญ ในการที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานในการวินิจฉัยชี้มูลการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐรายอื่นหรือผู้ถูกกล่าวหาหรือรายอื่นนั้น และคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรจะกันผู้นั้นไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดี ก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด</p> <p>เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้กันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นบุคคลตามวรรคหนึ่งไว้เป็นพยานแล้ว ห้ามมิให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการทางวินัยกับบุคคลซึ่งถูกกันไว้เป็นพยานนั้น และอาจได้รับความช่วยเหลือได้ตามสมควรจนคดีถึงที่สุด</p> <p>การคุ้มครองตามวรรคสอง ย่อมได้รับความคุ้มครองทั้งตำแหน่งของพยานที่ดำรงอยู่และการเลื่อนขั้นเงินเดือน รวมถึงสิทธิประโยชน์อื่นด้วย เว้นแต่บุคคลนั้นไม่สมควรได้รับการคุ้มครอง เมื่อคำนึงถึงพฤติการณ์และสภาพของการกระทำผิดแล้ว หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขการกันไว้เป็นพยาน</p>	<p>มาตรา ๑๐๓/๖ บุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาหรือรายใดซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำความผิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาหรือรายอื่น หากได้ให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแส หรือข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญในการที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานในการวินิจฉัยชี้มูลการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐรายอื่นนั้น และคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรจะกันผู้นั้นไว้เป็นพยาน โดยไม่ดำเนินคดีก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๐๓/๖ โดยแก้ไขเพิ่มเติมให้ครอบคลุมบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำความผิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลใดซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาหรือรายอื่น เพื่อให้สอดคล้องกับอำนาจในการดำเนินคดีของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามฐานความผิดที่กำหนดเพิ่มเติมตาม พ.ร.บ. ป.ป.ช. ฉบับที่ ๓ ให้มีพยานคุ้มครองไปถึงบุคคลที่ได้รับการกำเนิเป็นพยาน รวมทั้งคุ้มครองการถูกดำเนินทางวินัย การเลื่อนขั้นเงินเดือน และสิทธิประโยชน์ของผู้ถูกกันไว้เป็นพยาน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๑๔๙ ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการจัดทำข้อมูลรายละเอียดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง โดยเฉพาะราคากลางและการคำนวณราคากลางไว้ในระบบข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าตรวจสอบได้ และเปิดเผยราคากลางไว้ในประกาศจัดซื้อจัดจ้างรวมถึงแสดงแหล่งที่มาของราคากลาง และให้เปิดเผยรายชื่อบุคคลหรือนิติบุคคลที่เป็นคู่สัญญาที่หน่วยงานของรัฐด้วย ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในกรณีที่มีการทำสัญญาระหว่างหน่วยงานของรัฐกับบุคคลหรือนิติบุคคลที่เป็นคู่สัญญาที่หน่วยงานของรัฐ ให้บุคคลหรือนิติบุคคลที่เป็นคู่สัญญาที่หน่วยงานของรัฐนั้น มีหน้าที่รายงานการรับจ่ายของโครงการที่เป็นคู่สัญญาที่หน่วยงานของรัฐต่อกรรมการตรวจสอบเกี่ยวกับบัญชีงบดุลปีละครั้ง โดยใช้เกณฑ์ค่าคงที่นอกเหนือจากบัญชีงบดุลปีที่ยื่นประจำปี เพื่อให้มีการตรวจสอบเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินและการคำนวณภาษีเงินได้ในโครงการที่เป็นคู่สัญญาที่หน่วยงานของรัฐดังกล่าว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>ในกรณีที่มีการตรวจสอบหรือการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า บุคคลหรือนิติบุคคลใดที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจการทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และกรณีมีความจำเป็นต้องตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินหรือการชำระภาษีเงินได้ของบุคคลหรือนิติบุคคลนั้น แล้วแต่กรณี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจประสานงานและสั่งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบดังกล่าวไปดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ แล้วให้หน่วยงานของรัฐนั้นมีหน้าที่รายงานผลการดำเนินการให้</p>	<p>มาตรา ๑๐๓/๗ ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการจัดทำข้อมูลรายละเอียดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างโดยเฉพาะราคากลางและการคำนวณราคากลางไว้ในระบบข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าตรวจสอบได้</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในกรณีที่มีการทำสัญญาระหว่างหน่วยงานของรัฐกับบุคคลหรือนิติบุคคลที่เป็นคู่สัญญาที่หน่วยงานของรัฐ ให้บุคคลหรือนิติบุคคลที่เป็นคู่สัญญาที่หน่วยงานของรัฐนั้น มีหน้าที่แสดงบัญชีรายการรับจ่ายของโครงการที่เป็นคู่สัญญาที่หน่วยงานของรัฐต่อกรรมการตรวจสอบ นอกเหนือจากบัญชีงบดุลปีที่ยื่นประจำปี เพื่อให้มีการตรวจสอบเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินและการคำนวณภาษีเงินได้ในโครงการที่เป็นคู่สัญญาที่หน่วยงานของรัฐดังกล่าว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>ในกรณีที่มีการตรวจสอบหรือการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า บุคคลหรือนิติบุคคลใดที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจการทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และกรณีมีความจำเป็นต้องตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินหรือการชำระภาษีเงินได้ของบุคคลหรือนิติบุคคลนั้น แล้วแต่กรณี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจประสานงานและสั่งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบดังกล่าวไปดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ แล้วให้หน่วยงานของรัฐนั้นมีหน้าที่รายงานผลการดำเนินการให้</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๐๓/๗ โดยแก้ไขเพิ่มเติมวรรคหนึ่ง ให้มีการเปิดเผยราคากลาง แสดงแหล่งที่มาของราคากลาง และให้เปิดเผยรายชื่อบุคคลหรือนิติบุคคลที่เป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐ เพื่อความโปร่งใสในการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานรัฐ</p> <p>๒) แก้ไขเพิ่มเติมวรรคสองโดยนำเกณฑ์ค่าคงที่ใช้สำหรับการกำหนดให้แสดงบัญชีรายการรับจ่ายของโครงการที่เป็นคู่สัญญาที่หน่วยงานของรัฐต่อกรรมการ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องรับเรื่องดังกล่าว ไปดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ แล้วให้หน่วยงานของรัฐนั้น มีหน้าที่รายงานผลการดำเนินการให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบต่อไป</p> <p>นอกจากกรณีตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควร เพื่อดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งอันเป็นการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เนื่องจากการใช้อำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรในการกำหนดมาตรการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามปฏิบัติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งให้หน่วยงานของรัฐนั้นดำเนินการไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดมาตรการในเรื่องนั้นแล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบก็ได้</p>	<p>คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบต่อไป</p> <p>นอกจากกรณีตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควร เพื่อดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งอันเป็นการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เนื่องจากการใช้อำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรในการกำหนดมาตรการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามปฏิบัติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งให้หน่วยงานของรัฐนั้นดำเนินการไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดมาตรการในเรื่องนั้นแล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบก็ได้</p>	
<p>มาตรา ๑๕๐ ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๔๔ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน มีอำนาจตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของราคากลางที่ประกาศกำหนด หากพบว่าราคากลางมีความไม่เหมาะสมอันเป็นช่องทางในการใช้จ่ายเงินงบประมาณไปโดยมิชอบ หรือไม่เกิดประโยชน์คุ้มค่าหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย ในลักษณะมิถิวินัยการเงินการคลัง ให้ดำเนินการไปตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ</p> <p>ในการรับและตรวจสอบบัญชีแสดงรายการรับจ่ายของโครงการที่เป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐ ให้กรมสรรพากรมีอำนาจในการรับและตรวจสอบภาษีเงินได้ของบุคคลหรือนิติบุคคลที่เป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐว่ามีกร</p>	<p>มาตรา ๑๐๓/๘ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่รายงานต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อสั่งการให้หน่วยงานของรัฐจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างตามมาตรา ๑๐๓/๗ วรรคหนึ่ง โดยหน่วยงานของรัฐจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้ดำเนินการดังกล่าว และให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่ติดตามผลการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีในกรณีดังกล่าวด้วย</p> <p>หน่วยงานของรัฐใดฝ่าฝืนหรือไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องมีความผิดทางวินัยหรือเป็นเหตุที่จะถูกถอดถอนจากตำแหน่งหรือต้องพ้นจาก</p>	<p>ยกเลิกหลักการตามมาตรา ๑๐๓/๘ โดยแก้ไขปรับปรุงจากกรณีที่ได้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่รายงานและติดตามการจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างต่อคณะรัฐมนตรีเป็นให้อำนาจสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน กรมสรรพากร สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน มีอำนาจตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของราคากลางที่ประกาศกำหนด หรือการรับและตรวจสอบภาษีเงินได้ของบุคคลหรือนิติบุคคลที่เป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐว่ามีกรชำระภาษีถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง หรือตรวจสอบธุรกรรมทางการเงิน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ชำระภาษีถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง เพื่อดำเนินการตามกฎหมายในเรื่องนี้</p> <p>ให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน มีอำนาจตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับโครงการของรัฐที่บุคคลหรือนิติบุคคลเป็นคู่สัญญา หากพบว่ามีธุรกรรมทางการเงินที่ผิดปกติก็นำมาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป</p> <p>..... ในกรณีที่หน่วยงานตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม หากพบว่ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปเกี่ยวข้องกับทุจริตและประพฤติมิชอบ และอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามกฎหมาย</p>	<p>ตำแหน่ง แล้วแต่กรณี</p>	<p>ที่เกี่ยวข้องกับโครงการของรัฐที่บุคคลหรือนิติบุคคลเป็นคู่สัญญา และหากเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ การพบว่ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปเกี่ยวข้องกับ ทุจริตและประพฤติมิชอบ และอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ส่งเรื่องให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามกฎหมาย</p>
<p>..... หน่วยงานของรัฐใดฝ่าฝืนไม่ประกาศราคากลาง ให้ถือว่าผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง มีความผิดทางวินัยหรือเป็นเหตุที่จะ ถูกถอดถอนจากตำแหน่งหรือต้องพ้นจากตำแหน่ง แล้วแต่กรณี</p> <p>..... ในกรณีที่มีการตรวจสอบราคากลางตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.-กำหนด</p>		<p>เพิ่มบทบัญญัติเพื่อกำหนดให้รัฐจัดสรรงบประมาณ ให้กับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามการทุจริตได้รับการจัดสรรงบประมาณ อย่างเพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่อันเป็นการเพิ่ม ประสิทธิภาพ และสนับสนุนการปฏิบัติงานของ คณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๑๕๑ ให้รัฐจัดสรรงบประมาณให้กับ หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต ซึ่งได้รับมอบหมาย หรือดำเนินการแทน คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้อย่างเพียงพอ</p>		

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยกาป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยกาป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๑๕๒ ให้เป็นหน้าที่ของหัวหน้าส่วนราชการ หัวหน้าหน่วยงานของรัฐผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ที่พบการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของตน มีหน้าที่ต้องร้องทุกข์กล่าวโทษให้ดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดต่อพนักงานสอบสวน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือตามที่กฎหมายบัญญัติไว้เป็นความผิด ในกรณีที่มีหัวหน้าส่วนราชการ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนปล่อยละเลยไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็นความผิดวินัย หรือความผิดอาญา แล้วแต่กรณี</p>		<p>เพิ่มบทบัญญัติโดยกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนปล่อยละเลยไม่ดำเนินการกับผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด โดยให้ถือเป็นความผิดวินัยหรือความผิดอาญา แล้วแต่กรณี</p>
<p>มาตรา ๑๕๓ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จัดให้มีการเปิดเผยกระบวนการและขั้นตอนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคดีที่อยู่ระหว่างการไต่สวนเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ โดยให้มีการจัดทำข้อมูลดังกล่าวไว้ในระบบข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ของสำนักงาน ป.ป.ช. ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการคุ้มครองสิทธิของบุคคลและผลกระทบต่อรูปคดีด้วย</p>	<p>มาตรา ๑๐๓/๙ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จัดให้มีการเปิดเผยกระบวนการและขั้นตอนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคดีที่อยู่ระหว่างการไต่สวนเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ โดยให้มีการจัดทำข้อมูลดังกล่าวไว้ในระบบข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ของสำนักงาน ป.ป.ช. ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการคุ้มครองสิทธิของบุคคลและผลกระทบต่อรูปคดีด้วย</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๐๓/๙ โดยไม่แก้ไข</p>
<p>หมวด ๖ การชดเชยระหว่างประชาชนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม</p> <p>มาตรา ๑๕๔ ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใด</p>	<p>มาตรา ๑๐๐ ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใด</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๐๐ โดยแก้ไขเพิ่มเติมวรรค</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ดำเนินการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เป็นคู่สัญญาหรือมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้สนับสนุนปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบ หรือดำเนินคดี</p> <p>(๒) เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่เข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้สนับสนุนปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบ หรือดำเนินคดี</p> <p>(๓) รับสัมปทานหรือคองโไว้ซึ่งสัมปทานจากรัฐ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอันมีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม หรือเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่รับสัมปทานหรือเข้าเป็นคู่สัญญาในลักษณะดังกล่าว</p> <p>(๔) เข้าไปมีส่วนได้เสียในธุรกรรม การ ที่ปรึกษา ตัวแทน พนักงานหรือลูกจ้างในธุรกิจของเอกชนซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ควบคุม หรือตรวจสอบของหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้สนับสนุนสังกัดอยู่หรือปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งโดยสภาพของผลประโยชน์ของธุรกิจของเอกชนนั้นอาจขัดหรือแย้งต่อประโยชน์ส่วนรวม หรือประโยชน์ทางราชการ หรือกระทบต่อความมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของ</p>	<p>ดำเนินการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เป็นคู่สัญญาหรือมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้สนับสนุนปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบ หรือดำเนินคดี</p> <p>(๒) เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่เข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้สนับสนุนปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบ หรือดำเนินคดี</p> <p>(๓) รับสัมปทานหรือคองโไว้ซึ่งสัมปทานจากรัฐ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอันมีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม หรือเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่รับสัมปทานหรือเข้าเป็นคู่สัญญาในลักษณะดังกล่าว</p> <p>(๔) เข้าไปมีส่วนได้เสียในธุรกรรม การ ที่ปรึกษา ตัวแทน พนักงานหรือลูกจ้างในธุรกิจของเอกชนซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ควบคุม หรือตรวจสอบของหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้สนับสนุนสังกัดอยู่หรือปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งโดยสภาพของผลประโยชน์ของเอกชนนั้นอาจขัดหรือแย้งต่อประโยชน์ส่วนรวม หรือประโยชน์ทางราชการ หรือกระทบต่อความมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของ</p>	<p>ท้าย โดยกำหนดให้คู่สมรสมีความหมายครอบคลุมถึงคู่สมรสที่อยู่กันฉันสามีภริยาที่มีได้จดทะเบียนสมรสกับเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งใดที่ต้องห้ามมิให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้นำบทบัญญัติในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับกับคู่สมรสของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคสอง โดยให้ถือว่าการดำเนินการของคู่สมรสดังกล่าว เป็นการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ คู่สมรสตามวรรคสามให้หมายความรวมถึง ผู้ซึ่งอยู่กับกันฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรสกับเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วย</p>	<p>เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งใดที่ต้องห้ามมิให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้นำบทบัญญัติในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับกับคู่สมรสของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคสอง โดยให้ถือว่าการดำเนินการของคู่สมรสดังกล่าว เป็นการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๐๑ โดยไม่แก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๕๕ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๕๔ มาใช้บังคับกับการดำเนินการของผู้ซึ่งพ้นจากหน้าที่ของรัฐมาแล้วแล้วยังไม่ถึงสองปีโดยอนุโลม เว้นแต่การเป็นผู้ออกหุ้นไม่เกินร้อยละห้าของจำนวนหุ้นทั้งหมดที่จำหน่ายได้ไม่จำกัด ซึ่งมีใช้บริษัทที่เป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๑๕๔ (๒) ที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายและตลาดหลักทรัพย์</p>	<p>มาตรา ๑๐๑ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐๐ มาใช้บังคับกับการดำเนินการของผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมาแล้วยังไม่ถึงสองปีโดยอนุโลม เว้นแต่การเป็นผู้ออกหุ้นไม่เกินร้อยละห้าของจำนวนหุ้นทั้งหมดที่จำหน่ายได้ในบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งมีใช้บริษัทที่เป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๑๐๐ (๒) ที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๐๒ โดยไม่แก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๕๖ บทบัญญัติมาตรา ๑๕๔ มิให้นำมาใช้บังคับกับการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจกำกับดูแล ควบคุม หรือตรวจสอบ</p>	<p>มาตรา ๑๐๒ บทบัญญัติมาตรา ๑๐๐ มิให้นำมาใช้บังคับกับการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจกำกับดูแล ควบคุม หรือตรวจสอบ</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๐๒ โดยไม่แก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>การดำเนินงานของบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่มอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่หน่วยงานของรัฐถือหุ้นหรือเข้าร่วมทุน</p>	<p>การดำเนินงานของบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่มอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่หน่วยงานของรัฐถือหุ้นหรือเข้าร่วมทุน</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๐๓ โดยไม่แก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๕๗ ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคล นอกเหนือจากรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดได้ตามกฎหมาย หรือกฎ ข้อบังคับ ข้อออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เว้นแต่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยา ตามหลักเกณฑ์และจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>บทบัญญัติในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดของผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมาแล้วยังไม่ถึงสองปีด้วยโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๑๐๓ ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคล นอกเหนือจากรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดได้ตามกฎหมาย หรือกฎ ข้อบังคับ ข้อออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เว้นแต่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยา ตามหลักเกณฑ์และจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>บทบัญญัติในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดของผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมาแล้วยังไม่ถึงสองปีด้วยโดยอนุโลม</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๐๓/๑ โดยไม่แก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๕๘ บรรดาความผิดที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ ให้ถือเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาด้วย</p>	<p>มาตรา ๑๐๓/๑ บรรดาความผิดที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ ให้ถือเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาด้วย</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๐๓/๑ โดยไม่แก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>หมวด ๗</p> <p>การบูรณาการงบประมาณตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๑๕๙ ในหมวดนี้</p> <p>“ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต” หมายถึงแนวทางในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตโดยการบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วน</p> <p>“แผนปฏิบัติการประจำปี” หมายความว่า แผนปฏิบัติการที่แปลงจากยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามประเด็นยุทธศาสตร์ในลักษณะของโครงการหรือกิจกรรมในแต่ละปีงบประมาณ เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต ทั้งนี้ ไม่ว่าโครงการหรือกิจกรรมนั้นจะดำเนินการโดยจังหวัด กระทรวง ทบวง กรม องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือเอกชน</p> <p>“งบประมาณ” หมายความว่า รายการงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามประเด็นยุทธศาสตร์และพื้นที่</p>		<p>เพิ่มหมวด ๗ การบูรณาการงบประมาณตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการ บ.ป.ช. ซึ่งมีหน้าที่และอำนาจ กำหนดกรอบนโยบายและวางระบบในการบริหารงบประมาณ กรอบการเสนอร่างกฎหมาย กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ วิธีปฏิบัติ และการพิจารณา กลั่นกรองให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดและค่าของงบประมาณของจังหวัดตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ รวมถึงการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศไทยมีประสิทธิภาพและเป็นผู้พิจารณาและกำกับการขับเคลื่อนแผนงานและการใช้เงินงบประมาณ โดยมีหน่วยงานหลักเป็นผู้พิจารณาและการใช้เงินติดตามการดำเนินการตามแผนงานและการใช้เงิน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>จังหวัด ยื่นคำขอจัดตั้งต่อนักงบบประมาณเพื่อดำเนินการตามแผนปฏิบัติการประจำปี</p>		<p>งบประมาณให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อให้การบูรณาการในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ</p>
<p>มาตรา ๑๖๐ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ</p>		
<p>มาตรา ๑๖๑ ให้คณะกรรมการบูรณาการ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตระดับชาติ เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ ป.ป.ช.” มีอำนาจและหน้าที่ในการบูรณา การงบประมาณของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตตามเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญและ ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยมี หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและแผนปฏิบัติการ ประจำปี</p>		
<p>มาตรา ๑๖๒ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกอบด้วย (๑) นายกรัฐมนตรี และประธานกรรมการ ป.ป.ช. เป็นประธานกรรมการรวม</p>		

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มอบหมาย เป็นรองประธานกรรมการ</p> <p>กรรมการ</p> <p>กรรมการ</p> <p>กรรมการ</p> <p>สิ่งแวดล้อม เป็นกรรมการ</p> <p>.....</p> <p>กรรมการ</p> <p>เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการพัฒนาการ</p> <p>กรรมการ</p> <p>.....</p> <p>เป็นกรรมการ</p>		

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ประเทศไทย เป็นกรรมการ (๑๖) ประธานกรรมการสภาหอการค้าแห่ง (๑๗) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านประชาสังคม และ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสื่อมวลชนและการประชาสัมพันธ์ ด้านละหนึ่งคน ที่นายกรัฐมนตรีและประธานกรรมการ บ.ป.ช. ร่วมกันแต่งตั้ง เป็นกรรมการ (๑๘) เลขธิการคณะกรรมการ บ.ป.ช. เป็น กรรมการและเลขานุการ ให้คณะกรรมการ บ.ป.ช. มีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือภาคเอกชนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ องค์ประชุมและการประชุมของคณะกรรมการ บ.ป.ช. ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ให้สำนักงาน บ.ป.ช. ทำหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ บ.ป.ช. และหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการ บ.ป.ช. มอบหมาย</p>		
<p>มาตรา ๑๖๓ ให้คณะกรรมการ บ.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ (๑) กำหนดกรอบนโยบายและวางระบบในการบริหารงบประมาณด้านการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต แบบบูรณาการตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้ครอบคลุมทั้งในเชิงประเพณียุทธศาสตร์และ</p>		

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ในเชิงพื้นที่ในแต่ละจังหวัด รวมทั้งกลุ่มเป้าหมายอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>(๒) พิจารณากรอบการเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่อคณะรัฐมนตรี ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>(๓) กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด การจัดทำและการบริหารงบประมาณจังหวัด</p> <p>(๔) พิจารณา กลั่นกรอง และให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด และคำขอของประมาณของจังหวัดตามกฎหมายว่าด้วยการงบประมาณ และนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี</p> <p>(๕) กำหนดมาตรการในเชิงยับยั้งการทุจริตในกรณีที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศ หรือพิจารณาสั่งการเร่งด่วนไปยังส่วนปฏิบัติการพิเศษ เพื่อดำเนินการตรวจสอบหรือออกคำสั่งยับยั้งการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่รัฐหรือโครงการต่าง ๆ ที่ส่อไปในทางทุจริตหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ</p> <p>(๖) กำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินการตาม (๑) (๓) (๔) และ (๕) เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์</p> <p>(๗) การบริหารและสนับสนุนปัจจัยแห่งความสำเร็จในการบริหารงบประมาณด้านการป้องกันและ</p>		

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ปราบปรามการทุจริตแบบบูรณาการป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (๘) รายงานผลการดำเนินงานพร้อมทั้งข้อสังเกตตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาในทุกปี ทั้งนี้ให้ประกาศรายงานดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษาและเปิดเผยต่อสาธารณชนด้วย (๙) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะทำงานหรือมอบหมายเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ ตามที่คณะกรรมการ บ.ป.ช. มอบหมาย ให้มีการประชุมคณะกรรมการ บ.ป.ช. อย่างน้อยปีละสองครั้ง</p>		
<p>มาตรา ๑๖๔ ให้กรรมการตามมาตรา ๑๖๒ (๑๗) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการตามวรรคหนึ่งซึ่งพ้นตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งได้อีก แต่ต้องไม่เกินสองวาระ ในกรณีที่มีการตามวรรคหนึ่ง ดำรงตำแหน่งครบวาระแล้วแต่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้พ้นจากตำแหน่งตามวาระดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่</p>		

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๑๖๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่ง ตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๑๖๒ (๑๓) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ (๑) ตาย (๒) ลาออก (๓) คณะกรรมการมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือมีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ (๗) เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกพรรคการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง (๘) ขาดการประชุมสองครั้งติดต่อกันโดยไม่มีความเหตุผลอันควร</p>		
<p>มาตรา ๑๖๖ ในกรณีที่มีการตามมาตรา ๑๖๒ (๑๓) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้นายกรัฐมนตรีและประธานกรรมการ บ.ป.ช. ร่วมกันแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติเช่นเดียวกัน เป็นกรรมการแทน และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งมี</p>		

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งทั่วทั้งระยะเวลาที่เหลืออยู่ของกรรมการที่ตนแทน</p> <p>มาตรา ๑๖๗ ให้มีคณะกรรมการบูรณาการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัด เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ บ.ป.จ.” ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน อัยการจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจจังหวัด คดีจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด พาณิชยจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด ประชาสัมพันธ์จังหวัด ผู้อำนวยการสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัด ผู้อำนวยการเลือกตั้งประจำจังหวัด รองผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัด (ฝ่ายทหาร) หอการค้าจังหวัด เป็นกรรมการ และให้อำนาจการสำนักงาน บ.ป.จ. ประจำจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ</p> <p>ให้คณะกรรมการ บ.ป.จ. มีอำนาจแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน</p> <p>องค์ประชุมและการประชุมของคณะกรรมการ บ.ป.จ. ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง</p>		
<p>มาตรา ๑๖๘ ให้คณะกรรมการ บ.ป.จ. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ศึกษา วิเคราะห์ปัญหาการทุจริต ความไม่</p>		

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ไปรษณีย์ หรือข้อบกพร่องจากการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลภายในจังหวัด</p> <p>(๒) จัดลำดับความสำคัญเร่งด่วนและศึกษาวิเคราะห์เพื่อสร้างต้นแบบการดำเนินงานตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภายในจังหวัด</p> <p>(๓) ดำเนินการตามประเด็นยุทธศาสตร์เร่งด่วนของจังหวัดที่ได้จัดลำดับไว้ด้วยกลไกของหน่วยงานหรือองค์กรภายในจังหวัด เพื่อให้เกิดมีส่วนร่วมจัดทำกิจกรรม โครงการ หรือโครงการสหยุทธระดับจังหวัด</p> <p>(๔) สนับสนุนการดำเนินงานตามประเด็นยุทธศาสตร์ระดับชาติ</p> <p>(๕) กำกับ ดูแล ป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตภายในจังหวัด และรายงานผลต่อคณะกรรมการ บ.ป.ช. ใดมารσταละหนึ่งครั้ง</p> <p>(๖) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะทำงานหรือมอบหมายเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ ตามที่คณะกรรมการ บ.ป.จ. มอบหมาย</p>		
<p>มาตรา ๑๖๙ การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี การจัดทำและการบริหารงบประมาณตามประเด็นยุทธศาสตร์และในเขตพื้นที่ในแต่ละจังหวัด รวมทั้งกลุ่มเป้าหมายอื่น รวมถึงการเสนอของงบประมาณต่อคณะรัฐมนตรี ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ บ.ป.ช. กำหนดโดย</p>		

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>มาตรา ๑๗๐ ให้คณะกรรมการ บ.ป.ช. คณะกรรมการ บ.ป.จ. คณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานที่ คณะกรรมการ บ.ป.ช. หรือคณะกรรมการ บ.ป.จ. แต่งตั้ง มีสิทธิ ได้รับเบี้ยประชุมตามที่คณะกรรมการ บ.ป.ช. กำหนด</p>		
<p>หมวด ๘</p> <p>ส่วนที่ ๑</p> <p>การจัดตั้งและอำนาจหน้าที่ และการบริหารราชการ</p> <p>มาตรา ๑๗๑ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ป.ป.ช.” เป็นส่วนราชการขึ้นตรงต่อคณะกรรมการ บ.ป.ช. และมีฐานะเป็นนิติบุคคล</p>	<p>มาตรา ๑๐๔ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ป.ป.ช.” เป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระ ตามรัฐธรรมนูญ และมีฐานะเป็นนิติบุคคล</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๐๔ โดยแก้ไขให้สอดคล้องกับร่างรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๒๒๐</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๑๗๒ สำนักงาน ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) รับผิดชอบงานธุรการ ดำเนินการ และอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายให้เป็นไปโดยมีประสิทธิภาพตามดีหรือแนวทางที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>(๒) ประสานงาน ให้ความร่วมมือ และช่วยเหลือ ในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรอิสระ ส่วนราชการ และหน่วยงานของรัฐอื่นที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต</p> <p>(๓) ประสานงานและให้ความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>(๔) รับรายงาน เก็บรวบรวม ติดตาม ตรวจสอบ ศึกษาวเคราะห์ รายงานการทำธุรกรรมที่ส่งให้ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>(๕) เก็บรักษาและบริหารจัดการพยานหลักฐาน ของกลางในคดีและทรัพย์สินที่ได้มีการยึดอายัด หรือที่ศาลมีคำสั่งให้รับตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ รวมทั้ง การจำหน่าย การมอบหมายให้ผู้อื่นเก็บรักษา หรือจำหน่ายทรัพย์สินดังกล่าวแทน</p> <p>(๖) ศึกษาและสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการทุจริตในวงราชการ การเมือง และประชาชน</p>	<p>มาตรา ๑๐๕ สำนักงาน ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>(๒) ศึกษาและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>(๓) ศึกษาและสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการทุจริตในวงราชการและการเมือง</p> <p>(๔) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๐๕ โดยแก้ไขปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. (ร่าง) มาตรา ๑๗๒ (๑) ให้สอดคล้องกับร่างรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๒๒๐ และปรับปรุงหน้าที่และอำนาจของสำนักงาน ป.ป.ช. ให้ชัดเจนและครอบคลุมในภารกิจอื่น ๆ ในด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>(๓) บูรณาการในการจัดทำยุทธศาสตร์ ประสานและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>(๔) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือภาคเอกชน</p> <p>(๕) ศึกษาและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>(๑๐) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย และตามที่กฎหมายบัญญัติ</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงาน ป.ป.ช. มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>		
<p>มาตรา ๑๓๓ ให้สำนักงาน ป.ป.ช. เสนอบงประมาณรายจ่ายตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. ไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี ในกรณีนี้ คณะรัฐมนตรีอาจทำ ความเห็นเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และ</p>	<p>มาตรา ๑๑๕ ให้สำนักงาน ป.ป.ช. เสนอบงประมาณรายจ่ายตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. ไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี ในกรณีนี้ คณะรัฐมนตรีอาจทำ ความเห็นเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณของคณะกรรมการ</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๑๕ และมาตรา ๑๑๖ โดยไม่แก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>สำนักงาน ป.ป.ช. ไว้ในรายงานการเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมด้วยก็ได้</p> <p>ในการเสนอหรือพิจารณางบประมาณรายจ่าย ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมตามวรรคหนึ่ง หรือในการพิจารณาเรื่องใดเกี่ยวกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงาน ป.ป.ช. ถ้าเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ร้องขอ คณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง อาจอนุญาตให้เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ซึ่งเลขาธิการ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายมาชี้แจงได้</p>	<p>ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. ไว้ในรายงานการเสนอร่างพระราชบัญญัติตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมด้วยก็ได้</p> <p>มาตรา ๑๑๖ ในการเสนอหรือพิจารณา งบประมาณรายจ่าย ร่างพระราชบัญญัติตั้งงบประมาณรายจ่าย ประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมตาม มาตรา ๑๑๕ หรือในการพิจารณาเรื่องใดเกี่ยวกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงาน ป.ป.ช. ถ้าเลขาธิการร้องขอ คณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง อาจ อนุญาตให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายมาชี้แจงได้</p>	
<p>มาตรา ๑๓๔ เงินงบประมาณที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนตามมาตรา ๑๑๕ หากมีเงินเหลือจ่าย ไม่ต้องนำส่งคลัง ความในวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงรายรับ รายได้หรือ ค่าธรรมเนียมของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ไม่ต้องนำส่งคลังด้วย เว้นแต่ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น</p>		<p>เพิ่มเติมบทบัญญัติกำหนดโดยกำหนดให้เงิน งบประมาณที่ได้รับจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนไม่ต้อง นำส่งคลัง เพื่อให้เกิดความชัดเจนในกรณี ที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. จะนำเงินที่เหลือจ่ายดังกล่าวมาใช้ในกิจการที่ เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ โดยให้รวมถึงรายรับ รายได้หรือค่าธรรมเนียมของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ไม่ต้องนำส่งคลังด้วย</p>
<p>มาตรา ๑๓๕ ในกรณีที่มีกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศกำหนดให้กระทรวง ทบวง กรม</p>		<p>เพิ่มเติมบทบัญญัติโดยกำหนดให้สำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี หรือได้รับการผ่อน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี หรือได้รับการยกเว้น หรือผ่อนผันการปฏิบัติตามกฎหมายในเรื่องใด ให้สำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับการยกเว้น หรือผ่อนผันการปฏิบัติตามกฎหมายในเรื่องนั้นด้วย</p>	<p>มาตรา ๑๑๖ ให้สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นหน่วยรับตรวจตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน</p> <p>เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ทำการตรวจสอบบัญชีและการเงินทุกประเภทของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. แล้ว ให้เสนอผลการสอบบัญชีต่อต่อสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และคณะรัฐมนตรีโดยไม่ชักช้า</p>	<p>ผัน กรณีที่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศกำหนดให้กระทรวง ทบวง กรม ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี หรือได้รับยกเว้น หรือผ่อนผันตามกฎหมาย</p>
<p>มาตรา ๑๓๖ ให้สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นหน่วยรับตรวจตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน</p> <p>เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ทำการตรวจสอบบัญชีและการเงินทุกประเภทของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. แล้ว ให้เสนอผลการสอบบัญชีต่อต่อสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และคณะรัฐมนตรีโดยไม่ชักช้า</p>	<p>มาตรา ๑๑๗ ให้สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นหน่วยรับตรวจตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน</p> <p>เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ทำการตรวจสอบบัญชีและการเงินทุกประเภทของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. แล้ว ให้เสนอผลการสอบบัญชีต่อต่อสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และคณะรัฐมนตรีโดยไม่ชักช้า</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๑๗ โดยไม่แก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๓๗ ให้สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นหน่วยรับตรวจตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน</p> <p>เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ทำการตรวจสอบบัญชีและการเงินทุกประเภทของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. แล้ว ให้เสนอผลการสอบบัญชีต่อต่อสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และคณะรัฐมนตรีโดยไม่ชักช้า</p>	<p>มาตรา ๑๓๗ ให้สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นหน่วยรับตรวจตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน</p> <p>เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ทำการตรวจสอบบัญชีและการเงินทุกประเภทของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. แล้ว ให้เสนอผลการสอบบัญชีต่อต่อสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และคณะรัฐมนตรีโดยไม่ชักช้า</p>	<p>เพิ่มเติมบทบัญญัติ โดยกำหนดให้สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ยของรัฐ เพื่อให้การปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายดังกล่าวด้วย</p>
<p>มาตรา ๑๓๘ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้สำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้</p>	<p>มาตรา ๑๓๘ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้สำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้</p>	<p>เพิ่มเติมบทบัญญัติโดยกำหนดให้สำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์เช่นเดียวกับราชการทหารและตำรวจตามกฎหมายดังกล่าว</p> <p>สำนักงาน ป.ป.ช. จะมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืนและยุทธภัณฑ์ชนิดใด ชนิดใด จำนวนเท่าใด ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>การมี การใช้ และการพาอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และยุทธภัณฑ์ไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการในส่วน หัวหน้าพนักงานในส่วน พนักงานไม่ได้อ่าน พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งให้ไปไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>		<p>เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืนและกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์ เพื่อการมี การใช้ การพาอาวุธปืนฯ ในการปฏิบัติหน้าที่ที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ</p>
<p>มาตรา ๑๓๙ ให้สำนักงาน ป.ป.ช. มี</p> <p>เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นตรงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยมีประธานกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้บังคับบัญชา มีหน้าที่ควบคุมดูแล โดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. โดยมีรองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่า เป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการด้วยก็ได้</p> <p>ในกิจการของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้แทนของสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อการนี้ เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะ</p>	<p>มาตรา ๑๐๘ ให้สำนักงาน ป.ป.ช. มี</p> <p>เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติคนหนึ่ง รับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นตรงต่อประธานกรรมการและเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และลูกจ้างสำนักงาน ป.ป.ช. โดยจะให้มีรองเลขาธิการหรือผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการด้วยก็ได้</p> <p>ในกิจการของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อการนี้เลขาธิการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติราชการ</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๐๘ โดยแก้ไขปรับปรุงให้ เลขาธิการฯ ขึ้นตรงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตาม ร่างรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๒๒๐ และปรับปรุงเพิ่ม ตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่าเพื่อช่วยเลขาธิการฯ ในการ สั่งและปฏิบัติราชการ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มอบหมายให้บุคคลใดปฏิบัติราชการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามระเบียบที่ ต้องเป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดย ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>เฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามระเบียบที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	
<p>มาตรา ๑๘๐ ให้เลขาธิการมีวาระการดำรง ตำแหน่งหนึ่งปี และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว เลขาธิการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ</p>	<p>มาตรา ๑๐๙ ให้เลขาธิการมีวาระการดำรง ตำแหน่งหนึ่งปี และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว เลขาธิการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๐๙ โดยแก้ไขปรับปรุงวาระ การดำรงตำแหน่งของเลขาธิการจากเดิมวาระหกปี แก้ไขเป็นห้าปี เพื่อให้เหมาะสมกับวาระการดำรง ตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามร่าง รัฐธรรมนูญฯ</p>
<p>(๑) ตาย (๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการ (๓) ลาออก (๔) มีพระบรมราชโองการให้ออกด้วยความ เห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. (๕) ถูกลงโทษทางวินัยไล่ออกหรือปลดออก (๖) เป็นบุคคลล้มละลาย (๗) ต้องโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก (๘) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ ความสามารถ (๙) เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกพรรคการเมือง กรรมการ หรือ ผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง</p>	<p>(๑) ตาย (๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วย บำนาญข้าราชการ (๓) ลาออก (๔) มีพระบรมราชโองการให้ออกด้วยความ เห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และวุฒิสภา (๕) ถูกลงโทษทางวินัยไล่ออก หรือปลดออก (๖) เป็นบุคคลล้มละลาย (๗) ต้องโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ (๘) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ ความสามารถ (๙) เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกพรรคการเมือง กรรมการ หรือ ผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง</p>	
<p>มาตรา ๑๘๐ ให้เลขาธิการมีวาระการดำรง ตำแหน่งหนึ่งปี และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p>	<p>มาตรา ๑๐๙ ให้เลขาธิการมีวาระการดำรง ตำแหน่งหนึ่งปี และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว เลขาธิการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ</p>	
<p>(๑) ตาย (๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการ (๓) ลาออก (๔) มีพระบรมราชโองการให้ออกด้วยความ เห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. (๕) ถูกลงโทษทางวินัยไล่ออกหรือปลดออก (๖) เป็นบุคคลล้มละลาย (๗) ต้องโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก (๘) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ ความสามารถ (๙) เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกพรรคการเมือง กรรมการ หรือ ผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง</p>	<p>(๑) ตาย (๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วย บำนาญข้าราชการ (๓) ลาออก (๔) มีพระบรมราชโองการให้ออกด้วยความ เห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และวุฒิสภา (๕) ถูกลงโทษทางวินัยไล่ออก หรือปลดออก (๖) เป็นบุคคลล้มละลาย (๗) ต้องโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ (๘) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ ความสามารถ (๙) เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกพรรคการเมือง กรรมการ หรือ ผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง</p>	

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>(๑๐) เป็นผู้จัดการ กรรมการ ที่ปรึกษา ตัวแทน หรือลูกจ้างของบุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัทหรือองค์กรใดๆ ซึ่งดำเนินธุรกิจเพื่อทำกำไร</p>	<p>(๑๐) เป็นผู้จัดการ กรรมการ ที่ปรึกษา ตัวแทน หรือลูกจ้างของบุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์กรใดๆ ซึ่งดำเนินธุรกิจเพื่อทำกำไร</p>	
<p>มาตรา ๑๕๑ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจังหวัด เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด” เป็นส่วนราชการในสังกัดสำนักงาน ป.ป.ช. โดยมีผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. โดยมิใช่ผู้อำนวยการระดับจังหวัด เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ให้จัดตั้งสำนักงาน ป.ป.ช. ภาค ตามจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยมีผู้ช่วยเลขาธิการ คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น เป็นหัวหน้าส่วนราชการภาค</p>	<p>มาตรา ๑๐๓/๒๑ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติประจำจังหวัด เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด” เป็นส่วนราชการในสังกัดสำนักงาน ป.ป.ช. โดยมีผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อเลขาธิการ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่รับผิดชอบงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดหรืองานอื่นใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๐๓/๒๑ และมาตรา ๑๐๓/๒๕ โดยแก้ไขเพิ่มเติมสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดภายในภาคของตน โดยมีอำนาจในการสั่งราชการ การอนุมัติ การอนุญาต และลงนามในหนังสือเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ตามที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย หรือตามที่กฎหมายกำหนด</p>
<p>ให้สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด และสำนักงาน ป.ป.ช. ภาค มีหน้าที่รับผิดชอบงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือรองอื่นใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย และให้หัวหน้าส่วนราชการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในจังหวัดหรือภาคของตน แล้วแต่กรณี ขึ้นตรงต่อเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยมีอำนาจในการสั่งราชการ การอนุมัติ การอนุญาต และลงนามในหนังสือเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ตามที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย หรือตามที่กฎหมาย</p>	<p>มาตรา ๑๐๓/๑๘ ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัด ดังนี้ (๑) ส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยประสานความร่วมมือกับประชาชนและส่วนราชการ เพื่อเผยแพร่ความรู้ให้ประชาชนในทุกระดับได้ตระหนักถึงผลกระทบจากการทุจริต โดยดำเนินการเพื่อการป้องกันการทุจริตและเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต รวมทั้งดำเนินการให้ประชาชนหรือกลุ่มบุคคลในภาคส่วนมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p>	

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>กำหนด</p>	<p>(๒) พิจารณาเสนอมาตรการ ความเห็น หรือ ข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อประโยชน์ในการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>(๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย</p> <p>กรณีตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดหรือผู้อำนวยการ สำนักรงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด มีอำนาจลงนามในหนังสือเพื่อ ดำเนินการให้เป็นที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ได้</p>	

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>ส่วนที่ ๒</p> <p>การบริหารราชการสำนักงาน ป.ป.ช.</p> <p>มาตรา ๑๘๒ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่นในการบริหารราชการสำนักงาน ป.ป.ช. โดยเฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การแบ่งส่วนราชการภายในของสำนักงาน ป.ป.ช. และขอเขตหน้าที่ของส่วนราชการดังกล่าว</p> <p>(๒) การกำหนดตำแหน่ง การคัดเลือกสมาชิก การย้าย การเลื่อนตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การลาหยุดราชการของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. การพ้นจากตำแหน่ง การประเมินผล การปฏิบัติราชการ การเลื่อนขั้นเงินเดือน ค่าตอบแทนพิเศษ การออกจากราชการ การสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน วินัย การสอบสวนและการลงโทษ และการอุทธรณ์การลงโทษสำหรับการและลูกจ้าง เว้นแต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น</p> <p>(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการโอนและการเทียบชั้นเพื่อแต่งตั้งข้าราชการประเภททั่วไปให้ดำรงตำแหน่งสาขาระบบการยุติธรรม</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>มาตรา ๑๐๗ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป การเงินและทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่นของสำนักงานโดยเฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การแบ่งส่วนราชการภายในของสำนักงาน ป.ป.ช. และขอเขตหน้าที่ของส่วนราชการดังกล่าว</p> <p>(๒) การกำหนดคุณสมบัติ การคัดเลือก การย้าย การเลื่อนตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน ค่าตอบแทนพิเศษ การออกจากราชการ การสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน วินัย การสอบสวนและการลงโทษทางวินัย การร้องทุกข์และการอุทธรณ์การลงโทษสำหรับข้าราชการและลูกจ้างสำนักงาน</p> <p>(๓) การรักษาราชการแทนและการปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช.</p> <p>(๔) การกำหนดวันเวลาทำงาน วันหยุดราชการ ตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช.</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p> <p>หลักการตามมาตรา ๑๐๗ โดยแก้ไขเพิ่มเติมให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการออกระเบียบหรือประกาศการกำหนดตำแหน่ง การประเมินผล การปฏิบัติราชการ การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการโอนและการเทียบชั้นเพื่อแต่งตั้งข้าราชการประเภททั่วไปให้ดำรงตำแหน่งสาขาระบบการยุติธรรม การกำหนดเครื่องแบบและการแต่งกายของกรรมการ ป.ป.ช. การแต่งตั้งบุคคลเพื่อดำเนินกิจการใด ๆ ตามแต่จะมอบหมาย การกำหนดเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ เงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว และเงินค่าตอบแทนพิเศษอื่นแก่ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. การช่วยเหลือและสนับสนุนในกรณีข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ถูกฟ้องคดีอาญาหรือคดีแพ่ง หรือคดีอื่น รวมทั้ง การให้เงินช่วยเหลือจากการถูกดำเนินคดีหรือการไปเป็นพยานศาล การกำหนดประมวลจริยธรรมของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. การกำหนดค่าเบี้ยประชุมของคณะกรรมการได้ส่วน</p>
--	---	---

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>(๔) การรักษาราชการแทนและการปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. (๕) การกำหนดวันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี และวันหยุดราชการประจำปี (๖) การกำหนดเครื่องแบบและการแต่งกายของกรรมการ ป.ป.ช. ข้าราชการ และลูกจ้างสำนักงาน ป.ป.ช. (๗) การจ้างและการแต่งตั้งบุคคลเพื่อเป็นผู้เชี่ยวชาญ หรือเป็นผู้ชำนาญการ เฉพาะด้านอันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. รวมทั้งอัตราค่าตอบแทนการจ้างด้วย (๘) การแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินกิจการใด ๆ ตามแต่จะมอบหมาย (๙) การบริหารจัดการหรือการสงเคราะห์ให้แก่คณะบุคคลเพื่อดำเนินกิจการใด ๆ ตามแต่จะมอบหมาย (๑๐) การกำหนดวิธีการและเงื่อนไขในการจ้างเงินค่าตอบแทนพิเศษอื่นแก่ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. (๑๑) การจัดส่งวัสดุ การสงเคราะห์อื่น เงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ เงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว และเงินค่าตอบแทนพิเศษอื่นแก่ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. (๑๒) ข่วยเหลือและสนับสนุนในกรณีข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ถูกฟ้องคดีอาญาหรือคดีแพ่ง หรือคดีอื่น รวมทั้งการให้เงินช่วยเหลือจากการถูกดำเนินคดีหรือการไปเป็นพยานศาล (๑๓) การรักษาระเบียบประวัติและควบคุมการเกษียณอายุของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช.</p>	<p>(๕) การกำหนดเครื่องแบบและการแต่งกายของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. (๖) การจ้างและการแต่งตั้งบุคคลเพื่อเป็นผู้เชี่ยวชาญ หรือเป็นผู้ชำนาญการ เฉพาะด้านอันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. รวมทั้งอัตราค่าตอบแทนการจ้างด้วย (๗) การแต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินกิจการใด ๆ ตามแต่จะมอบหมาย (๘) การบริหารจัดการงบประมาณและการพัสดุของสำนักงาน ป.ป.ช. (๙) การจัดส่งวัสดุหรือการสงเคราะห์อื่นแก่ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. (๑๐) การรักษาระเบียบประวัติและควบคุมการเกษียณอายุของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. (๑๑) การกำหนดวิธีการและเงื่อนไขในการจ้างลูกจ้างสำนักงาน ป.ป.ช. รวมทั้งการกำหนดเครื่องแบบและการแต่งกาย การกำหนดวันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี การลาหยุดราชการและการจัดส่งวัสดุหรือการสงเคราะห์อื่นของลูกจ้างสำนักงาน ป.ป.ช. (๑๒) การกำหนดค่าเบี้ยประชุมของคณะกรรมการและคณะบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้ง (๑๓) การรักษาระเบียบว่าด้วยการจัดทำ การ</p>	<p>การวางระเบียบเก็บรักษาและบริหารจัดการพยานหลักฐานของกลางในคดีและทรัพย์สิน รวมทั้งการจำหน่าย การมอบหมายให้ผู้อื่นเก็บรักษา หรือจำหน่ายทรัพย์สิน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>(๑๓) การกำหนดวิธีการและเงื่อนไขในการจ้างลูกจ้างสำนักงาน ป.ป.ช. รวมทั้ง การลาหยุดราชการและการจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่น วินัย การสอบสวนและการลงโทษทางวินัย การร้องทุกข์และการอุทธรณ์การลงโทษของลูกจ้างสำนักงาน ป.ป.ช.</p> <p>(๑๔) กำหนดประมวลจริยธรรมของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช.</p> <p>(๑๕) การกำหนดค่าเบี้ยประชุมของคณะกรรมการตุลาการ ป.ป.ช. แต่งตั้งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่างต่าง</p> <p>(๑๖) การวางระเบียบว่าด้วยการจัดทำ การเปิดเผย การเผยแพร่ การเก็บรักษา และการทำลายเอกสารและข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. ทั้งนี้ เอกสารและข้อมูลดังกล่าวต้องอยู่ในรูปแบบ วิธีการหรือช่องทางที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ด้วย</p> <p>(๑๗) วางระเบียบเก็บรักษาและบริหารจัดการพยานหลักฐานของกลางในคดีและทรัพย์สิน รวมทั้งการจำหน่าย การมอบหมายให้ผู้อื่นเก็บรักษา หรือจำหน่ายทรัพย์สินดังกล่าว ตามมาตรา ๑๗๒ (๕)</p> <p>ระเบียบหรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้ลงนามและเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p>	<p>เปิดเผย การเผยแพร่ การเก็บรักษา และการทำลายเอกสารและข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. ทั้งนี้ เอกสารและข้อมูลดังกล่าวต้องอยู่ในรูปแบบ วิธีการหรือช่องทางที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ด้วย</p> <p>ระเบียบหรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการเป็นผู้ลงนามและเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p>	

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๑๘๓ ให้มีคณะกรรมการองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ป.ป.ช. ประกอบด้วยคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นประธานและเลขานุการโดยตำแหน่ง ทำหน้าที่ในฐานะองค์กรกลางบริหารงานบุคคล และมีอำนาจกำหนดตำแหน่งและค่าตอบแทนประจำตำแหน่งของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. โดยเทียบเคียงกับข้อกำหนดตำแหน่งตามที่กำหนดตำแหน่งตามข้อกำหนดในกฎหมาย โดยเทียบเคียงกับข้อกำหนดตำแหน่งที่กำหนดในกฎหมายที่บัญญัติไว้ลักษณะเดียวกัน</p> <p>การกำหนดตำแหน่งของข้าราชการ ป.ป.ช. ให้จำแนกประเภทตำแหน่งเป็นตำแหน่งในสาขาอาชีพและตำแหน่งทั่วไป โดยพิจารณาจากสาขาอาชีพ ความรู้ โดยพิจารณาจากสาขาอาชีพ ความรู้ ความเชี่ยวชาญและอำนาจของแต่ละประเภทตำแหน่งนั้น</p> <p>การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการองค์กรกลางบริหารงานบุคคล คำว่า “ก.พ.” ให้หมายถึงคณะกรรมการองค์กรกลางบริหารงานบุคคล และ คำว่า “ส่วนราชการที่มีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี” ให้หมายถึงสำนักงาน ป.ป.ช.</p> <p>คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการบริหารงานบุคคลร่วมเป็นกรรมการเพื่อทำหน้าที่ในฐานะองค์กรกลางบริหารงานบุคคลก็ได้</p> <p>ในการบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ป.ป.ช. คณะกรรมการองค์กรกลางบริหารงานบุคคล มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการข้าราชการ</p>	<p>มาตรา ๑๑๐ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ป.ป.ช. และมีอำนาจกำหนดตำแหน่งและการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. โดยเทียบเคียงกับการกำหนดตำแหน่งตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน</p> <p>การกำหนดตำแหน่งของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ให้จำแนกประเภทตำแหน่งเป็นตำแหน่งในสาขากระบวนการยุติธรรมและตำแหน่งทั่วไป โดยพิจารณาจากสาขาอาชีพ ความรู้ ความเชี่ยวชาญและอำนาจหน้าที่ของแต่ละประเภทตำแหน่งนั้น</p> <p>การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในฐานะองค์กรกลางบริหารงานบุคคล คำว่า “ก.พ.” ให้หมายถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. และ คำว่า “ส่วนราชการที่มีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี” ให้หมายถึงสำนักงาน ป.ป.ช.</p> <p>คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการบริหารงานบุคคลร่วมเป็นกรรมการเพื่อทำหน้าที่ในฐานะองค์กรกลางบริหารงานบุคคลก็ได้</p> <p>ในการบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ก็ได้ โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๑๐ โดยแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>๑) ให้เลขาธิการฯ เป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการองค์กรกลางบริหารงานบุคคลโดยตำแหน่ง</p> <p>๒) แก้ไขปรับปรุงสิทธิได้รับค่าเบี้ยประชุมของคณะกรรมการองค์กรกลางบริหารงานบุคคล และคณะกรรมการให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยกำหนดให้มีสิทธิได้รับในอัตราเดียวกับ ก.พ. หรือ อ.ก.พ. กระทรวง</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>สำนักงาน ป.ป.ช. ก็ได้ โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ให้คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งทำหน้าที่ เช่นเดียวกับคณะกรรมการสามัญประจำกระทรวงตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการองค์กรกลางบริหารงานบุคคล และคณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งให้มีสิทธิได้รับค่าเบี้ยประชุมในอัตราเดียวกับ ก.พ. หรือ อ.ก.พ. กระทรวงด้วย</p>	<p>คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ให้คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งทำหน้าที่ เช่นเดียวกับคณะกรรมการสามัญประจำกระทรวงตาม กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในฐานะองค์กรกลางบริหารงานบุคคล และคณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งให้มีสิทธิได้รับค่าเบี้ยประชุมเช่นเดียวกับ ก.พ. ด้วย</p>	
<p>ส่วนที่ ๓ ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช.</p> <hr/> <p>มาตรา ๑๘๔ การกำหนดตำแหน่งของ ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ให้แบ่งข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ออกเป็น ๒ ประเภท</p> <p>(๑) ข้าราชการสาขากิจการระบวมการยุติธรรม</p> <p>(๒) ข้าราชการสาขาทั่วไป</p> <p>ตำแหน่งข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ตามวรรคหนึ่ง จะมีชื่อเรียกและมีอัตราเท่าใด ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>มาตรา ๑๐๖ ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ได้แก่ บุคคลซึ่งได้รับบรรจุและแต่งตั้งให้เป็นข้าราชการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>ให้ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ</p> <p>มาตรา ๑๐๐ วรรคสอง การกำหนดตำแหน่งของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ให้จำแนกประเภทตำแหน่งเป็นตำแหน่งในสาขากระบวมการยุติธรรมและตำแหน่งทั่วไป โดย</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๐๖ มาตรา ๑๑๐ วรรคสอง และมาตรา ๑๑๔ โดยเพิ่มเติมบทบัญญัติให้ ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. มีสิทธิได้รับการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนให้ผู้นั้นเป็นการมีพิเศษ อันเนื่องมาจากความตายหรือได้รับอันตรายถึงชีพพล ภาพเนื่องจากการทำงานปฏิบัติหน้าที่ราชการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้หรือกฎหมายอื่น จนต้องออกจากราชการเพราะเหตุ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ให้ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญและสิทธิประโยชน์ต่างๆ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญของข้าราชการและกฎหมายว่าด้วยการนั้น</p> <p>ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ผู้ได้ถึงแก่ความตาย หรือได้รับอันตรายถึงทุพพลภาพเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้หรือกฎหมายอื่น จนต้องออกจากราชการเพราะเหตุทุพพลภาพ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะพิจารณาเลื่อนเงินเดือนให้ผู้นั้นเป็นพิเศษ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญก็ได้</p>	<p>พิจารณาจากสภาอาชีพ ความรู้ ความเชี่ยวชาญและอำนาจหน้าที่ของแต่ละประเภทตำแหน่งนั้น</p> <p>มาตรา ๑๑๔ ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นเช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือน</p>	<p>ทุพพลภาพ</p>
<p>มาตรา ๑๘๕ ในการกำหนดตำแหน่ง ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ในสาขากระบวนกรยุติธรรมนั้น จะต้องเป็นผู้มีความรู้สำเร็จการศึกษาระดับตั้งแต่ปริญญาโท ทางกฎหมายขึ้นไป หรือสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของ สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา หรือสำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาตรีทางกฎหมายและปริญญาสาขาอื่น อันจะยังประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ทั้งนี้ จะต้องมีความรู้และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ในการสอบสวน และวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมาย หรือการ ดำเนินคดีในชั้นศาล ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด</p> <p>สำหรับตำแหน่งข้าราชการประเภททั่วไป ให้</p>	<p>มาตรา ๑๑๐/๑ ในการกำหนดตำแหน่ง ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ให้ดำรงตำแหน่งในสาขา กระบวนกรยุติธรรมนั้น จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ในระดับเนติ บัณฑิต หรือเป็นผู้สำเร็จปริญญาทางกฎหมาย และเป็นผู้มี ความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนและวินิจฉัยคดี หรือการ ให้ความเห็นทางกฎหมาย ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด</p> <p>สำหรับตำแหน่งข้าราชการประเภททั่วไป ให้</p> <p>จำแนกประเภทตำแหน่งสาขาอาชีพและตามภารกิจของ ลักษณะงานที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ โดยจะให้มีความเห็น ประเภทวิชาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ด้วยก็ได้</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๑๐/๑ โดยแก้ไขปรับปรุงให้ สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่อยู่ระหว่างรอประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>มาตรา ๑๑๐/๑ ในการกำหนดตำแหน่ง ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ในสาขากระบวนกร ยุติธรรมนั้น จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้สำเร็จ การศึกษาระดับตั้งแต่ปริญญาโททางกฎหมายขึ้นไป หรือสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของ สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางกฎหมาย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>จำแนกประเภทตำแหน่งตามสาขาอาชีพและตามภารกิจของลักษณะงานที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ โดยจะมีตำแหน่งประเภทวิชาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนด้วยก็ได้ ในส่วนของตำแหน่งทางบริหารนั้น ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด</p>	<p>ในส่วนของตำแหน่งทางบริหารนั้น ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด</p>	<p>และปริญญาตรีสาขาอื่นอันจะยังประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ทั้งนี้ จะต้องมีความรู้และประสบการณ์ในการไต่สวนและวินิจฉัยคดีหรือให้ความเห็นทางกฎหมาย ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด</p>
<p>มาตรา ๑๘๖ ตำแหน่งและระดับของข้าราชการสาขาการยุติธรรม ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด และการได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งให้ไปตามบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา</p>	<p>มาตรา ๑๑๑ อัตราเงินเดือน อัตราเงินประจำตำแหน่ง และการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช.ให้นำกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม การจ่ายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งให้แก่ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๑๑ โดยแก้ไขปรับปรุงให้การได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งสำหรับข้าราชการสาขาการระบวนการยุติธรรมเป็นไปตามบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา เพื่อเพิ่มหลักประกันการทำงาน การดำรงตนและความเป็นวิชาชีพสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ในด้านการปราบปรามการทุจริต</p>
<p>มาตรา ๑๘๗ ในการกำหนดตำแหน่งและระดับของข้าราชการสาขาการระบวนยุติธรรม อย่างน้อยต้องประกอบด้วย (๑) ตำแหน่งประเภทบริหาร มีระดับ ดังนี้ (ก) ระดับต้น (ข) ระดับสูง (๒) ตำแหน่งประเภทอำนวยการยุติธรรม มีระดับ ดังนี้ (ก) ระดับต้น</p>		<p>เพิ่มบทบัญญัติโดยกำหนดประเภทตำแหน่ง ระดับของการเลื่อนขึ้นเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการสาขาการระบวนยุติธรรมในสายงานอาชีพให้เกิดความชัดเจน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(ข) ระดับสูง</p> <p>(๓) ตำแหน่งประเภทวิชาการยุติธรรม มีระดับ</p> <p>(ก) ผู้ช่วยพนักงานสอบสวน</p> <p>(ข) พนักงานสอบสวน ได้แก่ ระดับต้น</p> <p>ระดับกลาง ระดับสูง และระดับผู้ทรงคุณวุฒิ</p> <p>ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งหัวหน้าพนักงานสอบสวนจากข้าราชการสายการสอบสวนยุติธรรม ตาม (๑) (๒) และ (๓) ยกเว้นพนักงานสอบสวนระดับต้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>การเลื่อนขั้นเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง</p> <p>ของข้าราชการสายการสอบสวนยุติธรรม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยให้คำนึงถึงผลงาน ความประพฤติ สมรรถนะ การลงโทษทางวินัย คุณภาพ ปริมาณ การศึกษาวิจัย ความประพฤติ คุณธรรม และจริยธรรม มาประกอบการพิจารณา</p>	<p>เพิ่มเติมบทบัญญัติ โดยกำหนดวิธีการได้มาซึ่งการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการในกระบวนการยุติธรรมและรายละเอียดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการประเภทดังกล่าว</p>	<p>มาตรา ๑๘๘ การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการในกระบวนการยุติธรรมตำแหน่งผู้ช่วยพนักงานสอบสวน ให้กระทำโดยวิธีสอบคัดเลือกทดสอบความรู้ และทดสอบความรู้พิเศษ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด โดยจะกำหนดให้รับสมัครเฉพาะบุคคลผู้มีคุณวุฒิหรือคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างก็ได้</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p> <p>เพิ่มเติมบทบัญญัติ โดยกำหนดหน้าที่และอำนาจของพนักงานไต่สวน ไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน เนื่องจากเป็นตำแหน่งที่มีอำนาจและหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการไต่สวนข้อเท็จจริง</p>
<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>นอกจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้ามการบรรจุ การแต่งตั้ง การทดลองปฏิบัติหน้าที่ การเลื่อนตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การเลื่อนขึ้นเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง การออกจากราชการ การสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การดำรงตน วินัย การดำเนินการทางวินัย การลงโทษ การร้องทุกข์และการอุทธรณ์ การลงโทษ สำหรับข้าราชการสาขากระบวนการยุติธรรม ต้องมีมาตรฐานเทียบได้กับข้าราชการตุลาการ หรือข้าราชการอัยการ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด</p>	<p>มาตรา ๑๘๙ ให้พนักงานไต่สวนมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้น เพื่อทำความเห็นเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>(๒) ดำเนินคดีอาญา คดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน คดีปกครอง หรือคดีแพ่งอื่นที่เกี่ยวข้อง ในศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้ฟ้องคดีเอง</p> <p>(๓) ดำเนินคดีจิตใจไม่เรียบร้อยหรือทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจูงใจยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินด้วยความเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ในศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี</p> <p>(๔) ดำเนินการสอบสวนคดีที่คณะกรรมการ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ป.ป.ช. ได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้จัดทำโครงการหรืออนุมัติหรือจัดสรรเงินงบประมาณ โดยรู้ว่ามีกรดำเนินการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๔ (๕) ดำเนินการอื่นในทางบริหารตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. บุคคลกำหนด</p> <p>..... (๖) ดำเนินการอื่นตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายอื่นกำหนด หรือตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย</p>	<p>มาตรา ๑๑๐ วรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ป.ป.ช. และมีอำนาจกำหนดตำแหน่งและการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. โดยเทียบเคียงกับที่กำหนดตำแหน่งตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๑๐ วรรคหนึ่ง โดยแก้ไขปรับปรุงให้การเทียบเคียงตำแหน่ง ระดับ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือน ใช้บังคับเฉพาะข้าราชการสาขาทั่วไป</p>
<p>มาตรา ๑๕๐ ตำแหน่งและระดับของข้าราชการสาขาทั่วไป ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด โดยเทียบเคียงกับตำแหน่งและระดับของข้าราชการพลเรือน</p>	<p>มาตรา ๑๑๒ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. และการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้เป็นผู้สั่งบรรจุและแต่งตั้ง</p> <p>(๑) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง เลขาธิการ คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่า ประธานกรรมการ ป.ป.ช. โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๑๒ ดังนี้</p> <p>๑) แก้ไขปรับปรุง การแต่งตั้งเลขธิการฯ โดยไม่ต้องผ่านความเห็นชอบของวุฒิสภา</p> <p>๒) แก้ไขเพิ่มเติมให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจแต่งตั้งตำแหน่งอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า เลขาธิการฯ ได้ด้วย</p> <p>๓) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติตาม</p>
<p>มาตรา ๑๕๑ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. และการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้เป็นผู้สั่งบรรจุและแต่งตั้ง</p> <p>(๑) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง เลขาธิการ คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่า ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง</p>	<p>มาตรา ๑๕๑ วรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ป.ป.ช. และมีอำนาจกำหนดตำแหน่งและการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. โดยเทียบเคียงกับที่กำหนดตำแหน่งตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๕๑ วรรคหนึ่ง โดยแก้ไขปรับปรุง การแต่งตั้งเลขธิการฯ โดยไม่ต้องผ่านความเห็นชอบของวุฒิสภา</p> <p>๒) แก้ไขเพิ่มเติมให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจแต่งตั้งตำแหน่งอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า เลขาธิการฯ ได้ด้วย</p> <p>๓) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติตาม</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระกรฎาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง (๒) การบรรจุและหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่า ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้อำนาจสั่งบรรจุและนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรง พระกรฎาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง (๓) การบรรจุและหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นอกจาก (๒) ประเภทอำนาจระดับสูงขึ้นไป หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่า ให้เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้อำนาจสั่ง บรรจุและหรือแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. นอกจาก (๑) (๒) และ (๓) ให้เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้อำนาจสั่งบรรจุและหรือแต่งตั้ง</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>(๒) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรอง เลขาธิการหรือเทียบเท่า ให้ประธานกรรมการเป็นผู้มีอำนาจสั่ง บรรจุ และนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง (๓) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่น นอกจาก (๑) และ (๒) ให้เลขาธิการเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและ แต่งตั้ง</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p> <p>(ร่าง) มาตรา ๑๕๑ (๓) กำหนดให้ การบรรจุและหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนาจการ ระดับสูงขึ้นไป หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่าให้ต้อง ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วย</p>
<p>มาตรา ๑๕๒ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต บัญชีเงินเดือนและเงินประจำ ตำแหน่งของข้าราชการสาขาราชการยุติธรรม ให้ตราเป็น พระราชกฤษฎีกา โดยคำนึงถึงการดำรงตนในวิชาชีพและความ เป็นอิสระ รวมถึงการคุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่เทียบเคียงได้กับ บัญชีเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งขององค์กรในกระบวนการ ยุติธรรม และเมื่อตราเป็นพระราชกฤษฎีกาแล้วให้มีผลใช้บังคับได้ สำหรับบัญชีเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง ของข้าราชการประเภททั่วไป ให้นำบัญชีท้ายกฎหมายว่าด้วย</p>	<p>มาตรา ๑๑๑ วรรคหนึ่ง อัตราเงินเดือน อัตรา เงินประจำตำแหน่ง และการได้รับเงินประจำตำแหน่งของ ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ให้นำกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและ เงินประจำตำแหน่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๑๑ วรรคหนึ่ง โดยแก้ไข ปรับปรุง ๑) กำหนดให้ตราบัญชีเงินเดือนและเงิน ประจำตำแหน่งของข้าราชการสาขาราชการ ยุติธรรม เป็นพระราชกฤษฎีกา เพื่อเป็น หลักประกันความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต ๒) กำหนดให้ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช.</p>	

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>ในกรณีคณะรัฐมนตรีกำหนดเงินเพิ่มค่าครองชีพข้าราชการตามภาวะเศรษฐกิจ ให้แก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นการทั่วไป ให้ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวในหลักเกณฑ์เดียวกันด้วย และการใดที่ได้บัญญัติไว้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งรวมทั้งมติคณะรัฐมนตรีหรือกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>		<p>สามารถได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจ</p>
<p>มาตรา ๑๘๓ ในกรณีที่มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ กฎ หรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง กำหนดให้ ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐทั่วไปมีสิทธิได้รับเงิน ประโยชน์ตอบแทนอื่น หรือสิทธิต่าง ๆ ที่ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐทั่วไปพึงได้รับ ก็ให้ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. มีสิทธิได้รับเงิน ประโยชน์ตอบแทนอื่น หรือสิทธิต่าง ๆ ดังกล่าวนั้นด้วย</p> <p>การจ่ายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งให้แก่ ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น</p>	<p>มาตรา ๑๑๑ วรรคสอง การจ่ายเงินเดือน และเงินประจำตำแหน่งให้แก่ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ให้ เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๑๑ วรรคสอง และเพิ่ม บทบัญญัติตาม (ร่าง) มาตรา ๑๘๓ วรรคหนึ่งโดย กำหนดให้ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. โดยแก้ไข ปรับปรุงกำหนดให้ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. สิทธิได้รับเงิน ประโยชน์ตอบแทนอื่น หรือสิทธิต่าง ๆ ที่ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐทั่วไปพึงได้รับด้วย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>หมวด ๙</p> <p>กองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ</p> <p>มาตรา ๑๙๔ ให้จัดตั้งกองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตซึ่งในสำนักงาน ป.ป.ช. เรียกว่า “กองทุน ป.ป.ช.” มีวัตถุประสงค์เพื่อ</p> <p>(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>(๒) สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ และสนับสนุนภาคเอกชนในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ หรือรณรงค์ในการป้องกัน การทุจริต</p> <p>(๓) จ่ายเป็นเงินสินบนหรือรางวัลตอบแทนตาม มาตรา ๑๔๕ วรรคสอง หรือค่าใช้จ่ายในการติดตามทรัพย์สินคืน หรือการสืบทรัพย์สิน</p> <p>(๔) คุ้มครองพยานตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>(๕) ใช้จ่ายในการคุ้มครองการปฏิบัติงานของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. และพนักงานเจ้าหน้าที่ และใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือในการปฏิบัติงานอื่น ๆ รวมทั้งเป็นสวัสดิการของข้าราชการและลูกจ้างสำนักงาน ป.ป.ช.</p> <p>(๖) สนับสนุนการปฏิบัติตามแผนงานโครงการที่ไม่อาจเบิกจ่ายจากงบประมาณการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของ</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>๑) เทียบเคียงตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๙/๑ ให้จัดตั้งกองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินขึ้นในสำนักงานโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) สนับสนุนการดำเนินการเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การดำเนินคดี การตรวจค้น การยึดหรืออายัด การบริหารจัดการทรัพย์สิน การแจ้งเบาะแส การคุ้มครองพยาน หรือการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน รวมทั้งการสนับสนุนหน่วยงานอื่น ผู้ที่เกี่ยวข้องและประชาชนในการดำเนินการนั้น</p> <p>(๒) ส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ผู้ที่เกี่ยวข้อง และประชาชนเกี่ยวกับการเผยแพร่ และการให้ข้อมูลข่าวสาร การประชุมหรือการจัด การศึกษายอบรม การร่วมมือทั้งในประเทศและ</p>		

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>กองทุน ป.ป.ช. ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>		<p>ระหว่างประเทศ และการดำเนินการเพื่อสนับสนุนมาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (๓) ดำเนินกิจการอื่นที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ภายใต้บังคับมาตรา ๕๙/๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดระเบียบการใช้จ่ายเงินเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามวรรคหนึ่ง</p> <p>๒) หลักการกองทุน ป.ป.ช. มีวัตถุประสงค์ประการสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๑๙๕ กองทุน ป.ป.ช. ประกอบด้วย เงินและทรัพย์สินดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้</p> <p>(๒) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี</p> <p>(๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้แก่กองทุน ป.ป.ช.</p> <p>(๔) เงินที่ได้รับจากการดำเนินการตามแผนงานหรือโครงการในการบริหารงานของสำนักงาน ป.ป.ช.</p> <p>(๕) ดอกผลที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของ</p>		<p>๑) เทียบเคียงตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒</p> <p>มาตรา ๕๙/๒ กองทุนตามมาตรา ๕๙/๑ ประกอบด้วยทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ทรัพย์สินที่ให้นำส่งเข้ากองทุนตาม มาตรา ๕๑</p> <p>(๒) ทรัพย์สินที่เก็บรักษาซึ่งไม่มีการขอรับคืนตามมาตรา ๕๙ และมาตรา ๕๑/๑</p> <p>(๓) ทรัพย์สินที่มีผู้ให้</p> <p>(๔) ทรัพย์สินที่ได้รับจากหน่วยงานของรัฐ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>กองทุน ป.ป.ช. (๖) เงินที่ได้จากการติดตามทรัพย์สินคืนจากต่างประเทศ หรือเงินส่วนแบ่งที่ได้รับจากการติดตามทรัพย์สินคืนให้ต่างประเทศ (๗) ดอกผลหรือเงินที่เกิดจากการบริหารจัดการทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัด (๘) เงินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของกองทุน ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๒๒ (๙) เงินค่าปรับที่ได้จากการฉ้อฉลและอื่นเป็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน (๑๐) เงินที่รับจากกิจกรรม หรือการบริหารทรัพย์สินของสำนักงาน ป.ป.ช. เงินและทรัพย์สินที่เป็นของกองทุน ป.ป.ช. ไม่อยู่ในบังคับที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ</p>		<p>ของไทยหรือของต่างประเทศ (๕) ผลประโยชน์ที่เกิดจากทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ๒) กำหนดที่มารายได้ของกองทุน ป.ป.ช. โดยหลักแล้วเงินและทรัพย์สินไม่อยู่ในบังคับที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการกองทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>
<p>มาตรา ๑๙๖ การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินและทรัพย์สิน ของกองทุน ป.ป.ช. ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>		<p>ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้กำหนดระเบียบการรับเงิน จ่ายเงิน และเก็บรักษาเงินและทรัพย์สินของกองทุน</p>
<p>มาตรา ๑๙๗ อำนาจหน้าที่ในการบริหารและการจัดการกองทุน ป.ป.ช. ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>		<p>ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้ควบคุมการบริหารจัดการกองทุน โดยเป็นผู้กำหนดระเบียบเกี่ยวกับการบริหาร จัดการกองทุน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๑๙๘ ภายในหกเดือนนับจากวันสิ้นปีงบประมาณ ให้กองทุน ป.ป.ช. เสนอบudgetและรายงานการจ่ายเงินของกองทุน ป.ป.ช. ในปีที่ผ่านมาแล้ว ซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรองแล้วต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>		<p>กำหนดการเสนอบัญชีงบดุลและรายงานการจ่ายเงินของกองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p>
<p>หมวด ๑๐ ภาคความผิด</p> <p>มาตรา ๑๙๙ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๑๑๙ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดหรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๙๙ โดยแก้ไขปรับปรุงองค์ประกอบความผิดซึ่งต้องพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติตามร่างรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๓๕ และปรับเพิ่มอัตราโทษเพื่อให้มาตรการตรวจสอบบัญชีฯ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ</p>
<p>มาตรา ๒๐๐ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด ต้องชำระค่าปรับในอัตราวันละห้าร้อยบาท</p>		<p>เพิ่มบทบัญญัติโดยนำมาตราการทางปกครอง มาใช้บังคับเพื่อเร่งรัดให้มีการยื่นบัญชีภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ตลอดเวลายังคงฝ่าฝืนไม่ยื่นบัญชีและเอกสารประกอบ หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้องครบถ้วน แต่ไม่เกินหกหมื่นบาท ต่อสำนักงาน ป.ป.ช. ตามมาตรการบังคับทางปกครอง และให้นำส่งเข้ากองทุน ป.ป.ช. ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด</p>	<p>มาตรา ๑๒๒ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ได้ฝ่าฝืน บทบัญญัติมาตรา ๑๐๐ มาตรา ๑๐๑ หรือมาตรา ๑๐๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>กรณีความผิดตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสาม หากเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดพิสูจน์ได้ว่า ตนมิได้รู้เห็นยินยอมด้วยในการที่คู่สมรสของตนดำเนินกิจการตามมาตรา ๑๐๐ วรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้นั้นไม่มีความผิด</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๒๒ โดยไม่แก้ไข</p>
<p>มาตรา ๒๐๑ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ได้ฝ่าฝืน บทบัญญัติมาตรา ๑๕๔ มาตรา ๑๕๕ หรือมาตรา ๑๕๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>กรณีความผิดตามมาตรา ๑๕๔ วรรคสาม หากเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดพิสูจน์ได้ว่า ตนมิได้รู้เห็นยินยอมด้วยในการที่คู่สมรสของตนดำเนินกิจการตามมาตรา ๑๕๔ วรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้นั้นไม่มีความผิด</p>	<p>มาตรา ๑๒๓ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเสียหายมีตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปีหรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๒๓ โดยไม่แก้ไข</p>
<p>มาตรา ๒๐๒ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใด ในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเสียหายมีตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๒๐๓ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจใน</p>	<p>มาตรา ๑๒๓/๑ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๒๓/๑ โดยไม่แก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>คำแห่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	
<p>มาตรา ๒๐๔ ผู้ใดเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบ หรือมิชอบด้วยต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท</p>	<p>มาตรา ๑๒๓/๒ ผู้ใดเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบเพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการ อย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบ หรือมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท หรือปรับชีวิต</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๒๓/๒ โดยยกเลิกโทษประหารชีวิต กำหนดฐานความผิดเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ เรียก รับสินบน ซึ่งเป็น การกำหนดฐานความผิดตามหลัก UNCAC ข้อบทที่ ๑๕ และ ๑๖</p> <p>หลักการและเหตุผลการยกเลิกโทษประหารชีวิตในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>เนื่องจากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีบทบัญญัติกำหนดโทษประหารชีวิตเป็นอัตราโทษสูงสุดสำหรับความผิดฐานรับสินบน ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศในการรวบรวม พยานหลักฐานเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดในคดีทุจริต เพราะในปัจจุบันนานาชาติส่วนใหญ่</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
		<p>สนับสนุนให้มีการยกเลิกการใช้โทษประหารชีวิต โดยในการดำเนินการที่ผ่านมาประเทศที่ระบบกฎหมายมีความก้าวหน้า เช่น สหราชอาณาจักร สวิตเซอร์แลนด์ ปฏิเสธไม่ให้ความร่วมมือระหว่างประเทศกับประเทศไทย โดยเหตุนี้เองจากกฎหมายเรื่องทุจริตของประเทศไทยมีโทษประหารชีวิต</p> <p>ประเทศไทยมีพันธกรณีตามกติกาสากลว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (ICCPR) ข้อ ๖ ที่กำหนดให้ยกเลิกโทษประหารชีวิตใน ความผิดที่เป็นอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ ซึ่งต้อง นำเสนอรายงานประเทศด้วยวาจาในเดือนมีนาคม ปี ๒๕๖๐ ทั้งนี้ การดำเนินการของประเทศไทย ภายใต้กรอบกติกา UPR รอบที่ ๒ ในการเสนอ รายงานต่อคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่ง สหประชาชาติที่ผ่านมา ประเทศไทยได้รับ ข้อเสนอแนะจาก ๕ ประเทศให้ยกเลิกโทษประหารชีวิตในคดีทุจริต</p> <p>นอกจากนี้ องค์การสหประชาชาติ ได้มีการแสดงความกังวลในเรื่องโทษประหารชีวิต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และ</p>

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.	พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ที่มา/เหตุผล
		<p>สนับสนุนให้มีการยกเลิโทษประหารชีวิต โดยระบุถึงพันธกรณีของไทยตามกฎหมายกติกาสากล ICCPR และแผนสิทธิมนุษยชนฉบับที่ ๒ และฉบับที่ ๓ องค์การสหประชาชาติ ทั้งนี้ ตามข้อมูลสถิติขององค์การสหประชาชาติ ในปี ๒๐๑๔ มีประเทศที่ไม่มีโทษประหารชีวิตจำนวน ๙๙ ประเทศ และมีมากกว่า ๑๖๐ ประเทศที่ในทางปฏิบัติไม่ได้ลงโทษประหารชีวิตตั้งแต่ปี ๒๐๑๐ แม้บางประเทศจะยังมีโทษประหารชีวิตอยู่ นอกจากนี้ สหประชาชาติยังคงคาดว่าภายในปี ๒๐๒๐ จะมีประเทศที่ยกเลิกโทษประหารชีวิตเพิ่มขึ้นเป็น ๑๔๐ ประเทศ</p> <p>องค์การสหประชาชาติได้ชี้แจงถึงเหตุผลของการสนับสนุนการยกเลิกโทษประหารชีวิต ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) โทษประหารชีวิตไม่ได้ลดอัตราการก่ออาชญากรรม ๒) ประเทศที่มีและใช้โทษประหารชีวิตอย่างจริงจัง ได้รับผลกระทบด้านลบในทางชื่อเสียง ในทางสิทธิมนุษยชน และเป็นการขัดมติของสากล (United Nations moratorium on the death penalty) ๓) โทษประหารชีวิตเป็นอุปสรรคที่สำคัญที่สุดในด้านความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยหลายประเทศ ปฏิเสธที่จะให้ความร่วมมือใดๆ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.	พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ที่มา/เหตุผล
		<p>ทั้งในด้านการรวบรวมพยานหลักฐานในเชิงคดี และด้านข้อมูลการข่าว ทั้งนี้ เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลแต่ละประเทศ</p> <p>แม้ในปัจจุบันประเทศไทยจะมีการแก้ไขพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ทำให้รัฐบาลสามารถทำคำรับรองว่าจะไม่มีการลงโทษประหารชีวิต ประกอบคำร้องขอความร่วมมือได้ แต่ต้องมีการพิจารณาจัดทำเป็นกรณีๆ และยังมีปัญหาและอุปสรรคบางประการ ดังนั้น การแก้ไขกฎหมายเพื่อยกเลิกโทษประหารชีวิตในความผิดฐานรับสินบนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตจึงเป็นกรณีที่สามารถแก้ปัญหาการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ และเป็นการค้าดำเนินการที่เป็นไปตามมาตรฐานสากล</p>
มาตรา ๒๐๕ ผู้ใดเป็นเจ้าของหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง โดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งตนได้เรียก รับ หรือยอมจะรับ	มาตรา ๑๒๓/๓ ผู้ใดเป็นเจ้าของหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง โดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งตนได้เรียก รับ หรือยอม	หลักการตามมาตรา ๑๒๓/๓ โดยไม่แก้ไข (ซึ่งกำหนดฐานความผิดเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ เรียก รับสินบนก่อนได้รับแต่งตั้ง

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ไว้ก่อนที่ตนได้รับแต่งตั้งในตำแหน่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท</p>	<p>จะรับไว้ก่อนที่ตนได้รับแต่งตั้งในตำแหน่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท</p>	<p>ให้ดำรงตำแหน่ง ซึ่งเป็นข้อกำหนดฐานความผิดตามหลัก UNCAC ข้อบทที่ ๑๕ และ ๑๖)</p>
<p>มาตรา ๒๐๖ ผู้ใดเรียก รับ หรือยอมจ้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด สำหรับตนเองหรือผู้อื่นเป็นการตอบแทนในกรณีที่จ้ใจหรือได้จ้ใจ เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ อันทุจริตหรือผิดกฎหมายหรือโดยอิทธิพลของตน โดยวิธีหรือไม่กระทำการในหน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็นโทษ ให้กระทำการหรือไม่กระทำการในหน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็นโทษ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๑๒๓/๔ ผู้ใดเรียก รับ หรือยอมจ้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นเป็นการตอบแทนในกรณีที่จ้ใจหรือได้จ้ใจ เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ โดยวิธีอันทุจริตหรือผิดกฎหมายหรือโดยอิทธิพลของตน ให้กระทำการหรือไม่กระทำการในหน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๒๓/๔ โดยไม่แก้ไข (ซึ่งกำหนดฐานความผิดคนกลางเรียกรับสินบน ซึ่งเป็นข้อกำหนดฐานความผิดตามหลัก UNCAC ข้อบทที่ ๑๕ และ ๑๖)</p>
<p>มาตรา ๒๐๗ ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ เพื่อจ้ใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ในกรณีผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับนิติบุคคลใดและกระทำให้ไปเพื่อประโยชน์ของนิติบุคคลนั้น โดยนิติบุคคลดังกล่าวไม่มีมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดนั้น</p>	<p>มาตรา ๑๒๓/๕ ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ เพื่อจ้ใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ในกรณีผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับนิติบุคคลใดและกระทำให้ไปเพื่อประโยชน์ของนิติบุคคลนั้น โดยนิติบุคคลดังกล่าวไม่มีมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดนั้น</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๒๓/๕ โดยไม่แก้ไข (ซึ่งกำหนดฐานความผิดผู้ให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ รวมถึงความผิดของนิติบุคคลในกรณีผู้บุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับองค์กรทำความผิดฐานให้สินบนและนิติบุคคลไม่มีมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสม ซึ่งเป็นไปตามหลักการเดิม ซึ่งเป็นข้อกำหนดฐานความผิดตามหลัก UNCAC ข้อบทที่ ๑๕, ๑๖ และ ๒๖ ทั้งนี้ มีการกำหนดขอบเขตของนิติบุคคลตาม</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>นิติบุคคลนั้นมีความผิดตามมาตรา ๓๑ และต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งเท่าแต่ไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหายที่เกิดขึ้นหรือประโยชน์ที่ได้รับ</p> <p>นิติบุคคลตามวรรคสอง ให้หมายความรวมถึงนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยและนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย</p> <p>บุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับนิติบุคคลตามวรรคสอง ให้หมายความถึง ลูกจ้าง ตัวแทน บริษัทในเครือ หรือบุคคลใดซึ่งกระทำการเพื่อหรือในนามของนิติบุคคลนั้น ไม่ว่าจะมีความอำนาจหน้าที่ในการนั้นหรือไม่ก็ตาม</p>	<p>นิติบุคคลนั้นมีความผิดตามมาตรา ๓๑ และต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งเท่าแต่ไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหายที่เกิดขึ้นหรือประโยชน์ที่ได้รับ</p> <p>บุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับนิติบุคคลตามวรรคสอง ให้หมายความถึง ลูกจ้าง ตัวแทน บริษัทในเครือ หรือบุคคลใดซึ่งกระทำการเพื่อหรือในนามของนิติบุคคลนั้น ไม่ว่าจะมีความอำนาจหน้าที่ในการนั้นหรือไม่ก็ตาม</p>	<p>มาตรานี้ให้เกิดความชัดเจนและสอดคล้องกับแนวมาตรฐานสากลเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการให้สินบนในธุรกิจระหว่างประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อการแข่งขันทางธุรกิจที่เป็นธรรม ตามหลัก Level Playing Field)</p>
<p>มาตรา ๒๐๘ ผู้ได้ชดเชยวงกระบวนการยุติธรรมตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในการสอบสวนหรือไต่สวน ฟ้องร้อง หรือดำเนินคดี เพื่อให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถ้าเป็นการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>(๑) ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ผู้เสียหายหรือพยานเพื่อจูงใจให้ผู้นั้นไม่ไปพบเจ้าพนักงานผู้หมิ่นหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือไม่ไปศาล เพื่อให้ข้อเท็จจริงหรือเบาะแส หรือเพื่อให้ข้อเท็จจริง</p>	<p>มาตรา ๒๐๘ ผู้ได้ชดเชยวงกระบวนการยุติธรรมตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในการสอบสวนหรือไต่สวน ฟ้องร้อง หรือดำเนินคดี เพื่อให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถ้าเป็นการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>(๑) ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ผู้เสียหายหรือพยานเพื่อจูงใจให้ผู้นั้นไม่ไปพบเจ้าพนักงานผู้หมิ่นหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือไม่ไปศาล เพื่อให้ข้อเท็จจริงหรือเบาะแส หรือเพื่อให้ข้อเท็จจริง</p>	<p>เพิ่มบทบัญญัติโดยกำหนดความผิดฐานขัดขวางกระบวนการยุติธรรม เพื่อให้เป็นไปตาม UNCAC ข้อ ๒๕ โดยกำหนดการกระทำที่เป็นความผิดให้ครอบคลุมตามที่อนุสัญญา กำหนด ซึ่งเป็นบทบัญญัติลักษณะเดียวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๒๖</p> <p>มาตรา ๒๐ ผู้ได้ชดเชยวงกระบวนการสอบสวน การฟ้องร้อง หรือการดำเนินคดีความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ เพื่อให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถ้าเป็นการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุก</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>หรือเปิดความอันเป็นเท็จ หรือไม่ให้ข้อเท็จจริง หรือเปิดความไม่การดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด</p> <p>(๒) ใช้กำลังบังคับ ชูเชิญ ข่มขู่ ข่มขืนใจ หลอกลวง หรือกระทำการอันมิชอบประการอื่น เพื่อให้ผู้เสียหายหรือพยานไปพบเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับ การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พนักงานสอบสวน พนักงาน อัยการ หรือไม่ไปศาล เพื่อให้ข้อเท็จจริงหรือเปิดความ หรือเพื่อให้ ผู้นั้นให้ข้อเท็จจริง หรือเปิดความอันเป็นเท็จ หรือไม่ให้ข้อเท็จจริง หรือเปิดความในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด</p> <p>(๓) ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้สูญหาย หรือไร้ประโยชน์ เอาไปเสีย แก้ไข เปลี่ยนแปลง ปกปิด หรือซ่อนเร้น เอกสารหรือพยานหลักฐานใด ๆ หรือปลอม ทำ หรือใช้เอกสาร หรือพยานหลักฐานใด ๆ อันเป็นเท็จในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด</p> <p>(๔) ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือ ประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เจ้าพนักงานในตำแหน่ง ตุลาการ พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน หรือเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่</p> <p>(๕) ใช้กำลังบังคับ ชูเชิญ ข่มขู่ ข่มขืนใจ หรือ กระทำการอันมิชอบประการอื่น ต่อเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เจ้า</p>	<p>ไม่กินสินบี้ย หรือรับไม่กินสองแสนบาท หรือทั้ง จำทั้งปรับ</p> <p>(๑) ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดแก่ผู้เสียหายหรือพยานเพื่อจูงใจให้ผู้นั้นไม่ไปพบพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงาน สอบสวน พนักงานอัยการหรือไม่ไปศาล เพื่อให้ ข้อเท็จจริงหรือเปิดความ หรือเพื่อให้ข้อเท็จจริง หรือเปิดความอันเป็นเท็จหรือไม่ให้ข้อเท็จจริงหรือ เปิดความในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด</p> <p>(๒) ใช้กำลังบังคับ ชูเชิญ ข่มขู่ ข่มขืนใจ หลอกลวง หรือกระทำการอันมิชอบประการอื่น เพื่อให้ผู้เสียหายหรือพยานไปพบพนักงาน เจ้าพนักงาน พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือไม่ไปศาล เพื่อให้ข้อเท็จจริงหรือเปิดความ หรือเพื่อให้ผู้นั้นให้ข้อเท็จจริงหรือเปิดความอันเป็น เท็จ หรือไม่ให้ข้อเท็จจริงหรือเปิดความในการ ดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด</p> <p>(๓) ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้สูญหาย หรือไร้ประโยชน์ เอาไปเสีย แก้ไข เปลี่ยนแปลง ปกปิด หรือซ่อนเร้นเอกสารหรือพยานหลักฐานใด ๆ หรือใช้เอกสารหรือ</p> <p>หรือปลอม ทำ หรือใช้เอกสารหรือ พยานหลักฐานใด ๆ อันเป็นเท็จในการดำเนินคดี แก่ผู้กระทำความผิด</p>	

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>พนักงาน ในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวนเพื่อจุดใจให้กระทำการ ไม่กระทำการหรือประวิงการ กระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่</p>		<p>(๔) ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใดแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสอบสวน หรือเรียก รับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เพื่อจุดใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ หรือ</p> <p>(๕) ใช้กำลังบังคับ ชู่เชิญ ช่มชู้ ช่มชู้ใจ หรือกระทำการอันมิชอบประการอื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวนเพื่อจุดใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่</p>
<p>มาตรา ๒๐๕ การกระทำความผิดดังระบุไว้ต่อไปนี้ นอกกรอาญาจักรจะต้องรับโทษในราชอาณาจักร</p> <p>(๑) เจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๐๒ มาตรา ๒๐๓ มาตรา ๒๐๔ และมาตรา ๒๐๕</p> <p>(๒) บุคคลสัญชาติไทยกระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๐๖ และมาตรา ๒๐๗</p> <p>(๓) นิติบุคคลหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนิติบุคคล ตามมาตรา ๒๐๗ กระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๐๗</p>		<p>เพิ่มบทบัญญัติโดยกำหนดให้บุคคลธรรมดาสัญชาติไทย นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยและนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย ที่การกระทำความผิดตามมาตรา ๒๐๓ และมาตรา ๒๐๕ นอกกรอาญาจักรจะต้องรับโทษในราชอาณาจักร เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการให้สินบนในธุรกิจระหว่างประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดการแข่งขันทางธุรกิจที่เป็นธรรม ตามหลัก Level Playing Field</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>หมวด ๑๑ บทกำหนดโทษ</p> <p>มาตรา ๒๑๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน และหัวหน้าพนักงานไต่สวนตามมาตรา ๒๔ (๑) และ (๒) หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๑๑๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๒๕ (๑) หรือ มาตรา ๓๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๑๘ โดยแก้ไขปรับปรุงองค์ประกอบความผิดที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวนให้ชัดเจน และปรับปรุงเพิ่มอัตราโทษที่ฝ่าฝืนดังกล่าว เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๒๑๑ ผู้ใดเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูล หรือข้อมูลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญโดยมิได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. และมีใช้เป็นการกระทำที่ร้ายกาจหรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบหรือไต่สวนข้อเท็จจริง หรือเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๑๒๐ ผู้ใดเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูล ที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ โดยมีได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. และมีใช้เป็นการกระทำที่ร้ายกาจหรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบหรือไต่สวนข้อเท็จจริง หรือเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๒๐ แก้ไขปรับปรุงโดยเพิ่มอัตราโทษสูงขึ้น</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๒๑๒ ผู้ใดรู้หรืออาจรู้ความลับในราชการเกี่ยวกับการค้าเงินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ กระทำด้วยประการใด ๆ ให้ผู้อื่นรู้หรืออาจรู้ความลับดังกล่าว เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามหน้าที่หรือตามกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>		<p>เพิ่มเติมบทบัญญัติโดยกำหนดให้การเปิดเผยความลับในราชการเกี่ยวกับการค้าเงินการตามร่างพระราชบัญญัติฯ เป็นความผิดและมีโทษทางอาญา เพื่อรักษาความลับในการปฏิบัติราชการและการดำเนินคดี</p>
<p>มาตรา ๒๑๓ ผู้ใดข่มขู่ ทำให้เสียหาย ทำลาย ชอนแรม เอาไปเสีย ทำให้สูญหายหรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งเอกสารหรือบันทึก ข้อมูล หรือทรัพย์สินที่พนักงานไต่สวน คณะกรรมการไต่สวน หรือคณะกรรมาการ ป.ป.ช. ยึดหรืออายัดไว้ หรือที่ตนรู้หรือควรรู้ว่าจะตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>		<p>เพิ่มเติมบทบัญญัติ เพื่อให้ครอบคลุมกรณีการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน โดยมีหลักการเทียบเคียงจากพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒</p> <p>มาตรา ๒๕ ผู้ใดข่มขู่ ทำให้เสียหาย ทำลาย ชอนแรม เอาไปเสีย ทำให้สูญหายหรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งเอกสารหรือบันทึก ข้อมูล หรือทรัพย์สินที่เจ้าพนักงานยึดหรืออายัดไว้ หรือที่ตนรู้หรือควรรู้ว่าจะตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>
<p>มาตรา ๒๑๔ ผู้ใดครอบครองหรือรักษาทรัพย์สิน บัญชี เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน หรือหัวหน้าพนักงานไต่สวน ยึด อายัด หรือเรียกให้ส่ง ทำให้เสียหาย ชอนแรม เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหายหรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สิน บัญชี เอกสาร</p>	<p>มาตรา ๑๒๑ ผู้ใดครอบครองหรือรักษาทรัพย์สิน บัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยึด อายัด หรือเรียกให้ส่ง ทำให้เสียหาย ทำลาย ชอนแรม เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหายหรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สิน บัญชี เอกสาร หรือหลักฐานนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๒๑ โดยไม่แก้ไข</p> <p>แก้ไขปรับปรุงองค์ประกอบความผิดให้ครอบคลุมถึงการใช้อำนาจของคณะกรรมการไต่สวน และหัวหน้าพนักงานไต่สวน ในการยึด อายัด หรือเรียกให้ส่งทรัพย์สิน บัญชี เอกสาร หรือพยานหลักฐาน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>หรือพยานหลักฐานนั้น หรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำการเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๒๑๕ ผู้ได้ชดเชยการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการ ป.ป.ช. เลขานุการคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน คณะอนุกรรมการ หัวหน้างาน ไต่สวน พนักงานไต่สวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือตามที่กฎหมายอื่นกำหนด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าการชดเชยการปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่งได้กระทำโดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือจะใช้กำลังประทุษร้ายผู้กระทำความผิดระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>สามปี หรือปรับไม่เกินหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>เพิ่มบทบัญญัติโดยกำหนดให้ผู้ได้ชดเชยการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการ ป.ป.ช. เลขานุการคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน คณะอนุกรรมการ หัวหน้างาน พนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนด ให้เป็นความผิด และมีโทษทางอาญา เทียบเคียงจาก ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๘ ซึ่งเป็นความผิดฐานต่อสู้ หรือขัดขวางเจ้าพนักงานในการปฏิบัติตามหน้าที่</p>
<p>มาตรา ๒๑๖ บรรดาความผิดตามมาตรา ๒๑๐ มาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๑๒ มาตรา ๒๑๓ มาตรา ๒๑๔ และมาตรา ๒๑๕ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นเป็นการสมควรอาจขออนุมัติต่อเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย เพื่อร้องทุกข์ดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาก็ได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>		<p>เพิ่มบทบัญญัติโดยกำหนดวิธีการดำเนินคดีในกรณี ที่พนักงานเจ้าหน้าที่สำนึกงาน ป.ป.ช. พบการกระทำอันเป็นความผิดตามหมวดนี้ ให้ขออนุมัติต่อเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย เพื่อร้องทุกข์ดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>มาตรา ๒๑๗ ประธานกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการ ป.ป.ช. กรรมการไต่สวน พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือบุคคล หรือคณะบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ผู้ใดปฏิบัติหน้าที่โดยขาดความเที่ยงธรรม หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ต้องระวางโทษสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>มาตรา ๑๒๕ ประธานกรรมการ กรรมการ อนุกรรมการ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ผู้ใดปฏิบัติหน้าที่โดยขาดความเที่ยงธรรม กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งที่ราชการ ต้องระวางโทษสองเท่าของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>	<p>หลักการตามมาตรา ๑๒๕ โดยไม่แก้ไข</p>
<p>มาตรา ๒๑๘ ผู้ใดแจ้งความเท็จต่อเจ้าพนักงาน ฟ้องเท็จหรือเบิกความเท็จแก่ถึงบุคคลตามมาตรา ๒๑๗ ให้ได้รับโทษหรือรับโทษหนักขึ้น จะต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองแสนบาท</p>		<p>เพิ่มเติมบัญญัติกำหนดให้การแจ้งความเท็จต่อความเท็จต่อเจ้าพนักงาน ฟ้องเท็จหรือเบิกความอันเป็นเท็จต่อศาลเพื่อจะแก่งบุคคลตาม (ร่าง) มาตรา ๒๑๗ เป็นความผิดและมีระวางโทษสูงกว่าประมวลกฎหมายอาญา เพื่อคุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่ของประธานกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการไต่สวน กรรมการ ป.ป.ช. กรรมการไต่สวน พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือบุคคลหรือคณะบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายไม่ให้ถูกกักกัน แก่งให้ต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๒๑๗ ได้โดยง่าย</p>			

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>บทเฉพาะกาล</p> <p>มาตรา ๒๑๙ ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. และกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ซึ่งได้รับการสรรหาและการแต่งตั้งโดยอาศัยคุณสมบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ยังคงดำรงตำแหน่งอยู่ต่อไปจนกว่าจะถึงคราออกตามวาระ หรือ ดำรงตำแหน่งต่อไปจนครบเก้าปี โดยไม่นำบทบัญญัติมาตรา ๒๑๖ และมาตรา ๒๑๘ แห่งรัฐธรรมนูญ มาใช้บังคับ</p> <p>ในกรณีที่ตำแหน่งดังกล่าวว่างลงก่อนถึงคราออกตามวาระหรือมีอายุครบกำหนดเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ตามที่รัฐธรรมนูญและกฎหมายบัญญัติ ให้ดำเนินการสรรหาประธานกรรมการ ป.ป.ช. หรือกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ต่อไป</p>		<p>กำหนดให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. และกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในปัจจุบัน ยังคงดำรงตำแหน่งอยู่ต่อไปจนกว่าจะถึงคราออกตามวาระ หรือดำรงตำแหน่งต่อไปจนครบเก้าปี</p>
<p>มาตรา ๒๒๐ ให้เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนและในวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ยังคงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบตำแหน่งตามวาระที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบ</p>		<p>กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในปัจจุบัน ยังคงดำรงตำแหน่งอยู่ต่อไปจนกว่าจะถึงคราออกตามวาระ หรือดำรงตำแหน่งต่อไปจนครบหกปี</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒</p> <p>มาตรา ๒๒๑ ให้กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดที่ได้รับการคัดเลือกและแต่งตั้งไว้แล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งยังคงดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้มีใช้บังคับ เป็นกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดต่อไปจนกว่าจะครบวาระสี่ปีนับแต่วันที่ประกาศแต่งตั้ง เว้นแต่เป็นบุคคลซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ไปก่อนแล้ว หรือมีเหตุที่ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่หรือพ้นจากตำแหน่งอยู่ตามมาตรา ๒๒๑ หรือพ้นจากตำแหน่งระหว่างที่ดำรงตำแหน่งอยู่ตามมาตรา ๒๒๑ และให้กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย จนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวหรือครบอายุเจ็ดสิบปีบริบูรณ์</p>		<p>กำหนดให้กรรมการ ป.ป.จ. ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในปัจจุบัน ยังคงดำรงตำแหน่งอยู่ต่อไปจนกว่าจะถึงคราวออกตามวาระ หรือดำรงตำแหน่งต่อไปจนครบสี่ปีเว้นแต่เป็นบุคคลซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ไปก่อนแล้ว หรือมีเหตุที่ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่หรือพ้นจากตำแหน่งระหว่างที่ดำรงตำแหน่งอยู่ตามมาตรา ๒๒๑ และให้กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย จนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวหรือครบอายุเจ็ดสิบปีบริบูรณ์</p>
<p>มาตรา ๒๒๒ บรรดาการดำเนินการใดๆ ที่เกี่ยวกับกิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงาน ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ถือเป็นอันใช้ได้และคงดำเนินการต่อไป จนกว่าจะเป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>		<p>เพื่อให้บรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงาน ป.ป.ช. ดำเนินการไปอย่างต่อเนื่อง</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>มาตรา ๒๒๓ ให้ข้าราชการและลูกจ้างที่โอนไปตามมาตรา ๒๒๓ ดำรงตำแหน่งและได้รับเงินเดือน รวมทั้งเงินประจำตำแหน่งไม่ต่ำกว่าเดิม และให้จัดตำแหน่งเพื่อโอนข้าราชการ ไปดำรงตำแหน่งใหม่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ</p>		<p>กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อคุ้มครองสิทธิต่างๆ ของข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงาน ป.ป.ช. ให้ได้รับในอัตราไม่ต่ำกว่าเดิม และเร่งรัดการจัดตำแหน่งใหม่ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน</p>
<p>มาตรา ๒๒๔ ให้การกระทำคามผิดตาม มาตรา ๑๐๐ มาตรา ๑๐๓ และมาตรา ๑๒๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งกฎหมายที่มีการแก้ไขที่บัญญัติให้เป็นความผิดและมีโทษทางอาญา และบรรดาการกระทำคามผิดและความผิดที่มีโทษทางอาญา หรือการสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับยังคงเป็นความผิดอยู่ต่อไป และยังคงรับโทษต่อไป หรือได้ตั้งผู้กระทำความผิดตามกฎหมายตามอัตราโทษที่กำหนดไว้ ในกรณีที่มีผู้กระทำความผิดได้รับโทษอยู่ก็ให้รับโทษต่อไปจนกว่าจะครบกำหนดโทษ ตามคำพิพากษาของศาล และให้คำพิพากษาของศาลที่พิพากษาหรือมีคำสั่งโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ยังคงมีผลใช้บังคับไปได้นกว่าจะมีกการบังคับคดี</p>		<p>กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อให้การมีผลใช้บังคับตาม (ร่าง) พระราชบัญญัติประกอบฯ นี้ ส่งผลต่อการกระทำที่เป็นความผิดตามประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>เสร็จสิ้น ในกรณีที่มีการดำเนินคดีที่เกิดจากการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือคณะกรรมการอื่นใดที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ และที่อยู่ระหว่างการไต่สวน หรือมีการวินิจฉัยความผิดหรือฟ้องคดีโดยอาศัยบทความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ โดยให้ความผิดนั้นยังคงเป็นความผิดอยู่ต่อไป และศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี ยังคงมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีและลงโทษผู้กระทำความผิดนั้นได้</p>		
<p>มาตรา ๒๒๕ บรรดาบทบัญญัติที่ได้บัญญัติไว้ตามประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๑ เรื่อง การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙ ที่เป็นเรื่องเดียวกัน หรือที่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้แทน</p>		<p>กำหนดบทเฉพาะกาลให้ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๑ เรื่อง การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙ มีผลใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๒๒๖ ให้ข้าราชการสาขากระบวนการยุติธรรม พนักงานไตสวน และหัวหน้าพนักงานไตสวนผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ อยู่ในวังก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ เป็นข้าราชการในสาขากระบวนการยุติธรรม พนักงานไตสวน และหัวหน้าพนักงานไตสวน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>ในวาระเริ่มแรก มิให้นำคุณสมบัติของข้าราชการในสาขากระบวนการยุติธรรมที่กำหนดคุณสมบัติไว้เป็นการเฉพาะตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ มาใช้บังคับกับข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ผู้ซึ่งสำเร็จปริญญาตรีทางกฎหมาย และมีความรู้และประสบการณ์อันเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และรับราชการในสำนักงาน ป.ป.ช. มาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี ก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ให้สำนักงาน ป.ป.ช. ดำเนินการคัดเลือกและแต่งตั้งข้าราชการสาขาทั่วไปเข้าสู่ตำแหน่งในสาขากระบวนการยุติธรรมให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
		<p>กำหนดเฉพาะกาลเพื่อให้การมีผลบังคับของร่างพระราชบัญญัติประกอบนี้ ไม่ส่งผลกระทบต่อภารกิจ ตำแหน่งข้าราชการสาขากระบวนการยุติธรรม พนักงานไตสวน และหัวหน้าพนักงานไตสวน และยกเว้นไว้ในวาระเริ่มแรกเพื่อให้มีคุณสมบัติข้าราชการสาขากระบวนการยุติธรรมมาใช้บังคับกับข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ปฏิบัติงานหน้าที่มาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีก่อนวันที่ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>..... มาตรา ๒๒๗ ในระหว่างที่ยังไม่มีการตราพระราชบัญญัติว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามมาตรา ๑๘๖ ให้ข้าราชการสาขาระบบการยุติธรรมยังคงได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งถึงสิทธิประโยชน์อื่น ไม่ต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิมและให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามบัญชีเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งท้ายกฎหมายว่าด้วยข้าราชการพลเรือนกว่าจะมีการตราพระราชบัญญัติว่าด้วยบัญชีเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการสาขาระบบการยุติธรรม ตามมาตรา ๑๘๖ ทั้งนี้ ให้ตราพระราชบัญญัติให้เสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ</p>		<p>กำหนดเฉพาะกาลเรื่องอัตราเงินเดือนกรณียังไม่มีการตราพระราชบัญญัติกว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง โดยให้ตราพระราชกฤษฎีกาให้เสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ</p>
<p>..... มาตรา ๒๒๘ บรรดาเรื่องกล่าวหาหรือเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ และอยู่ระหว่างดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือเป็นเรื่องที่กฎหมายอื่นกำหนด หรือเป็นเรื่องที่สืบเนื่องจากการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว หรือเรื่องที่ตั้งให้หน่วยงานอื่นดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ หรือเรื่องที่อยู่ระหว่างพิจารณาสั่ง หรือฟ้องคดีหรือเรื่องที่อยู่ระหว่างดำเนินคดีในชั้นศาล ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือหน่วยงานอื่น ในการดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า</p>		<p>กำหนดเฉพาะกาลเพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องกล่าวหาหรือเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่รับไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ และอยู่ระหว่างดำเนินการมีความต่อเนื่อง</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือกฎหมายอื่น โดยให้การดำเนินการที่กระทำมาแล้วเป็นอันใช้ได้และยังคงใช้บังคับ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ต่อไป</p>		
<p>มาตรา ๒๒๙ ในกรณีที่ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีไประหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาของศาล หรือจำเลยหลบหนีไปในระหว่างต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษที่มีโทษประหารชีวิตที่ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความนั้น ให้นำหลักเกณฑ์การมีให้นับระยะเวลา ตามมาตรา ๗๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ มาใช้บังคับโดยต่อเนื่องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>		<p>กำหนดโทษเฉพาะกาลเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายในเรื่องการนับระยะเวลาที่ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีมีความต่อเนื่อง</p>
<p>มาตรา ๒๓๐ กรอบระยะเวลาได้รับหรือไม่รับคำกล่าวหาตามมาตรา ๕๙ และการไต่สวนข้อเท็จจริงตาม มาตรา ๖๐ ให้มีผลใช้บังคับกับเรื่องที่มีการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ</p> <p>สำหรับเรื่องกล่าวหาที่อยู่ระหว่างการดำเนินการ</p>		<p>กำหนดโทษเฉพาะกาลเพื่อกำหนดให้กรอบระยะเวลาการดำเนินการตรวจรับคำกล่าวหาหรือการไต่สวนข้อเท็จจริงใช้บังคับกับเรื่องที่มีการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งแต่วันประกาศใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้เท่านั้น</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เรงรัดการดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว</p>		
<p>มาตรา ๒๓๑ บรรดาการดำเนินการใดๆ ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะอนุกรรมการ พนักงานได้สวน พนักงานเจ้าหน้าที่ บุคคลหรือคณะบุคคล ที่กระทำไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้ และให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจส่งเรื่องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดำเนินการต่อไป เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะให้ดำเนินการเป็นอย่างอื่น</p>		<p>กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อให้การกระทำใดๆ ที่ได้กระทำไปโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นกรกระทำที่สามารถดำเนินการต่อไปได้ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>
<p>มาตรา ๒๓๒ บรรดาบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้แสดงไว้ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และอยู่ระหว่างการตรวจสอบ ให้เก็บไว้เป็นข้อมูลการตรวจสอบ ในกรณีที่เกิดคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควร อาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่จะดำเนินการตรวจสอบบัญชี</p>		<p>กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อให้การดำเนินการตามกฎหมายเดิมเกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินสามารถดำเนินการต่อไปตามร่างพระราชบัญญัติประกอบฯ นี้ได้</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>ทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบที่ยื่นไว้ หรือจะมีมติให้ดำเนินการอย่างไรก็ตามที่เห็นสมควรก็ได้ หรือจัดเก็บไว้หรือเมื่อพ้นกำหนดห้าปีแล้วจะทำลายเสียก็ได้ ในกรณีที่เกิดปรากฏมูลความผิดจากการตรวจสอบทรัพย์สินว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติหรือรั่วรายผิดปกติ และ กรณีที่ผลการตรวจสอบตามบัญชีที่ค้างอยู่ จะต้องมีการดำเนินการตามกฎหมาย ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>ในกรณีที่ผู้ยื่นบัญชีเป็นผู้ซึ่งต้องยื่นบัญชีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และได้ยื่นบัญชีไว้แล้ว ให้ถือว่าเป็นการยื่นบัญชีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>		
<p>มาตรา ๒๓๓ ให้บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือการดำเนินการอื่นใดตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งใช้บังคับอยู่ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับยังคงใช้บังคับไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ จนกว่าจะได้มีระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือการดำเนินการอื่นใดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>		<p>กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับการมีผลใช้บังคับของบรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือการดำเนินการอื่นใดตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งใช้บังคับอยู่ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับยังคงใช้บังคับไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ จนกว่าจะได้มีระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือการดำเนินการอื่นใดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๒๓๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหน้าที่และอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงและมีความเห็นกรณีการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ หรือผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน กรณีมีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง หรือ ใต้สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายรอยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม รวมทั้งมีอำนาจสอบสวน กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้จัดทำโครงการหรืออนุมัติหรือจัดสรรเงินงบประมาณแจ้งต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติโดยรู้ว่ามีกระทำความผิดอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๔ และมีหน้าที่และอำนาจในการตรวจสอบและเปิดเผยผลการตรวจสอบทรัพย์สิน และหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน และเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งมีหน้าที่และอำนาจอื่นที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย และเพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ รวมถึงอนุสัญญา</p>		

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ที่มา/เหตุผล</p>
<p>สภประชาชนว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ และมาตรฐานสากล ซึ่งต้องมุ่งหมายให้มีการจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ และมาตรา ๒๒๐ กำหนดให้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบของงานธุรการ ดำเนินการและอำนวยความสะดวกเพื่อให้องค์กรอิสระบรรลุภารกิจและหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และเป็นไปตามมติหรือแนวทางที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยให้มีหัวหน้าหน่วยงานคนหนึ่ง ซึ่งแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้รับผิดชอบการบริหารงานของหน่วยงานนั้นรับผิดชอบขึ้นตรงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>		

